

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Jakab István és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gúr Nándor, Ikotity István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	39281
Megemlékezés a magyar-bolgár barátság napjáról	39281
A Czeglédy-ügy károsultjainak rendkívüli kárrendezéséről szóló határozati javaslat általános vitájának megkezdése.....	39282
Dr. Gulyás Gergely (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	39282
Felszólalók:	
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	39284
Bóna Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	39286
Dr. Legény Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	39287
Szilágyi György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	39291
Ügyrendi kérdésben felszólaló:	
Hende Csaba (Fidesz).....	39296
A Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	39297
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	39298
Domokos László , az Állami Számvevőszék elnöke, a napirendi pont előterjesztője.....	39304
Felszólalók:	
László Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	39315
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	39319
Dr. Hargitai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	39323
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	39329
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	39336
Ritter Imre nemzetiségi szószóló.....	39345
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	39349
Gúr Nándor (MSZP).....	39354
Gúr Nándor (MSZP).....	39355
Korózs Lajos (MSZP).....	39360
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	39364
Teleki László (MSZP).....	39365
Mesterházy Attila (MSZP).....	39370
Szilágyi György (Jobbik).....	39370
Mesterházy Attila (MSZP).....	39372
Gúr Nándor (MSZP).....	39375
Gúr Nándor (MSZP).....	39375
Teleki László (MSZP).....	39380
Szilágyi György (Jobbik).....	39381
Gúr Nándor (MSZP).....	39381
Mesterházy Attila (MSZP).....	39386
Szilágyi György (Jobbik).....	39387
Mesterházy Attila (MSZP).....	39388
Gúr Nándor (MSZP).....	39390
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	39391
A Czeglédy-ügy károsultjainak rendkívüli kárrendezéséről szóló határozati javaslat általános vitájának folytatása.....	39395
Felszólalók:	
Herínges Anita (MSZP).....	39395
Szilágyi György (Jobbik).....	39397
Mesterházy Attila (MSZP).....	39400
Szilágyi György (Jobbik).....	39403
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	39403
Gúr Nándor (MSZP).....	39405
Dr. Legény Zsolt (MSZP).....	39406
Mesterházy Attila (MSZP).....	39408

Dr. Legény Zsolt (MSZP)	39412
Bóna Zoltán (Fidesz) előterjesztői válasza	39412
Napirend utáni felszólalás:	
Bóna Zoltán (Fidesz)	39413
Az ülésnap bezárása	39416

Az ülésen jelen voltak:

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
12. ülésnapja
2017. október 19-én, csütörtökön
(9.01 óra - Elnök: Jakab István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 12. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Ikotity István jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! **A magyar és a bolgár nép történelmi barátságát** immár második alkalommal ünnepelhetjük hivatalos keretek között, hiszen 2016 szeptemberében mind a Magyar Országgyűlés, mind pedig a bolgár nemzetgyűlés úgy határozott, hogy október 19-ét a magyar-bolgár barátság napjává nyilvánítja.

Az ünnep nemcsak a két nép hagyományosan jó viszonyát, több területen megvalósuló együttműködését hivatott kifejezni és megerősíteni, hanem közös keresztény hitünkre is emlékeztet. Ennek kapcsán érdemes felidézni az ortodox egyház szentjének, Bulgária védőszentjének, Rilai Szent Jánosnak az ereklyéihez kapcsolódó, magyar vonatkozású legendáját.

Amikor III. Béla királyunk Bizánc ellen vonult, a bizánci uralom alatt álló Szredec várát - a mai Szófiát - is elfoglalta, és a bolgár remeték atyjának, Rilai Szent Jánosnak az itt őrzött ereklyéit Esztergomba hozatta. A szentnek, valamint ereklyéinek több, gyógyulásról szóló csodát is tulajdonítottak. Az esztergomi érsek azonban nem hitt a szent közbenjárásában, és többször is nyilvánosan megtagadta. A legenda szerint az érsek egy alkalommal megnémult, és hangját csak azután nyerte vissza, hogy bűnbánatot gyakorolt és megérintette az ereklyét. Amikor III. Béla értesült a csodáról, az ereklyét arannyal és ezüstrrel díszítette, majd visszaszállította az akkori bolgár fővárosba, Tarnovóba. Bulgáriában ezen a napon, október 19-én Rilai Szent Jánosra emlékeznek.

A magyar-bolgár barátság ünnepe jeles nap a magyarországi bolgár közösség számára is. E nemzeti kisebbség tagjai jelentős részt a XX. század első felében Magyarországra érkezett kertészek leszármazottai, akik kiemelkedő szerepet töltek be a magyar kertkultúra fejlesztésében, és szorgalmukkal, becsületességükkel hamar elismerést vívtak ki hazánkban. Nekik állít emléket a 2007-ben Halásztelken felállított Bolgárkerék-emlékmű, valamint a 2014-ben, Zuglóban emelt bolgárkertész-szoborcsoport is.

A magyarországi bolgárok aktívan őrzik identitásukat, ápolják vallásukat és kultúrájukat. Az utóbbi időből számos, erről tanúskodó esemény emelhető ki: a közösség tavaly ünnepelte egyházközsége cen-

tenáriumát, idén jelentős előrelépést ért el a hatvan éve működő Bolgár Művelődési Ház felújítása kapcsán, jövőre pedig az első bolgár iskola százéves fennállására lehet büszke.

Reméljük, hogy a mai ünnepnap hozzájárul mind a határokon átívelő bolgár-magyar barátság elmélyítéséhez, mind a magyarországi bolgárok azon törekvéseihez, amellyel kultúrájuk megóvását és ezzel a magyar kultúra gazdagítását szolgálják.

(Ikotity István elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Czeglédy-ügy károsultjainak rendkívüli kárrendezéséről** szóló határozati javaslat általános vitájának megkezdése. A Gulyás Gergely, Bóna Zoltán, Hende Csaba, Budai Gyula, Németh Szilárd István, Fidesz, valamint Hollik István, KDNP, képviselők által benyújtott előterjesztés H/17788. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy az általános vita megkezdése során az előterjesztői nyitóbeszédre, a kormány képviselőjének felszólalására, a vezérszónoki felszólalásokra, valamint az elsőként jelentkező független képviselő felszólalására kerül sor. A további képviselői felszólalásokra a vita folytatásában lesz lehetőség.

Elsőként megadom a szót Gulyás Gergely frakcióvezető úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, frakcióvezető úr.

DR. GULYÁS GERGELY (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előterjesztett országgyűlési határozati javaslat címe is egyértelműen meghatározza a tárgyát: a Czeglédy-ügy károsultjainak rendkívüli kárrendezéséről.

Ismert az, hogy 2017 májusában indult nyomozás bünszervezetben elkövetett csalássorozat miatt, amelynek a tárgya az volt, hogy fiatalok számos vállalatnál végeztek diákmunkát a Czeglédy Csaba által vezetett Human Operator Zrt. által szervezett hálózaton keresztül, Czeglédy Csaba és az általa vezetett céghálózat azonban többhavi tagi jövedelmüket nem fizette meg.

A gyanú szerint a Czeglédy Csaba által vezetett Human Operator Zrt. köré szerveződő, munkaerő-közvetítéssel foglalkozó céghálózat 2013-16 között mintegy 3 milliárd forint vagyoni hátrányt okozott az állami költségvetésnek: 1,7 milliárd forint áfát, és 1,6 milliárd forint személyi jövedelemadót nem fizettek meg. A Human Operator Zrt.-hez kapcsolódó iskolaszövetkezetek nagy része a cég által közvetített diákmunka után nem fizette ki a diákok májusi és júniusi jövedelmét.

Senki nem vitatja azt, hogy a büntetőeljárás lefolytatása, a bűncselekmény tényének megállapítása, a büntetés kiszabása a bíróság hatáskörébe tartozik.

Az Országgyűlésnek ezen a területen nincsen feladata. Egy dolgot azonban meg kell állapítanunk: az alapos gyanú szerint, a bíróság által is indokoltnak talált előzetes letartóztatások mellett folyik egy olyan büntetőeljárás, amelyben 3,5 milliárd forint az a kár, amelyet a magyar államnak a Human Operator Zrt. működése okozott.

Miután ismerjük a kielégítési igények sorrendjét (*Bangóné Borbély Ildikó: Az Eszosz-ügynél miért nem ismertétek?*), és ezért az állami követelés megelőzi a munkavállalói követeléseket, ezért azt nyugodtan kijelenthetjük, hogy csak ha a cégnek 3,5 milliárd forint fölötti vagyona lenne a végelszámolás során, akkor van esély arra (*Bangóné Borbély Ildikó: Undorító, komolyan!*), hogy az a majdnem ezer diák, akinek a májusi és júniusi fizetését nem fizette ki a csőd miatt az iskolaszövetkezet, illetve a Human Operator Zrt., pénzhez jusson; tehát akkor juthatna pénzhez, ha előlött még lenne bármilyen vagyona a cégnek. Erre esély nincs, ennek az időtartama egyébként is rendkívül hosszú, és miután olyanokról van szó, akiket az alkotmány is különleges védelemben részesít, a legfiatalabbakról, akik számára az a 20-tól 120-150 ezer forintig terjedő jövedelem, amelyet kéthavi munkájukkal idén májusban és júniusban megkerestek, rendkívül jelentős juttatást jelent, ezért az állam minden további nélkül ex gratia jellegű juttatásként dönthet az ő kárrendezésükről. Azt reméljük, hogy az országgyűlési határozat következményeként a kormány a kárrendezési sorrendet ilyen szempontból megfordítva, először a diákokat az állami költségvetésből kártalanítja.

Azt is tudjuk - és ezért értem, hogy noha más frakció nem érezte úgy, hogy jelen kell legyen, a Szocialista Párt mégis képviselteti magát a vitán -, hogy Czegléd Csaba a Vas megyei Demokratikus Koalíció és Szocialista Párt közös frakciójának vezetője volt, egyébként is a Magyar Szocialista Párt emblematikus alakja volt a megyében. A büntetőeljárásnak ehhez természetesen nincs köze, ugyanakkor úgy gondoljuk, hogy annak a feltárása indokolt, hogy ezek a jelentős vagyonok, amelyekkel egyébként az államot károsította meg Czegléd Csaba, és fiatal munkavállalókat károsított meg Czegléd Csaba, azok bármilyen formában pártfinanszírozássá váltak-e vagy sem. De ez a politikai vonatkozása az üggynek, ez az országgyűlési határozat ennek a lehetőségét felvilágosítja, de a kormányt ezzel kapcsolatosan semmire sem kéri fel, hiszen ennek vagy van büntetőjogi relevanciája, vagy nincs, ha nincs, akkor politikai vizsgálat tárgya lehet.

(9.10)

De itt és most egy közös célunk kell hogy legyen: egy alapos gyanú szerint elkövetett bűncselekmény károsultjai, akik (*Bangóné Borbély Ildikó: Az Eszosz-ügynél nem voltatok ennyire korrektek.*) ráadásul fiatalok és diákok, dolgoztak és nem kaptak

fizetést, azok a lehető leghamarabb kaphassák meg az őket megillető jövedelmet.

Erre szeretnénk a kormányt felkérni, ezért kérünk valamennyi frakciót, azokat különösen, akiknek Czegléd Csabához közük is van és politikai értelemben Czegléd Csaba elvbarátai, hogy adják meg a támogatásukat, és szavazzák meg ezt az országgyűlési határozatot. Köszönöm, elnök úr. (*Herínges Anita: Szégyellni fogod még magad emiatt! - Bangóné Borbély Ildikó: Az Eszosz-ügyben nem voltatok ennyire korrektek!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szocialista párti Képviselőtársaim! Azt kérem, hogy éljenek a felszólalás lehetőségével. (*Bangóné Borbély Ildikó: Nem tudunk!*) Külön nem tudok önnek szót adni. (*Bangóné Borbély Ildikó: Nem baj!*) A vezérszónokuk majd elmondja önök helyett is. Köszönöm. (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból.*) A Magyar Országgyűlésben vagyunk. Remélem, ezt akceptálják. (*Herínges Anita: Néha azt gondoljuk, hogy nem!*) Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván felszólalni. (*Bangóné Borbély Ildikó: Az Eszoszról beszéljen, államtitkár úr!*) Tájékoztatom államtitkár urat, 30 perces időkeret áll rendelkezésére. Köszönöm szépen. (*Bangóné Borbély Ildikó: Az ítéletet olvassa fel, államtitkár úr?*)

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Ha mindent el akarnék mondani, természetesen a 30 perc sem lenne elegendő, hiszen a szocialisták ez irányú tevékenysége meglehetősen hosszú múltra tekint vissza. (*Bangóné Borbély Ildikó: Jaj, annyi bünt követtek el!*) Már a történelem és a történészek területére téved az ember, ha mondjuk, a Tocsik-ügyet vagy éppen ilyen távoli ügyeket idéznénk; vagy a Kulcsár-ügy, amikor viszont még közvetlenül a politikusok nem voltak csak a holdudvar révén érintettek ezekben a visszaélési ügyekben, amelyek a költségvetést károsították meg, a magyar embereket károsították meg. (*Bangóné Borbély Ildikó: Mi baja van ennek?*)

Emlékezhetünk Zuschlag János esetére is, aki már kimondottan az MSZP tagjaként, parlamenti képviselőként fejté a költségvetési és pályázati forrásokat, és tisztázatlan célokra, kampánycélokra fordította őket. Emlékezhetünk a „maci” történetére, ahonnan aztán sikerült kipótolni ezt a kárt, amit az MSZP székházában okozott elmondása szerint. Ki tudja, honnan töltötték föl és milyen forrásokból? Ha az ilyen ügyeket halljuk, akkor mindenféle sejtelménk lehetnek, hogy miért kellett és honnan sikerült megtölteni, vagy éppen ma is működik esetleg egy ilyenfajta formáció.

De ugyanígy eszünkbe juthat Hunvald György vagy éppen Hagyó Miklós esete, akik a fővárosban vitézkedve szintén ezen a terepen mozogtak, de azért

a vezetők, például Gyurcsány Ferencnek az elévült Fittelina-ügyére; vagy éppen a sikeresen bérelt, megvásárolt őszödi nyaralóját is ebbe a körbe vonhatjuk, vagy a Hajdú-Bét-ügyet Bajnai Gordon előéletéből vonatkoztatva. De legutóbb például Botka László kapcsán is felmerült a Szeviép bukását illetően bizonyos kapcsolatok lehetősége. Folytathatnánk a sort persze Simon Gáborral, aki éhségmenetet vezetett több száz millióval a számláján (*Heringes Anita: Mengyi Roland? Farkas Flórián? Simonka?*), szintén MSZP-s országgyűlési képviselőként. Vagy gondolhatunk a nemrég bevonult Tátrai Miklósrá, Császy Zsoltra, akik éppen Gyurcsány Ferenc bemondása szerint helyette vonultak be a börtönbe, mert érte szenvednek ilyenfajta mártíromságot.

És most felbukkan Czeglédy Csaba személye, akinél még az is színezi a képet, ami miatt ma itt ülünk, és ami miatt képviselőtársaim ezt az előterjesztést tették, aki nemcsak a költségvetést károsította meg, hanem ezernyi fiatal munkavállalót is, elvéve azt a bizalmat, azt a közbizalmat előlük, hogy aki munkát végez, az a bérét is meg fogja majd kapni.

Nagyon remélem, hogy ez a kezdeményezés, illetve az azt követő kormányzati intézkedések azokon a fiatalokon gyorsan tudnak segíteni, akik gyakorlatilag ledolgozták az idejüket és nem kapták meg a bérüket. Ki tudja, hol landoltak ezek a pénzek, és furamód Gyurcsány Ferenc személye ebben a kapcsolatrendszerben is felmerül. Látható, hogy Csongrád megyei érintettsége is van ennek a történetnek, tehát valahogy úgy tűnik nekem, hogy ez a folyamat egyre belsőbb szereplőkkel a baloldal rendszerváltást követő történetét végigkíséri. (*Bangóné Borbély Ildikó: Az Eszosz-ügyben miért nem segítettek ilyen gyorsan, államtitkár úr?*)

(Földi László elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

Valóban, ez az ügy lehetőséget nyújt arra, hogy ezeknek a fiataloknak a kárát rendezze a kormányzat, ugyanakkor megvan az a jogi megoldás is, amivel ez a követelés átszáll a kárrendező államra, és gyakorlatilag nem mentesülnek a felelősség, illetve az anyagi követelés alól azok a személyek, azok a cégek, akik ebben érintettek voltak. Nagyon köszönöm képviselőtársaimnak ezt a kezdeményezést, mert az a fajta jogba, jogállamba vetett bizalom, ami 2010 óta folyamatosan erősödik és ami az Igazságügyi Minisztériumnak és a kormányzatnak főbb célkitűzése, ezzel a kezdeményezéssel és ennek a sikerre vitelével ismét erősödhet.

Ilyen értelemben a kormányzat támogatja a kezdeményezést. (*Bangóné Borbély Ildikó: Fideszes jogállam.*) Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások

következnek. Megadom a szót Bóna Zoltán képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BÓNA ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a szót. Amint az sokak előtt ismert, Czeglédy Csaba a szombathelyi MSZP-DK-Együtt önkormányzati képviselője, aki ügyvédként az MSZP és a DK jogi képviseletét is több esetben ellátta, költségvetési csalás gyanúja miatt előzetes letartóztatásban van.

Czeglédy Csabától nem állnak messze a zűrös ügyek. Még 2001-ben vádolta meg őt adócsalással a rendőrség, amikor Czeglédy a Rébusz Iskolaszövetkezet élén volt. A Rébusz budapesti irodája egyébként az MSZP akkori Köztársaság téri székházába volt bejegyezve. Czeglédy Csabát iskolaszövetkezeti ügyletei miatt 2002-ben jogerősen 8 hónap felfüggesztett szabadságvesztésre ítélték, mert a Rébusz Iskolaszövetkezetnél '98-99-ben fiktív számlákat szerepeltettek a nonprofit cég könyvelésében, így jogosulatlanul vontak le áfát, és csökkentették társaságiadó-befizetésüket, amelynek következtében több millió forinttal károsították meg a magyar államot.

A mostani eljárásban a gyanú szerint a Czeglédy Csaba által vezetett munkaerő-közvetítést végző Human Operator Zrt. köré épülő bünszervezet '13-16 között több mint 3 milliárd forint vagyoni hátrányt okozott az állami költségvetésnek. Mindezen tevékenysége folytatásához a Gyurcsány Ferenchez köthető Altus Zrt.-től 80 millió forintos kölcsönt kapott. Egyes sajtóértesülések szerint nem ez volt az egyetlen kölcsön a cégek között. Vajon rendszeres kölcsönnyújtás történt? És ha igen, ez nem veti fel az üzletszerű, jogosulatlan pénzügyi tevékenységet?

Az állam megkárosítása mellett idén május-júniusban fizetéképtelenné vált a Czeglédy Csaba által vezetett Human Operator Zrt., amelynek következtében közel ezer diák nem kapta meg az összességében 100 millió forintot meghaladó járandóságát, így a baloldal által a mai napig támogatott Czeglédy Csaba jelentős kárt okozott a fiatalok számára. A károsult diákok a mai napig hiába várnak a pénzükre. Czeglédy Csaba ígérete ellenére hosszú hónapok alatt sem fizette ki az elmaradt bérüket, és várhatóan csak a hosszú jogi procedúra után juthatnak esetlegesen hozzá az őket megillető összegekhez.

Erre való tekintettel a Fidesz-KDNP által benyújtott javaslat felkéri a kormányt, hogy tegyen lépéseket a kárt szenvedett fiatalok számára az őket megillető, ki nem fizetett jövedelmek méltányosságon alapuló kifizetésére. A kárrendezés állam általi előzetes kifizetése ugyanakkor nem eredményezheti azt, hogy a kártérítés megfizetése alól a károkozó mentesülhessen.

A szükséges eljárásokat követően a károkozó a jelen határozat alapján kifizetett kárrendezés összegét az engedményezés folytán jogosult állam számára tartozik megfizetni.

(9.20)

A Czeglédy-ügyben a Gyurcsány Ferenc vezette Demokratikus Koalíciónak és az egész magyar baloldalnak politikai felelőssége van, ezért indokolt annak vizsgálata, hogy a Human Operator Zrt. tevékenységének volt-e köze azon balliberális pártok finanszírozásához, amelyeknek a mai napig képviselője a szombathelyi közgyűlésben.

Gyurcsány Ferenc neve nem első esetben merül fel tiltott pártfinanszírozással összefüggésben. Korábban egy lakossági fórumán beismerte, hogy 2010 előtt visszakérték az állami beruházásokra szánt pénzek 20 százalékát, továbbá ezzel kapcsolatban úgy fogalmazott, hogy akkoriban ez volt a politikai korrupció csúcsa. 2013 októberében egy pódiumbeszélgetésen pedig úgy fogalmazott korábbi pártjáról, az MSZP-ről, hogy sok helyről vándorolt oda pénz, Európából nem nagyon. Ahonnan meg vándorolt, azt meg jobb, ha nem tudjuk. A Czeglédy-ügyből talán mégis megtudjuk, hogy milyen módon folytak és folynak eltitkolt, jogellenes összegek az MSZP és a DK feketepénztárába.

Czeglédy Csaba ezer szállal kötődik az MSZP-hez és a Demokratikus Koalícióhoz is. Ez a szoros kapcsolat, a kölcsönök és a pénztárosi pozíció felveti annak gyanúját, hogy az állam és a diákok, a megkárosítottak kárára előteremtett összegek a DK és az MSZP burkolt pártfinanszírozását szolgálták.

Most itt a lehetőség a baloldal előtt, hogy támogassák azt a javaslatot, amely lehetővé tenné, hogy a párttársuk és bizalmi emberük által a közel ezer diáknak okozott kár előzetesen megtérülésre kerülhessen. Valamint gondolhatunk a szombathelyi nyugdíjasokra, Fodor Lászlóra és feleségére, Gyuk Ferencre és hetven társára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy amennyiben egyetértenek a határozati javaslat céljával, miszerint a magukra maradt diákok kárrendezését az állam méltányossági alapon rendezze, akkor szíveskedjenek a benyújtott előterjesztést támogatni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. LEGÉNY ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk lévő határozati javaslat egy hazug állításokkal mesterségesen felnagyított probléma megoldásának látszatát keltő, de arra valójában alkalmatlan politikai eszköz, politikai hisztériakeltés és figyelemfelkeltés. Azt gondolom, hogy képviselőtársaim, akik itt vannak az előterjesztő szerepében, kifejezetten méltatlan eszközöket akartak igénybe venni. Természetesen ez az

ő lelkiismeretükön múlik. Én remélem, hogy az elnök nem fog engem ma még rendre utasítani azért, mert nem tud az ember ilyenkor higgadtan és a politikai kultúra tárgyalási szabályait betartva hozzászólni az adott ügghöz, de azért mégiscsak megpróbálom.

A Czeglédy Csaba által vezetett Human Operator Zrt. - rögzítsük le rögtön az elején - nem károsított meg több mint ezer diákot vagy fiatalot, ugyanis 2017. június 9-13. között az arra jogosultak döntő része, az a több ezer fő, akit önök említenek, megkapta a májusi esedékes bérét, csak erről önök már jóindulatúan - az önök szempontjából jóindulatúan - nem akarnak beszélni. Aztán miután a Human Operator Zrt. számláit a NAV Bűnügyi Igazgatósága zárolta, a még ki nem fizetett 2017. májusi béreket közvetlenül kifizették az arra jogosultak részére.

Sokatmondó tény egyébként, és csodálkozom, hogy nincs itt az előterjesztők között az önök egyik nagy elvtársa, elvbarátja Kósa Lajos, akinek viszont régi barátja, a DiákÉSZ elnöke, dr. Fiák István ügyvédi képviseli a károsultakat, aki annak ellenére, hogy a DiákÉSZ kiadott egy olyan MTI-közleményt, amely szerint jelenleg 11 olyan károsult van, akik teljes mértékben tudták igazolni a követelésüket, és ügyvédi meghatalmazást adtak a Fiák Ügyvédi Irodának, nos, ez az ügyvéd azt állítja az M1-híradóban, rendszeresen több mint ezer károsultról nyilatkozva, hogy milyen hatalmas mértékű gond ez.

Tegyük hozzá és ismerjük el azt, hogy mindenkinek természetesen a saját élethelyzete az egyik legfontosabb és legkomolyabb élethelyzet, és az ebben felkerülő problémákat el kell ismerni. Természetesen azok a diákok, akik nem kapták meg még most sem a munkabérüket, teljes joggal vannak felháborodva. De az a politikai hisztériakeltés, amellyel önök a Magyar Szocialista Pártra vagy a baloldalra akarják ezt az ügyet ráhúzni, több mint arcpirító.

Azt is tegyük hozzá, hogy a folyamatban lévő büntetőeljárású intézkedések miatt vannak károsultak az ügyben. Magyarán mondván: zárolták a cég számláit, ezért nem lehetett kifizetni a diákokat. Értem én ezt a nagyon-nagyon remekbe szabott határozati javaslatot, csak éppen, mondjuk, akkor arra kellett volna egy határozati javaslatot benyújtani, hogy oldják fel ezt a bizonyos bűnügyi zárat ennek értelmében.

Ha valóságok is lennének a határozati javaslatban foglalt állítások, az országgyűlési határozat akkor sem jelentene érdemi segítséget a károsultaknak, hiszen ez alapján további jogalkotási lépéseket kellene megtenni. Ha tehát a Fidesz valóban segíteni akarna a károsultakon, akkor egy törvényjavaslatot nyugodtan benyújthattak volna. Gulyás képviselő úr tudott írni Alaptörvényt, és nem gondolom, hogy egy sima törvényjavaslat ekkora problémát okozott volna neki.

Ha fideszes képviselőtársaim valóban fontosnak tartanák a problémát, akkor egy olyan tartalmú mó-

dosítást kellett volna benyújtani, amely lehetővé teszi, hogy a büntetőeljárás alatt is a gazdasági társaságok számláiról a munkabérek az adóhatóság által felügyelt módon kifizetésre kerülhessenek. Egyébként sajnálatos módon azt kell mondjam, hogy nekünk nem okozna nagy meglepetést az ügy, hiszen a Fidesz jól láthatóan a jövő tavaszi parlamenti választások megnyerése érdekében attól sem riad vissza, hogy a szorult helyzetbe került diákokat használja fel saját politikai célja elérésében. Azt gondolom, hogy ez egy nemtelen használata - ha ezt a nem szép magyar kifejezést használhatom - a kiszolgáltatott diákoknak, és az ország közvéleményét is meg akarják tévesztetni és befolyásolni akarják ezzel az ügygel.

De ha egy picit akár az előterjesztő, akár a fideszes vezérszónok, vagy akár a fideszes államtitkár által elmondottakra reagálunk, akkor nézzük meg, ez miért is bizonyítja be azt, hogy figyelemelterelésről van szó. Jó pár esetet lehetne említeni, amikor is a fideszes érintettségű szövetkezeti ügyeket felsorolhatnánk. A szövetkezeti törvény hatálya alatt működő egyéb szociális vagy foglalkoztatási szövetkezet körül az utóbbi időben számos botrány és pénzlenyúlási kísérlet meg sajnos végbement cselekmény került napvilágra. Akkor most én is elkezdénék sorolni néhányat.

Például itt van a Farkas Flórián-féle 1,6 milliárd forintos lenyúlás, ahol a foglalkoztatási szövetkezetek „Híd a munka világába” programja hiúsult meg, azaz a hátrányos romák foglalkoztatására szánt pénzeket tüntették el (*Bangóné Borbély Ildikó: Az nem számít! Ez nem baj!*) úgy, ahogy van zusammen. Természetesen megemlíthetném Mengyi Roland képviselőtársuk remekbe szabott kísérletét. Bocsnát, ha kimondtam a nevét, nem lehet kimondani Voldemort nagyúr nevét, elnézést kérek, bár mentességemre szóljon, hogy én nem nagyon láttam ezt a filmet. No, mindenesetre Mengyi Roland a „Modellprogram a szociális szövetkezetek hálózatosodása érdekében” című programot akarta megcsapolni körülbelül félmilliárd forinttal.

Bangóné képviselőtársam már néhányszor a parlamenti műfaj, a közbekiabálás eszközt használta, merthogy más eszköze most nem áll rendelkezésére, nos, ő említette önöknek az Eszoszt, az Első Magyar Környezettudatos Szociális Országos Szövetkezet ügyét is, ahol maffiamódszerekkel lopták el az uniós pénzeket és a közpénzeket. (*Bangóné Borbély Ildikó: Ez nem számít!*) Ez a szervezet egy uniós programban hátrányos helyzetű, alulképzett munkavállalók foglalkoztatását vállalta, szerződést is kötött velük, csak az emberek nem kaptak fizetést. Az érintettek éppen az érvényes szerződésük miatt álláskeresési támogatást sem kaphattak. Ebben az ügyben összesen 2877 munkavállalóról volt szó, s 701 munkavállaló elmaradt bérét fizették ki. Ebben az esetben a Bérgarancia Alap fizette ki az eltüntetett munkajövedelmeket a károsultak számára. Ugyanezen az analógián ebben az ügyben is el lehetett volna járni,

de nem, önök politikai hisztériakeltésre használják fel ezt az ügyet megint csak, és megpróbálják az egész baloldalra rámosni ezt az ügyet.

Aztán vannak azok a korábbi fideszes ügyek, ahol szintén nem tapasztaltuk azt, hogy a Fidesz képviselői ilyen nagy aktivitást mutattak volna az adott ügy megoldása érdekében. Említsük meg rögtön a Quaestor-ügyet, ahol a cég számláinak zárolása miatt az alkalmazottak munkajövedelmei sem kerültek kifizetésre. 31 834 Quaestor-károsultból körülbelül 21 ezer főre tehető azok száma, aki még mindig fut a pénze után. Önök ennek a 21 ezer embernek az érdekében semmit nem akartak tenni és semmit nem hajlandók tenni, sőt próbálják eltolni az egészet, mintha ez a Fideszre nem lenne ráégetve, hiszen azt gondolják, hogy a Fidesznek ehhez semmi köze nincs. Holott rendkívüli módon Fidesz-ügy! (*Dr. Gulyás Gergely: Hoztunk rá törvényt!*) Igen, képviselő úr, önöknek is köze van hozzá.

Aztán említhetnénk a Buda-Cash-ügyet, a DBR-károsultak ügyét vagy a Hungária Értékpapír ügyét. Ezek az ügyek az önök kormányzása alatt történtek, az önök által érintett fideszes gazdasági háttérudvarral és holdudvarral összekötte.

(9.30)

Milliárdok tűntek el, több tíz milliárd forintra tehető egyébként az eltűnt pénz, és önök mégsem tettek annak érdekében semmit, hogy ezekben az ügyekben kezdjék el a károsultak kártalanítását, a kártérítés kifizetését. Éppen ezért tehát, ahogyan említettem, ez az ügy összességében egy hazug állításokkal mesterségesen felnagyított probléma megoldásának látszatát kelti, de valójában arra alkalmatlan eszköz.

Politikai hisztériakeltés és figyelemelterelés ez annak érdekében, hogy a fideszes botrányos ügyekről ne beszéljenek az emberek. Egyébként az pedig kifejezetten felháborító, amikor önök megpróbálják úgy beállítani ezt a dolgot, mintha a cég körüli jelenlegi büntetőeljárásban, ahogy önök említették, körülbelül 3-3,5 milliárd forint, mondjuk úgy, sorsáról feltett kérdésekkel kapcsolatosan azt próbálnák bebizonyítani, mintha ez a Magyar Szocialista Pártnak vagy a baloldalnak a finanszírozására jött volna.

Értem a politikai szándékot. Nem vonom azt kétségbe, hogy egyébként önök ezzel akarják majd a választási kampányban tematizálni a közvéleményt, pontosan azért, hogy megpróbálják inkább a saját ügyeikről elterelni a figyelmet. Ezzel együtt azt kell megállapítsuk, hogy roppant egyszerű megoldása is lehetne egyébként ennek az ügynek, ha inkább arra nyújtottak volna be egy törvényjavaslatot, hogy a zárolás alatt lévő számlákról hogyan lehetne kifizetni a károsultakat. Nem ez történik.

Azt látjuk, és azt tapasztaljuk, hogy önök megpróbálnak itt egy politikai hisztériakeltést véghez vinni. Azt látjuk, azt tapasztaljuk, hogy megpróbálják

ezt az egész baloldalra rámosni. Természetesen tegyük hozzá, ha a cég és akár Czegléd Csaba is büncselekményt követett el, ha valóban olyan dolgot követett el, amely nem állná meg a helyét, akkor azt értelemszerűen elfogadjuk. De itt azt látjuk, hogy egyébként, ahogyan már az egész eljárás megy, és ahogyan az önök, a Fidesz által irányított ügyészség milyen eljárási és nyomozati cselekményeket végez, az egészen arcpirító.

Eppen hétfőn tettem föl a legfőbb ügyésznek egy kérdést arra vonatkozóan, hogy milyen érdekes az, hogy kiszivárogtatás történik az ügyészségről folyamatosan azokban az ügyekben, amelyekben a Fidesznek érdekében áll, hogy legyen kiszivárogtatás, amelyekben viszont nem, ott még közérdekű adatigénylésre sem hajlandóak válaszolni. Egészen új vagy furcsa összefüggéseket is lehetne itt azért érezni, éreztetni, és látszik felsejleni jó pár érdekes összefüggés. Természetesen, ahogyan említettem, ha Czegléd hibát követtek el, annak értelemszerűen meg kell legyen a következménye. De amíg ez nem történik meg, amíg nem fogják ezt jogerősen megállapítani, nem az ügyészség, mert az ügyészséget önök irányítják, addig egészen érdekes, hogy önök már interpretálják azt is, hogy mi lesz majd itt az ítélet, meg mi fog történni. *(Bangóné Borbély Ildikó: Meg van írva.)*

Szóval, képviselőtársaim, azt gondolom, hogy összességében ez az egész történet nem támogatható, és pontosan azért nem támogatható, mert önök csak politikai haszonszerzés céljából, csupán azért jöttek ide most ezzel a parlament elé, hogy megtévesszék a közvéleményt. Köszönjük szépen, de ezt biztosan nem lehet így, ebben a formájában támogatni. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az utolsó mondatokat megdöbbenve hallottam. Hiszen attól, hogy ez az egész ügy valóban esetleg politikai indíttatású, hogy nem lehet azt támogatni, hogy ezer fiatal megkapja azt a bért, amiért megdolgozott. *(Dr. Hende Csaba tapsol.)* Egyértelmű, hogy ezt támogatni kell. Hogy érhetik a kormányt valóban kritikák? Én is el fogok mondani majd kritikai véleményeket, de az, hogy önök, az MSZP ne támogassa szavazatával, hogy ezer fiatal, aki megdolgozott a pénzéért, valamilyen módon ehhez hozzájusson, több mint fél év után, hozzáteszem, ezt nem támogatni szerintem felelőtlenység. Ez nem felelős politikai gondolkodás.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt fideszes Képviselő Urak! Mint ahogy a törvényjavaslat általános indoklásában is olvasható, 2017 májusában derült fény egy bünszervezetben elkövetett csalássorozatára,

amelynek közvetlen károsultja közel ezer fiatal munkavállaló. A kiszolgáltatott károsultak a jogi képviselőket ellátó Magyarországi Diákállalkozások Országos Érdekképviseleti Szövetsége által Orbán Viktor miniszterelnökhöz és Kövér László házelnökhöz fordultak segítségéért; tekintettel a nyomozati eljárások időigényére és annak bizonytalanságára, hogy a büncselekmény eszközeként használt cégek vagyona elegendő fedezetet biztosít-e a követelésekre, indokolt, hogy az Országgyűlés és a kormány a lehető legrövidebb időn belül biztosítson a károkozó által ki nem fizetett jövedelmek összegével egyező összegű kárrendezést a megkárosított fiataloknak.

Ezekkel a mondatokkal teljes mértékben egyet is értünk, és mi is úgy gondoljunk, hogy az erkölcsi értelemben is vállalhatatlan, hogy valakik az első jövedelmüket megszerezni próbáló fiatalokat, tanulókat átverve nyereszkeskedjenek. Azonban amit önök művelnek a Czegléd-ügyben, tisztelt képviselőtársaim, fideszes képviselőtársaim, az szimplán álszent dolog. Maguk úgy próbálják meg beállítani ezt az ügyet, hogy van benne egy rossz zsarú, ez az MSZP, és van benne egy jó zsarú, ez pedig a Fidesz.

Csak ha jobban megnézzük az önök lépéseit az ügyben, akkor rájövünk, hogy önök nem zsaruk, hanem büntársak, már megint. *(Dr. Gulyás Gergely és dr. Hende Csaba közbeszól.)* Igen, Hende képviselő úr, önnek nagyon jól kell tudnia, hogy miért nevezem én önöket büntársaknak, de föl is sorolom majd, hogy mit követtek el az elmúlt fél évben Szombathely városában, mik történtek a Czegléd-üggyel kapcsolatosan. Csak egy kicsit másképpen csinálták ezt az egészet, mint ahogy szokták.

Sajnos, egyértelműen kijelenthető, hogy egy életképtelen, lassú, XX. századi párttól, tehát önöktől, a Fidesztől a károsult fiatalok védelmét nem is várhatnánk el, ezért nyújtottak be csak egy határozati javaslatot. Akkor engedje meg, Hende képviselő úr, ha önnek nem tetszik, hogy hadd tegyek fel pár kérdést, amelyek megválaszolása esetén, ha saját magának megválaszolja ezeket a kérdéseket, akkor talán rá is jön, hogy miért is mondom ezt, miért is gondolom ezt így.

Miért csak most, októberben nyújtották be a jelen határozati javaslatot? Lassan fél év telt el azóta, hogy a probléma felmerült. Ismerjék be, hogy maguk mindig le vannak maradva egy lépéssel, és csak kullognak, például a Jobbik után is, hiszen Farkas Gergő képviselőtársam már július 10-én kiadott egy közleményt, azt kérte és úgy vélte, hogy a megkárosított diákoknak azonnali jóvátétel jár, és az elmaradt bérük mellett a bérgaranciából történő kárpótlás is megilleti őket.

Ezért felszólítottuk már akkor, még egyszer mondom, július 10-én a kormányt, hogy a diákokat érintő visszaéléseket teljes mértékben számolja fel. Ez több mint három hónapja volt. És önöknek kormányon erre az a reakciójuk, hogy benyújtanak egy határozati javaslatot több hónap eltelté után. Ha

maguk valóban olyan szakmaiak lennének, mint amilyenek vallják magukat, akkor minimum egy törvényjavaslatot nyújtottak volna be.

Mondjuk, ha jobban belegondolok, értem, hogy miért nem kivételes eljárásban, extra sürgősséggel próbálnak meg átnyomni törvényjavaslatot az ügy megoldása érdekében. Hiszen most kivételesen nem magukról van szó, és az önök által elkövetett korrupció lehetőségéről, hanem ártatlan diákokról. Így ez önöknek nem is olyan sürgős, nem is olyan fontos. *(Dr. Hende Csaba: Szégyelld magad!)* Ezenkívül engedjék meg, hogy ismertessem, mi történt Szombathelyen! Itt felolvasnám Balassa Péter jobbikos országgyűlési képviselő-jelöltünk, az önkormányzat tagja, jelenlegi önkormányzati képviselő tapasztalatait a Czeglédy-üggyel kapcsolatban.

Ezek alapján meg fogják látni, hogy mekkora káosz uralkodik a Fideszben, valamint fény derül arra is, hogy a szombathelyi fideszes képviselők mennyire védték Czeglédy Csabát *(Dr. Hende Csaba: Hazudsz!)*, és vajon miért. Balassa Péter szavait idézem: „A csütörtöki testületi ülésen körülbelül olyan puskaporos volt a hangulat, mint egy éves megyei NB III-as rangadón. A feszültséget pedig a Czeglédy-ügy okozta. Láthatóan sem a Fidesz, sem pedig a baloldal nem tud mit kezdeni a 3 hónapja letartóztatott képviselő ügyével. A kormánypárt összevissza kommunikál. Láthatóan a helyi erők és a központ között nincs meg az összhang.”

Tehát amíg bent ülésezett az önkormányzat, addig kint Budai Gyula egy ilyen coming outot tartott, egy ilyen, azt lehet mondani, stand up comedybe illő sajtótájékoztatót, ahol elmondta mindennek Czeglédyt, elmondta mindennek az MSZP-t. A sajtó nyilvánossága előtt nagyon harcosan támadta ezt az egész dolgot. És közben mi történt bent? A testület nagykoalícióban szavazta meg, hogy ne induljon Czeglédy ellen összeférhetlenségi és méltatlansági eljárás. Ugyanis Balassa Péter benyújtotta ezt a javaslatát, és a Fidesz és az MSZP Szombathelyen nagykoalícióban ezt leszavazta. Úgy gondolták, hogy nem kell Czeglédy Csabával ez ügyben foglalkozni, tehát nem összeférhetetlen és nem méltatlan erre a szerepére.

(9.40)

Talán el kellene döntenünk, hogy akkor most ki szabadítjuk vagy örökre tömlöcbe vetjük ezt az embert. Jó lenne, ha eldöntenék, hogy mit kívánnak tenni Czeglédy Csabával.

Sokan kérdezték azt is, mondja Balassa Péter, hogy miért álltam bele a szintén ellenzéki Czeglédy-ügybe. Az ok egyszerű. A Czeglédy-ügy nem júniusban kezdődött. A Fidesz házi bérborza, a baloldaltól áttért, költségvetési csalásért is elítélt Cseszkó Tamás már hónapokkal korábban írogatta a központból diktált cikkeit arról, hogy a képviselő cége, a Human

Operator neve előkerült különböző esetek kapcsán, vagyis a helyi Fidesz jóval többet tudhatott Czeglédy dolgairól, mint az átlagember. A képviselő letartóztatása után a testületnek vagy a polgármesternek kellett volna hivatalból megindítani a méltatlansági eljárást, ami egyébként nem történt meg, és ezt le is szavazták akkor is, amikor a Jobbik javasolta ezt. Mivel a városvezetés nem lépett, ezért volt kénytelen a képviselőtársam lépni, de ezzel önök nem értettek egyet.

Nem volt egyébként számomra világos, hogy vajon miért menteti a helyi Fidesz Czeglédy Csabát, és miért nem indul ellene összeférhetlenségi és méltatlansági eljárás, de történt még több minden. Hiszen Balassa Péter vissza akarta hívni. Tudják, épült egy nagyon szép stadion - megint: Orbán Viktor szereti a stadionokat építeni, az egészségügy nincs rendben -, Szombathelyen is felépült egy nagyon szép stadion. Vajon kit választottak e stadion építése - egy fideszes városvezetéséről beszélünk, fideszes többséggel - felügyelőbizottságának az elnökévé? Czeglédy Csabát. Őt tartották a legmegfelelőbb embernek.

Majd aztán amikor Czeglédy Csabát letartóztatták, és ennek a felügyelőbizottságnak az lenne a dolga, hogy ellenőrizze, milyen költségek vannak, nehogy véletlenül, mert hátha ilyen van - nem szokott Magyarországon lenni -, hátha túlárassák, mondjuk, az ennek a stadionnak az építkezésével kapcsolatos kiadásokat vagy bármi egyebet; nem voltak hajlandóak, önök szintén az MSZP-vel közösen leszavazták azt a javaslatot, amit a Jobbik benyújtott, hogy hívják vissza a felügyelőbizottság éléről. *(Dr. Hende Csaba: Nem igaz! Visszahívták! Nem igaz!)* Dehogynem igaz! *(Dr. Hende Csaba: Nem igaz!)* Nézze meg, képviselő úr! *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Nézze meg, képviselő úr, nyugodtan azokat a bizottsági jegyzőkönyveket, amelyekben Balassa Péter javasolta, hogy hívják vissza *(Dr. Hende Csaba: Visszahívták! Visszahívták!)*, önök az MSZP-vel együtt ezt leszavazták. *(Dr. Hende Csaba: Visszahívták!)* Persze, visszahívták, rá másfél hónapra, nem akkor, amikor a Jobbik javasolta. Vártak másfél hónapot, majd utána visszahívták. Gondolom, addig el kellett tüntetni azokat a nyomokat, amiket önök együtt mutyiztak Czeglédy Csabával. Ez a nagy helyzet. *(Dr. Hende Csaba: Szégyelld magad!)* Ugyanúgy a felügyelőbizottság élére rakták ezt az embert. De árulja el nekem, képviselő úr, ha önök - és Budai Gyula is itt bent - folyamatosan arról beszélnek, hogy milyen galádságok vannak ebben a történetben, valóban egyébként, tényleg galádságok, előkerülnek bizonyos aranyrudak és bizonyos ausztriai számlák, miért nem indítottak úgy, ahogy a Jobbik javasolta, vagyonosodási vizsgálatot ez ellen az ember ellen. *(Dr. Hende Csaba: Indítottak! Nem igaz!)* Képviselő úr, ön itt jelen pillanatban bekiabál, nyomjon egy gombot! *(Dr. Hende Csaba: Nyomtam!)* Én nagyon szívesen vitatkozom önnel. *(Zaj.)*

Önök a vagyonosodási vizsgálatot is megakadályozták. Le kell adnia egy képviselőnek a vagyonyilatkozatot, ezt a vagyonyilatkozási eljárást önök nem engedélyezték, nem voltak hajlandók a Czeglédy-ügyet kivizsgálni úgy, ahogy kellett volna. Egyértelmű az, hogy önök Szombathelyen az MSZP-vel összehorolva mutyiznak, dolgoznak, korrupciógyanús ügyekbe keverednek, és egy Czeglédy Csabát kétszer úgy védenek, mint amikor egy fideszes képviselő kerül gyanúba. Nem tudom, mennyire emlékszik rá, volt egy fideszes képviselő, akiről készült egy olyan felvétel, ahol éppen kábítószerrel fogasztott. A saját fideszes képviselőjüket nem illette meg önök szerint az ártatlanság vélelme, nagyon helyesen egyébként engedték, hogy annak a képviselőnek... (Közbeszólások.) De ez hozzátartozik, hogy önök egyáltalán hogy foglalkoznak ezekkel az ügyekkel!

De tudják, mit? Mondok önöknek még valamit, ha már ennyire nem tetszik. Tudják, mit javasolt még Balassa Péter, a Jobbik önkormányzati képviselője Szombathelyen? Van egy 3 milliós kerete mindenkinek. Ezt javasolta ezelőtt négy hónappal az önkormányzati képviselőknek, és ő felajánlott 1 millió forintot arra, hogy minden önkormányzati képviselő a saját keretéből szintén ajánljon fel legalább 1 millió forintot, még esetleg az önkormányzat is tegyen hozzá, és kezdjék el kártalanítani ezeket az embereket. Nem fedezte volna az egészet, de legalább valamit már tettek volna jó pár hónappal ezelőtt. Mit csináltak önök? Leszavazták. Azt mondták, hogy ilyet nem csinálhat az önkormányzat, nem az önkormányzat feladata az, hogy különböző ilyen bűncselekményeknél ezeket kártalanítsa. Ezért álságos az, hogy most idehozták. Balassa Péter felajánlotta, mindenki adjon a saját keretéből 1 millió forintot. Önök ezt nem támogatták. Mi azonban nem adjuk fel, és Balassa Péter ezt a felajánlását továbbra is tartja, tehát továbbra is felajánl a károsultak részére 1 millió forintot a képviselői keretéből.

Mindent összevetve elfogadjuk az önök határozati javaslatát, hiszen mi minden kis lépést támogatunk, amely a megoldáshoz vezet, de kérjük, hogy a szombathelyi képviselőnk felajánlását is fogadják el. Fogadják el, hogy a Jobbik nem elvenni, hanem adni akar. Szokjanak hozzá, mert jövőre gyakran találkoznak majd ezzel az érzéssel!

Még egy dologról kell beszélünk a mai tárgyalás során. Ez pedig az, hogy amit önök most csinálnak, az csak egy felületi kezelés, egyetlenegy ügynek a megoldása. Mondom, ezt már meg lehetett volna csinálni négy hónappal ezelőtt is, de ismerjük már el végre, hogy az egész rendszerrel probléma van, és majd önök el fogják mondani, hogy nem, mert az iskolaszövetkezetek milyen jól működnek, meg minden rendben van. De ha rendben lenne, akkor ilyen ügyek nem lehetnének, mint a Czeglédy-ügy. Valami tehát nincs rendben. Hogy most megoldják esetleg ezeknek a diákoknak a kártalanítását, az egy jó dolog, de attól még ne dőljenek hátra, hiszen a mi vé-

leményünk szerint ezzel a kérdéssel sokkal komolyabban kellene foglalkozni. Azért fontos ez a kérdés, mert az iskolaszövetkezeteknél ezek a fiatal emberek, akik az életre készülnek, először találkoznak a munka világával. Tehát nemcsak abban szenvednek kárt, hogy kifizetik-e az ő pénzüket vagy nem fizetik ki, hanem abban is, hogy milyen tapasztalatokat szereznek az első „munkahelyükön”.

Mi úgy gondoljuk, hogy ezek a fiatalok, tisztelet a kivételnek egyébként azoknál az iskolaszövetkezeteknél, ahol jól működnek ezek a dolgok, ezek az első munkájuk alkalmával kiszolgáltattak, a munkaadók visszaélnék nagyon sok helyen az erőfőlnyükkkel, éppen ezért mi azt szeretnénk, hogy fokozottabb védelemre, fokozottabb ellenőrzésre és megfelelő szabályozásra lenne szükség. Ezt szeretnénk, hogy kialakítsuk.

Azt szeretnénk mindenféleképpen, hogy alakítsunk ki egy olyan rendszert, amely megfelelő védelmet ad a diákoknak, amikor munkába állnak, vagyis az iskolaszövetkezeteknél munkát végeznek. Ráadásul a Jobbik működtet egy ilyen rendszert már öt éve, de mégsem mi vagyunk jelen pillanatban még kormányon, igaz, fél év múlva ez megváltozik, és akkor majd központilag is meg fogjuk tenni, de önök megtehetik most is, erre a fél évre is. Állítsanak már fel egy olyan lehetőséget, vagy teremtsenek egy olyan lehetőséget a fiataloknak, akik diákmunkán vannak, hogy panasszal fordulhassanak önökhöz! Legyen egy olyan hely, ahol bejelenthetik azt, ha őket bármilyen jogsérelem éri, mert jelen pillanatban ilyen nincs. Ha a fiatalok előre jelezhetnék, tehát nyitnának egy panaszirodát, mondjuk, ahova ők betelefonálhatnának, és megszigorítanák az ellenőrzést, már ez fél év alatt óriási változásokat jelenthetne.

Azt szeretném kérni, arra szeretném kérni önöket, hogy most, mint mondom, a Jobbik Magyarországért Mozgalom természetesen támogatja ezt a határozati javaslatot, de foglalkozzunk komolyabban ezzel az ügygel, hogy ne legyenek ilyen Czeglédy-ügyek, ne legyenek olyan iskolaszövetkezetek, amelyek becsapják a diákokat, és visszaélhetnek az erőfőlnyükkkel. Mind a szabályozást, mind az ellenőrzést, mind az egész rendszert meg kellene vizsgálni, és sokkal átfogóbb törvényjavaslatot kellene a Ház elé terjeszteni, amely rendezi ezt a kérdést egyszer és mindenkorra. Még egyszer mondom, nagyon fontos, hogy azok a diákok, akik munkát vállalnak a tanulmányaik alatt, milyen tapasztalatokat szereznek az első munkavégzésük során. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! **Ügyrendi kérdésben** kért szót Hende Csaba elnök úr.

DR. HENDE CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Az ügyrendi észrevételem lényege az, hogy az előttem szóló képviselőtársam súlyosan félrevezette az Országgyűlést és a közvéle-

ményt. A vagyonyilatkozási eljárást a szombathelyi önkormányzat illetékes bizottsága megindította, az jelenleg is folyik a Czeglédy Csaba osztrák széfjében talált aranyrúd miatt. Továbbá a méltatlansági eljárás kérdésében a jobbkios képviselő által előterjesztett rendkívül megalapozatlan indítványt...

ELNÖK: Képviselőtársam!

DR. HENDE CSABA (Fidesz): ...azért utasították el, mert ahhoz jogerős ítélet lenne szükséges, hogy ennek alapján...

ELNÖK: Képviselőtársam!

DR. HENDE CSABA (Fidesz): ...megfosszák a mandátumától a képviselőt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Képviselőtársam, nem tudom a felszólalást ügyrendi felszólalásként kezelni, ezért nem nyitok vitát, mert ügyrendi kérdések keretében nem fogom ezt az eljárást itt tárgyalni.

(9.50)

Mivel a további napirendek alapján kezd kialakulni egy olyan vita, hogy ügyrendi kérdésben rendezzük, mondom, hogy nem rendezzük el ügyrendi kérdésben.

Tisztelt Országgyűlés, utolsó napirendi pontként a vita folytatódik, és azt kérem a tisztelt képviselőtársaimtól (*Heringes Anita: De elmondhatta, mi meg nem mondhatjuk el! Ez a demokrácia, ez nektek a demokrácia!*), hogy szíveskedjenek ezt ügyrendi kérdésben megvitatni, tehát nem adok szót a továbbiakban (*Dr. Gulyás Gergely Heringes Anitának: Mi folytatnánk.*), nem adok szót a továbbiakban, az általános vitát elnapolom, folytatására és lezárására a mai ülésnapon kerül sor. (*Heringes Anita: Szégyellni fogjátok magatok ezért még egyszer!*)

Tisztelt Országgyűlés! (*A jelentkező Szilágyi Györgynek:*) Képviselőtársam szeretném tájékoztatni, hogy teljes mértékben értem önt. A napirend és a forgatókönyvünk szerint a vezérszónoki felszólalásokkal zárjuk a mostani vitát, és azt követően utolsó napirendi pontként ismételtén folytatjuk majd. Tehát, tisztelt Országgyűlés, a napirendet elnapolom, és a következő napirendi pont tárgyalására térünk át.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény végrehajtásáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17578. számon, az Állami Számvevőszék által benyújtott, a Magyarország 2016. évi központi költségvetése végrehajtásának ellenőrzéséről szóló T/17578/1. számú jelentés a parlamenti hálózaton elérhető. Tisztelt Országgyűlés!

Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós és nemzeti-ségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Köszöntöm az előterjesztés tárgyalására érkezett Domokos László urat, az Állami Számvevőszék elnökét.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Banai Péter Benő úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a törvényjavaslat előterjesztőjének.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Számvevőszéki Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Az önök előtt lévő 2016. évi zárszámadási törvényjavaslat, azt gondolom, hűen tükrözi a mögöttünk álló időszak átalakításainak pozitív tendenciáit. A felelősségteljes gazdálkodás eredményeként stabil államháztartás és az előrejelzésekkel összhangban lévő makrogazdasági folyamatok jellemezték a tavalyi évet.

A GDP 2,2 százalékos növekedésével az Unió átlagos szintje felett teljesített a magyar gazdaság, miközben az államháztartás hiánya a tervezettnél is kedvezőbben, a GDP 1,9 százalékában teljesült. Az adósságfinanszírozás stabilitásának erősítését célzó intézkedéseknek köszönhetően pedig az államadósság a 2015. év végi 74,7 százalékos szintről az uniós módszertan szerinti 73,9 százalékra csökkent. Bár a gazdasági növekedés 2016-ban mérsékeltebb volt, mint az azt megelőző évben, ez jelentős részben a 2007-13-as uniós költségvetés ciklusváltásához köthető. Tekintve, hogy Magyarország gazdasági teljesítménye 2016-ban a GDP 0,3 százalékaival az EU átlagos szintje felett bővült, azt gondolom, megcáfolhatóak azok a vélemények, amelyek szerint a magyar gazdaságot kizárólag az uniós források hajtják.

A GDP bővüléséhez gyakorlatilag minden ágazat érdemben hozzájárult, legyen szó mezőgazdaságról, szolgáltatásokról vagy az ipar teljesítményéről. 2016-ban több mint 6200 milliárd forint értékű beruházás valósult meg Magyarországon. Kedvező, hogy a magánberuházások összességében 2016-ban is pozitívan járultak hozzá a gazdaság bővüléséhez. A növekedés stabil pillérét a 4,2 százalékkal bővülő fogyasztás adta, amit a növekvő foglalkoztatottság, a célzott adócsökkentések és a tervezett 1,6 százalékos helyett 0,4 százalékosra teljesült alacsony infláció is támogatott.

A kedvező munkaerőpiaci tendenciák 2016-ban is folytatódtak. A foglalkoztatottak száma jelentősen, 2,6 százalékkal, 4,3 millió főre emelkedett, míg a munkanélküliségi ráta éves szinten 5,1 százalékra mérséklődött, és a tendencia végig kedvező volt, év végére a munkanélküliségi ráta 4,4 százalékos szintet ért el. Az alkalmazásban állók bruttó havi átlagkeresete 263 ezer forintra nőtt a nemzetgazdaságban. A családi adókedvezmény figyelembevételével számolt nettó reálkeresetek pedig jóval a gazdaság bővülése felett, 7,7 százalékkal növekedtek.

A külső egyensúly is rendkívül kedvezően alakult. A magyar export 3,4 százalékos növekedése tavaly szintén meghaladta az import növekedési ütemét, tovább növelve a korábbi években is magas külkereskedelmi többletet. Így az áruforgalmi egyenleg tavalyi értéke rekordmagas, 9,7 milliárd eurót ért el.

Az adósságfinanszírozás stabilitását célzó intézkedések következtében az államadósság devizaaránya jelentősen, 28,6 százalékra, a külföldiek által birtokolt állomány részesedése 42 százalékra csökkent. Azt gondolom, ez azért is kiemelkedő, mert az államadósság csökkenő tendenciáján belül a korábbi 50 százalékos devizafinanszírozási arányt az említettek szerint 30 százalék alá sikerült szorítani.

A makrogazdasági folyamatok és tényadatok tükrében összességében megállapítható, hogy 2016-ban a magyar gazdaság szektorainak többsége erősödött, mindemellett az egyensúlyi mutatók is kiválóak maradtak. Magyarország teljesítményét hazai és nemzetközi téren egyaránt elismerik. A piaci befektetők értékítéletét időben késéssel követve ugyanis mindhárom nagy hitelminősítő befektetésre ajánlott kategóriába sorolta a magyar állampapírokat.

Tisztelt Ház! Az Unió átlagát meghaladó gazdasági növekedés lehetővé tette a magyar családok európai viszonylatban is jelentős támogatásának bővítését. Ennek érdekében a kormány 2016-ban tovább csökkentette a személyi jövedelemadó kulcsát 16 százalékról 15 százalékra, növelte a kétgyermekes családok kedvezményét, így 2016-ban nettó 60 ezer forinttal maradt több ezen családoknál. Felfuttatta az otthonteremtési programot, amelyen keresztül gyermekszámától függően akár 10 millió forintot is igénybe vehettek a családok. Mindeközben mérsékelte a lakásépítésre vonatkozó áfa mértékét a korábbi 27 százalékról 5 százalékra. Mindenki pénztárcáját érintően csökkentette a sertés tokehús áfáját 27 százalékról 5 százalékra, továbbá folytatta az ingyenes gyermekétkeztetés kiterjesztését.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország pozitív teljesítménye a családok támogatása mellett megalapozta a munkából élők helyzetének további javítását, a munkahelyteremtés ösztönzését is. Ennek érdekében a kormány újabb életpályaprogramokat indított, illetve folytatta a megkezdett béremeléseket 2016-ban. Elindult az állami tisztviselők életpályaprogramja, így 2016-ban elsőként a járási kormányhivatalok foglalkoztatottjainak fizetése nőtt 30-50 százalékkal. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal dolgozói átlagosan 30 százalékos béremelést kaptak. Az igazságügyben dolgozók életpályájának első ütemeként 5 százalékos béremelésben részesültek a bírák, ügyészek, bírósági és ügyészségi alkalmazottak.

A korábbi évek bérfejlesztései után többlépcsős bérrendezés indult el az egészségügyben, megkezdődött a felsőoktatási oktatói, kutatói bérrendezés is. Folytatódott a rendvédelem és a honvédelem területén dolgozó hivatásos munkavállalók életpályája, a 2015. évi 30 százalékos emelés után újabb 5 százalé-

kos bérnövekedéssel. Az itt foglalkoztatott közalkalmazottaknál is 5 százalékos béremelés történt. A köznevelés területén nemcsak a 2013-ban indult pedagógus-életpálya és a 2015-ben bevezetett minősítés jelentett bérnövekedést, de sor került a nevelőoktató munkát közvetlenül segítők további bérfejlesztésére, és bérpótlékban részesültek a nehéz körülmények között munkát végző pedagógusok is.

A kormány 2016-ban is kiemelt figyelmet fordított a nyugdíjasok erkölcsi és anyagi megbecsülésére. Azért, hogy az elért gazdasági növekedésből a nyugdíjasok is minél nagyobb arányban részesülhessenek, az 1,6 százalékos, tehát a 0,4 százalékos inflációhoz képest érdemben magasabb nyugdíjmelésen felül 10 ezer forint összegű Erzsébet-utalványt kaptak 2016 végén.

Tisztelt Ház! A munkaalapú társadalom kiépítésére irányuló törekvések egyik legjelentősebb érdeme a gazdaságpolitikai mérőföldkőnek tekinthető 2016 novemberében kötött, hat évre szóló béremelési és adócsökkentési megállapodás volt. A megállapodás tehát a tavalyi évben kötött, hatásait ugyanakkor az idei évben is, a jövő évben is erőteljesen érezhetjük. 2017. január 1-jétől a minimálbér és a garantált bérminimum 15 százalékos, illetve 25 százalékos emelése valósult meg, míg a munkáltatókat terhelő szociális hozzájárulási adó 27 százalékról 22 százalékra csökkent. Emlékezhetünk, hogy amennyiben az Országgyűlés elfogadja a kormányzat javaslatát, akkor ez a mérték jövő év január 1-jétől már csak 19,5 százalék lesz, és emlékeztetnék arra, hogy a társasági adó kulcsa is az idei évtől egységesen 9 százalékra mérséklődött. 2018-tól tehát folytatódik a 2016. novemberi hatéves bérmegállapodás, amelynek keretében az adócsökkentések mellett a minimálbér és a garantált bérminimum további érdemi emelkedésével számolunk.

(10.00)

Tisztelt Országgyűlés! Hölgyeim és Uraim! A kormány gazdasági és társadalompolitikai céljainak megvalósulását a költségvetés 2016-ban érdemben tudta biztosítani. Az államháztartás pénzforgalmi hiánya 540 milliárd forint, a központi alrendszer hiánya 825 milliárd forint lett, míg a kormányzati szektor európai uniós módszertan szerinti hiánya a GDP 1,9 százalékában, a vártnál kedvezőbben teljesült. A 2016. évi zárszámadás igazolja a tavaszra időzített fiskális tervezés eredményességét. Alátámasztja ezt az is, hogy a költségvetési megtakarítások eredményeként törvényerejű módosításra egy alkalommal került sor, ennek keretében pedig 2016 áprilisában a kormány javaslatot tett mintegy 420 milliárd forint többletforrás biztosítására az egyensúly megőrzése mellett. Így kerülhetett sor többek között az oktatás, a családok támogatásának bővítésére, gazdaságfejlesztésre, vidékfejlesztésre,

agrártámogatási többletekre, valamint a tömeges bevándorlás kezelésére.

Kiemelném a módosítások közül az oktatásra, a szakképzés- és felnőttképzés támogatására nyújtott 91,6 milliárd forintot, illetve ami a szakképzési részt illeti, 17,7 milliárd forintos többletet. Az otthontemelés elősegítésére az említett költségvetési módosítás keretében 50 milliárd forint többlet jutott. A „Modern városok” programra szintén 50 milliárd forintos többletet hagyott jóvá az Országgyűlés; de ebbe a sorba tartozik az Országos Mentőszolgálat beruházásainak 2 milliárd forinttal történő megnövelése is. Ezen túl, tehát a jelentős, 420 milliárdos költségvetési módosításon túl a már említett reál gazdasági folyamatok, elsősorban a foglalkoztatottak számának jelentős bővülése, lehetővé tette azt, hogy év végén a költségvetés helyzetének tükrében a kormány további többletforrásokat biztosítson különböző területekre, így oktatási, egészségügyi intézményeknek, civil és határon túli szervezeteknek, valamint az egyházaknak jutott pluszforrás. Gazdaságfejlesztő intézkedésekre, ipari parki, autóipari fejlesztéseket szolgáló próbapálya-fejlesztésre vagy állami cégek tőkeemelésére is jutott forrás, és a már említett, a nyugdíjasok Erzsébet-utalványának kifizetésére is a tavalyi év végén a költségvetési mozgáster alapján nyílt lehetőség.

Tisztelt Képviselők! Engedjék meg, hogy a továbbiakban az államháztartás részterületeiről szójak. A központi költségvetési szervek és a fejezetek által kezelt egyes jogcímenek megjelenő programok, feladatok 2016. évi kiadásai 8732,5 milliárd forintra teljesültek, ez a 2015. évi teljesítésnél 96,8 milliárd forinttal több. A többletek számos ágazatban jelentkeztek, így például az oktatási, kulturális, vallási tevékenységek, az egészségügy, a jóléti szolgáltatások, a honvédelem vagy a rendvédelem területén. Így kerülhetett sor az új budapesti kórház előkészítő munkálataival összefüggő többletjuttatásokra vagy a Pécsi Tudományegyetem beruházására, a Testnevelési Egyetem új kampusza kialakításának folytatására, a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem beruházásának megvalósítására, valamint a Művészeti Akadémia többlettámogatására - hogy csak néhány példát említsek.

A Magyarországra nehezedő migrációs nyomás kezelésére a központi költségvetés 2016-ban is jelentős forrásokat fordított. A rendkívüli helyzetre tekintettel e célra összesen 86,5 milliárd forint kifizetése valósult meg. Ezzel párhuzamosan a terrorizmus elleni fellépés hatékonyságának növelésére összesen 64,9 milliárd forint többletforrás került biztosításra. Azt gondolom, a kormányzati lépések helyességét igazolja az, hogy ma Magyarország az Európai Unió egyik legbiztonságosabb országa; hál' istennek olyan eseményekre Magyarországon nem került sor, amelyek Nyugat-Európa számos országát jellemzik.

Tisztelt Országgyűlés! 2016-ban megközelítőleg 2097 milliárd forint uniós költségvetési támogatás

jutott a kedvezményezettekhez. Leginkább az Európai Unió 2014-20-as költségvetési ciklusához köthető előlegkifizetések határozták meg a kiadásokat, az előző időszak projektjei lezárultak. A kifizetéseket emelte a költségvetésen kívüli agrártámogatások összege, amely 502 milliárd forint közvetlen jövedelem pótló juttatást jelentett a gazdák részére. Mindösszesen tehát elmondható, hogy 2016-ban közel 2600 milliárd forint uniós támogatás nyújtására került sor, ahogy említettem, meghatározó részben előleg formájában, ami azt jelenti, hogy ezen jelentős uniósforrás-kifizetésnek a reál gazdasági hatásai 2017-től és az ezt követő időszakban jelentkeznek.

Tisztelt Ház! A társadalombiztosítás pénzügyi alapjai közül a Nyugdíjbiztosítási Alap gazdálkodása 2016-ban is stabil, kiegyensúlyozott volt, a zárszámadási egyenlege 12,8 milliárd forint többletet tartalmazott. A 3089,5 milliárd forint bevételi főösszeg 30,2 milliárd forinttal haladta meg a 2016. évi módosított előirányzat összegét, amit alapvetően a gazdasági folyamatok kedvező alakulása, a foglalkoztatás bővüléséből származó többletbevétel eredményezett. A 3076,7 milliárd forint kiadási főösszegegen belül a legnagyobb tételt a 3053,5 milliárd forint összeget kitevő nyugellátási kiadások jelentették. A nyugellátási kiadásokon belül kiemelném a nők részére biztosított, 40 év szolgálati idő megléte esetén igénybe vehető „nők 40” néven ismert nyugellátási formát, amelyre 2016-ban mintegy 205,3 milliárd forintot fordított az alap. A nyugellátási kiadások 2 millió 166 ezer fő ellátását biztosították, ezen belül 140 ezer nő részesült a nők korhatár alatti nyugellátásában. 2016-ban a nyugellátások a már említett 1,6 százalékos mértékben emelkedtek, ami az alacsonyabb tényleges infláció miatt tovább növelte a nyugdíjak vásárlóerejének értékét, folytatva a nyugdíjak reálértékének ötödik éve tartó emelkedését. A kormány nyugdíjpolitikájának köszönhetően a nyugdíjrendszer stabilitásának megteremtésével az ellátások reálértéke így 2011 és 2016 között 10,1 százalékkal nőtt, vagyis a megvalósult nyugdíjemelések érdemben magasabbak voltak, mint a kumulált inflációnak a mértéke.

Tisztelt Országgyűlés! Az Egészségbiztosítási Alap 2016. évi bevételei 2044,1 milliárd forintban, kiadásai 2133,8 milliárd forintban teljesültek, így 89,7 milliárd forint hiánnyal zárta az évet. Az alap bevételein belül a járulékbefvételekből és hozzájárulásokból 1479,3 milliárd forint befizetés realizálódott, amely 62,3 milliárd forinttal több a tervezettnél. A bevételek egy kisebb részét az előirányzati szinten teljesülő költségvetési hozzájárulások képezték közel 415 milliárd forint összegben. Az alap kiadásainak több mint 27 százalékát az úgynevezett pénzbeli ellátások kifizetésére, közel 72 százalékát pedig a természetbeni ellátások finanszírozására használta fel az egészségbiztosítás. A természetbeni ellátások közül a gyógyító-megelőző ellátások fedezetet biztosítottak a háziorvosi szolgáltatóknál a rezi-

támogatási díj havi összegének újabb 130 ezer forinttal történő növelésére, a fogorvosi és védőnői ellátás finanszírozásának emelésére, az egészségügyi dolgozókat megillető úgynevezett mozgóbételeknek a korábban megemelt alapilletményhez történő igazítására és a fiatal szakorvosok támogatására, az egészségügyi szolgáltatást nyújtó közfinanszírozó szolgáltatók lejárt szállítói tartozásállományának csökkentésére és a strukturális intézkedések megvalósítására, valamint a várólisták csökkenését célzó egészségpolitikai intézkedések megvalósítására. Ezen a területeken is tehát, azt gondolom, előrelépés valósult meg a 2015. évhez képest, gondolunk itt akár az egészségügyi dolgozók bérére vagy az intézményrendszer finanszírozására.

Tisztelt Ház! Az elmúlt években a hazai önkormányzati rendszer feladatellátásának köre és finanszírozási eszközei is átalakultak. A helyi önkormányzatok központi finanszírozása 2016-ban is feladat-alapú támogatási rendszerben valósult meg. A tavalyi év legfontosabb feladata a kiszámíthatóság és a helyi stabilitás megtartása, a működési hiány nélküli gazdálkodás fiskális feltételeinek erősítése, a kistérségek további felzárkózásának elősegítése, valamint a közfeladatok és közszolgáltatások színvonalának emelése volt. Az önkormányzati alrendszerben mintegy 285 milliárd forint költségvetési többlet keletkezett, amely a következő évek önkormányzati fejlesztési céljait hivatott szolgálni. A későbbi években felhasználásra kerülő, uniós és „Modern városok” programmal összefüggő bevételek nélkül az önkormányzati egyenleg 2016-ban közel 30 milliárd forintot tett ki. Ezt igazolja, hogy az önkormányzatok eredményesen gazdálkodtak, vagyis azon előlegkifizetések nélkül, amelyeket a kormányzat akár európai uniós programokból, akár a „Modern városok” program keretében teljesített, az önkormányzati rendszer nemhogy nullszaldós volt és értelemszerűen hiányt sem halmozott fel, hanem érdemi többlettel zárta a 2016. évet.

(10.10)

A helyi önkormányzatok adósságállománya 2016 végén igen alacsony szinten, 42,5 milliárd forinton állt, amihez hozzájárult a 2014 februárjában lezárult adósságkonszolidáció is.

Tisztelt Képviselő! Végezetül kérem, engedjék meg, hogy ezúton is köszönetemet fejezzem ki az Állami Számvevőszéknek a zárszámadás ellenőrzése során végzett munkájáért. A Számvevőszék a jelentésében kiemelte, hogy a 2016. évi költségvetés végrehajtása a jogszabályi előírásoknak megfelelt, a törvényjavaslat valóságosan mutatja be a költségvetés végrehajtására vonatkozó adatokat, információkat.

Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy összességében sikeres 2016. évet tudhatunk magunk mögött. Természetesen számos feladat áll még előttünk. Amíg néhány éve a magas munkanélküliség és

inaktivitási ráta jellemezte Magyarországot, addig ma számos cég bővülésének korlátját a képzett munkaerő rendelkezésre állása jelenti. Annak érdekében, hogy a foglalkoztatottak szintjét magas szinten tudjuk stabilizálni, a béremelkedések a jövőben is folytatódjanak, és azok tartósak és fenntarthatóak legyenek, a gazdasági növekedés mértékét tovább kell emelnünk. Ehhez a termelékenység növelésére, innovációs képességünk, versenyképességünk javítására van szükség, de azt gondolom, hogy ezeken a területeken is sikerült eredményeket már elérni.

Az eddigi gazdaságpolitikai intézkedések tehát kijelölik azt a pályát, ami a 2016-os zárszámadás adatai alapján is hozzájárul a gazdasági növekedés további erősítéséhez, ösztönözve és segítve ezáltal a vállalatok hatékonyságát és termelékenységét. A magas és tartós gazdasági növekedés pedig megalapozza és biztosítja a családi jövedelmek bővülését. A kormány intézkedéseinek középpontjában az elkövetkezendő években is a munka és a családok elsődlegessége fog szerepelni, természetesen hazánk külső és belső biztonságának erősítése és megőrzése mellett. Mindamellett természetesen alapvető érdekünk, hogy megőrizzük az államháztartás stabilitását és az államadósság csökkenését.

Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján kérem önöket, hogy a 2016. évi zárszámadási törvényjavaslatot megvitatni és a későbbiekben majd támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Domokos László úrnak, az Állami Számvevőszék elnökének, a jelentés előterjesztőjének. Elnök úr, ön a szó.

DOMOKOS LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország Alaptörvénye szerint az Országgyűlés fogadja el a központi költségvetést és hagyja jóvá annak végrehajtását a központi költségvetés végrehajtásáról szóló törvényjavaslat elfogadásával.

A 2016. évi zárszámadási ellenőrzésünk során értékeltük az Állami Számvevőszék részére átadott zárszámadási törvényjavaslatban szereplő adatokat, valamint az azt megalapozó beszámolókat, elszámolások megbízhatóságát. Elemeztük a 2016. évi éves költségvetési beszámolókat és az azok részét képező költségvetési jelentéseket, maradványkimutatásokat összeállításának szabályszerűségét.

Ellenőriztük továbbá, hogy a költségvetési törvény végrehajtása törvényesen és szabályszerűen valósult-e meg, az ellenőrzött szervezetek pedig szabályszerűen gazdálkodtak-e a közpénzekkel. Ezzel együtt ellenőriztük az Alaptörvény és a stabilitási törvény államadósságra vonatkozó előírásainak érvé-

nyesülését. A központi alrendszer intézményei jelentős hatást gyakorolnak a költségvetési egyensúly fenntarthatóságára, az állami vagyonnal való gazdálkodás minőségére, emiatt fontos, hogy közpénzfelhasználásuk szabályos, átlátható és elszámoltatható legyen. Ez alapfeltétele az erőforrások eredményes és hatékony elosztásának és annak, hogy a költségvetési szervek hatékonyan lássák el feladataikat, és működésük eredményes legyen.

Tisztelt Országgyűlés! Az Állami Számvevőszék megállapította, hogy a 2016. évi költségvetés végrehajtása szabályszerű volt. A hiány és az államadósság alakulása a jogszabályi előírásoknak és az uniós feltételeknek megfelelt. A zárszámadási törvényjavaslat megalapozott, az abban szerepeltetett adatok megbízhatóak. Az államháztartás központi alrendszere 2016. évi bevételei 18 229,9 milliárd forintra, kiadásai 19 054,9 milliárd forintra teljesültek, amelynek eredményeként a pénzforgalmi hiány 825 milliárd forint összegben alakult, ami a nemzeti jövedelem, a GDP 2,3 százalékának felel meg. A stabilitási törvény szerinti államadósság teljes hazai össztermékhez viszonyított aránya a '15. évi 72,7 százalékról '16. évre 72,3 százalékra csökkent. A stabilitási törvény szerint a 2016. évi államadósság 25 620,7 milliárd forint volt. A kormányzati szektor uniós módszer szerinti hiánya 656,5 milliárd forint, a GDP 1,9 százaléka volt. A hiány alakulása megfelelt az uniós feltételeknek. A kormányzati szektor uniós módszertan szerinti adóssága 2016 végén a GDP 73,9 százaléka volt - 26 164,4 milliárd forint - a 2015. évi 74,7 százalékhoz képest, ami 0,8 százalékpontos csökkenést jelent.

Zárszámadási ellenőrzésünk megállapította, hogy a 2016-os költségvetés végrehajtása és a törvényjavaslat összeállítása megfelelt a jogszabályi előírásoknak. A zárszámadási törvényjavaslatban a központi alrendszer képező központi költségvetés, a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai és az elkülönített állami pénzalapok bevétel- és kiadásteljesítési adatai megbízhatóak. A törvényjavaslat valóságos, a beszámoló adatainak megfelelően mutatja be a költségvetés végrehajtására vonatkozó pénzügyi adatokat és információkat.

Zárszámadási ellenőrzésünk fő célja, hogy támogassuk az Országgyűlést a törvényjavaslat elfogadhatóságával kapcsolatos döntéshozatalban, és erősítsük az átláthatóságot, az elszámoltathatóság biztosítását a közpénzrel való gazdálkodásban. Jelentésünk összeállítása során ezúttal is törekedtünk a közérthetőségre és a felhasználóbarát szerkesztésre, mivel azt kívántuk elérni, hogy eredményesebben hasznosíthatóak legyenek a számvevőszéki jelentésben bemutatott ellenőrzési megállapítások. Terjedelmében rövid, az előző években megismert technikai megoldással online formájában is mai nap is látható folyamatosan természetesen a Számvevőszék honlapján is, mint ahogy az Országgyűlés is biztosítja a betekinthetőséget.

Az elmúlt években az országgyűlési képviselők és a szakmai közvélemény részéről igény fogalmazódott meg az iránt, hogy a Számvevőszék a makrogazdasági folyamatok mélyebb összefüggéseiről is adjon visszajelzést. Ezt mérlegelve négy esztendővel ezelőtt döntöttünk úgy, hogy a jelentésünk mellett egy elemzést is készítünk az adott esztendő költségvetése végrehajtásának összefüggéseiről. Ezt a munkát az idén is elvégeztük, az elemzést a jelentéssel együtt benyújtottuk az Országgyűlés részére.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az Állami Számvevőszék stratégiai célként tűzte ki, hogy a zárszámadás ellenőrzésének hatékonyabb és eredményesebb megvalósítása érdekében a korábbiaktól eltérő megközelítésű, tartalmú és eljárású ellenőrzési módszert alakítson ki, és továbbra is támogassa az Országgyűlés munkáját a megalapozott és átláthatóbb zárszámadás elfogadásában. Az Állami Számvevőszék ezt a stratégiai célt teljesítve újította meg és tette közzé honlapján 2015 januárjában a zárszámadás ellenőrzésének új módszertanát. A módszertani megújítást a 2014. január 1-jétől bevezetett új költségvetési-számvetési szabályok, valamint a legfőbb ellenőrző intézmények nemzetközi szervezete, az INTOSAI '13 decemberében elfogadott új ellenőrzési alapelvei indukálták.

A Számvevőszék megújított módszertan alapján végezte el a 2016. évi költségvetés végrehajtásának ellenőrzését is, mint ahogy a megelőző évit is.

(10.20)

Így az ellenőrzés fókuszában a zárszámadás elkészítését és a törvényjavaslat adatait megalapozó költségvetési számvitellel készült beszámoló ellenőrzése állt. A zárszámadás ellenőrzésének módszertanát úgy alakítottuk ki, hogy az alkalmazott ellenőrzési eljárások alapján megalapozott véleményt mondhatunk a költségvetés egészének végrehajtásáról. Az ellenőrzés átfogó és objektív képet ad a 2016. évi zárszámadási törvényjavaslatban szereplő adatok megbízhatóságáról.

Az ellenőrzés a központi alrendszer bevételi és kiadási főösszegére, ezen belül öt fő területre terjedt ki: a központi kezelésű előirányzatokra, a fejezeti kezelésű és azon belül az európai uniós támogatásokhoz kapcsolódó előirányzatokra, a központi költségvetés intézményeire, valamint a társadalombiztosítás pénzügyi alapjaira és az elkülönített állami pénzalapokra.

Ezen az öt ellenőrzési területen a bevételek és kiadások adatainak megbízhatóságát, valamint a bevételi és kiadási előirányzatok teljesítésének, a költségvetési számvitellel készült beszámoló és az azok részét képező költségvetési jelentések és maradványmutatók összeállításának szabályszerűségét ellenőriztük. Ezen túl az Országgyűlés felé beszámolóra kötelezett intézményeknél, valamint a társadalombiztosítási alapok kezelő szerveinél a pénzügyi

számvitellel készített beszámolók és az azok részét képező mérleg és eredménykimutatás összeállításának szabályszerűségét ellenőriztük. Az ezzel kapcsolatos megállapításaink a törvényjavaslatról adott véleményünket nem érintik, attól elkülönülten értékelték, viszont jól használhatók az Országgyűlés további egyéb napirendjeinek a tárgyalásakor is, mint háttér alapozó megállapítások.

A módszertani megújulás eredményeként a zárszámadás számvévszéki ellenőrzése a 2016-os költségvetés tekintetében is lefedte a központi alrendszer kiadásainak és bevételeinek száz százalékát. Az Állami Számvevőszék a zárszámadás ellenőrzése során úgynevezett statisztikai mintavételi módszereket alkalmazott, annak szabályai szerint járt el, ennek megfelelően kiválasztott tételek ellenőrzése alapján vonta le megállapítását a teljes sokaságra vonatkozóan.

Tisztelt Országgyűlés! A zárszámadás keretében ellenőriztük a központi költségvetés, a társadalombiztosítási alapok és az elkülönített állami pénzalapok bevételi és kiadási előirányzatainak teljesítése, az előirányzat-módosítás, a maradvány megállapítása és a beszámolók összeállítása szabályszerűségét és mindezeket megalapozó kontrollkörnyezet kialakítását. Ellenőrzésünk mind az öt ellenőrzési területen tárt fel szabályszerűségi hibákat.

Az ellenőrzés szabályszerűségi hibákat tárt fel továbbá az ellenőrzött szervezetek mintegy harmadánál, amelyek a közbeszerzésekről szóló törvény előírásainak megsértéséhez, a szabályozási hiányosságokhoz, a gazdálkodási jogkörök nem szabályszerű gyakorlásához, az éves költségvetési beszámolók elkészítésénél pedig a határidők be nem tartásához, valamint az előirányzat-módosításnál a jogszabályi előírások be nem tartásához kapcsolódtak. A szabálytalanságok megszüntetésére az ÁSZ figyelemfelhívó levélben szólította fel az érintetteket.

A 2011-ben hatályba lépett számvévszéki törvény teremtett először lehetőséget arra, hogy az ellenőrzés során feltárt jogszabálysértő gyakorlat, illetve a vagyon rendeltetésellenes vagy pazarló felhasználásának megszüntetése érdekében figyelemfelhívó levéllel fordulhassunk az ellenőrzött szervezet vezetőjéhez. A figyelemfelhívó levélben foglaltakat az ellenőrzött szervezet vezetőjének tizenöt napon belül kell elbírálnia, a megfelelő intézkedést meg kell tennie, a megtett intézkedéseiről pedig az Állami Számvevőszéket értesítenie kell. A Számvevőszék utóellenőrzés keretében ellenőrizheti, adott esetben ellenőrzi is, hogy a figyelemfelhívásban érintett szervezet a vállalt intézkedést végrehajtotta-e. A figyelemfelhívó levéllel tehát a Számvevőszék szintén változást, javulást tud generálni a közpénzügyek rendezettségében.

Ezen eszközzel élve ebben az évben utóellenőrzés keretében, a 2015. évi zárszámadási ellenőrzés megállapításaihoz kapcsolódóan a figyelemfelhívó levélben foglaltakra tett intézkedési kötelezettségek megvalósítását ellenőriztük 64 szervezetnél. Ellenőr-

zésünk megállapította, hogy a szervezetek az ÁSZ-törvény előírásának megfelelően a figyelemfelhívó levélben foglaltakat - néhány kivételtől eltekintve - az előírt határidőben, tizenöt napon belül elbírálták. Ezek alapján intézkedéseket tettek, és az intézkedéseikről a Számvevőszéket értesítették. A 64 figyelemfelhívó levél összesen 257 darab intézkedésre irányuló figyelemfelhívására a szervezetek 255 darab intézkedést határoztak meg, amelynek szinte minden elemére tettek tényleges intézkedést is. A végrehajtott és részben végrehajtott intézkedések aránya meghaladta a 80 százalékot. A figyelemfelhívások hasznosulása az évenkénti rendszeres ellenőrzés hatására az alkotmányos fejezetek intézményeinél - akik minden évben érintettek az ellenőrzésben - 94 százalék, a központi kezelésű előirányzatok kezelő szervezetei esetében viszont 100 százalék volt, és itt volt a legmagasabb.

Összességében elmondhatjuk, hogy a szervezetek a figyelemfelhívó levélben kezdeményezett intézkedési kötelezettségeiknek eleget tettek. Több év tapasztalatai alapján kijelenthetjük, hogy a számvévszéki ellenőrzések által feltárt szabálytalanságok, hiányosságok döntő többségét az érintett szervezetek kijavították, ezáltal hasznosult az ÁSZ ellenőrző munkája és az az országgyűlési szándék, amit a törvényben megfogalmazott ezen intézmény a figyelemfelhívó levelek intézményének a bevezetésével, amely egyébként más üzleti szférában is bevett gyakorlat, és itt is, az állami szférában is ez megfelelő hatást vált ki.

A szabályszerű és felelős gazdálkodás érdekében az idén a 2016. évi zárszámadás keretében 56 ellenőrzött szervezetnek küldtünk elnöki figyelemfelhívó levelet. Ebből mindössze 8 azoknak az ellenőrzött szervezeteknek a száma, amelyeket az elmúlt évben is megkerestünk, ugyan más témában, de figyelemfelhívó levéllel.

A szabálytalanságok jellegét vizsgálva megállapíthatjuk, hogy kevesebb volt a kontrollkörnyezet, azaz a szabályozottság hiányosságaira tett megállapításunk. A szabályos működés alapfeltételét jelentő kontrollkörnyezet jogszabályi előírásoknak való megfelelése javult. További lépések és intézkedések szükségesek azonban mind a költségvetési szervek, mind az irányító szervek részéről a jogszabályban előírt határidők betartása, valamint az éves költségvetési beszámolók alátámasztottságát biztosító folyamatosan vezetett, részletező nyilvántartások tekintetében.

Itt kell megjegyeznem azt, hogy a tapasztalataink azt mutatják, hogy az úgynevezett elszámolásokhoz kötődő, elég magas adminisztrációt is igénylő öt aláírással rendel kapcsolatban kezdeményezzük, kezdeményeztük megfelelő törvény-előkészítési szinten, hogy vizsgáljuk felül, hogy valóban indokolt-e ilyen mértékű, olyan hibáknak a forrását is jelentő - 40 éve egyébként, jellemző - szabályokat alkalmazni, amelyeket ma már meghaladott az idő, hiszen

a belső kontrollrendszereknek a kialakítása egy teljesen más típusú számlázási, elszámolási rendet vonhat maga után. Ez a folyamat elemzés alatt van, jelenleg a Nemzetgazdasági Minisztériummal közösen keressük a megoldást ennek a kérdésnek a tisztázására.

Az Országgyűlés döntéshozatali munkájának hatékonyabb és eredményesebb támogatása érdekében a jelentésünk függeléke tartalmazza az Országgyűlés felé beszámolásra kötelezett intézmények zárszámadási ellenőrzésének eredményéről készített rövid összefoglaló értékelést. Egy-egy szervezetről az összefoglaló értékelést azzal a céllal készítettük, hogy a szervezetek beszámolója kapcsán az országgyűlési képviselőket tájékoztassuk az adott szervezet beszámolójában szereplő adatok megbízhatóságáról, hiszen a szervezetek beszámolóit tartalmazza a szervezet gazdálkodására vonatkozó információkat is.

Tisztelt Ház! A költségvetés végrehajtásának ellenőrzése kapcsán szeretném felhívni a figyelmet még egy technikai körülményre. Tavaly és idén az államháztartásról szóló törvény módosítása értelmében a zárszámadási törvényjavaslat Országgyűlés elé terjesztésének határideje a korábbi augusztus 31-ről szeptember 30-ra módosult.

(10.30)

Akár mondhatjuk, hogy ez jó döntés is, alaposabb munkát lehetett végezni, azt gondolom, mind a kormányzat több száz kollégája, aki ebben részt vett, akár pedig a Számvevőszék szintén száz főt meghaladó munkatársai részéről, ezáltal megalapozottabb, gondosabb munkavégzés történhetett az elmúlt évben és az idén is e tekintetben.

Az ellenőrzésünk tervezése és előkészítése során idén ezt a határidőt vettük figyelembe, így a 2016. év központi költségvetése végrehajtásáról szóló jelentésünket október 2-án hoztuk nyilvánosságra. Ez az időpont, a tavalyi esztendőhöz hasonlóan, idén is egybeesett azzal, hogy a Központi Statisztikai Hivatal a vonatkozó uniós előírások szerint október 1-jéig teszi közzé a kormányzati szektor hiányáról és adósságáról szóló úgynevezett felülvizsgált EDP-jelentést. Úgy vélem, hogy ez az időponti egyezés szakmai szempontból nem ideális a zárszámadási törvényjavaslat benyújtása, az adatok véglegesítése szempontjából, ezért a következő felvetést teszem.

Az Országgyűlés házsabálya kimondja, hogy a parlament a költségvetés végrehajtásáról szóló törvényjavaslatot az Állami Számvevőszék jelentésével együtt tárgyalja. A Számvevőszék, természetesen figyelembe véve a vonatkozó törvényi előírásokat, valamint az Országgyűlés munkarendjét, a 2018. évtől kezdődően a költségvetés végrehajtásáról szóló törvényjavaslat benyújtásától és az EDP-jelentés közzétételétől számított öt munkanapos határidővel, október első hetében tervezi előkészíteni a zárszámadási jelentés Országgyűlés felé történő beterjeszté-

sét. Nyilván ezt még egyeztetnünk kell, de pont azért, hogy az átláthatóság, a tiszta, világos dokumentumok és a parlamenti vita ne okozzon ebben a kettőben már tavaly is és az idén eltérő adatokat - igaz, hogy most ezek kedvezőbb adatok voltak egyébként, mint ahogy eredetileg ez látszott -, mégis úgy gondolom, ez egy megfontolandó, az átláthatóságot javító kérdéskör.

A zárszámadási törvényjavaslat augusztus végi beterjesztése esetén is ezt az október elején történő beterjesztési határidőt tervezzük, illetve javasoljuk alkalmazni az ÁSZ-jelentés tekintetében. Meggyőződésem, hogy ez az ütemezés támogatja az Országgyűlés munkáját, valamint hozzájárul a zárszámadásról szóló parlamenti vita megalapozottságához.

Tisztelt Országgyűlés! Amint az expozém elején már említettem, a zárszámadási ellenőrzésünkkel párhuzamosan elemzést is készítettünk a 2016. évi költségvetési folyamatok makrogazdasági összefüggéseiről is, ezzel is eleget téve az ÁSZ törvényben meghatározott feladatának, hogy feladatkörében készített elemzésekkel, tanulmányokkal támogassa a jó kormányzást, valamint a Költségvetési Tanács munkáját.

Fontosnak tartom jelezni, hogy az elemzésünkben szerepeltetett adatok a szeptember 29-ei úgynevezett EDP-jelentést megelőző állapotokat tükrözik, a mostani expozémban ugyanakkor már a felülvizsgált adatokat ismertetem.

A tanulmányunk arra keresi a választ, természetesen nem a teljesség igényével, hogy a bevételek alakulását milyen gazdasági tényezők alakították, a költségvetési kiadások milyen gazdasági-társadalmi változásokat eredményeztek, a költségvetési egyenleg milyen összefüggések eredményeként alakult ki. A gazdasági-társadalmi összefüggések bemutatása érdekében az elemzés nem szorítkozik egyetlen év adataira, hanem igyekeztünk többéves távlatban jelentkező tendenciákra is felhívni a figyelmet. A tanulmány a közgazdasági elemzés eszközeivel készült, a bemutatott összefüggések nem tekinthetők egy az egyben az Állami Számvevőszék ellenőrzési megállapításainak, azok a tanulmány szerzőinek a munkáját tükrözik.

Az elemzés egyik legfontosabb következtetése, hogy a gazdasági válság megszűnését követően a magyar gazdaság növekedési pályára állt: növekedés jellemezte 2016-ban, és várhatóan ez 2017-ben is folytatódik, sőt 2018-ban is. A GDP növekedésének mértéke a 2015-ös 3,4 százalékhöz képest 2016-ban 2,2 százalék volt. Ez minden várakozásnál egyébként jobb, mint amit korábban vártak, ez a növekedési ütem nagyságrendileg megfelelt az Európai Unióban tapasztalt átlagos gazdasági teljesítménynek. Az előző évihez képest alacsonyabb mérték okai között az egyik meghatározó elem az európai uniós források összegének és felhasználásának csökkenése, ami közvetlen hatással volt a bruttó állóeszköz-felhalmozás alakulására is. Más oldalról egyébként voltak

kedvező hatásai is az európai uniós források alacsonyabb igénybevételének, de erről majd még később fogok szólni.

Termelési oldalon az ipar növekedése és az építőipar teljesítménye maradt el jelentősebben a 2015. évitől, a mezőgazdaság és a közösségi szolgáltatások értékének növekedése mellett. Elemzésünk alátámasztotta, hogy 2016-ban folytatódtak a korábbi években indított kormányzati programok, az úgynevezett strukturális intézkedések a gazdasági növekedés és a foglalkoztatottság javítása érdekében. A gazdasági növekedés elősegítése érdekében, összhangban az Állami Számvevőszék ajánlásaival, kiemelt célt jelentett a munkát terhelő adók csökkentése, a foglalkoztatás bővítése.

A költségvetés stabilitásának megteremtése, valamint a versenyképesség javítása tekintetében 2016-ban is fontos területet jelentett az adófehérités, ami hozzájárult az ÁSZ által javasolt, úgynevezett „fenntartható kifizetés” modelljének kiterjesztéséhez. Mít jelent ez pontosan? Az adóbeszedési eljárások fejlesztése több bevételt hoz a költségvetésnek, amit a kormány az adóterhek mérséklésére és a bérek emelésére fordíthat vissza. Ez növeli az emberek életszínvonalát és vásárlóerejét, illetve általánosságban is versenyképesebbé teszi a magyar gazdaságot. Ezzel együtt úgy vélem, hogy a gazdaság kifizetésére és az adóbeszedés hatékonyságának fokozására még további lehetőségek kínálkoznak, amelyeknek össze kell kapcsolódnia a munkát terhelő adók és járulékok folyamatos, szisztematikus, átgondolt csökkentésével.

A kormányzati szektor uniós módszertan szerint számított ESA-hiánya 2016-ban 656,5 milliárd forint volt, amely 1,9 százalékos GDP-arányos egyenlegnek felelt meg. Ezen érték az év elején tervezett 2 százalékos hiányhoz és a 3 százalékos felső határhoz képest is kedvezőbben alakult. A hiánymutatóra vonatkozó jogszabályi előírás teljesülését támogatta az államháztartás pénzforgalmi egyenlegének előző évhez viszonyított jelentős javulása, ugyanakkor az eredményszemléletesítés, az uniós programok bevételeivel és kiadásával összefüggő korrekciók, valamint az államháztartáson kívüli szervezetek egyenlege összességében 0,2 százalékponttal rontotta a hiánymutató értékét.

Fontos kiemelni az államháztartás egyenlegének javuló tendenciáját az elmúlt év során. A költségvetési hiány kedvező alakulásához jelentősen hozzájárult, hogy az évekkel ezelőtt hozott strukturális intézkedések 2016-ban is éreztették kedvező hatásukat. Így például a gyógyszer-támogatási rendszer korábbi átalakítása mintegy 350 milliárd forinttal mérsékelte a 2016. évi kiadásokat, és a rokkantsági nyugdíjazás szigorításából keletkező megtakarítás is meghaladta a 300 milliárd forintot. Ugyanakkor az ágazati különadókból 2016-ban közel 175 milliárd forint bevételhez jutott az államháztartás, és 155 milliárd forint bevétel származott az elektroni-

kus útdíjrendszer alkalmazásából, ezzel is biztosítva a műszaki infrastruktúra állandó fenntartását, jó minőségben tartását.

2016-ban az európai uniós támogatásokkal kapcsolatos kiadások 2096,9 milliárd forint, a bevételek viszont csak 641,1 milliárd forint, így a központi költségvetési forrásból származó megelőlegezés 1381,1 milliárd forint volt, továbbá az egyéb bevételek 74,7 milliárd forint összegben teljesültek. Nyilván ezt csak egy erős gazdaság és erős költségvetés tudhatta megfinanszírozni. Az uniós támogatásokhoz kapcsolódó kiadások a tervezett eredeti előirányzat összegét 664,9 milliárd forinttal haladták meg. Ezzel szemben az európai uniós bevételek az egyéb bevételekkel együtt 177,7 milliárd forinttal alulteljesültek a tervezetthez képest, ezáltal a központi költségvetési forrásból a tervezettnél 842,6 milliárd forinttal több forrást kellett biztosítani az uniós támogatások kifizetése érdekében, ami kedvezőtlenül érintette a központi költségvetés pénzforgalmi egyenlegét. Ezzel együtt a jelenség azt támasztja alá, hogy 2016-ban a magyar gazdaság az európai uniós források jelentős visszaesése mellett is képes volt az Európai Unió átlagát meghaladó, több mint 2 százalékos, 2,2 százalékos GDP-növekedésre.

(10.40)

2016-ban is folytatódott az államadósság nominális értelemben vett növekedése, ugyanakkor a töretlen gazdasági növekedésnek köszönhetően a GDP-arányhoz viszonyított, a hazai és az uniós módszertan szerinti eladósodottsági mutatók az előző évhez képest javultak.

Az államadósság szerkezetének változásában 2016-ban továbbra is megfigyelhető volt a forintesz-közök arányának kedvező arányú növekedése. A forintadósság összetételében a kötvénykibocsátás mértéke növekedett, az államkötvények és az akkori rövid lejáratú állampapírok is előtérbe kerültek, jellemzően a hazai megtakarításokra támaszkodva. A jelenlegi tendenciákat fenntartva az államadósság devizaaránya a 2011-es 52 százalékos, rendkívül veszélyes, kitett állapothoz képest 2018 végére a kevésbé sérülékeny 22 százalék közelébe csökkenhet, amelynek következtében jelentősen csökken a magyar gazdaság kitettsége.

Az államadósság kezelésével kapcsolatos kiadások 2016-ban a GDP 3,3 százalékát tették ki, amely a 2015. évinél 0,4 százalékponttal kevesebb volt. A nagyságrendileg magasabb adósságállományt összességében nominálisan és fajlagosan is alacsonyabb kiadással lehetett fedezni. A kedvező folyamat Magyarország javuló nemzetközi megítélésének, a pénzügyi piacon tapasztalható kedvező körülményeknek és az államháztartási folyamatok, a hiány és az államadósság alakulása kiszámítható változásának volt köszönhető.

A központi alrendszer bevételei a módosított előirányzathoz képest 2016-ban összességében túltesültek. Egyrészt a gazdálkodó szervezetek befizetései, a lakosság befizetései, a kamatbevételek, az egyéb bevételek és az egyéb uniós bevételek meghaladták a tervezett értéket. Másrészt a fejezeti kezelésű előirányzatok EU-támogatása, a fogyasztási adók, illetve az állami vagyonnal kapcsolatos befizetések alulteljesültek. Mindez ismételten ráirányítja a figyelmet az általános forgalmi adó csökkentésével kapcsolatos dilemmákra, amelyek időről-időre felvetődnek különböző ágazatok, illetve fogyasztási cikkek tekintetében.

Ezúton is szeretném felhívni a figyelmet, hogy az áfa rendkívül érzékeny terület. Mivel ez az adó nem jelenti a központi költségvetés bevételeinek legnagyobb tételét, ezért akár néhány százalékpontos vagy néhány ágazati terület adócsökkentése is akár százmilliárdos bevételkiesést jelenthet, mindamellett, hogy folyik most a korábbi válságnak egy adóelőjárás helyreállítása is, hogy az állam hamarabb fizeti vissza az áfát, mint ahogy korábban, 75 napról 40-re csökken, és jövőre még tovább fog ez az érték megjelenni (*sic!*), ami akár százmilliárdokkal tovább csökkenti majd egyébként az áfaoldali bevételek tényleges lehetőségét, mint kiadási forrás. Ez a tendencia a 2016-os, illetve a 2017 első félévi adatokból is kiolvasható, hiszen növekvő fogyasztás mellett nem nőttek olyan mértékben az áfabevételek, illetve nem nőttek az áfabevételek a tervezetthez képest.

Az elmúlt években a költségvetés ellenőrzése és elemzése során az Állami Számvevőszék számos alkalommal hívta fel a figyelmet az úgynevezett centralizációs arány magas szintjére. Minden ország gazdaságára jelentős befolyást gyakorol a költségvetés gazdaságon belüli súlya, a GDP-hez viszonyított újraelosztás mértéke. A centralizációs arány a költségvetési bevétel GDP-hez viszonyított aránya, amely tavaly jelentősen csökkent.

Az elemzésünk egyik fontos következtetése, hogy 2016-ban a centralizációs arány előző években tapasztalt növekedési trendje megfordult, és a 2015. évi 48,2 százalékhöz képest 3,4 százalékponttal csökkent egy éven belül, ami 44,8 százalékra való csökkenést jelen. E mutatók alakulásában az uniós források kisebb mértékű felhasználása mellett tükröződnek a kormányzat adópolitikai intézkedései és a munkajövedelem adóterhének csökkentése.

A mutató változása azért is kiemelendő, mert a jelentős csökkenés a GDP előző évhez képest mérsékeltebb növekedése mellett következett be. Ezzel párhuzamosan az újraelosztási arány is csökkent az előző évi 50,2 százalékos mértékről 3,5 százalékponttal a 2016. évben, ami 46,7 százalékos újraelosztási arányt jelent. 2016-ban tovább csökkent a munkanélküliségi ráta; a foglalkoztatottak száma a rendszerváltozás óta a legmagasabb volt, és ezek a folyamatok 2017-ben is folytatódnak - derül ki a legfrissebb foglalkoztatási statisztikákból is.

Tavaly 72,1 százalékra nőtt a magyar foglalkoztatási ráta, ami azt jelenti, hogy első alkalommal haladta meg az Európai Unió tagországainak átlagát. Ezért is mondhatjuk, hogy valójában egy versenyképességi fordulat is elindult 2016-ban, nemcsak a növekedés tekintetében, hanem egyéb fontos makrogazdasági összefüggésekben is egy visszazárkózás történik az európai versenybe való beszállást jelző adatok kapcsán.

A keresetek alakulását a munkaerőpiaci hatások mellett számos kormányzati döntés is befolyásolta. A minimálbér és a garantált bérminimum is növekedett 2016-ban. A tavalyi esztendőben a teljes munkaidőben alkalmazásban állók nemzetgazdasági bruttó átlagkeresete 6,1 százalékkal haladta meg az előző évi értéket. Ez a rendkívül dinamikus, emelkedő tendencia 2017-ben is folytatódott, és várhatóan folytatódik az év további részében is.

A háztartások fogyasztásának alakulására több tényező is kedvezően hatott, amelyek közül a legfontosabbak a növekvő foglalkoztatás, a növekvő keresetek, a személyi jövedelemadó kulcsának csökkenése, a fogyasztói bizalom erősödése, valamint a rendkívül alacsony infláció. A háztartások pénzügyi megtakarításai 2013 óta töretlenül növekednek, és tavaly már a pénzügyi kötelezettségek folyamatos csökkenése is megfigyelhető volt. Így azt mondhatjuk, hogy nemcsak a költségvetésben, hanem a háztartások költségvetésében is beállt a fordulat, és mikroszinten, a gazdaság mikroszintjén, a családok szintjén is egy gazdasági fordulat folyamatai bontakoznak ki a szemünk előtt 2016-ban. Nőnek a megtakarítások, és kisebb mértékben, de nő a fogyasztás is a jövedelemnövekedéshez képest. Egyébként ez egy bölcs, gazdaságos gondolkodást jelez, hiszen a háztartások láthatóan beosztják a többletbevételeiket, megosztják a fogyasztásbővülést és a megtakarítás tekintetében, illetve a tartozásaik visszafizetése között.

A nemzetgazdasági beruházások értéke az előző évhez képest jelentősen visszaesett. E hatás különösen a költségvetési szerven esetében volt érzékelhető, a vállalkozások beruházási aktivitása ehhez képest kisebb mértékben csökkent. 2016-ban az export volumene 5,8 százalékkal, az importé 5,7 százalékkal növekedett az előző évhez képest. A külkereskedelmi aktívum a korábbi évekhez viszonyítva is jelentős mértékű, most már közel 10 milliárd euró volt. Különösen pozitív volt a szolgáltatások külkereskedelmi egyenlegének változása, az export 4,9 százalékos bővüléséhez képest az import 0,3 százalékponttal növekedett.

A gazdasági növekedést támogatta az árak mérsékeltebb, 0,4 százalékos növekedése, valamint a jegybanki alapkamat stabilan alacsony szintje. A nemzetközi környezet is jellemzően segítette a gazdaságpolitikai célok elérését, a világgazdaság jelentős szereplői a mérsékelt növekedés jeleit mutatták.

Tisztelt Képviselők! Hosszú idő után, a kedvező költségvetési és adósságkezelési folyamatoknak is

köszönhetően a 2016 második feléig fennálló adóminősítés befektetésre ajánlott, stabil kategóriára változott Magyarország tekintetében. Ez is jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy Magyarország versenyképessége erősödjön. Ugyanakkor a költségvetési erőfeszítések eredményei kevésbé jelentek meg a különböző nemzetközi versenyképességi rangsorokban. Ennek indoka, hogy a versenyképesség mérésében a kormányzati hatékonyság a minősítési tényezők között alacsony részarányt képvisel, és sokkal nagyobb arányúak a szubjektív tényezők, a megítélések. Ebben van további jelentős hátránya az ország gazdasági versenyképességi mérőszámai tekintetében.

(10.50)

Meggyőződésem szerint munkánkkal, az október 2-án nyilvánosságra hozott és az Országgyűlésnek, illetve a Költségvetési Tanácsnak is átadott jelentésünkkel és elemzésünkkel hozzájárulunk a kedvező költségvetési folyamatokhoz, és támogatjuk, hogy az Országgyűlés a zárszámadási törvényjavaslat elfogadásáról megalapozottan, a költségvetés egészének az átláthatósága alapján hozza meg a döntését. A munkánk hasznosul, hiszen tapasztalataink hozzájárulnak a megalapozott és hosszú távú gazdasági növekedést eredményező költségvetési politika alkalmazásához.

Végezetül ezúton is szeretném megköszönni mind az ellenőrzésben közreműködő szervezetek munkatársainak és vezetőinek a nyári munkáját, az egészéves munkáját, valamint a Számvevőszékben dolgozó kollégáimnak az erőfeszítéseket. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót László Tamás képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

LÁSZLÓ TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Eltelt egy újabb év, és visszatekintve az elmúlt esztendőre, egy olyan időszakról adhatunk számot, amelyre minden magyar ember büszke lehet, hiszen minden magyar ember munkája benne van az előző, a 2016. év jó teljesítményében. Ebben az esztendőben a kormány folytatta fegyelmezett költségvetési politikáját, így az államháztartás helyzete mindvégig stabil volt. Sőt, sok tekintetben az előrejelzéseknél még kedvezőbb makrogazdasági mutatók jellemezték a 2016. évet a zárszámadási törvényjavaslat szerint. Elmondhatjuk például, hogy a GDP 2,2 százalékos növekedésével a magyar gazdaság az EU átlagos szintje felett teljesített.

A kormány fiskális politikájának és a kedvező makrogazdasági folyamatoknak köszönhetően 2016-ban az államháztartás uniós módszertan szerinti hiánya 1,9 százalékra teljesült, miközben a GDP-arányos bruttó államadósság a 2015. évi 74,7 százalékos szintről 73,9 százalékra csökkent. A magyar államadósság-kezelés fő stratégiai célja az adósságráta csökkentése a lakossági állampapírok állományának növelésével, illetve a devizaadósság arányának mérséklésével párhuzamosan. A devizaarány ezzel összhangban a 2011. év végi 52 százalékról 29 százalékról, a külföldi hitelezők aránya pedig 65 százalékról 42 százalékra esett. Ez nagyban hozzájárult az ország devizakitettségeinek és külső sérülékenységének mérséklődéséhez.

Ezeket a kedvező eredményeket igazolja, hogy tavaly már mindhárom nagy hitelminősítő ismét befektetésre ajánlott kategóriába emelte hazánkat, amelynek köszönhetően még stabilabb lett az adósságfinanszírozás. Az államháztartás stabilitását jól mutatja, hogy a költségvetés módosítására mindösszesen egy alkalommal került sor a tavalyi esztendőben, ami a jelentős költségvetési megtakarítások miatt volt indokolt. Ennek keretében 2016 tavaszán a kormány javaslatára 420 milliárd forint többletforrás került biztosításra többek között az oktatásra, a családok támogatására, gazdaság- és vidékfejlesztésre, agrártámogatásra, valamint a tömeges migráció kezelésére.

Hadd emlékeztessen tisztelt képviselőtársaimat arra a tényre, hogy a szocialista kormányok idején a költségvetés módosítása mindig adóemeléssel és megszorítással volt egyenlő, és ehhez még pénzügyi válságra sem volt szükségük, ugyanis a 2008-2009-es pénzügyi válság előtti években sem volt rendben az államkassza. Tényleg csak emlékeztetésképpen mondanék néhány hiányadatot a szocialista kormányok válság előtti időszakából. 2004-ben mínusz 6,5 százalék, 2005-ben mínusz 7,9 százalék, 2006-ban mínusz 9,3 százalék. Ezeket a számokat azért tartom fontosnak időről időre felidézni, hogy lássuk, honnan indultunk.

Ma már a polgári kormányzásnak köszönhetően a magyar gazdaság minden maastrichti kritériumnak megfelel. Közgazdász körökben most már arról folyik a vita, hogy bevezessük-e az eurót vagy sem, s ha igen, akkor mikor. 2010 előtt is folytak ilyen diskurzusok, de azoknak semmilyen alapja nem volt, hiszen az euró bevezetéséhez szükséges feltételek közül maximum egyet, ha tudtunk teljesíteni. Sőt, a szocialista kormányok elkövették azt a történelmi hibát is, hogy mind a magyar embereket, mind a piaci szereplőket hitegették az euró mihamarabbi bevezetésével, és tetszik, nem tetszik, de az euró bevezetésének lebegtetésével is hozzájárultak a devizahitelezés nagymértékű elterjedéséhez, ami tudjuk, hová vezetett.

De térjünk vissza a 2016-os esztendőre, egészen pontosan az év végére, amikor a kedvező költségvetési folyamatok lehetővé tették a kormány számára

további jelentős többletjuttatások biztosítását. Ezek között szerepeltek egyrészt gazdaságfejlesztő intézkedések - ilyenek voltak például az ipari parkokat és autóiipari fejlesztéseket szolgáló autóiipari próbapálya-fejlesztések -, másrészt az életkörülmények javítását szolgáló döntések; ilyen volt például a nyugdíjasoknak biztosított Erzsébet-utalvány, valamint az oktatási, egészségügyi intézmények, határon túli és civil szervezetek részére juttatott pluszforrások. Többletforráshoz juthattak a szükséges beruházásokhoz az egyházak is.

Itt szeretném elismerni és megköszönni azt a minisztériumi gondos tervezőmunkát, amit minden évben végbevisz, ugyanis az utóbbi években mindig tavasszal került benyújtásra és elfogadásra a költségvetés, amikor még tényleg kevesebb tényadat áll rendelkezésre, de ez a tervezés eredményességét és minőségét láthatóan egyáltalán nem befolyásolta. Meggyőződésem, hogy ez a korai tervezés is hozzájárul a gazdaság teljesítőképességéhez, hiszen minden gazdasági szereplő már jó előre tudja, mire számíthat az adott évben.

Itt jegyezném meg, hogy immáron négy-öt éve mindig azzal a helyzettel kell szembesülnünk, hogy mértékadónak tartott, komoly baloldali közgazdászok, elemzők megjósolják a magyar gazdaság és a költségvetés fenntarthatatlanságát vagy túlzott optimizmusát. Ezzel szemben a tény az, hogy az elmúlt években ezen jóslatok egyike sem jött be, a magyar gazdaság jól teljesített, a számok nemhogy túlzóak nem voltak, hanem jellemzően sikerült azokat felüteljesíteni. Azt már csak halkán jegyzem meg, hogy ezen szakértők egyszer sem mondták, hogy elnézést, tévedtünk.

Magyarország ma már jó úton jár, hiszen a gazdasági növekedés szerkezete hosszú távon is fenntarthatóvá vált. A növekedést egyszerre több tényező is segíti. A háztartások javuló jövedelmi helyzete növeli a fogyasztást, ami 4,2 százalékos volt 2016-ban. Ez annak köszönhető, hogy egyre több embernek van munkája. A foglalkoztatottak száma 3,4 százalékkal bővült tavaly, az aktivitási ráta pedig elérte a 70 százalékot. Az export továbbra is meghatározó, amit az is mutat, hogy az előző esztendőben rekordszintet ért el a külkereskedelmi többlet. Az árak átlagosan mindösszesen 0,4 százalékkal nőttek, ami szintén a tervezettnél alacsonyabb volt. Itt természetesen megint nem valami tudatos alultervezésről van szó, hanem olyan külső körülményre kell gondolni, mint az alacsony olajár.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, annak, hogy ilyen jó évet zárt a költségvetés, van egy másik oka is, és erről talán keveset beszélünk, mégpedig az, hogy a kormány igen sokat tett a szürke- és feketegazdaság visszaszorításáért, az adó-

bevételek hatékony beszedéséért. Az elmúlt hét évben a kormány számos intézkedést tett annak érdekében, hogy az adócsalók mozgásterét szűkítse, valamint olyan adózási feltételeket teremtsen, ami nem teszi érdekeltté az adózót az ügyeskedésben. Az egyik legfontosabb ilyen intézkedés a pénztárgéppel történő nyugtakibocsátás online adóhatósági felügyelete volt, de az EKÁER rendszer felállítása, a több szektorban is bevezetett fordított áfa, bizonyos termékkörök esetében az áfakulcs csökkentése vagy az autotapiac rendbetétele szintén hozzájárult ahhoz, hogy az adóbeszedés rendszere hatékonyabb legyen.

(11.00)

Ennek köszönhetően teremtődött meg a forrás a különböző fejlesztésekre, béremelésekre, adócsökkentésekre.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A makrogazdasági folyamatok és a tényadatok tükrében összességében megállapítható, hogy 2016-ban a magyar gazdaság különböző szektorai erősödtek, mindemellett az egyensúlyi mutatók is kiválóak maradtak. A magam részéről soha rosszabb esztendőt nem kívánok a magyar embereknek és a költségvetésnek. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Egy bejelentésem van. Az előterjesztő eltávozott, és jelen pillanatban nincs helyettese. Igyekszünk az előterjesztőt megkérni, hogy jöjjön vissza, hiszen máshogy nem lehet lefolytatni ezt a vitát. Úgyhogy addig technikai szünetet rendelnek el. Köszönöm.

(Szünet: 11.01-11.13)

Elnök: Sneider Tamás

Jegyzők: Földi László és Ikotity István)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatnánk az ülésünket, mert végül arra a következtetésre jutottam, hogy ez egy kormány-előterjesztés, ahol, ha nagyon szigorúan vesszük a házszabályt, akkor nem kell jelen lenni annak a személynek, illetve azon szervezet vezetőjének, illetve képviselőjének, aki az előterjesztésben részt vett, ami a 2016. évi központi költségvetés végrehajtásának az ellenőrzéséről szól. Nyilvánvalóan nem szerencsés, ha nem vesz részt ebben sem ő, sem a helyettese, de jelen pillanatban nem tudjuk elérni az Állami Számvevőszék elnökét, és emiatt nem kívánom megakasztani hosszú-hosszú órákra vagy akár napokra elnapolni ezt a fontos javaslatot. Ezért úgy döntöttem, hogy folytatjuk az ülésünket úgy, hogy valószínűleg sajnos nem lesz rá reakció, hacsak addig valaki be nem fut az Állami Számvevőszék részéről.

Úgyhogy ezek után megadom a szót Mesterházy Attilának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem először történik meg ez itt a Házban, hiszen talán éppen a tegnapi nap Matolcsy György tette ugyanezt, hogy elmondta az expozéját, utána itt hagyta a termet (*Korózs Lajos: Szégyen!*), és aztán nem vett részt a vitában, nem is reagált az elhangzottakra. Akkor legalább úgymond túsznak itt hagyta az alelnökét, most úgy tűnik, hogy ez sem történt meg. Érdekes talán a fideszes többségnek (*Dr. Hargitai János: Beteg.*); tisztelt alelnök úr, érdemes beszélni a volt képviselőtárs-haverjával, hogy esetleg adjon annyi tiszteletet ennek a Háznak, amikor egyszer megtárgyaljuk, és itt kell hogy legyen ebben a Házban, egy órát legalább szánjon már arra - ha mi itt rászánjuk erre az időt -, hogy végighallgatja azokat az észrevételeket, amiket az ő előterjesztése alapján szeretnénk elmondani. Szerintem ez a minimum. S ha illet egyébként bármikor korábban a mi időszakunkban a kormány megengedett volna magának, akkor maguk már a demokrácia végét kiáltották volna, és rögtön adott esetben öngyilkossággal fenyegettek volna bennünket. (*Szilágyi György közbeszól.*)

De hogy visszatérjünk valóban a témához a közjáték után, engedjék meg, hogy a vezérszónoki hozzászólásomat is elmondjam!

Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetés teljesítéséről szóló zárszámadás az igazság pillanata. Feketen fehéren kiderül ugyanis, hogy mit mondott és valójában mit tett a kormány Magyarországgal. Lehet ugyan sikerpropagandát tartani a választást megelőző évben, lehet hangulatot, akár még háborús uszítást is kelteni Soros-tervvel, brüsszelezéssel, és erre adófizetői tízmilliárdokat fordítani, hogy eltereljék a figyelmet az ország valódi gondjairól, de az igazság pillanata az, amikor a zárszámadás az Országgyűlés elé kerül, és kénytelen bemutatni a Fidesz, hogy milyen folyamatokat támogatott és milyen folyamatokat sorvasztott el.

Ez a költségvetés, amelyet 2016-ban végrehajtottak, tovább folytatta az Orbán-kormány azon politikáját, ami távolról sem a közjó szolgálatát célozta. A zárszámadás szakmai értékelése mellett nem mehetünk el anélkül, hogy a korrupciós kockázatokat is figyelembe vegyük. Mit is láttunk? Főleg a rokonoknak, ismerősöknek, unokatestvéreknek és lakóparki barátoknak hozott jót a Fidesz 2016-ban. Nagyon jó évet zárt például a Pasa parki Csetényi Csaba reklámügynöksége a kampányhirdetésekkel, Garancsi István Market Zrt.-je az újabb és újabb közbeszerzésekkel, a Szemerey család online hírportálok és sörfőzdék megvételével, Andy Vajna új újságokkal, míg Mészáros Lőrinc a balatoni turizmussal lett gazdagabb. Ne legyenek kétségeink, mindezt a magyar emberek, a magyar adófizetők pénzéből tudták elérni.

Ennek tükrében kell tehát megvizsgálni, hogy az ország, egy átlagos magyar család is ugyanúgy gya-

rapodott-e, mint ez a néhány szerencsés fideszes barát, rokon, ismerős. A számok itt sem hazudnak, nagyon nem. A magyar gazdaság ugyanis csak 2,2 százalékos növekedésre volt képes. Az Állami Számvevőszék elnöke hosszasan értelmezte az EU-átlagot, hogy ehhez képest mennyivel jobb a magyar adat, és a statisztikában mindig fontos, hogy mihez képest értelmezzük azt, hogy jó vagy rossz valami. Egy összehasonlítást elfelejtett: ha, mondjuk, régiós kontextusba akarjuk helyezni, akkor egészen biztos, hogy ez a 2,2 százalékos növekedés már nem mutat ilyen jól, hiszen a szomszédos országokban ennél magasabb növekedést értek el az elmúlt évben.

Az adatokat látva tehát egyértelmű, hogy még mindig mi vagyunk a sereghajtók, és nem csupán a visegrádi négyek között, hanem már a balkáni térséget figyelembe véve is. A közép-európai régióban a magyar növekedési adat volt tehát a legrosszabb. Ellenben Románia esetében egyre kevésbé számít például ilyen értelemben populista szólamnak, hogy utoléri Magyarországot, hiszen 4,6 százalékos bővülésük kétszer olyan gyors volt, mint a miénk. Sőt, a pénzügyi válságot nehezen viselő Szlovénia és Horvátország is 3 százalékos feletti GDP-növekedésre volt képes.

Tudjuk, hogy mindenről az EU tehet, most is erre próbálják fogni, hiszen - idéznék az előterjesztésből - lassabban érkeztek az uniós források, mint feltételezték; erre hivatkozott az ÁSZ elnöke is, ez áll a törvényjavaslatban. Ugyanakkor egyébként az indokolásban már pont ennek az ellenkezőjéről beszélnek, azt mondják, hogy jó 650 milliárddal több brüsszeli pénz érkezett Magyarországra, mint amit várni lehetett, tehát összesen 2100 milliárd forint EU-s támogatás érkezett Magyarországra.

(11.20)

És igen, ebből a 2100 milliárd forintból sikerült 2,2 százalékos növekedést elérni - ami egyébként az előjegyzéseknél gyengébb szám -, miközben a beruházások volumene 10 százalékkal zuhant. És erre mondja Orbán Viktor, hogy az EU nélkül is fejlődő gazdasági modellt teremtett a kormány. Azt is mondja, hogy mindenki minket akar másolni. Lehet persze ezt gondolni, miközben Szlovákia után Románia is leelőz bennünket, amíg a kormány saját magát ünnepli sikerpropagandával.

A költségvetési hiány 1,9 százalékos lett, ami vért és könnyeket takar. Azt mutatja, hogy a költségvetés könyörtelenül megvont pénzeket onnan, ahova a társadalom döntő többsége sokkal nagyobb forrásokat adna, így az egészségügy, az oktatás és a szociális szféra területéről is százmilliárdok hiányoznak. Hihetetlen tragédiákat, problémákat takar ez az 1,9 százalékos költségvetési hiány. Feketen-fehéren látszik, hogy a jóléti kiadásokon mindenáron spórolni akarnak, miközben arról már nemigen akarnak beszélni, hogy a szegények élete tovább romlik. Szociá-

lis biztonságra, nyugdíjakra a költségvetés arányában, még a válsággal nehezített 2010. évben is sokkal többet fordított, mint 2016-ban. És ezt akarják sikerként bemutatni, hogy például a nyugdíjasok rákényszerülnek a munkavégzésre, mert lehetetlen 70-80 ezer forintos nyugdíjból megélni.

Továbbra is tehát a legnagyobb vesztesek közé tartozik az egészségügy. A kórházi osztályok már nem tudják biztosítani az állandó orvosi felügyeletet, rezidensek ügyelnek éjszaka is, az ápolók pedig kénytelenek másodállást vállalni, de egyre többen fordulnak Ausztria, Németország vagy éppen Anglia felé. A háziorvosi rendszer a működőképesség határán. Vannak olyan körzetek, amelyek évek óta nem láttak háziorvost. Amikor ellenzéki képviselők forrását csoportosítást javasolnak, akkor azt egyszerűen lesöpri a Fidesz az asztalról. Egészségügy helyett tehát Várba költözés, stadionépítés és a haveri zsebek megtömése a prioritás a Fidesz-kormány számára. Ez is egy értékrend.

Az oktatásra is kevesebbet fordítunk arányában, mint 2010-ben. Általános a pedagógushiány, már nemcsak kis falusi iskolákban, de már budai kerületekben is bármilyen szakos tanárt felvennének. Eközben itt a legnagyobb a fluktuáció, úgy látszik, a tanárok a tényeknek hisznek, nem pedig a sikerpropagandának. Tehát a nyugdíjasok biztonsága, az egészségügy és az oktatás, ezek a területek vesztek az Orbán-kormány hatalomra jutása óta a legtöbbet.

De nézzük meg, milyen területek nyertek. Első helyen természetesen nem állhat más, mint saját maguk, az állam. Tehát szó sincs bürokráciacsökkentésről, amit önök sokat hangoztattak. Soha ennyi államtitkár, ennyi állami vezető, politikai tanácsadó nem volt, mint most. A bukást egyébként elismerte Lázár János és Csepregy Nándor is az elmúlt hetekben. A költségvetés, illetve az önök gazdaságpolitikájának sajátos, de kudarcos része, hogy az állam egyre inkább terjeszkedik a gazdaság területén is. Nem lehet azt mondani, hogy ez hatékony lenne, ellenben rendkívül sokba kerül az adófizetőknek, ugyanis a magyar állampolgároknak kell kifizetniük az új nemzeti tőkésosztály nagyjait, ahogy önök fogalmazznak. Már alig tudunk olyan gazdasági szektort mondani, amit nem egy-egy fideszes oligarcha kaparintott meg. Bankok, építőipari cégek, médiumok, kaszinók, gyárak, szállodák, csak egy-egy példa a portfóliójukból.

Ez az, amit a társadalom lát. Saját maguk, illetve a fideszesek vezette állami szervek természetesen mindent mindig a legnagyobb rendben találnak. Az Állami Számvevőszék 2016. évi vizsgálata, nem meglepő módon, kedvezően értékeli a költségvetési folyamatokat. Reálisan valószínűleg nem is várhatnánk ennél többet az Állami Számvevőszéktől, hiszen annak az élére is egy volt kollégájukat, egy volt fideszes képviselőt állították. Szó sincs benne arról, hogy 2016-ban a magyar költségvetést az OECD illetékesei az egyik legátláthatatlanabb büdzsének

minősítették. A kormány, rendeleti úton gyakorlatilag azt tesz vele, amit akar, úgy csoportosít át, ahogy akar, és határozatokban annak utal ki pénzt, akinek akar, vagy akinek nem szégyelli. Mindezt az Országgyűlés engedélye vagy parlamenti vita nélkül teheti meg a kormány.

Kitűnő példa erre a rendkívüli kormányzati intézkedések és az Országvédelmi Alap-előirányzatok. Lehet, hogy önöknek az egész költségvetéshez képest ez a 200 milliárd forintos sor nem olyan sok, de itt mutatkozik meg az, hogy egy következmények nélküli országot építettek. Oda adnak, ahova akarnak, kontroll nincs, transzparencia nincs, szakmai előkészítés nincs; úgy lesz, ahogy a pártérdek diktálja.

Nézzük meg akkor, mi is foglalkoztatta e soron a kormányukat 2016-ban. A Miniszterelnökség a budai Várba való költözésére és a karmelita kolostor felújítására adott saját magának 12 milliárd forintot. Így már biztos el fog készülni a miniszterelnök 3 milliárdos dolgozószobája is. A Belügyminisztériumban nem mertek korábban elég nagyot álmodni, így a Várba költözéssel kapcsolatban újabb másfélmilliárdot kértek és kaptak.

A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium a később visszavont olimpiai pályázathoz újabb 6 milliárd, a vizes vb előkészületeihez pedig 7 milliárd forint nem várt kiadást jelentett. Természetesen ezeket a hiányokat is pótolták ebből az összegből. A Külügyminisztérium a totális kudarcot jelentő kereskedőházait tőkésítette fel milliárdokért 2016-ban. Megjegyezni azért azt is érdemes, hogy pont a mostani héten jelentették be, hogy az összes afrikai kereskedőházat felszámolják. Ezen afrikai kaland tételes elszámolására, a felelősség vállalására már nem is reméljük, hogy valaha sor kerülhet, pedig itt lenne az ideje.

Azon már meg sem lehet lepődni, hogy az emberi erőforrások minisztere is a budai Várral volt elfoglalva, milliárdokért akart műtárgyakat beszerezni. De azért a Terror Háza vezetője is kapott újabb 6 milliárdot az emlékévre. Hogy mire költötte, azt egyébként közérdekűadat-igénylések egész sora ellenére sem hajlandó elárulni. Ennyit az átláthatóságról. Félreértés ne essék, ezeket a tételeket önök emelték ki a törvényjavaslatban, valószínűleg önök ezekre a tételekre a legbüszkébbek.

Összefoglalva: a 2016. évi költségvetés hűen tükrözte az Orbán-kormány elhibázott, az EU-s források elpazarlására épített gazdaságpolitikáját, így az állam egyre jobban rátelepült a gazdaságra, baráti oligarchák kaparintották meg a legjelentősebb ágazatok feletti kontrollt, mindezt pedig az adófizetők pénzéből tették. Ezzel szemben a nyugdíjasok szociális biztonságára a magyar kormány soha nem szánt arányaiban ennyire keveset, mint 2016-ban, vagy a hazai oktatást és az egészségügyet is csak a benne dolgozók elkötelezettsége és hivatástudata tartja életben.

A jövő generáció számára is igen súlyos hír, hogy a strukturális problémákkal nem törődnek,

azokat sem kezelni, sem megoldani nem képesek, így a beruházások alacsony szintje már a jövőt veszélyezteti. Eközben Magyarország pénzügyi forrásait a kormány pazarló módon használja, ellenben a gazdasági növekedést képtelen az EU-forrásoktól függetlenül is fejlődő, dinamikus pályára állítani.

Minderre való tekintettel a 2016-os költségvetés végrehajtásáról szóló törvényjavaslatot az MSZP frakciója nem fogja támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! Megadom a szót Hargitai Jánosnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Mielőtt a költségvetés zárszámadásának mondandójára térnék, visszatérnék ahhoz a sajnálatos kis közjátékhoz, ami itt az ülés megszakítását jelentette, és csak azért, hogy mindenki tájékozott legyen és elsősorban a közvélemény legyen tájékozott.

Nem vitatom sem elnök úrnak azt az álláspontját, sem a szocialista képviselőknél azt az álláspontját, hogy szerencsés lenne, ha az ÁSZ képviselője itt lenne. De arról az ÁSZ-ről beszélünk - és azért legyünk velük tisztességesek -, akik általában ketten ülnek itt minden egyes költségvetési vita vagy zárszámadási vita kapcsán; ugye, ketten lehetnek itt, vagy az elnök, vagy az alelnök. Az elnök itt volt, elmondta az expozéját, eltávozott. Az alelnök csak azért nincs itt - tőle tudom, elnézést is kért -, mert beteg az alelnök, ezért nem tud itt lenni, mert különben itt lenne. Tudom, hogy ez önöknek nem magyarázat, csak a tisztesség kedvéért én ezt szeretném hozzátenni *(Szilágyi György: A koncepció ügy. Biztos azt vizsgálják.)*, mert ezeket az információkat tudom, és ezt meg akartam osztani önökkel. És mondom, arról az ÁSZ-ről beszélünk, akik általában ketten ülnek végig ezeket a vitákat. *(Szilágyi György: Koncepció ügy. Azért.)* Igen, képviselő úr, húsz éve követem ezt a vitát, önnek is lesz erre lehetősége. Ezért mondtam el, mert én azt gondolom, hogy ez így tisztességes. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Itt kellene lennie az elnöknek!)*

A költségvetés zárszámadására térve. Nem baj, ha az ellenzék kritikus, ez a dolga, ez teljesen normális. Kritikus volt az előbb megszólaló költségvetési bizottsági elnök úr is. Csak amikor ő a kritikáit elmondja, akkor azt abból az alapállásból kellene elmondania, hogy amikor összevet minket más kelet-közép-európai országok teljesítményével, és minket hátra sorol - amit én nem osztok; egyébként ez az összevetés kelet-közép-európai országokkal mindig helyes -, akkor azt is meg kellene nézni, hogy mi az a rajthelyzet, ahonnan az Orbán-kormány elindítja a maga költségvetési gondolkodását, és nem csak 2016-ról kell itt beszélni, itt összefolyó költségvetési

évekről van szó, hála istennek, ellentétben a szocialisták költségvetésével, ami mindig egy nagy adag rögtönzés volt.

(11.30)

Tehát vissza kell nyúlni, tisztelt képviselőtársam *(Közbeszólás az MSZP soraiból.)*, 2008-ig *(Közbeszólás az MSZP soraiból: 2002-ig!)*, 2008-ig *(Mesterházy Attila: '90-ig!)*, amikor az önök költségvetési politikája csődbe vitte az országot. *(Dr. Legény Zolt: És egy világgazdasági válság, az semmit nem jelent?!)* Most, amikor az ön felszólalását hallgattam, akkor néztem utána annak, hogy mit írt akkor a sajtó. Gyurcsány Ferencet tudom idézni, aki egy romániai lapban maga nyilatkozik arról: ha nem kapunk akkor rendkívüli támogatást, akkor bekövetkezik az államcsőd. Na, innen indul egy költségvetési folyamat. Önöknek volt persze utána még egy költségvetési évük, és azt is hozzáteszem tisztességesen, hogy abban a 2009-es költségvetésben önök a mélypontról, az államcsődről azért elemelték valamelyest az országot, de elsősorban azzal, hogy rendkívüli támogatást kaptak a pénzügyi világtól, mert enélkül államcsőd következett volna be. Hogy értsék azok, akik minket hallgatnak, enélkül, ha ez bekövetkezik, nincs nyugdíjfizetés, mert nincs miből nyugdíjakat fizetni, és az állami alkalmazottakat sem képes fizetni az ország. Ebben a tragikus helyzetben voltunk, és így vesszük át 2010-ben önöktől a kormányzást.

Mindig elgondolkodom azon, hogy az önök tehetségtelensége *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)*, mármint az akkori kormány tehetségtelensége juttatta ide az országot, vagy valami más. Nem gondolom, hogy azok az emberek, akik valaha ebben a miniszeri patkóban ülnek, önmagukban olyan tehetségtelenek, hogy egy ekkora bajt össze tudjanak hozni, de önmaguk minősítették úgy a helyzetet - Gyurcsány Ferencet idézhetem megint -, hogy a kormányzás helyett látszatkormányzás volt, hazudtunk, hazudtunk, és csak túlélni akartunk.

Na, ennek a költségvetési politikának van vége, tisztelt Mesterházy képviselő úr, 2010-től kezdve. Vége annak a gondolkodásnak: pénzébőség van a világban, mindig hozzá fogunk jutni hitelekhez, nem érdekel minket az ország hosszú távú jövője, csak a pillanatot éljük túl - mert önök ezt a költségvetési politikát folytatták, és ez vitte csődbe az országot. Ennek elég nagy hagyománya volt hosszú éveken keresztül. Tehát amikor összevetjük magunkat Romániával és más kelet-közép-európai országgal, akkor azt is látnunk kell, hogy egyrészt a szocialista érában ezek az országok nem voltak úgy nyakig eladósodva, mint ahogy mi el voltunk adósodva, a rendszerváltások utáni világban ott továbbra is szigorú költségvetési politikát folytattak, az első Orbán-kormány GDP-arányosan 52 százalékra vitte le a múltból örökölt államadósságot, önök ezt feltornázták 80 fölé. Ez az a kiinduló helyzet, amit ha nem

mondunk el, akkor mindenfajta összevetés hamis - és az ország közvéleményének félrevezetése.

'10-től kezdve egy teljesen más költségvetési gondolkodás dívik ebben az országban, hála istennek, mint amit önök folytattak, és én azt is kimondom - ezt az államtitkár úr nyilvánvalóan nem fogja kimondani, mert ő ennek a területnek ma a gazdája -, hogy az Orbán-kormány, ha sikeresnek ítélni magát, önök nem fogják annak ítélni, én annak ítélem, ha sikereink vannak, mindenfajta sikert, ami nyilvánvalóan társadalompolitikai siker, és ott mérhető, azt valójában ez a következetes és szigorú költségvetési, fiskális politika alapozza meg. Ha itt nem tudtunk volna 2010 óta szakítani az önök gondolkodási gyakorlatával, akkor minden tevékenységünket csak légvárra építhettük volna, minden tevékenységünk sikertelen lett volna. Ez a következetes költségvetési politika alapozza meg az Orbán-kormány társadalompolitikáját, és ez teremti meg a lehetőségeket.

Azt is mondhatnám önöknek, mert persze most mi '16-ról beszélünk, ugyanakkor tudjuk jól, hogy '17 végén járunk, ismerjük a '17-es költségvetési folyamatokat, önök, amikor bejöttek a Parlamentbe, hallottak híradásokat, a híradások ma arról szólnak, hogy a miniszterelnök, korábban egy másik miniszter kijelentette, hogy idén először abban a helyzetben lesz az ország, hogy nyugdíjprémiumot fogunk fizetni. Tehát, tisztelt Mesterházy képviselő úr, az államsódtól eljutottunk a nyugdíjprémium fizetéséig. (Z. Kárpát Dániel közbeszól. - Mesterházy Attila: Hol a 13. havi?! Miért nem 13. havi?! - Gúr Nándor: Meg 14. havi ígértetek! - Közbeszólások.) A nyugdíjprémium kifizetése az ország teljesítményének az eredménye, és ebbe illeszkedik bele, ebbe a folyamatba illeszkedik bele a 2016-os költségvetési év is; amivel, a 2016. év zárszámadása kapcsán én néhány fontos, társadalompolitikailag értékelhető célt azért szeretnék egy kicsit logikusabban kiemelni, mint ahogy azt ön az előbb tette, bár joga volt úgy tenni, ahogy éppen tenni akart, mert nyilvánvalóan ez szolgálja az ön vagy az önök politikai érdekeit. Fontos kiemelni 2016 kapcsán...

Még egy gondolatkísérlet, visszatekintve 2010-ig: mik ezek a fő állomások, amelyek jelzik azt, hogy egészséges irányba megy el a magyar költségvetési gondolkodás és ezért a magyar gazdaság? Én egy ilyen fontos mérföldkőnek tekintem azt, hogy megszabadultunk a pénzügyi világ befolyásától, az annak való kiszolgáltatottságunktól, ma már a nemzetközi pénzügyi világ segítsége nélkül is a saját lábunkon állunk, erről van az Európai Uniótól egy minősítésünk 2013 óta, amikor kikerültünk a túlzottdeficit-eljárás hatálya alól. Ugye, a túlzottdeficit-eljárás hatálya alatt lenni, tisztelt képviselő hölgyek és urak és kedves közvélemény, azt jelenti, hogy felelőtlen költségvetési politikát folytatunk, mindig többet költünk, mint amire lehetőségünk lenne. Ez volt az önök időszakára jellemző (Mesterházy Attila közbeszól.), 2004 óta, amióta beléptünk az Európai Unió-

ba. Tehát ez a '13-as dátum, hogy akkor az év közepén ennek a hatálya alól kikerülünk, na, ez egy fontos jelzés, azt mondhatom, hogy egy objektív jelzés, mert az Európai Unió minősít minket így.

Ugyanilyen fontos jelzés - és ez már 2016-hoz kötődik -, hogy már nemcsak a nemzetközi piacok ismerik el Magyarország gazdasági teljesítményét, hanem a hitelminősítők is, akik mindig óvatosak és mindig később reagálnak, de 2016-ra ők is eljutnak odáig, hogy mindhárom mértékadó, nagy nemzetközi hitelminősítő beemeli Magyarországot a befektetésre ajánlott kategóriába, kijöve a bővli világból, ahova önök juttatták el az országot. (Mesterházy Attila közbeszól.)

Én 2016 kapcsán - és erről majd még beszélni fogok - egy nagyon fontos jelzésnek tekintem, hogy az ország képes arra, hogy hat évre előre tekintve megállapodjon a megfelelő partnerekkel a béremelések folyamatáról, itt a minimálbér és a szakmunkás-minimálbér nagyon jelentős emeléséről beszélek, és ennek megfelelően, hogy ezt nyilvánvalóan a munkaadók teljesíteni tudják, jelentős járulékkedvezményeket is kapnak, tehát kevesebb adót, járulékot kell befizetniük a költségvetésnek. Ennek hosszú távú hatásai lesznek. De, még egyszer mondom, a kapkodó költségvetéstől, a költségvetési rögtönzésekről eljutni odáig, hogy 2016-ban hat évre előre tudjon tekinteni egy kormány, na, ez a teljesítmény, tisztelt uraim, és ezt nem lehet elhazudni.

És persze említettem, hogy 2017-ben, ismerve a költségvetés folyamatait, először - először, de reméljük, nem utoljára - nyugdíjprémium fizetésére is képesek leszünk a nyugdíjasoknak. Ezt bárhogy magyarázzák önök, ez teljesítmény. Nem a kormány teljesítménye - a kormány persze nagyon meghatározó ebben -, ez a magyar gazdaság teljesítménye, de ez azért jön ki a magyar gazdaságból, mert a kormány következetes és szigorú, józan költségvetési politikát folytat most már 2010 óta.

Fontos volt 2016-ban, hogy képesek voltunk folytatni azt az adópolitikát, amit 2010-ben meghirdettünk, ami azt jelenti, hogy fogyasztási adók valamikori emelése mellett - megjegyzem: sok területen azóta már csökkentek ezek a fogyasztási adók (Z. Kárpát Dániel közbeszól.) - a személyi jövedelmet, a bért terhelő adókat csökkentésük, ahogy itt az exozében az államtitkár úr említette, ez egy ilyen fontos lépés volt, 16-ról 15 százalékra csökkent a személyi jövedelemadó. A családtámogatások rendszerében megemlítette, ráerősíték, hogy ebben az adott évben 60 ezer forinttal több jut egy családnak az adókedvezmények miatt. Képesek voltunk az otthonteremtési támogatás beindítására és működtetésére. Otthonra mindenkinek szüksége van, családi házat, lakást mindenki szeretne vásárolni, akár 10 millió forinttal támogatja ezt az állam. (Z. Kárpát Dániel közbeszól.) Képesek voltunk a lakásépítés, újlakásépítés áfáját 5 százalékra csökkenteni, és ezzel nyilvánvalóan megint állami bevételekről mondtunk le

az otthonteremtés segítése érdekében. És említetem, a fogyasztást terhelő adók is fokozatosan csökkennek, 2016-ban a gyermekétkeztetésnél és a sertéshúsnál léptük ezt meg. *(Z. Kárpát Dániel: 27 százalékos áfa mellett ne mondjal már ilyeneket!)*

Munkában élők, különböző életpályák: vagy indulnak újak... - indulnak újak is, és a régik folytatódhatnak. Kezdem talán a régiakkal, amelyek már korábban is működtek. A rendvédelemben ezt korábban elindítottuk, itt az adott évben 5 százalékkal nőtt a rendőrök fizetése, sőt a rendőrségen lévő közalkalmazottaké is.

(11.40)

A pedagógusvilágban indítottuk először az életpályát, a 2016. évben a pedagógusok mellett a pedagógusok munkáját segítő nagyon fontos alkalmazottak is fizetésemeléshez jutottak.

2016. Végre megtörténik az első lépés az államigazgatásban is, annak is a legelső és az ügyfelekkel leginkább érintkező szintjén, a járások esetében, 30 és 50 százalékos béremelésekre is sor került. Jelentős béremelés történt a NAV esetében, 30 százalékos, és az igazságügyi dolgozók esetében, a bírósági szervezetek esetében is volt egy 5 százalékos béremelés. De az egészségügyben és a felsőoktatásban is folytatódtak azok az életpályaelemek, amelyek a korábbi időszakban elindultak.

Nyugdíj. Nagyon jelentős érdekkör, sokan vannak, egyre többen lesznek azzal, hogy egyre hosszabb ideig élnek, hála istennek, az emberek. Ez Magyarországon is nyilvánvalóan így van, ezért mindig kritikus és kérdéses, hogy hogyan vagyunk képesek a nyugdíjasokról gondoskodni. 2016-ra is igaz volt az, hogy a nyugdíjasok nyugdíja reálértékben növekedett, tehát az infláció felett növekedett, 10 ezer forint értékben Erzsébet-utalvány kifizetésére is képesek voltunk. Ezt is megemlíthetem, hogy nagyon nagy valószínűséggel az '17. évben is meg tud történni.

És amit már említettem, ami a legfontosabb, mert igazán ennek van költségvetési kitekintése, ez a 6 éves bérmegállapodás, és ez ma, 2017 végén, már azt mondhatjuk, hogy jól láthatóan működik. Azért működik, mert egy megállapodás, mert itt nem egy kormányzati diktátumról van szó, hogy holnaptól kezdve történjen így meg így valami a gazdaság világában - megállapodott a kormány a gazdaság szereplőivel. A gazdaság szereplői belátták, hogy érdekük nagyobb béreket fizetni a minimálbéren foglalkoztatottaknak, a szakmunkás-minimálbéren foglalkoztatottaknak, hogy megtartsák a munkaerőt maguknak, mert szükség van erre, de ehhez a kormány segítséget is ad azzal, hogy járulékokról mond le. Ennek eredménye nyilvánvalóan statisztikailag mérhető, hogy hogyan teljesül ez, amit a megállapodásban a felek elterveztek; mivel ez teljesül, ezért ez az elkövetkezendő években is folytatódni fog.

Egy költségvetés zárásakor meg kell említeni azt is, és én ezt nem tragédiaként említem meg, hogy egyszer módosításra is került év közben a 2016. évi költségvetés, méghozzá áprilisban, és ott 420 milliárd többlet szétosztásáról döntött a kormány. Nem olyan időszakot élünk, mint korábban, abban az időszakban, amikor önök kormányoztak, amikor év közben is azért kellett belenyúlni a költségvetésbe, hogy további megszorításokat tegyünk. Itt többlet szétosztásáról volt szó az oktatásban, a családoknak, a gazdaságfejlesztésben, és ami egy sajnálatos tétel, de áldozni kellett rá és nem is keveset, 2016-ban és 2017-ben a migrációs nyomás által okozott, az országra zúduló nehézségek miatt nyilvánvalóan ezekre, erre a területre jelentősen költenünk kellett.

Kritikaként fogalmazza meg Mesterházy képviselő úr, hogy 2016-ban szerény a növekedés. Az 1,9 százalékos GDP-arányos hiányt 2,2 százalékos növekedés mellett teljesítettük.

2016 azért egy érdekes év, mert önök mindig azzal vádolnak minket, hogy uniós források nélkül letérdelne ez az ország. 2016 éppen azt bizonyította be, hogy ez mennyire nincs így. Mert ha nem voltak uniós források - hiszen nem voltak -, az ország arra képes volt, amit az államtitkár úr mondott, hogy 2600 milliárd erejéig megelőlegezi majd az uniós forrásokat. Nyilvánvalóan hatása ennek 2016-ban nem lehetett, ez egy kiadás volt, de termelés e mögött még nem volt. 2017 és 2018 számai mögött ott van. Tehát 2017, ha azt mondhatnám, az egy szűken vett magyar költségvetési év uniós források nélkül, kis túlzással, de ez a leegyszerűsítés körülbelül áll *(Z. Kárpát Dániel: Haha!)*, körülbelül áll, és így produkáltunk 2,2 százalékos növekedést, ami az uniós átlagnál jobb.

Nyilvánvalóan tudjuk, hogy 2017-ben, tehát az idei évben ezért tudunk nyugdíjprémiumot fizetni. Nem csak tudunk, törvény is kötelez minket arra, hogy ezt megtegyük. Ezt azért tudjuk megtenni, mert 3,5 százalékos fölé lesz bőven a gazdaság növekedése.

Tehát a 2016. év 2,2 százalékos növekedését így kell értékelni. Nem egyszerűen összevetni Romániával meg más országokkal, és azt mondani, hogy ez kevesebb, mint náluk, és ezért ez egy sikertelen év. Még egyszer mondom: amikor Romániáról és más közép-kelet-európai országról beszélünk, akkor nyugodtan rögzítsük azt, hogy ők nem abban a sanyarú költségvetési helyzetben vizsgálják a saját költségvetésüket, mint amilyen sanyarú helyzetet mi önköztől örököltünk. *(Mesterházy Attila: Balti országok!)*

Szeretném azt mondani egy következő ciklus vége felé, hogy ez már csak megmosolyogtatni való történelem, de a költségvetés folyamatait nem lehet két hét alatt átállítani. Itt keserves évek vannak mögöttünk, és a magyar vállalkozások és a magyar emberek keserves munkája van a mögött, hogy mára meg tudtuk haladni azt a folyamatot. Tehát amikor 2016-ot értékeljük, akkor egyértelműen azt mondhatjuk, hogy ez egy sikeres év a költségvetés néző-

pontjából, a társadalom minden szegmense ezt érezhette. Ahogy egyszerű szlogenekkel, én ezeket nem szeretem, de szoktunk fogalmazni: mindenki tudott egyet előrelépni; de ami sokkal fontosabb: 2016 is Magyarország felzárkózását hozta a fejlett világhoz, és azt gondolom, hogy jó esély van arra, hogy ez a folyamat folytatódjon, mert az országnak ilyen költségvetési gondolkodásra van szüksége, és nem azokra a felelőtlen rögtönzésekre, amit az önök időszakában tapasztalt meg az ország.

Tehát azt gondolom, hogy lesznek olyan bölcsek jövő évben, ugyanis jövő évben a választók döntenek arról, hogy milyen költségvetési politikában gondolkodnak, vissza akarják-e hozni a múltat, a rögtönzések, a felelőtlenség költségvetését, vagy a konzervatív költségvetési tervezést, a kiszámítható költségvetést, a következetes költségvetési politikát, az „addig nyújtózkodj, ameddig a takaród ér” gondolkodását, és még mondhatnék néhány ilyen tételt.

Mivel a minket hallgatók józan emberek, és a saját családjukban is így gazdálkodnak, valószínűleg azt is kívánják maguknak, hogy az ország irányítói is ebben a szellemben haladjanak tovább. Köszönöm a figyelmüket, tisztelt képviselő hölgyek és urak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Most megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Voltak illúzióim arról, hogy egy szakmai alapú vita fog folyni arról, amiről a zárszámadás egyébként szólna, az érintett költségvetési időszak számainak megvalósulásáról, valamint annak mikéntjéről. De a helyzet az, hogy egyrészt az előterjesztő sem tisztelte meg ezt a vitát olyan szinten, ahogy kellett volna, és a kormánypárti képviselőtársainktól valami elképesztő tervezési jelentéseket meg pártértekezleti kiszólásokat hallottunk. Én nem szimpatizálok az MSZP-vel, a gazdaságpolitikájával pláne nem, de tőlük nem hallottam a parlamentben az utóbbi években ilyen szintű pártbizottsági ülésekre illő felszólalásokat. Egészen elképesztő! Tehát ha bárki itt azt meri mondani, hogy ennek a kormánynak a gazdaságpolitikája a társadalom minden szegmense számára érzékelhető módon teljesen rendben volt, az egyszerűen hazudik! Tehát, képviselőtársam, ön nem mond igazat.

Kiindulhatunk alapokból, statisztikai adatokból: amíg Magyarországon a demográfiai tél ennyire sötét és mély, mint most, tehát ameddig a fogyatkozásunk ilyen szintű, mint jelen pillanatban, addig eleve megmosolyogtató bármiféle társadalmi, gazdaságpolitikai vagy akár csak politikai sikerről beszélni. De a helyzet az, hogy ha a társadalom minden szegmense érzékelte volna az önök csodálatos jótéteményeit, akkor vélhetően nem szavaztak volna a lábukkal több százezren, nem hagyták volna el ezt az országot.

Egyáltalán nem kalandvágyból tették mindezt, de egészen elképesztő, hogy a kormánynak semmiféle válasza nincsen erre a brutális kihívásra.

Tehát jelen pillanatban ott tartunk, hogy a magyar informatikai piacról tízezerrel hiányoznak munkavállalók, az egészségügyből tízezerrel hiányoznak olyanok, akik vagy ott dolgoznak, vagy pedig a bedolgozói láncnak valamelyik részén helyet foglalnak. Most már azt is látjuk, hogy stratégiai ágazatokból hiányoznak az emberek, azért, mert ők elmentek Magyarországról, mert az önök által keltett és teremtett gazdasági és politikai klímában egész egyszerűen nem tudtak megmaradni, akarattuk ellenére sem.

Értem én az izzadtságsgázú próbálkozásait, hogy visszamutogatnak a 2010 előtti időszakra, de ez már-már röhejes. Könyörgök, hét év telt el azóta, egész egyszerűen hiteltelen erre hivatkozni!

(11.50)

Az előttünk fekvő zárszámadásból is alapdolgok nem derülnek ki. Alapfeladataikat nem látták el bizonyos szervek, hiszen sajátos magyar gyakorlat, hogy ilyenkor a kormányzat gazdaságpolitikájáról szoktunk beszélni. Egyértelműen annak értékelésére kerül sor a zárszámadás alkalmával, de itt lenne azért a kormánynak egy számviteli és jogi felelőssége; annak megítélése, ugye, elsősorban a Számvevőszék jelentésére tartozna. Ez lenne a legfontosabb produktuma, de itt nagyon erőteljes hiányosságokat vélünk felfedezni.

Ugyanakkor muszáj pár szóban kiutalnom a gazdaság növekedési ütemére, hiszen ez a korábbi évekhez képest egyértelműen megtorpant - már a növekedés üteme. A GDP 2015-höz és az előirányzott 2,5 százalékhoz képest csak 2,2 százalékkal nőtt, és persze mondták, hogy ezt ne említsük, hogy mindez elmarad a régió országainak növekedési ütemétől, de nemcsak a régió országainak növekedési ütemétől maradt el, hanem a hasonló cipőben járó országokétól. Nyilván nem Németországhoz hasonlítjuk, nem Franciaországhoz hasonlítjuk magunkat, de a különböző bázis okán arra is döresség hivatkozni, hogy ez a növekedési ütem adott esetben magasabb, mint a fejlett nyugat-európai gazdaságoké. Sőt, én az önök helyében már Csehországhoz sem mérném magunkat e tekintetben, hiszen ott is annyiban más a gazdasági szerkezet, annyival fejlettebb a gazdaság, hogy tulajdonképpen ez az összehasonlítás elveszítette létjogosultságát.

Érdemes lenne megvizsgálni ezt az adatsort az uniós források, az uniós forrástömeg nélkül. Hiszen mondhatják itt, hogy gyakorlatilag lehozott Magyarország egy olyan évet, amikor az uniós források hatása alig érvényesült. A helyzet az, hogy a számok mást mutatnak. Az érintett időszakot is vizsgálva az európai uniós statisztikák számai szerint az uniós támo-

gatások Magyarországon mintegy 80 ezer fejlesztéshez járultak hozzá.

Órákig tudnék kötözködni, hogy ezek közül mennyi volt a teljesen értelmetlen, mennyi volt az, ami értelmes, produktív munkahelyeket nem teremtett. Nagyon sok kritikám van ezen a területen az önök irányába is. Példának okáért az otthoneremtés tekintetében, tehát mondjuk, egyszerű polgárok számára a lakások felújításához miért nem nyitottak meg uniós forrásokat, miközben ezt megtehették volna, de önök csak a közintézményekre korlátozták ezt a rendszert, de akkor is meg kell hogy jegyezzük: az uniós köldökzsinór nélkül sajnálatos módon - mert nem vagyok ellendrukker, de - a magyar gazdaság nem áll meg a lábán.

Itt azt is látjuk, hogy az előrejelzések 4,1 százalékos, jövőre 4,3 százalékos növekedésről szólnak. Ennek az alapjai nemcsak a letett anyagból hiányoznak, de abból a statisztikai sorból is, amit ha 2010 óta vizsgálunk, azt látjuk, hogy 3,7 százalékos növekedés talán a legmagasabb. Ezt is nagyon komoly kipörgő hatások alapozták meg, de szerencsére volt egyszer ekkora növekedésünk. A jellemző viszont a 2-vel, az 1-gyel kezdődő, sőt mínuszos adatokat is találunk. Tehát ezen optimista várakozásokat nem biztos, hogy a tények és a valóság alátámasztják.

Ami ugyanakkor a növekmény tekintetében még nagyon furcsa, az egy főre jutó GDP alapján számított rangsor. Itt ugyanis azt látjuk, hogy 11 kelet- és közép-európai ország közül már csak a 2004 után csatlakozott Romániát, Bulgáriát és Horvátországot előzzük meg, tehát egy újabb olyan rangsorral szembesülünk, ahol Magyarország nem tudta érdemben javítani a pozícióit.

Ami viszont számomra hosszú távon sokkal inkább aggasztó, az a beruházási hányad tekintetében mért mutatószámok összessége, hiszen itt ismét 20 százalék alá kerültünk, államtitkár úr. Ön egy hozzáértő államtitkár, aki tisztességesen válaszol a tisztességesen feltett kérdésekre, hozzáteszem, ezzel kisebbségben van, kisebbségben van az államtitkárok között, de én nagyon tiszteltem a munkásságát, ezért várok el öntől egy szakmailag megalapozott választ, hogy az alábbi dicshimnuszok fényében hogyan értékelhető az, hogy 19,2 százalék az előírt 20,6 százalék és a 2015. évi 21,9 százalékkal szemben a GDP beruházási hányada. Tehát milyen folyamatok indokolják ezt? És főleg a következő évek tekintetében mire számíthatunk, ha a beruházási hányad tekintetében újfent csökkenés mutatkozik?

Azt is látnunk kell, hogy az államadósság menedzseléséről már sokkal szerényebben beszélnek kormánypárti képviselőtársaim, mint 2010-ben, 2011-ben. Pár székkel arrébb ugyanitt ültem az előző ciklusban is, és emlékszem azokra a dicshimnuszaikra, hogy most fejlődő pályára áll a gazdaság, ki fogjuk nőni az államadósságot. Ezt szocialisták és önök is mondták körülbelül hasonló retorikai elemek használatával.

Kiderült, hogy ez a kinövés tulajdonképpen lehetetlen, és azóta is évente átlagosan mintegy 1000 milliárd forinttal tovább nő az államadósság. Erre szoktuk kapni a riposztot, hogy ezt GDP-arányosan érdemes nézni, hiszen a piaci szereplők többsége ez alapján vizsgál, és ez alapján hozza meg ítéletét. Ez igaz lehet, én el tudom fogadni. Csak amíg azt látom a mindenkori költségvetésben - és most ennek számainak megvalósulását vizsgáljuk -, amíg azt látom, hogy éves szinten ezermilliárdos teher fölött van csak a kamattörlesztés minden egyes évben, addig azt kell hogy levonjuk következtetésként, hogy az államadósság-kezelés menedzsmenete tekintetében nem változott semmi, tehát nem igazán látjuk a folyamat végét.

Államtitkár úr, adódik a kérdés, hogy mikor nőhetjük ezt ki. 120 év múlva? 160 év múlva? Fel lehet rajzolni játékból a folyamatábrákat, hogy ilyen, mondjuk, GDP-arányos csökkenési ütem mellett mikorra képzelhető el az, hogy mondjuk, 500 milliárd forint alá csökken évente csak a kamatkidadások volumene. De azt látjuk, hogy szinte esélytelen megszabadulni ettől a tehertől. Tehát lehet, hogy az államadósság-menedzsment egy másfajta módját kellene választani, vagy legalább végiggondolni ezt, vagy legalább szakmai vitákat folytatni a kérdéssről.

Ami viszont felháborított kormánypárti képviselőtársaim szavaiban, az a foglalkoztatottság szintjének javulására utaló kiszólások egymás utáni tömege, hiszen itt önök nettó hamisítást követtek el. Tehát hamisították a statisztikát, a mai napig ezt teszik. Tegnap már szó volt erről. Még arra a gyalázatra is képesek voltak, amelyekre az általam egyáltalán nem tisztelt szocialista gazdaságpolitika sem volt képes, hiszen a szociálliberálisnak nevezett évek során sem követték el azt a pofátlanságot, hogy a diákmunkásokat teljes értékű adófizető munkaerőként beleszámították volna a statisztikába. A diákmunkásokat, kérem szépen! Önök ugyanebbe a statisztikába beleértik azokat is, akik hetente adott esetben csak egy órát dolgoznak. Ugyanazon a soron említik őket, mint a naponta 8 órát a munkahelyükön töltő adófizető honpolgárokat. Nem baj, hogy ezek az emberek legalább 1 óráig megfogják azt a kapát vagy a munka végét, ezt bátorítani kell és erősíteni, de hazudni nem kell. Nem kell azt mondani, hogy ezek egyenértékű, a társadalom produktív szférájában adót befizető, a költségvetés bevételi oldalát nagymértékben duzzasztó munkahelyek, mert nem azok, tehát igazat kellene mondani.

Ugyanezen statisztika jórészt tartalmazza még mindig a külföldre vándorolt magyarok egy részét is, tehát ha ezt a három manipulatív tényezőt összeadjuk, akkor azt látjuk, hogy több százézes különbség jön létre, és ez a több százézes különbség már nem támasztja alá a kormányzat azon kiszólásait, miszerint itt a termelő, produktív szférában munkahelyek tömege jönne létre. Azt is látnunk kell, hogy látszik az, hogy a foglalkoztatottak állományát a közfoglal-

koztatással hígították fel, hiszen a munka társadalmi termelékenysége egyértelműen csökkent, és nem szerintem, hanem a mutatószámok alapján. A termelékenység növekedési üteme 2016-ban egy könnyen tetten érhető szám, mínusz 1,1 százalék.

Tehát a termelékenységi mutatók jegyében csökkent Magyarország teljesítménye, és hosszú távon ez az, ami a leginkább befolyásolja majd mind a gazdaságpolitikánkat, mind a fejlődési kilátásainkat, attól függetlenül, hogy a reálkeresetek hogyan alakultak, mert én nagyon örülök annak, ha ezek növekednek. Tehát nemhogy ellendrukker nem vagyok, de bátorítok minden olyan kormányzati lépést, ami efelé mutat.

Viszont azt is látnom kell, hogy míg a kormányzat örül annak, hogy fogyasztási típusú adókat pörget fel elképesztő módon, addig az adócsökkentési szándékait nagyon nehéz komolyan venni, hiszen a 27 százalékos világrekorder áfa olyan nemzetstratégiai ágazatok cikkein is szerepel, mint adott esetben a gyermeknevelési cikkek vagy olyan alapvető fogyasztási cikkek, amelyek nem kerültek be ebbe a szűk körbe, ahol az alapvető élelmiszerek áfája tekintetében legalább némi engedmény történt. Ez még mindig a fogyasztói kosár egy számjegyű százaléknyi részére korlátozódik.

Tehát még mindig elmondhatjuk azt, hogy mondjuk, egy nyugdíjas fogyasztói kosár tekintetében érdemi engedményt az alapvető élelmiszerek áfacsökkentése nem tudott hozni, tehát ezt teljes körben kellene megvalósítani, nem csak kozmetikai jelleggel. De azt látjuk, hogy a 27 százalékos áfa egyébként nemcsak különböző csalási formák melegágya, de pontosan a gazdaság kifehéritése ellen hat, ellen mutat, a szürkegazdaság bizonyos formáit is fenntartja, ugyanakkor elképesztő terhet jelent főleg a szegényebb, nehezebb sorban élő családok számára.

És azt is látjuk, hogy amikor az otthonteremtés szempontjából dícséri saját magát a kormány, megint csak tévedést követ el, hiszen azt látjuk, hogy a gazdagabb, szerencsésebb társadalmi osztályok tekintetében, mondjuk, a CSOK lehet, hogy jól kihasználható forma, lehet, hogy ilyen volt a végtörlesztés is kedvezményes, 180 forintos árfolyamon, amit a mai napig nem tudtak megindokolni, hogy egyes devizahitelesek miért 180 forinton végtörleszthetnek, mások, a szerencsétlenebbek pedig miért majd-hogynem piaci árfolyamon, tehát 256 forint körül, akkor is, ha mondjuk, 155-ön vették föl az úgynevezett hitelüket. Tehát ide is egy indoklás azért ennyi év után már illene, hogy mégis mi indokolta ezt a különbözőségeket.

(12.00)

De azt látjuk, hogy a devizahitel-károsultak tömege Hargitai képviselőtársamnak azzal a kijelentésével biztosan nem ért egyet, hogy a társadalom min-

den szegmense előreléphetett egyet. Szilágyi György barátom volt az, aki azt mondta, hogy igen, előreléphettek azok is önöknek köszönhetően, akik a szakadék szélén álltak, a devizahiteleseket ugyanis ott hagyták az út szélén, átverték a Bankszövetséggel lepaktálva. Miközben minden környező országban elindult a folyamat, szerintem nem vicces ez annyira, de ahogy gondolják, tehát elindult a folyamat minden országban a felvételtől árfolyamon történő átváltás felé, egyedül Magyarországon fordult elő az a gyalázat, hogy ezermilliárdos tömeget vontak el a tulajdonosoktól és írtak jóvá az érintett kereskedelmi bankok számláin. Nyilvánvaló módon az évszázad pénzügyi átveréséről beszélünk. Én nagyon sajnálom, hogy ez a kormányzat még mindig asszisztál mindehhez, vagy legalábbis megpróbál nem tudomást venni erről. Ennek nyilván meglesz a következménye, a választópolgárok ezt nem fogják elfelejteni.

Azt is látjuk ezen papirostömeget vizsgálva, hogy leginkább az állami vagyonnal való gazdálkodás kapcsán tehetünk még észrevételeket. Itt látunk olyan hiányosságokat, amelyek értelmében egész egyszerűen az állami vagyon változásáról a zárszámadás nem mond eleget, vagy éppen nem mond semmit. Mondhatnám azt, hogy hiányzik az ország leltára. Évek óta mondjuk, hogy tulajdonképpen a családi ezüst összetételéről nincsen semmilyen tudomásunk, pedig ez egy régóta megtett, ha jól emlékszem, 2010-ben megtett vállalkozás. Egész egyszerűen azt látjuk, hogy az állami vagyonnal való gazdálkodás egy-egy tényezője látható, rendszerben, táblázatban, összefüggő módon mindez nem; idézek: „Az állami vagyonnal való gazdálkodás kapcsán a 2016. évre a költségvetés 231,2 milliárd forint összegű bevételt tartalmazott, amelynek nagyságrendjét az értékesítésekből eredő befizetések határozták meg.” Mindannyian nagyon jól tudjuk, hogy ez mit jelent, vagyonelemek eladását, értékesítését jelenti. Ezek kifejtése, alátámasztottsága, gazdasági megtérülési mutatói, adott esetben alternatívák felvázolása viszont szinte tökéletesen hiányoznak.

Amit viszont látunk, hogy a kiadási főösszeg tekintetében sem volt annyira pedáns és annyira szigorú magával szemben a kormányzat és az őt vizsgáló szervek sem. Azt látjuk, hogy a kiadási főösszeg az idézet szerint 421,7 milliárd forinttal növekedett. Ehhez képest további 2067 milliárd forinttal, példátlanul nagy összeggel lett több az összkiadás. Azt látjuk, hogy költségvetési jogi szempontból ez brutálisan nagy probléma, hiszen ezt az összegtömeget önök parlamenti felhatalmazás nélkül költötték el. Látjuk azt, hogy a maga idejében nem hoztak be még egy költségvetési módosítást azt illetően, hogy van egy ekkora maradvány, azt el szeretnék költeni erre vagy arra, kéri az Országgyűlés hozzájárulását ehhez. Nem, önök ezeket a százmilliárdokat az Országgyűlés felhatalmazása nélkül verték el ilyen vagy olyan célokra. Azt is látjuk, hogy egy német parlamentben egyszerűen nem fordulhatna elő, a parla-

ment felhatalmazása nélkül ugyanis ott a szövetségi kormány egyetlen centet sem költhet el az államkasszából. Megint csak egy olyan hungarikumot találtunk, amely elképesztő módon károsan hat a magyar gazdasági folyamatokra, a közbizalomra egyaránt.

Azt is látjuk, vannak elképesztő túlköltségek. Például a Külgazdasági és Külügyminisztérium 1-7. címének módosított kiadási előirányzata majdnem 120 milliárd forint, a tényleges kiadás pedig 162,9 milliárd forint volt. Tehát ez a 43,5 milliárd forinttal történő túllépés egyáltalán nem tudjuk, hogy milyen felhatalmazás alapján történt meg. Azt is látnunk kell, hogy a minisztérium egyes címeinek módosított előirányzatai esetében ezek a tételek egyeznek, a tényleges kiadások esetében viszont nem. A számviteli fegyelmet sem sikerült annyira komolyan venni, mint egyéb korábbi esetekben egyébként igen. Pontosan az ÁSZ szemére vehető az, hogy a közpénzek kezeléséről, a költségvetési kiadásokról szóló kormányzati számadás észszerű részletezése egész egyszerűen nem történt meg. Az ÁSZ-szal kapcsolatban már régóta vitákat folytatunk.

Az előző ciklusban még Nyikos László képviselőtársam volt az, aki nagyon-nagyon sokszor felvetette önöknek azt, hogy tulajdonképpen az ÁSZ csak egyfajta megfelelőségi ellenőrzést végez, tehát a nemzetközi gyakorlatnak megfelelően bizonyos ellenőrzési típusokat egész egyszerűen kihagy a tevékenységéből, nem alkalmazza a klasszikus értelemben vett pénzügyi ellenőrzést, amit nyugati piacokon megszoktak, alkalmaznak. Ezen megfelelőségi ellenőrzéseik definíciója is legalábbis homályos, vagy mondhatjuk, szakmai viták folynak erről. Arra ki sem térek, hogy több száz olyan magyar helyhatósági önkormányzat van még mindig, amelyet senki semmilyen szempontból nem ellenőriz a pénzügyi teljesítések tekintetében. De itt a konkrét kérdéseket illetően azt el kell hogy mondjuk, az ellenőrzés típusa, annak következtetései legalábbis kérdőjeles szakmai alapon történtek.

Egy utolsó nagyon kemény pont az, ami szintén megmagyarázhatatlan, hogy az állam mind 2015-höz képest, mind pedig a költségvetési törvényben előirányzotthoz képest sokkalta többet költött saját magára. 2010-ben itt divatos toposz volt az, hogy le kell építeni a bürokráciát, csökkenteni kell az önkormányzatokban részt vevők számát, adott esetben a terhelésüket növelni, nyilván ez ugyanazt jelentette volna, de a valóság ezzel szemben azt mutatja, hogy Magyarországnak sohasem volt ennyi, a minisztereken kívül további 200 fő hivatalnok, akiket titkárságok, kabinetek, külső megbízottak egészítenek ki.

Ki kell jelenteni most már ennyi év távlatából, hogy a kormány elvesztette azt a harcot, amit a bürokrácia leépítése ellen hirdetett. Nem biztos, hogy ez baj lenne. Tehát ha meg tudnák indokolni azt, hogy ez a hatalmas apparátus milyen teljesítmény érdekében van itt, milyen mutatószámok alapján,

mennyit hozott Magyarországnak, mennyit hozott az államkasszájának, akkor ez egy indokolható, racionális döntés is lehetne, de ilyesmire még csak kísérletet sem tettek. Addig azt látjuk, hogy a főhivatalnokok és az alkalmazottak tömegein keresztül a magyar bürokrácia horrorisztikus méretű, mindez természetesen a hatékonyság ellen hat. Azt kell hogy mondjuk, ez az egész kaotikus ábra, ami kirajzolódik mind a zárszámadásból, mind pedig az ÁSZ dokumentumából, arra enged következtetni, hogy érdemi elmozdulást, rendszerszintű változást ez a kormányzat nem tudott elérni.

De én még ezt az egészet el tudnám fogadni egy esetben, ha a nemzetstratégiai céljainkat, a legmélyebbet teljesítettük volna, tehát adott esetben az egészségben várható módon eltöltött évek száma gyarapodott volna a magyar emberek esetében, ha az élve születések száma nagymértékben nőtt volna. Itt nem az 1,25-ről 1,43 százalékra való elmozdulásra gondolok a termékenységi rátában, hiszen ahogy a Ratkó-unokák korosztálya és ahogy a várhatóan még utolsó nagyobb méretű korosztály kipörög abból a korból, amikor még gyermekvállalásra nagy eséllyel adja a fejét, akkor ezek a mutatószámok is éles zuhanásba fognak kezdeni. Remélem, hogy nem így lesz, de a statisztika makacs dolog; még ha meghamisítják, akkor is enged következtetéseket levonni.

Amikor az élve születések száma, mondjuk, elhagyja a százezret, vagy legalább tendenciaszerűen kirajzolódik az, hogy Magyarország felfelé indult ezen a legeslegfontosabb területen, vagy a kivándoroltak közül sikerül hazacsábítani értelmes motivátorokkal és tényezőkkal, mondjuk, százezres nagyságrendű embertömeget, akkor azt mondom, hogy bizony ez a költségvetési politika, bár olyan, amilyen, a végeredményét tekintve legalább pár területen sikeres. Sajnálatos módon ezt nem mondhatom, és csak a reményemet oszthatom meg arra nézve, hogy az összes képviselőtársam egyetért abban, hogy Magyarországon a legfontosabb problémánk a népességi katasztrófánk.

Ennek elhárításának kellene alárendelnünk lényegében mindent, valamint a kivándorlási spirál lassításának. Ha már itthon vagyunk, akkor nyilván az egészségben várhatóan eltöltött életek számának növelése lehetne az a másik motivátor, amelyet ha sikerül elérnünk, akkor le tudunk tenni a magyar honpolgárok elé az asztalra annyit, hogy legalább reményt adunk számukra a jövőt illetően. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Most megadom a szót Ikotity Istvánnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A 2016. év furcsa volt költségvetési és gazdasági szempontból, több fontos

változás is történt, megmutatkozott sok minden, ami a kormányzat téves és káros gazdaságpolitikáját jellemzi.

2016-ban kiteljesedett az Orbán-kormány költségvetési filozófiája. Ez egyrészt a hiány kordában tartását és az adósság névleges csökkentését jelenti mint pozitívumot, másrészt viszont jelenti az egyre felelőtlenebb és átláthatatlanabb gazdálkodást. Igen, a felelőtlenség a legpontosabb jelző, azt gondolom, amivel az orbáni gazdaságpolitika illelhető. Felelőtlenség a közpénzek költésében, felelőtlenség a jövő iránt, az EU-s források elköltésében, és felelőtlenség saját erőforrásaink kezelésében is.

A költségvetés átláthatóságát, ellenőrizhetőségét drasztikusan csökkentették, hiszen lehetővé tették a fejezeteken belüli átcsoportosítást, illetve a tartalékok szabad kiszórását. Ez meg is történt többször is, például 2016 decemberében, amikor 200 milliárd forintot osztottak szét úgymond maradékból.

(12.10)

S hogy ez mennyire a kormányzat kénye-kedve szerint történt, gondolom, egyetlen példát elegendő megemlítenem. Például az egyházak jelentős támogatást kaptak, de az az egyház, amelyik nem a kormány elvárásai szerint teljesített, az evangélikus egyház, amely felemelte a szavát például az elesettek érdekében, furcsa mód kimaradt ezekből a támogatásokból. Mindez azt jelenti, hogy a költségvetés, köszönhetően a korai elfogadásának is, folyamatos faragásra szorult, kvázi pótköltségvetéseket kellett csinálni. Nem tekinthető szilárd alapnak, csak valamiféle sorvezetőnek.

A felelőtlenség másik fontos vetülete az, ahogyan az EU-s és egyébként a hazai fejlesztési forrásokhoz is hozzáállnak. Egyrészt pusztán zsákmánynak tekintik, ami nekik jár az ország érdekében végzett áldozatos munkájukért. Ennek megfelelően haza is viszik, elköltik saját és haveri projektekre, lefölköznek ezekből a forrásokból. Nemcsak Fidesz-közeli vállalkozók gazdagodnak, hanem konkrétan fideszes képviselők is. Világ szűgyene, hogy két köztörvényes tolvaj, Mengyi Roland és Farkas Flórián nemhogy börtönben ül, de még mindig a Fidesz padsoraiban.

Felelőtlen az EU-s pénzek elköltése, mert nem a jövőt szolgáló fejlesztésekre megy. Még ha oktatási vagy innovációs támogatásról van is szó, nincs mögötte megfelelő ellenőrzés, szakértelem, visszacsatolás. Az ország humán tőkéje nem nő, még az oktatásra szánt pénz is elfolyik. Felelőtlen az EU-s pénzek elköltése azért is, mert erőltetett módon történik. A pénzhívás elsődlegességének az a következménye, hogy kevesebb figyelem jut arra, hogy tényleg jó helyre menjen, jól hasznosuljon. Az erőltetett pénzhívás gazdaságilag legkárosabb következménye a gazdaság rángatása. A hét évre szánt források három

év alatti kiszórása hullámvasútra ülteti a beruházásokat és a keresletet. A hullámhegyeken a vállalkozások bővülnek, embereket vesznek fel, majd a lejtmenetben tönkremennek, elbocsátanak. A piacgazdaság egyébként is ciklikus, erre még kormányzati eszközökkel ráerősíteni elképesztő dilettantizmus és felelőtlenség. A hullámvölgyeket persze leginkább a kis- és közepes vállalkozások érzékelik, ők sínylik meg. A multik és a csókos oligarchák azért túlélnek, utóbbiak masszív állami támogatással általában, ahogy láttuk sok alkalommal.

Az egészségesen fejlődő gazdaság érdeke egyértelműen a források kisimitása lenne, mind a pénzfelhasználásban, mind az egyes pályázatokban. Ha lehet tudni, hogy egy forrásra évekig lehet számítani, és ismertek az akár magas szintű követelmények, akkor egy vállalkozónak van ideje felkészülni, rákészülni, megteremteni a támogatás sikeres felhasználásának a feltételeit, és akkor pályázik, amikor már ezek rendelkezésére állnak. Borzasztóan fontos ez a kiszámíthatóság. Ellenkező esetben az történik, ami ma folyik: kapkodás a pályázásnál, megalapozatlan beruházások, kényszerberuházások, és a támogatásokból rengeteg kidobott pénz lesz ennek okán.

De mindezeket a szakmai érveket nyilván a kormányoldalon is ismerik, csak tesznek rá. Érdekük ugyanis nem az ország fejlesztése, hanem a következő választások megnyerése. Azt hiszik, hogy a gazdaság mesterséges és ideiglenes felpörgetésével csillapítani tudják az elégedetlenséget. Úgy szórják a pénzt, mintha nem lenne holnap. Reméljük, hogy ennek ellenére számukra egyébként nem is lesz, de mit csinál majd a következő kormány ezzel az országgal, ha 2018 végére elapadnak az EU-s források? Ebből ízelítőt láthattunk a tárgyévben, 2016-ban is.

A 2007-2013-as forrásokat 2015. december végéig lehetett elkölteni, rá is feküdtek rendesen. Itt ugyancsak megemlíthetném akár Mengyi Rolandot is. Aztán 2016 januárjában mi történt? Mintha elvágta volna; arra már elfelejtett a kormányzat felkészülni, hogy az egyébként két éve folyó új ciklus kiírásai is meglegyenek, sőt még az operatív programok sem voltak készen. Ennek következménye lett ez a durva visszaesés. 2016 első negyedévében a magyar GDP 0,8 százalékkal csökkent az előző negyedévhez képest. Ezután év végére sikerült felpörgetni ismét a pénzáramlást, így a recesszió veszélye elmúlt. De az éves növekedés mindössze 2,2 százalék lett, az előző évi 3,4 százalékhoz képest. Ami utóbbi sem volt egyébként kirívóan magas sem a szomszédainkhoz, sem a régióinkhoz képest, sem ahhoz képest, hogy 2015-ben a GDP 7 százaléka áramlott be az országba. 2016 elején ízelítőt kaptunk tehát abból, hogy mi vár az országra 2018 után a Fidesz felelőtlen gazdaságpolitikája miatt, ami a történelmi esélyünket illeti, tehát azt, hogy két Marshall-tervnyi tőketámogatás elpazarlásra került, és nem erősítette meg a gazdaságnak sem a humán, sem pedig a konkrét termelő alapjait sem.

A felelőtlen és dilettáns költségvetési politika más területeken is megnyilvánul. Miközben 2010 óta ígérettek a bürokráciacsökkentést, a Miniszterelnöki Hivatal államtitkára épp a minap vallotta be, hogy ebben kudarcot vallottak. Persze ezt nem kellett mondania, látjuk, a Miniszterelnökség és egyéb kormányzati vízfej csak hízik, újabb tíz- és százmilliárdokat nyel el, miközben az igazgatás más területein óriási szükség lenne pluszforrásokra, például bíróságokon, különösen gazdasági területen halmozódnak az ügyek, mert nincs elég bíró, nincs elég felkészült szakértő. Csak a devizahiteles perből 8 ezer van függőben. Ugye, ők azok, akiknek jó részét a kormány cserben hagyta, átverte. Most kezd nyilvánvalóvá válni, hogy lejárt az árfolyamgát öt éve.

A jövő iránti felelőtlenség, sőt merénylet volt 2016-ban az állami földek privatizációja. Korábban az állam kezén volt a termőföldek 10 százaléka. Ezeket úgy tudta volna hasznosítani, hogy társadalmi, környezeti és más vidékfejlesztési céloknak alárendelve bérbe adja. Ez egy elképesztő erő és hatalmas eszköz lett volna a vidék megmentése érdekében, ehelyett nagy részét kimutyizta bérletbe a haverjainak, strómanoknak és óriásbirtokosoknak, aztán pedig privatizálta ugyanezek számára. A bevételeket pedig törvényszegő módon nem más földek vásárlására fordította, hanem beleszórta a költségvetés nagy zsákjába - hadd legyen belőle stadion!

Ez tehát az általános kép a kormány költségvetési politikájáról. A költségvetésen belül persze vannak olyan területek, ahol bőven van forrás, és flottul mennek a dolgok; például az állami propaganda ilyen Rogán Antal minisztériumában. Van rengeteg forráshiányos terület is. Ezt a költségvetés tárgyalásánál is elmondtuk, és most is szükséges, különösen annak fényében, hogy a kormány mozgástere év közben több száz milliárd forinttal tágult, ám nem ezekre a területekre költötte, hanem elosztogatta különböző helyekre, ahol nem feltétlenül lett volna szükséges.

A legmostohább területek egyike, amit legmostohábban kezelnek, az a környezetvédelem. Mindenki tudja és látja, hogy a kormánynak ez csak egy nyűg, el is akarja takarítani az útból minden eszközzel. Hogy milyen lépéseket tett ennek érdekében, ugye tudjuk, hogy a környezetvédelmi szakterületeket besorolták kormányhivatalokba, önállóságuk megszűnt. De mostanra már megszűnt a szakmai önállósága a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalnak is, ami engedélyezési és árszabályozási hatóságként is megbukott. Valós indok nélkül, hamis érvekkel továbbra sem engedélyezi új szélenergia-beruházások építését, politikai alapon biztosít hozzáférést a KÁT-hoz, elképesztő módon olyan környezetkárosító projektekhez, mint a polgári gumiegető, és nem lép fel az ellen, hogy az állam extraprofitot érvényesít a gázkereskedelemben.

A zárszámadásban is leírták - idézem -, hogy az egyetemes szolgáltatás keretében vételező felhasználók

árjai 2016 során nem változtak. Miközben az importár jelentősen csökkent. Különösen súlyos mulasztások terhelik az ármegállapító hivatalt a hulladékos közszolgáltatás ellehetetlenüléséért. A díjak nem fedezik a költségeket, a szolgáltatók döntő többsége veszteségesé vált, az ágazat százmilliárdos állami veszteségpótlásra szorul.

(12.20)

Káoszba sodródik a kéményseprőipari közszolgáltatás, a kormány milliók életét kockáztatva éppen most tett lépéseket ezen a területen. Láthatjuk, hogy miket változtattak, és ezek hatásait sajnos előre lehet tudni, amit számos alkalommal el is mondtunk. A kéményseprés államosításáról beszélek, hazai kis- és középvállalkozásokról van szó, amelyeket ezzel lehetetlen helyzetbe hoztak. Az átállás, az új szervezet felállítása sokba került, az ingyenesség nem igaz, hiszen az adófizetők pénzéből finanszírozzák ezt a tevékenységet. A hivatal érdemi elemzésekre és vizsgálatokra támaszkodó hatósági szabályozómunkát nem végez. Politikai utasításokat teljesít, ennek fényében indokolatlan a közel 12 milliárdos éves költségvetésük.

Felelőtlenül bánik a kormány a közpénzekkel az atomenergiát tekintve is. Túl a káros és fölösleges Paks II. projekten, az Országos Atomenergia Hivatal fejezeti előirányzatánál látszik, hogy a hivatal kiadásait csak részben fedezik a bevételei. Ez az atomipar burkolt költségvetési támogatásának tekinthető.

A Bányászati Hivatal 2,14 milliárd forintot kapott a Mal Zrt.-vel kapcsolatos feladatok ellátására - a vörösiszap-katasztrófára valamennyien emlékszünk -, ez újabb tétel a vörösiszap-balesettel kapcsolatban, ami indokolatlan módon terheli az államot. A pénzt a károkozónak kellene fizetnie.

Az épületenergetikai és energiahatékonyságai célirányzat összege nevetségesen alacsony. 1 milliárd forintból nem lehet energiahatékonyságot növelni.

A zöldgazdaság-finanszírozási rendszer működéséptelen, minimális támogatásokat fizet; például az egy nap alatt elfogyó „Otthon melege” programra elég csak itt utalnom. A pénzfelhasználás áttekinthetetlen. Ugyanez igaz a zöldberuházási rendszerre is. A haveri cégekre kiírt kazáncsereprogram is zöld köntösbe bújtatott pénzkifolytatás.

A lakóépületek és környezetük felújítása jogcímnek 129 milliárd (sic!) forintos kerettel nincs értelme. Az energiateljesítmény hatékonyság javítása jogcímnek 11 millió forinttal szintén semmi értelme; az előbb 129 millió forintról beszéltem. Ezek nagyon-nagyon kis összegek, még jelképesnek sem nevezhetők ahhoz képest, hogy mekkora lenne rá a valós igény.

A költségvetés egy másik területére térnék át, ahol elért volna kiegészítő forrás a megalomán Várba költözés vagy a Liget-projekt helyett, ez pedig az

oktatás területe. A mért eredmények azt mutatják, hogy mind az alapfokú, mind a közép- és felsőfokú oktatásban óriási lemaradásban vagyunk mind a szükséges színvonaltól, mind az európai színvonaltól. Az LMP továbbra is azt képviseli, hogy minden költségvetési forintból legalább 15, de inkább 20 forintot oktatásra kell költeni. *(Sic!)* Jelenleg ez az érték csupán 10-12 forint, és volt olyan év, emlékezhetünk rá, amikor a 8 forintot sem érte el. Pedig az egyáltalán nem elérhetetlen célkitűzés, hogy a tudásba való befektetést ne csupán 12 forinttal, hanem másfélszer ekkora mértékben támogassuk. Minden egyes oktatásra fordított pluszforint sokszorosan térül meg később, ennél jobb befektetés, beruházás a világon nincs. Persze ezt a felfedezést csak az ismeri el, aki a tudásalapú társadalomban hisz, és azért tenni is akar. Ez csak olyan keretek között képzelhető el, ahol nem csak egy négyéves ciklusban képesek gondolkodni az adott kormányzatok, és nem csak a saját hatalomban maradásukat nézik. Ebből a szempontból ez nyilván nem egy jövedelmező befektetés.

Mi olyan oktatáspolitikát képzelünk el, amely a társadalom minden tagja számára biztosítja ugyanazt a magas színvonalú nevelést, képzést, ahol az otthonról hozott hátrányokat kompenzáljuk, és nem lökjük külön pályára azokat, akik egy kicsit lemaradnak az átlagtól. Tudják jól, hogy OECD-szinten sajnos negatív rekorderek vagyunk, nálunk van a legnagyobb megmaradása az otthonról hozott hátrányoknak. Megfelelő odafigyeléssel, innovatív pedagógiai módszerekkel mindenkiből ki lehet hozni a maximumot. Mi ebben hiszünk. A magyar oktatást el kell juttatni oda, hogy képessé tegyen mindenkit arra, hogy az egyén tehetségén és szorgalmán múljon az, hogy mi lesz belőle. A fiatalokat arra kell felkészíteni továbbá, hogy a változó világ változó igényeihez alkalmazkodjanak. Rugalmasan gondolkozó, magukat minden helyzetben feltaláló, vállalkozó kedvű fiatalokat kell nevelni. A tudásalapú társadalom ezt jelenti.

Természetesen számtalan oktatáspolitikai szakmai lépés megtétele szükséges ehhez, de mindennek feltétele az oktatási kiadások radikális bővítése. Ennyi pénzből nem is lehet sokkal többet kihozni belőle, mint jelenleg. Nagy előrelépés lenne persze a Nemzeti alaptanterv átdolgozása, az állami tankönyvrendszer felülvizsgálata, a közismereti tárgyak visszaállítása a szakképzésben, de ezek gyakorlatilag a nulladik lépésnek lennének az elemei. Minden fejlesztés, továbblépés, minőségi javulás csak ezek után következhet. Ehhez persze pluszpénzre van szükség.

Az oktatás meghatározza a jövőnket. Évek óta mondjuk, hogy ha a kiadások ezen a szinten maradnak, akkor lényegében mi is ezen a szinten maradunk, ha nem lesz erősebb és jobb minőségű az oktatás, akkor nem lesz élhetőbb Magyarország, nem lesz versenyképesebb a gazdaság, nem lesz fenntartható fejlődés. A Fidesz-kormány pedig évek óta alacsonyan tartja az oktatásra fordított kiadásokat. Az

álbéremelési folyamat, amit elindított, olyan volt, mintha a fogát húzták volna, meg is gondolta magát ötször menet közben, amikor részekre osztotta, amikor elengedte a minimálbértől a vetítési alapot, és még sorolhatnám, amikor a legutóbbi részleteket megint csak részekre osztotta. Ez nem teszi vonzóvá a pedagóguspályát.

A tudásalapú társadalom erősítését szolgáló oktatási rendszer csak megfizetett, megbecsült pedagógusokkal működik, és nyilván olyan munkatársakkal, akik segítik őket, és akik ugyanúgy meg vannak fizetve. Az előbb elhangzott a KDNP-s vezérszónoklatban az, hogy megemelték a pedagógusok munkáját segítő alkalmazottaknak is a bérét. Valóban megemelték, 7 százalékkal az idén egy egyszeri alkalommal, semmihez nem kötve. 2008 óta, amikor legutóbb béremelés volt őket illetően, 30 százalékos inflációról beszélhetünk. De ha 2010-ről, a kormányra kerülésükről beszélünk, akkor is összevetve az elmúlt hét év inflációs számait, mondhatjuk azt, hogy 17 százalékos inflációról beszélhetünk. Ez a 7 százalékos növekedés nagyon-nagyon alacsony a tanárok munkáját, a nevelés-oktatást segítő alkalmazottakat illetően. Én ezzel nem dicsekednék; Hargitai úr ezt tette.

Az oktatáshoz és a tudásalapú társadalomhoz tartozik az innováció is, ami nélkül nincs jövője a gazdaságnak, mégis fennáll az a tarthatatlan helyzet, hogy a költségvetésben innovációs járulék címen, tehát kötötten beérkező forrásokat a kormány nem-hogy kiegészítené, hanem megcsapolja, évente 10 milliárd forintot vesz el belőle, és költi másra. Arról pedig már nem is szeretnék hosszan beszélni, mert nem szorosán tartozik ide, hogy az innovációnak ugyancsak egy kiszámítható dolognak kellene lenni. Iskolapéldája volt az elmúlt években a kiszámíthatatlansága - elég az innovációs pályázatokra gondolni - a rettenetesen elhúzódozó pályázattalási rendszernek, kifizetési rendszernek. Rengetegen várnak még most is megnyert innovációs pályázatuk kifizetésére. Hogy lehet úgy innoválni, ha becsapják ezeket a rendszereket, cégeket, intézményeket?

Ismét újabb területre, a vidékfejlesztés területére térve: ezen ugyancsak nagyon mostoha terület fejlesztési forrásainál az első és legfontosabb dolog, ami érdekli a kormányzatot, hogy a csatlósoknak jó sora legyen, mindegy is, hogy mire, de megkapják a minél nagyobb forrásokat. Az, hogy ezek a fejlesztések valóban megvalósulnak-e, már kevésbé érdekli őket. A törvényjavaslat is leírja: „A vidékfejlesztési program keretében az EMVA-tól támogatott intézkedések 2016. évi tervezett 108,9 milliárd forintos kiadásával szemben a tényleges kifizetés mindössze 34,8 milliárd forinttal teljesült. Az elmaradás részbeni okai a pályázatértékelő rendszer nehézkes indulása, valamint a kifizető ügynökség év közbeni többszöri átszervezése, a fenntartó váltása volt.” Részben a sikertelen bürokráciacsökkentés, részben a vidékfejlesztési intézményrendszer átgondolatlan átszervezése miatt valóban 2016-ban rettentő kevés EU-s

vidékfejlesztési forrást sikerült kiosztani a szereplőknek.

(12.30)

Köztük csupán a kormányzati propagandakampány által támogatott kis és közepes családi gazdaságok, akiknek meg kellett volna ezeket kapni, elképesztően keveset kaptak. A teljes vidékfejlesztési keret a jelenlegi európai uniós pénzügyi ciklusra 1300 milliárd forint. A tőkében és hitellehetőségben amúgy is szegény kis és közepes családi gazdaságoknak tehát 2016-ban jelentős forráshiánnyal kellett szembenézniük. Ez nem meglepő, a Fidesz-kormány elmúlt hét és fél éves vidékfejlesztési tevékenysége igen alacsony értékű. Itt is megmutatkozik a felelőtlenség és hozzá nem értés.

Az agráriumban elköltött milliárdok ellenére az ágazat sikere nemzetközi összehasonlításban nem nőtt, ahogy a helyi gazdaságok ereje sem. A vidékről való elvándorlás mértéke pedig nőtt. Ugyanakkor az látható, hogy az agrár- és vidékfejlesztési forrásokat a kormány politikai célra használja, nagybirtokosokhoz, Csányi Sándor, Mészáros Lőrinc agrár- és élelmiszeripari cégbirodalmához ömlenek, a legtöbb régió közben egyre jobban leszakad. Egyre erősödik a leszakadás. Az egy lakosra jutó hazai termék alapján Magyarország hét régiója közül a sort Dél-Alföld és Észak-Alföld zárja, ahol a felét sem éri el annak összege, amit Közép-Magyarországon mérnek.

Pedig lett volna lehetősége a kormánynak korrigálni. Az LMP számtalan javaslattal élt a költségvetési források átcsoportosítása és jobb felhasználása érdekében. Javasoltuk például a legtöbb hátrányos helyzetű térséget átfogó Alföld külön kezelését, egy Alföld eseti bizottság létrehozását. A kormány ezt elutasította. Most már látszik, hogy mennyire hiányzik ez, és mennyire hiányzik egy komplex alföldi vízgazdálkodási, tájgazdálkodási modellprogram, illetve az élelmiszer-feldolgozás fejlesztése, a nagyobb hozzáadott értékű mezőgazdasági termelés ösztönzése és az alföldi tájegység közlekedési anomáliáinak felszámolása ugyancsak.

Az EU 2014 és 2020 közötti költségvetési időszakában csak okosan célzott programokkal lehetne megállítani ennek a térségnek a leszakadását is, úgy, ahogy számos más térségét is. Mégsem ez történik, hanem céltalan pénzsórás megy.

A vidék központi problémája az úthálózat leromlottága. A költségvetési törvényt év közben módosították, ennek részeként csupán 69 milliárdot fordított a kormány a vidék elérhetőségére, a munkába, iskolába, orvoshoz járást lehetővé tevő infrastruktúra régóta esedékes rendbe hozására. Az országos közúthálózat felújítására 2016-ban tehát 69 milliárdot fordított a kormány, ebből a költségvetési forrásból csak 568 kilométer közúthálózat újult meg, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium közlekedéspolitikáért felelős államtitkára szerint.

Ebből a felújított 568 kilométerből is 444 kilométer főúti és csak 124 kilométer volt mellékúti szakasz, holott a mellékutak minősége a kistelepülések elérhetőségét teszi nehézkesé. A kistelepüléseket, a nagyvárostól távol eső mezővárosokat összekötő 3-4 számjegyű mellékutak teljes felújítása évtizedek óta várat magára. Az életveszélyes kátyúk miatt nem egy helyen tüntettek is a helyben lakó emberek, a kormány azonban nem vesz erről tudomást. A rossz útszakaszokon nappal is csak lassan lehet viszonylag biztonságosan autózni, a lehetségesnél sokkal lassabban, de sötétben különösen veszélyesek ezek a mellékutak. A kátyúk sok kárt okoznak a járművekben, gyakran kell miattuk több tízezer forintot szerezni a helyeken hagyni. A kátyúk kerülgetése emellett balesetveszélyes helyzeteket is idéz elő. Összességében sokkal nagyobb forrásokat kellett volna 2016-ban is szánni a vidék megközelíthetőségének javítására. Ennek évek óta történő elmaradása szintén aláhúzza a Fidesz-kormány politikájának vidékellenességét.

A vidék sorsával nagyon szorosan összefügg az önkormányzatok helyzete is. Ezen a területen jelentős az önkormányzatok alulfinanszírozottsága, ami magát az önkormányzást veszélyezteti sok helyen. Egy összevetést miniszterelnök úrnak a nyár elején tettem: 1990-ben az összköltségvetésből 18 százalékkal részesültek az önkormányzatok, jelen pillanatban ez a szám 3 százalék alá csökkent. Közel 3 ezer településnek nincs saját, szabadon felhasználható forrása, folyamatosan szűkül az a kör, amelyben valódi mozgástérrel rendelkeznek az önkormányzatok.

Ebben a helyzetben különösen problémás a rendkívüli támogatások bizonytalansága, esetlegessége, illetve, ahogy a gyakorlatban a kormánypárti politikusokhoz való kötődés megjelenik rendező elvként a támogatások kiosztásánál. A Belügyminisztériumtól pályázat útján önkormányzati feladatellátást szolgáló fejlesztésekre elnyerhető keretösszeg is csekély az igényekhez képest, így a pályázó önkormányzatok nagy része kimarad belőle, legfeljebb várolistára kerül. A korábbi évek hagyományait követve 2016-ban sem volt biztosítva pénz az önkormányzati köztisztviselők béremelésére.

Végül egy olyan területet említenék fel, ami létfontosságú lenne, kiemelt fontosságú lenne, különösen napjainkban, mégis felelőtlenség és hozzá nem értés nyilvánul meg itt is. A Külügyminisztérium kezelésében lévő, úgynevezett beruházásösztönzési célleírányzat egy felülről nyitott tétel. Igazából, ami itt látható, hogy Szijjártó Péter egyáltalán nem szégyenlős. Az előírányzat keretét háromszor lépte túl, 10 milliárd forint helyett 30 milliárdot költöttek, háromszorosan lépték ezt túl. Mint tudjuk, ez a keret egyre inkább baráti körökhöz, multimilliárdosok kezébe kerül, de innét kapott újabb 6,2 milliárdot például Mészáros Lőrinc keményítőgyára is. Nyilván óriási szüksége volt rá, másból nem tudta finanszírozni ezt.

Ezzel szemben egy olyan fontos területet, mint a nemzetközi fejlesztések, a Külügyminisztérium láthatóan elengedte, pedig a kormánypropaganda szerint Magyarország azzal segíti a migrációs nyomás enyhítését, hogy helybe viszi a segítséget. Nos, ez összességében nem nagyon látszik a költségvetésből sehol sem, csak olyan nemzetközi fejlesztési tevékenységhez ad nagyon magas költségvetési forrásokat, amelyek a kötött segélyhitelek korrump és a magyar közbeszerzési szabályokat elkerülő projektjeihez kapcsolódnak. Erről szól az Eximbank nagyon magas kamatkiegyenlítése és tőkeemelése is.

A Balassi Intézet költségvetési kiadásából kitűnik, hogy a kulturális diplomáciát is teljesen elengedte a kormány, és itt is olyan eszközökhöz nyúl, aminek még hosszú távon sem lesz semmilyen relevanciája. A minisztériumi átszervezéseknek köszönhetően a külügy költségvetési szempontból már semmit sem foglalkozik nemzetpolitikai érdekek megvalósulásával. Nincs nevesítve, de valószínűleg működési kiadásként számolják el ezt a botránys tételt, amivel a Magyar Nemzeti Kereskedőház Zrt. adóságállományát egyenlítették ki.

Őszintén remélem, hogy mindezekre a felvetett kérdésekre korrekt válaszokat fogunk államtitkár úrtól kapni, mert őtől korrekt válaszokat szoktunk kapni. Nem az ő munkájával van probléma, azt mi is nagyra becsüljük, hanem sokkal inkább az irányítással, amit nagyon sokszor látunk a kormányzat részéről. Márpedig ez a zárszámadás, összefoglalva, az LMP számára nem elfogadható, mert felelőtlenséget tükröz. Ez az a szó, ami leginkább kifejezi ennek a zárszámadásnak az egészét: felelőtlenség. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most megadom a szót Ritter Imre német nemzetiségi szószóló úrnak, a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért szószólónak. Öné a szó.

RITTER IMRE nemzetiségi szószóló: Köszönöm. Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, dass ich im Namen und im Auftrag des Ausschusses der in Ungarn lebenden Nationalitäten unseren Standpunkt bezüglich des Gesetzesvorschlages Nr. T/17578. über die Durchführung des Haushaltsgesetzes für Jahr 2016, Nr. C. aus Jahr 2015 - im Zusammenhang mit den Nationalitäten übergreifende Teilen - erörtere.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében kifejtsem álláspontunkat a Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény végrehajtásáról szóló T/17578. számú törvényjavaslat magyarországi nemzetiségeket érintő részeivel kapcsolatban.

A nemzetiségi szószólói mandátum létrehozását követően költségvetési beszámolóval kapcsolatos

kérdésekben először három évvel ezelőtt, 2014. október 14-én volt lehetőségem kifejtetni a véleményünket, mégpedig a Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló 2012. évi CCIV. törvény végrehajtásáról.

(12.40)

Engedjék meg, hogy a három évvel ezelőtti hozzászólásom néhány részletét felidézzem: „A Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló 2012. évi CCIV. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat, a zárszámadás véleményezése során egyidejűleg vagyunk nehéz és könnyű helyzetben is. Egyrészt nehéz helyzetben, mert ennek a hozzászólásnak először már közel húsz évvel ezelőtt kellett volna megtörténnie itt a magyar parlamentben, így közel két évtized mulasztását kell minden szempontból minél hamarabb felszámolni. Másrészt a könnyű helyzetet az okozza, hogy a 2013. évi költségvetési törvény megalkotásához nekünk, magyarországi nemzetiségeknek sajnos vajmi kevés közünk volt, így a végrehajtásáról minden felelősség nélkül mondhatunk őszinte véleményt.”

Ezt követően részletesen taglaltam, hogy milyen méltatlan helyzetben voltak a magyarországi nemzetiségek szervezetei, amelyből most csak egy-egy mondatot ragadok ki példaként. Hangsúlyozom: 2013-ról és az ezt megelőző évekről beszélek.

1. A nemzetiségi civil szervezetek működési támogatásai, a nemzetiségi kulturális programok támogatásai 2002 óta változatlan, rendkívül alacsony szinten voltak, a jogos igények töredékét sem fedezték.

2. A nemzetiségi anyanyelvi diáktáborokra rendelkezésre álló forrás nemzetiségi gyermekeként két vagy három gombóc fagyalatra volt elegendő.

3. Az országos nemzetiségi önkormányzatok támogatásai két cikluson keresztül lényegében nem változtak, miközben kötelező törvényi módosításokkal jelentős többletköltségekkel járó kötelezettségek kerültek részükre előírásra.

4. A területi és települési nemzetiségi önkormányzatok, vagyis a helyi nemzetiségi önkormányzatok támogatása 2010-től kezdve befagyasztásra került, a feladatalapú támogatás bevezetésével az általános működési támogatás kevesebb, mint nettó 15 ezer forint/hóra csökkent, ráadásul a kisebb létszámú települések még ennek is csak egy részét kapták meg.

Végül kifejtettem azon véleményünket, hogy nem tartjuk szerencsésnek és elfogadhatónak azt a korábbi gyakorlatot, hogy egy-egy nemzetiség kiemelt projektjeinek támogatása attól függjön, hogy van-e nemzetiségi kormányközi vegyes bizottságunk az adott nemzetiség anyaországával, hogy egy adott nemzetiség anyaországában létezik-e magyar nemzetiségi közösség vagy sem.

Összességében el kellett mondani, hogy a magyarországi nemzetiségek a 2013. évben rendkívül

alacsony szintről, esetenként már-már megalázó helyzetből indultak. Az akkori beszédemben mindössze két dolgot tudtam egyértelmű pozitívumként kiemelni, amelyből az egyik a magyarországi nemzetiségek parlamenti képviseletének biztosítása, a másik pedig a nemzetiségi köznevelési intézmények fenntartói jogaiban és finanszírozásában bekövetkezett változások voltak.

A 2013-as év kétségkívül legnagyobb jelentőségű és egyértelműen pozitív változása volt, hogy a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott - és itt hangsúlyozom, hogy nemcsak az országos, hanem a helyi nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott - nemzetiségi köznevelési intézmények esetében is jelentősen megemelkedett és normatívvá vált a támogatás. Ez a 2013. évi pozitív változás nemcsak azért volt lényeges, mert minőségileg javította a nemzetiségi köznevelési intézmények finanszírozását, hanem azért is, mert törvényileg szabályozott módon kiszámíthatóvá és biztonságossá is tette a nemzetiségi oktatás, nevelés feltételeit. Legalábbis a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott nemzetiségi köznevelési intézmények esetében.

Végül a 2013-as zárszámadási hozzászólásomat ezzel fejeztem be, idézem: „Már most kérem önöket, hogy a rövidesen napirendre kerülő 2015. évi költségvetési törvény előkészítése és elfogadása során terheljenek meg minket azzal a lehetőséggel, hogy javaslataink és észrevételeink elfogadásával, figyelembevételével a 2015. évi zárszámadásnál a teljesítésért már mi is felelősséggel tartozhassunk.”

Ezt követően került sor a következő négy év központi költségvetési törvényeinek elfogadására, amelyekben a Magyarországon élő nemzetiségek 2014. évben még kevesebb mint 4 milliárd forint támogatása a 2015. évi központi költségvetési törvényben kerek 2 milliárd forinttal, a 2016. évi központi költségvetési törvényben 2 milliárd 63,4 millió forinttal, valamint a törvény áprilisi módosítása során további egyszeri 400 millió forint beruházási, felújítási támogatással, a 2017. évi központi költségvetési törvényben 678,1 millió forinttal, végül a 2018. évi központi költségvetési törvényben további 1 milliárd 688,8 millió forinttal került megemelésre.

Ez összességében azt eredményezte, hogy a 2014. évi, kevesebb mint 4 milliárd forint költségvetési támogatáshoz képest a 2018-as központi költségvetési törvényben már közel 10,5 milliárd forintba növekedett a 13 magyarországi nemzetiséget érintő támogatások összege. Ezen belül:

1. Az országos nemzetiségi önkormányzatok támogatása mintegy 40 százalékkal nőtt.

2. A helyi nemzetiségi önkormányzatok működési támogatása közel 3,5-szeresére, a feladatalapú támogatás pedig kétszeresére lett emelve.

3. A nemzetiségi civil szervezetek működési támogatását segítő pályázati keret, az úgynevezett NEMZ-CISZ a 2018-as évre több mint a 4,5-szeresére nőtt.

4. A nemzetiségi kulturális kezdeményezések támogatásának pályázati kerete, az úgynevezett NEMZ-KUL szintén a 4,5-szeresére nőtt.

5. Az anyanyelvi diáktáborok támogatási kerete 30 millió forintról 400 millió forintra, azaz több mint 13-szorosára nőtt 2018-ra.

6. A központi költségvetésben az intézményfenntartó helyi nemzetiségi önkormányzatok és az általuk átvett nemzetiségi intézmények részére új kiegészítő támogatási keret lett megnyitva, amely évente növekszik, 2018. évben már 330 millió forint.

7. Szintén új kiegészítő keretből kapnak támogatást a nemzetiségi színházak, valamint a nemzetiségi nyelven játszó színjátszó csoportok, 2018-ban már 130 millió forintból.

8. A nemzetiségi önkormányzatok és az általuk fenntartott nemzetiségi köznevelési intézmények felújítási, beruházási keretében a 2018-as évben immár több mint 1 milliárd forint fog rendelkezésre állni.

9. 2018 januárjától indul a nemzetiségi óvodapedagógus és nemzetiségi pedagógus program, amelynek első lépése a nemzetiségi óvodapedagógus-képzés színvonalának javítása, a meglévő nemzetiségi pedagógusok pályán tartása és anyagi elismerésük növelése, a nemzetiségi pótlék 50 százalékos emelése.

A nemzetiségi támogatások összegének mind ezen jelentős emelése mellett komoly előrelépést tudunk elérni a magyarországi nemzetiségekre nézve kedvező törvénymódosításokkal vagy éppen a NEMZ-pályázatok kiírásának több hónappal történő előrehozatalával, mely meghatározó fontosságú a nemzetiségi szervezetek működése, a tervezhetőség, a kiszámíthatóság, a mindenkorli likviditás biztosításának szempontjából.

Mindezek alapján, bár szinte mind a négy költségvetési törvény általános vitájában már elmondtam, de most a teljes négyéves ciklust tekintve örömmel mondom el újra: köszönetet szeretnék mondani a Magyarországon élő 13 nemzetiség nevében mind a magyar kormánynak, mind a magyar parlamentnek az egész ciklusban nyújtott nemzetiségítámogatás-emelésekért, a magyar politikában a Magyarországon élő nemzetiségekkel kapcsolatban bekövetkezett pozitív változásokért. Jó szívvel lehet elmondani, hogy ez a változás olyan léptékű, melyre az elmúlt nyolc évtizedben nem volt példa.

Külön köszönjük valamennyi parlamenti frakciónak, hogy politikai hovatartozástól függetlenül a Magyarországon élő nemzetiségek ügyeit kivették a napi, sokszor méltatlan és durva politikai csatározások témái közül, és a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által kezdeményezett, előre egyeztetett törvénymódosításokat szinte minden esetben egyhangúlag fogadták el. Kérem, tartsák meg továbbra is ezt a jó szokásukat.

Mindezen pozitív, valóban történelmi léptékű változásoknak ugyanakkor nem mond ellent az a

tény, hogy továbbra is sok feszültség, probléma, megoldandó feladat áll a 13 magyarországi nemzeti-ség előtt. Sok megoldandó feladat azért, mert az elmúlt hét-nyolc évtized súlyos mulasztásai után olyan mélyről indultunk, amelyet három-négy év mégoly pozitív változásai sem tudnak egyik évről a másikra kompenzálni. De a lényeg az ez a négy éves ciklus biztosította: bekerültünk a magyar parlamentbe, a törvényhozás folyamatába, kezünkbe vehettük a saját sorsunkat. Tudjuk, hogy mik a céljaink, és eltökéltek vagyunk abban, hogy ezeket elérjük gyermekeink és unokáink, nemzetiségeink jövője érdekében.

(12.50)

Engedjék meg, hogy a négyéves parlamenti ciklust költségvetési szempontból valószínűleg záró hozzászólásomat egy, a 2015. évi költségvetési törvényről már idézett Johann Wolfgang von Goethe-részlettel zárjam. Also, Zitat von Johann Wolfgang von Goethe: „Toleranz sollte eigentlich nur eine vorübergehende Gesinnung sein: sie muss zur Anerkennung führen. Dulden heißt beleidigen.” Vagyis: „A tolerancia csak egy átmeneti állapotot jelölhet, mely elismeréshez kell vezessen. Az elfogadás önmagában sértés.” Az elfogadás, a tolerancia egy nemzetiség szemszögéből olyan, mintha csak megtűrnék, elviselnék a jelenlétét. Az elfogadás tehát nem elég, csak az elfogadás önmagában sértés. Többet akarunk, többet várunk - elismerést! Az elismerés feltétele, alapja pedig a megismerés.

Azt gondoljuk és biztosak vagyunk benne, hogy ez a négyéves ciklus óriási előrelépést hozott a magyarországi nemzetiségek megismerése és a magyar kormány, a magyar parlament által történő elismerése terén is. Ez jó alapot ad a további eredményes munkához, a magyarországi nemzetiségek biztató jövőjéhez.

Mindezek alapján a Magyarországi nemzetiségek bizottsága az Állami Számvevőszék jelentésével egyetértve a T/17578 számú, Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény végrehajtásának ellenőrzéséről szóló beszámolóját a parlamentnek elfogadásra javasolja. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeiten! (*Taps a kormányzó pártok, valamint a szószólók padosaiból.*)

ELNÖK: Köszönjük, szószóló úr. Most pedig Banai Péter Benő államtitkár úrnak adom meg a szót a reagálásokra.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Úgy érzem, hogy a vezérszónoki hozzászólások után van néhány kérdés, amikre reagálnom kell. Egyrészt azt gondolom, hogy László Tamás és Hargitai János

képviselő urak tényszerűen beszéltek a 2016-os költségvetés végrehajtásáról, a gazdasági folyamatokról, és voltak olyan megállapítások az ellenzéki frakciók oldaláról is, amelyekkel én egyetérték, és nem is lehet velük vitatkozni.

Kettő ilyen mondatot hadd mondjak! Mesterházy Attila költségvetési bizottsági elnök úr azt mondta, hogy a zárszámadáskor eljön az igazság pillanata - abszolút egyetérték vele. Z. Kárpát Dániel úr azt mondta, hogy szakmai vitát célszerű folytatni - ezzel is egyetérték. Ugyanakkor a képviselő urak utána olyan megállapításokat tettek, amelyekkel kénytelen vagyok vitatkozni, illetve a vita szakmai jellegét szándékozom erősíteni.

Az egyik elhangzott általános kritika a 2016-os gazdasági folyamatok értékelésekor az volt, hogy ez a 2,2 százalékos növekedés más országokkal összehasonlítva nem magas, sőt alacsony, illetőleg az is elhangzott, hogy ezt a növekedést döntően az európai uniós források hajtják. Én azt gondolom, hogy az előttünk lévő adatsor és a nyilvános, más tagállamokra vonatkozó adatok ezeket az állításokat tényszerűen cáfolják.

Engedjék meg, hogy itt három aspektust kiemeljek! Az első a sokszor emlegetett román példa, nézzük meg Romániát, hogy növekszik. Azt kérem, nézzük meg a román növekedés melletti egyensúlymutatók alakulását is először. Tehát a makrogazdasági számokból könnyű kiragadni egy-egy tételt, de szerintem, ha egy gazdaságpolitika minőségét a makrogazdasági számok oldaláról közelítjük meg, az adja, hogy a makrogazdasági számok összességükben hogy alakulnak. Romániában az említett növekedés 3 százalék fölötti hiánnyal, növekvő államadóssággal és erőteljesen romló, negatív folyó fizetési mérleggel párosul. Ezek az Európai Bizottság tény-, illetve előrejelzési számai.

Tehát azt gondolom, időlegesen lehet növekedést magas szintre állítani, hogyha ez ugyanakkor az egyensúlyi mutatók radikális romlásával jár együtt, az hosszabb távon visszaüt egy adott ország, egy adott gazdaság számára. Mi, magyarok is tudjuk azt az előző évtizedből, hogy ha a növekedés az államháztartási hiány magas mértékével, növekvő államadóssággal és a folyó fizetési mérleg hiányával vagy ha úgy tetszik, ikerdeficittel párosul, az nagyon erősen visszavetheti a későbbiekben az ország fejlődését. Tehát az első megállapításom az, hogy ha az összes makrogazdasági számot vitatjuk, és nemzetközi összehasonlításban nézzük meg a magyar adatokat, akkor, azt gondolom, hogy igenis kedvezőek ezek a számok.

Hadd idézzek konkrétumokat is! Z. Kárpát Dániel úr azt mondta, nézzük meg, hogy a hasonló cíppben járó országok milyen növekedési számokat értek el, illetőleg nézzünk Nyugat-Európára is. Néhány szám az Európai Bizottság adatbázisából: Észtország 1,6 százalék, hogy balti országot említsek, nyugati ország, Franciaország 1,2 százalékos növeke-

dés, Ausztria 1,5 százalékos, Olaszország 0,9, Portugália 1,4, Görögország, amelyekkel bizony egy rajtvonalon voltunk 2010-ben, nulla százalék körüli növekedést tapasztalt 2016-ban.

A második aspektus, amiről szó van, és ami mellett nem mehetünk el, az, hogy valóban, mi volt az a kiinduló helyzet, amiből ezeket a gazdasági adatokat produkáltuk, és mi volt az a helyzet, amely sok tekintetben meghatározza még a 2016-os államháztartási folyamatokat is. Megint a román példát hadd mondjam: Románia bőven 40 százalék alatti államadósággal rendelkezett 2010 tájékán, nálunk ez 80 százalék fölötti volt. Ez 2016-ban azt jelenti, hogy míg Romániának a GDP arányában körülbelül 1,5 százalékot kellett kamatkiadásra fordítani, nálunk ez 3 százalék fölötti volt.

Ha sokkal kisebb lett volna az államadóságunk, ugyanezzel a finanszírozási költséggel 600 milliárd forintot tudtunk volna megspórolni. Ezért amikor értékeljük a 2016-os számokat, azt gondolom, igenis a folyamatokat, a tendenciákat is nézni kell. Nézni kell, hogy honnan indultunk, hova jutottunk és merre tartunk.

És a harmadik aspektus, amire kitérnék, az, hogy a gazdasági adatokat az uniós források vajon mennyire határozzák meg. A zárszámadás, azt gondolom, ebben is segít. A 2015-ös összeurópai uniós forrás, illetőleg a hozzá kapcsolódó hazai finanszírozás tétele 3200 milliárd forint körül volt. Ez volt az az összeg, amelyet a magyar állam a kedvezményezett szervezetek részére kifizetett. Nominálisan is csökkent ez az összeg a ciklusváltáshoz kapcsolódóan, 2016-ban ez mintegy 2600 milliárd forint volt, de a kifizetett összegek meghatározó része, mintegy 1200 milliárd forint, olyan előlegkifizetés volt, amelyet az állam teljesített a kedvezményezettek felé, amely a kedvezményezettek számláján állt, de a reálgazdaságban még nem jelent meg. Ha csak az uniós források határoznák meg a növekedés mértékét, és megnézzük, hogy 2015-ben és 2016-ban mennyi uniós forrás jelentkezett a reálgazdaságban, akkor 2016-ban Magyarországon gazdasági visszaesésnek kellett volna bekövetkeznie. De látjuk, hogy nem ez történt.

És megfordítom a helyzetet: ha kizárólag az uniós források hajtják egy adott ország gazdaságát, akkor Görögországnál nem nullaszázalékos mértéket kellene mondani, a mediterrán kedvezményezett országoknál magas növekedési szintet kellene lássunk, és megfordítva ezt a helyzetet, a nettó befizető országoknál - lásd Németország - gazdasági visszaesésnek kellett volna bekövetkeznie. Mivel a tényszámok nem ezt mutatják, én azt gondolom, hogy alapvetően mégis a gazdaságpolitika minősége határozza meg azt, hogy egy országban van növekedés, növekszik-e a munkahelyek száma vagy sem. Erre az uniós források értelemszerűen hatással bírnak, érdemi hatással bírnak, de ismétlem, a tényszámok alapján nem alapvetően az uniós források azok, ame-

lyek pozitív vagy negatív tartományba visznek egy adott ország tekintetében a gazdasági növekedésnél.

(13.00)

A másik általános megfogalmazás, ami ellenzéki hozzászólók részéről elhangzott, az államadóság finanszírozásához kapcsolódott. Itt idézném Iktóty képviselő urat, azt mondta, hogy a felelőtlen, dilettáns költségvetés-politika lecsapódott az államadóság finanszírozásában. Azt gondolom, hogy itt nehéz sajnos a 2016-os tényszámokkal vitatkozni - a „sajnos” jelzőt a képviselő úr szemszögéből mondom -, mert azon túl, hogy a hitelminősítők elismerik Magyarországot, már jóval korábban is azt látjuk, hogy a magyar állampapírok iránti kereslet, ami a gazdaságpolitikának és a költségvetés-politikának, azt gondolom, az egyik lenyomata, azt mutatja, hogy ma olcsóbb a magyar államadóság finanszírozása, könnyebben és olcsóbban tudunk állampapírokat értékesíteni, mint látjuk azt például az említett Romániában vagy a nyugati országok közül Portugália vagy Olaszország esetében. Azt gondolom tehát, hogy a hitelminősítők, az intézményi szereplők mellett a piaci befektetők azok, akik értékelik az államadóság alakulását, és ők kedvezőben ítélik meg az eddigi és a várható folyamatokat.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A következő általános megállapítás, amire reagálnom kell, az az, hogy noha minden oldalról elismerték azt, hogy az államháztartás fegyelmezett volt, és az államadóság a GDP arányában csökkent, de ezt egyes állítások szerint a kormányzat az oktatás és az egészségügy alulfinanszírozásával érte el. Ha megengedek, 2009-es számokhoz hasonlítanám a 2016-os adatokat, hiszen egy-egy beruházás megvalósítása, kifutása befolyással bír az adott ágazat beruházási számaira, de összességében mind a két területre igaz az, hogy nemcsak nominálisan emelkedtek az oktatási és egészségügyi kiadások - és ez a zárszámadásból kiolvasható -, hanem reálértéken is infláció felett növekedett mind a két ágazatnak a finanszírozása. Tényszerűen nem igaz tehát az az állítás, hogy az államháztartás kedvező folyamatai az említett ágazatok vagy valamely ágazatok kivézetésével valósultak volna meg. Ismétlem: ha a teljes, 2010-től folytatott költségvetés-politikát és gazdaságpolitikát nézzük, és összehasonlítjuk a 2016-os, a tisztelt Országgyűlés előtt lévő számokat a 2009-es helyzettel, akkor nominálisan és reálértékben is növekedett a két ágazat finanszírozása.

Néhány konkrétumra hadd reagáljak még az elhangzottakból. Mesterházy Attila elnök úr azt mondta, hogy a költségvetési források egy részének felhasználása kritizálható módon kormányhatáskörben történik. Emlékeztetni szeretnék arra, hogy az ál-

lamháztartási törvény értelmében nemcsak most, hanem 2010 előtt is a tartalékok felhasználásáról a kormány nyilvános határozatban döntött. Én azt gondolom, hogy e tekintetben, a költségvetési források felhasználása tekintetében nehéz kritikával illetni a kormányzatot, hiszen azon túl, hogy az Állami Számvevőszék azt mondta, hogy a zárszámadás valós képet ad a költségvetés végrehajtásáról, és a források felhasználása összességében rendben lévő volt - természetesen mindig van mit javítani a szabályrendszereken -, azért azt is el kell mondjam, hogy a törvényi kereteken belül mozgott a kormányzat, amikor pluszforrás keletkezett, akkor azt csak a törvényi kereteken belül, a hiánycélra, az államadósság csökkentésére figyelemmel használta fel a kormány; és örülünk neki, hogy a tavalyi évben lehetőség volt arra, hogy legyenek ilyen pluszforrások, amelyeket az államháztartás stabilitása mellett fel lehetett használni!

Z. Kárpát Dániel képviselő úr a beruházási ráta mértékére kérdezett rá. Itt megint a már említett uniósforrás-ciklikusságot kell említeni, és nézzük meg akkor a beruházási ráta mögötti részszámokat. 2015 az utolsó év volt a 2007-13-as uniósforrás-ciklus felhasználásai tekintetében, értelemszerűen az állami és uniós forrásból finanszírozott beruházásoknak egy magas értéke adódott ebből, a ciklusváltás miatt ezeknek a kiadásoknak a szintje '16-ban csökkent.

De ha a beruházási ráta mögött megnézzük a lakossági és a vállalati szféra beruházását, akkor pozitív tendenciákat látunk, és azt gondolom, hogy ez a magyar gazdaságba vetett hitet is mutatja. A jövőt illetően pedig hogyha a lakossági megtakarítások magas mértékére, sokkal magasabb mértékére nézek, mint ami évekkkel ezelőtt volt, vagy ha akár a 2016-os szintnél lévő értékre nézek, és a megújuló, felfutó uniós forrásokra nézek vagy a vállalatok beruházási aktivitását nézem, akkor azt gondolom, hogy a beruházási ráta 2017-ben érdemben emelkedni fog 2016-hoz képest, és azzal számolunk, hogy ez 2018-ban is jellemezni fogja a magyar gazdaságot.

Konkrétumok. A Külügyminisztérium forrásfelhasználásáról a 149. oldalon részletes adatokat talál a képviselő úr. Ikotity képviselő úr azt mondta, hogy az év végi többletforrásokból az egyházak közül az evangélikus egyház nem részesült. Tényszerűen állíthatom, hogy igen, részesült az evangélikus egyház is, és értelemszerűen ezen év végi forrásfelhasználások is nyilvános kormányhatározattal valósultak meg.

Az elhangzott néhány ténybeli - talán, azt gondolom - tévedés kapcsán el kell mondjam, hogy a környezetvédelmi kiadások számos előirányzaton jelentkeznek. Nézzük meg azt, hogy az uniós programokból mennyit teljesített az állam, a szén-dioxid-kvóta értékesítéséből származó bevételeket szintén környezetvédelmi célokra használta fel az állam, tehát jóval szélesebb az a 2016-os környezetvédelmi

felhasználási kör, mint amit Ikotity képviselő úr említett.

Az önkormányzatok forrásai az összállami központi kiadáson belül valóban csökkentek, de nézzük hozzá azt, hogy az állami és az önkormányzati feladatellátás struktúrája is változott. Az állam részt vállalt, sőt teljes felelősséget vállalt az oktatási, az egészségügyi feladatellátás tekintetében, mint ahogy szociális feladatok is átkerültek az államhoz és igazgatási feladatok is. Ezt követte a finanszírozási rendszer változása. Én a zárszámadásból azt olvasom ki, hogy ez a feladatváltozás és a finanszírozási rendszer módosítása az önkormányzatok számára is kedvező volt, hiszen a különböző előlegek nélkül, ahogy említettem, az önkormányzati rendszer 2016-ban 30 milliárd forintos többlettel zárt.

Ami a képviselő úr által említett KKM-nél lévő beruházásösztönzési cél-előirányzatot illeti, igen, valóban, ahogy a képviselő úr említette, magasabb volt a forrásfelhasználás, hiszen a beruházásösztönzési cél-előirányzat felhasználása Magyarországon beruházni kívánó cégek terveihez és a kormány által támogatott projektekhez kapcsolódik. Nagyobb volt a beruházási kedv, volt abban a helyzetben az államháztartás, hogy a nagyobb beruházásokhoz az állam pluszfinanszírozást tudjon biztosítani, több beruházás kapott támogatást. Azt gondolom, hogy ez pozitív, hiszen meg tudtuk őrizni az államháztartás stabilitását, és a többletberuházásokból többletmunkahelyeket és hosszabb távon béremelkedést várhatunk el.

Z. Kárpát Dániel úr „az állam többet költ magára” megjegyzése kapcsán hadd mondjam el, hogy a 2016-os állami kiadások között szerepelnek azok a béremelések, amelyek az állami intézményeknél valósultak meg, így például a kormányhivataloknál megvalósult béremelésnek a tételei vagy például a NAV szervezeteinél megvalósult béremeléseknek a többletei. Összességében pedig, igen, az intézményrendszer átalakítására is sor került az elmúlt időszakban, például minisztériumi háttérintézmények olvadtak be, és ezeken a területeken is állami kiadásokat tudtunk csökkenteni. De, ismétlem, vannak olyan területek, ahol többleteket látunk, például béremelés, vannak olyanok, ahol mínuszok voltak a működési rendszer átalakítása végett. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Üdvözlöm önöket. Kétperces felszólalással folytatjuk munkánkat. Gúr Nándor képviselő úr, az MSZP képviselője két percben, parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Banai Péter Benő államtitkár úrnak a tényyszerűséget érintő kérdéseire majd egy hosszabb hozzászólásban visszareagálnék, most inkább Hargitai Jánosnak a mondandójából emelnék ki egy pontot, amely gyakorlatilag arról szólt, hogy milyen pozitív

változási folyamatok mentek végbe Magyarországon a legalacsonyabb jövedelmi sávok tekintetében, itt a minimálbérrel, a garantált bérminimumról beszélt képviselőtársam alapvetően. Sajnálatos módon hozzá kell rögtön tenni, hogy ez a folyamat - már ha van ilyen, ugye - nem tudja mérsékelni a munkavállalók elvándorlásának a mikéntjét. Nem véletlen, hogy nem tudja mérsékelni, mert alapvetően az emelkedések, azok a bruttó vonatkozásában érvényesültek, és kevésbé a nettó vonatkozásában, a kézbe jutható pénzek tekintetében.

Csak hogy tiszta és világos legyen, és Banai Benő államtitkár úrnak legyen táptalaja a beszélgetéshez, ezért szeretném jelezni, hogy vitassa azt, amit most mondok, hogy 2010-ben, akkor, amikor kormányváltás volt, akkor például a minimálbérré rakódó adó-, járulékkerhek összesen a munkaadót és a munkavállalót illetően 32-33 ezer forint nagyságrendet tettek ki, majd most - 2017-et írunk - ez az összeg 73 ezer forint, több mint 40 ezer forinttal több ez a teher, mint ami volt 2010-ben.

(13.10)

Ugyanez a garantált bérminimum tekintetében is igaz, ez a teher ma 92 ezer forint, akkor meg valahol ott a 40 ezer forint környékén volt. Magyarul: a kormányzat a saját mohóságáról nem képes lemondani, onnan veszi el a forrásokat, ahová adni kellene. Ha hagyta volna, mondjuk, a munkaadóknál, és ezeket nem vette volna el, és a munkavállalókat sem többletterheléssel párosította volna, akkor ma, mondjuk, 100 ezer forint nettó feletti minimálberek lennének.

Ez alából az önök bűne, a mohóságuk, a gátlástalanságuk ezt alapozta meg. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Én is köszönöm. De túlságosan sok lihegési időt nem adok magának, merthogy az előre bejelentett felszólalók sorában ön következik, Gúr képviselő úr. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Akkor egy mély levegőt veszek és kezdem. Néhány tényeszerű számadattal kezdjük a történetet. Államadósság. Az államadósság, 2016. december 31-e: 25 899 milliárd forint. Nem akarok mást mondani, csak azt, hogy 2010-hez képest ez 6000-7000 milliárd forinttal nagyobb mértéket ölt. Lehet persze százalékokban a GDP-hez viszonyítva sok minden mást tenni, de hogyha azt nézzük, hogy mik az abszolút számok, akkor ez nagyjából 6000-7000 milliárd forinttal több.

Magyarországon a legfontosabbnak tekinthető makroszámok azt mutatják, hogy a GDP-növekedés, mint ahogy államtitkár úr beszélt erről, 2,2 százalékos volt, a hiány pedig 1,9 százalékos. A beruházások

vonatkozásában értem én a magyarázkodást, de nem magyarázkodni kell, hanem el kell tudni fogadni azt, ami történt, mínusz 10,6 százalék az az arány, amivel szembe kell nézni, tehát 10,6 százalékos mértékű csökkenés következett be a beruházások vonatkozásában.

Ha ezekből indulunk ki, én emellett is el tudom képzelni azt, és látom is, hogy hogyan próbálnak meg mindezek mellett sikerpropagandát csinálni. Viszont ha komoly gazdasági szakértők véleményét tartjuk szem előtt, akkor a szakértők szerint a gazdaság szerkezete ingatag lábakon áll. Lehet azt mondani, hogy nem igaz az, amiről az ellenzéki politikusok beszélnek, hogy a V4-ek szintjén történő változások vagy az Európában zajló folyamatok, azok, amiket mi mondunk, azok nem igazak, de a tények a következők.

Államtitkár Úr! Bármit is próbál meg összerakni ebben a történetben, a közép-európai régióban azzal kell szembesülni, hogy a magyar növekedési adat volt a legrosszabb. Ön is tudja, hogy Szlovákiában 3,3 százalékos mértékű volt a növekedés. Értem én az ön romániai megközelítését, de azt gondolom, hogy ezzel szemben mindezek mellett az a mérték, ami ott a növekedés tekintetében visszaigazolt 4,6 százalékos mérték, az az ön által elmondottakkal nem támasztható alá és nem magyarázható. De ott van, mondjuk, Szlovénia, ahol szintén több mint 3 százalék fölötti volt a gazdasági növekedés, a GDP növekedése.

Értem én azt, hogy megpróbálja magyarázni, hogy az európai uniós források tekintetében mi az a nagyságrend, összeg - beszél 2600 milliárdról, beszél ezer-egynéhány száz milliárdról -, ami közvetlen formában a gazdaságba integrálódott, megjelenik, és hogy ez milyen befolyással bír vagy éppen nem bír olyan befolyással, mint ahogy mi azt gondoljuk. De azt kell mondanom önnek, államtitkár úr, ha nem 2600, ha nem 2100, hanem ezer-egynéhány száz milliárd forint nagyságrendű az a pénzösszeg, ami gyakorlatilag integrálódott a gazdaságba az adott esztendőben - 2016 -, akkor, ha ezt mondjuk, a költségvetés számaihoz viszonyítom, most nem számoltam pontosan, de akkor az gyakorlatilag olyan 5-6 százalékot biztosan jelent. Ha a GDP-hez viszonyítom, akkor is 3 százalékot biztosan elér, a gazdasági növekedés pedig 2,2 százalék volt.

Ilyen értelemben azt kell mondanom, hogy ha nincsenek európai források, amelyek nem integrálódnak a gazdaságba, akkor ön nem 2,2 százalékos növekedésről tud számot adni, hanem arról, hogy a GDP nem nő, hanem csökken. Szóval, valahonnan innen kellene megkezdeni a gondolkodást, és elgondolkodni azon is, hogy a beruházások zuhanórepülése miért is következik be, az a több mint 10 százalékos mértékű csökkenés miből is áll össze.

És persze, ehhez hozzáillesztetten azt is tudom mondani, hogy az ipari termelés vonatkozásában is bizonyos csökkenések, vagy inkább azt mondom, hogy

sok csalódás érte azokat a szerepvállalókat, akik ezeket a folyamatokat figyelik.

Én nyugodt lelkülettel vállalom azt, amit Meszterházy Attila mondott, hogy igen, ez egy dilettáns és kiszámíthatatlan gazdaságpolitikának az eredménye. Gyakorlatilag azt a részét is meg tudom erősíteni és ki is tudom bontani önnek, ha szükségszerű lesz majd, hogy a forráskivonások hogyan történtek meg az egészségügyből, hogyan történtek meg az oktatásból, hogyan történtek meg - ránézek Korózs képviselőtársamra - a szociális ellátás rendszeréből. Tehát ezek, államtitkár úr, hozhat hegynyi papírokat oda az asztalára, ezek akkor is tényszerű számok. *(Banai Péter Benő: Ön is elolvashatja!)* Nekem nem kellenek hegynyi papírok hozzá. Tudom, látom, áttanulmányoztam *(Banai Péter Benő: Olvassa el!)*, áttanulmányoztam a dolgokat.

Államtitkár úr, az állam a működési funkciók tekintetében jóval többet költ, önök jóval többet költenek önmagukra, mint mondjuk, 2010-ben vagy azt megelőzően költött az előző kormány. De ez még az egyik esztendőről a másikra is, 2015-ről 2016-ra is igaz. Még 2016-ban is többet költöttek arányaiban, mint 2015-ben. Önöknek nem elég az, hogyha egy 2010-es kormányváltás után ezt a költési trendet, tendenciát mértékadó módon megemelik, nem, még évről évre is tovább növelik ezt a folyamatot. Úgy-hogy ne beszéljen itt nekem felelős gazdálkodásról, az embereket érintő gondokról, ne beszéljen, előre kérem önt, hogy ne beszéljen erről! Inkább arról beszéljen, hogy a jóléti funkciók tekintetében hogyan kívánják megváltoztatni azt a folyamatot, ami arról szólt, hogy eddig évről évre és 2010-hez viszonyítva pedig mértékadó módon csökkentek a jóléti funkciókra fordított források. De ugye, ön is tudja, hogy 2015-ről 2016-ra is csökkentek ezek a mértékek.

Szóval, megint azt mondom: ami önöknek fontos, az saját maguk, a haverok, a pereputty, a rokonok és mindenki más. Ami önöknek nem fontos, az az emberek. Ahol a jóléti intézkedések, a szociális intézkedések sokaságán keresztül kellene kezet nyújtani, ez önöknek nem fontos, ott mértékadó váltást csináltak 2010 után, kevesebb forrást investáltak e tekintetben arányaiban, de most még 2015-ről '16-ra is képesek voltak ezt produkálni.

Az „adócsökkentés” költségvetése gyakorlatilag az a költségvetés, amelyik több adót szedett be. Több adót szedett be 2015-ről 2016-ra. '15-ben 17 500 milliárd forint körüli ez az összeg az emlékképeim szerint, de azt tudom, hogy '16-ban ez 18 200 milliárd forint körüli nagyságrendet ölel fel. Ezzel azt akarom mondani önnek, hogy ne beszéljen itt nekem adócsökkentési költségvetési logikáról és gondolkodásról, hanem inkább arra törekedjen, hogy az érvényesüljön, ami a beszédett adók tekintetében a vállalkozások és az emberek érdekével párosul. De nemcsak adóról, hanem bírságokról is beszélhetnénk, a kiszabott bírságok vonatkozásában is szólhatnánk a dolgokról.

Mondhatom nyugodt lelkülettel azt, hogy a bírságok, a megállapított és a kiszabott bírságok tekintetében is 2015-ről 2016-ra növekvő mértékű megállapításokra és beszédésekre került sor. Miközben itt, a Parlament falai között folyamatában, időről időre azt hallgatjuk, hogy milyen preventív intézkedések sokaságát kell foganatosítani annak érdekében, hogy a vállalkozóknak a levegőhöz való jutását, hogy a munkavállalóknak a jobb megélhetési lehetőségeinek biztosítását tegye meg a kormány, és ezért e tekintetben visszafogottságot, prevenciót érvényesít, sok minden mást tesz.

(13.20)

A tényszerű számokat meg a zárszámadást biztos ön is áttekintette, újólaj, miután részben írta, azt követően azt tudom mondani önnek, hogy bizony sajnos a kiszabott és a beszédett bírságok tekintetében 2015-ről 2016-ra is mértékadó növekedések következtek be. Magukon nem spórolnak, de a jóléti kiadásokon igen. Pont ott nem adnak, ahol szükség-szerű lenne, hogy adjanak, és pont oda tesznek, ami nem az állampolgárok érdekeit, hanem az önös érdekeiket szolgálja. Átlag feletti mértékben emelkedett az állami működéssel kapcsolatos bürokratikus kiadások nagyságrendje, és jelentősen csökkent, mondom, a jóléti kiadások mértéke.

2010-ben - hogy legyen, mondjuk, '10-hez viszonyítottan is önnek képe a dologról - a költségvetési kiadások majd' 35 százalékát fordították a szociális biztonság megőrzésére, javítására, míg 2016-ban ez az arány alig érte el a 30 százalékot. Érti?! Ott, ahol segítő kezet kell nyújtani, ott nem növekvő trendek és tendenciák vannak, hanem csökkenő folyamatokkal találjuk magunkat szemben. Még egyszer mondom, nem látszik az a meghirdetett bürokráciacsökkentés, amiről önök oly büszkén beszéltek annak idején. Az látszik, hogy hegyével vannak most már államtitkárok, helyettes államtitkárok. Nem tudom a számukat se megmondani. Nem tízes a nagyságrend, hanem százas a nagyságrend, amely ezen körű szerepvállalókat érinti.

Nem látszik a bürokráciacsökkentés. Nem látszik az, hogy mondjuk, például a Nemzeti Adó- és Vámhivatal vagy a Magyar Államkincstár - és mondhatnék más példákat is - tekintetében a visszafogottság érvényesülne. Nem, hanem a működéssel kapcsolatos források felhasználásának a növekedésével találjuk magunkat szemben. Államtitkár úr, érdemes lenne ezekkel foglalkozni. De a gazdaságban, a gazdaság és az állam viszonyrendszerében is érdemes néhány gondolatot megfogalmazni.

Önök önös alapokon nyugvó terjeszkedési folyamatot hívnak életre. Csak mondom két példát. Mondjuk, a MET-biznisz megtámogatását vegye számba; vagy vegye számba azt, hogy a Garancsi, a Vajna vagy épp a Mészáros érdekeltségi körébe tartozó cégek hitelezői, ezek kik is voltak. Nem kell hogy

mondjam önnek, hiszen tudja: az Eximbank. És akkor nézzük meg, hogy az Eximbank feltökésítése hogyan és milyen formában történt meg. Szóval, ezeken a kérdéseken is érdemes lenne elgondolkodni.

De hogy a napirend kapcsán magának az Állami Számvevőszék megállapításairól is szóljunk néhány gondolatot: nyilván az Állami Számvevőszék sajnálatos módon itt nem ülő elnöke, alelnöke véleménye alapján is bizonyos értelmű kritikai észrevételek megfogalmazására sor került. Csak néhány intézményt mondok, csak néhány olyan felületet, amely tekintetében, azt gondolom, hogy fel se sejlődhetne az, hogy ilyen kritikák megfogalmazódjanak: Alkotmánybíróság. De hogy mást mondjak: a Köztársasági Elnöki Hivatal? És sok minden egyéb mást lehetne említeni: a Kúria, más minisztérium keretei közé tartozó szervezetek sokaságát.

Azt gondolom, hogy ott vannak a pályán, ezen a saját területen kellene rendet teremteni, hogy az Állami Számvevőszéknek kinkeservvel, izzadva ezeket a finomkodó gondolatait, mondatait ne kelljen papírra vetnie. Hozzá kell tennem, hogy teljesen helyesen és logikusan áll össze az a gondolat, amiről a vezérszónokunk, Mesterházy Attila szólt, mármint hogy a rendkívüli kormányzati intézkedések tekintetében vagy az Országvédelmi Alap vonatkozásában a kormány 2016-ban 200 milliárd forint feletti összeg rendelkezésre állása mellett kontroll és bizonyos értelmű sajtóvisszhang lehetősége nélküli felhasználásokat tett.

Mondok példákat önnek, hogy ne kelljen keresgetni. Emlékszik, ugye, a Budai Vár rehabilitációját előkészítő munkálatokra? Itt 2,4 milliárd forintos nagyságrend volt az, ami felsejlett. Vagy a karmelita kolostorhoz kapcsolódó kérdések, 8,2 milliárd forintos nagyságrendű pénzeszköz. Vagy a BM Budai Várba való költöztetésével kapcsolatos korábbi építészeti tanulmányok, tervek áttervezése 1,6 milliárd forintos nagyságrendben. Vagy az olimpiai pályázat finanszírozásával kapcsolatos kiadások, 5,8 milliárd forint. Vagy az MLSZ budapesti pályafejlesztési programja, 5 milliárd forint. Vagy a Budapest 2017-es világbajnoksági szervező kft. finanszírozása, 7,3 milliárd forint. Vagy a washingtoni nagykövetség új épületben történő elhelyezésével kapcsolatos 4,9 milliárd forint. Vagy a Magyar Nemzeti Kereskedőház kérdésköre, 1 milliárd forintos támogatás. Szó esett róla, hogy afrikai felületen gyakorlatilag most zárják be az összes kereskedőházat. Vagy visszatérek, a karmelita kolostorban elhelyezendő műtárgyak tekintetében 1 milliárd forintos nagyságrend. Vagy az 1956-os forradalom és szabadságharc emlékére, programjaira támogatott 6 milliárd forint. Vagy a miniszterelnöki kabinet 2,4 milliárd forintja.

A sor végtelen. *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* De mivel az elnök úr csengetett, ezért itt befejezem, és majd folytatom a következő hozzászólásomban. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Mi is köszönjük, és előre is várjuk. Amíg ez nem teljesül be, addig Korózs Lajos képviselő urat hallgathatjuk, MSZP. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem éppen ott folytatom, ahol abbahagyta Gúr Nándor képviselőtársam, de visszakanyarodok a mondandója közepére, ahol a szociális területet érintette szőrmentén képviselőtársam. Annál is inkább, mert én három tétellel szeretnék ennek keretében foglalkozni, mármint a szociális területen belül: a családtámogatással, a szociális ellátásokkal, illetve a nyugdíjakkal.

Ismeretes a kiadványból vagy az összeállításból, hogy mintegy 1100 milliárd forinttal nőtt a nemzeti össztermék, ehhez képest úgy látom, hogy a szociális ellátórendszer egy ilyen maradékelven működött ebben az évben is, mert lényegesen kevesebb forrás jutott jó néhány tételre. Ha megnézzük a táblázatok, akkor az látszik, hogy kevesebb jutott a munkanélküli-ellátásokra, sokkal kevesebb jutott a segélyezésre, és kevesebb jutott a szociális szolgáltatásokra. Meg kell mondani, hogy a nyugdíjak esetében, illetve a keresetfüggő anyasági támogatásoknál több jutott, de szeretnék itt egy kitérőt tenni, majd igyekszem rávilágítani, hogy ez a többletkiadás miből fakadt.

Nézzük sorban, először a családtámogatásokat! 2016-ban 263 milliárd forintot tett ki a családi adó- és járulékkedvezmény, ami ugyan folyamatosan emelkedett az elmúlt években, addig a családi pótlékra fordított összeg viszont csökkent. 319 milliárd forintot terveztek elő, és 316 milliárd forint jutott erre a tételre, és hasonlóan kevesebb jutott a tervezettnél a gyermekgondozást segítő ellátásra, a gyere, a gyermeknevelési támogatásra, lánykori nevének a gyetre, és a pénzbeni és természetbeni gyermekvédelmi támogatásokra is. Eközben a biztosításhoz között anyasági ellátások túlteljesültek, a csecsemőgondozási díj 8 százalékkal, a gyermekgondozási díj 11 százalékkal.

Érdemes itt egy rövid kitérőt tenni, ahogy említettem, majd igyekszem megvilágítani, hogy miből is adódik ez a többletkiadás. Ez egyébiránt az Egészségbiztosítási Alap indoklásából le is szűrhető, ugyanis azt mondja, hogy a gyermekgondozási díj folyósítása mellett 2016. január 1-jétől már korlátlan időtartamban lehet dolgozni anélkül, hogy le kellene mondani az ellátásról. 2015-ben 1600 édesapa vette igénybe a gyedet, és 2016-ban már 4370-en. Kérdehetnénk, hogy mitől van ez a háromszoros növekedés. Kérem szépen, ez nagy valószínűséggel elsősorban abból adódik, hogy a nők olyan nyomorultul keveset keresnek, hogy a család olyan döntést hoz, hogy inkább a magasabb jövedelemmel rendelkező édesapa megy el gyedre azért, hogy magasabb összegű gyedet folyósítsanak neki, és az édesanya az, aki főállásban dolgozik, ugyanis a gyed maximális összege 2016-ban 155 400 forint volt.

(13.30)

Ehhez képest itt meg kell jegyezni, hogy a gyes viszont változatlanul még mindig az öregségnyugdíj-minimum legkisebb összegével egyezik meg immáron kilencedik éve. Ez 28 500 forint, de tekintettel arra, hogy ott nyugdíjárulékot vonnak belőle, 25 650 forint kerül kifizetésre a gyeses kismamáknak.

A továbbiakban az alanyi jogú családi juttatásoknál az úgynevezett Nemzeti Családi és Szociálpolitikai Alapból kerülnek finanszírozásra ezek a kiadások. Azt tudjuk, hogy ez többnyire egy virtuális kassza, de mégis évek óta ezen a néven szerepel számos szociális és családi juttatás a költségvetés, azt hiszem, XX. fejezetében. Viszont megakadt a szemem itt az Állami Számvevőszék egyik megállapításán. Azt gondolom, ez egy nagyon erős kritika a költségvetési intézmények irányában. Azt mondja ugyanis az ÁSZ, szeretném szó szerint idézni, keresem is (*A papírjai között lapoz.*), hogy a Nemzeti Családi és Szociálpolitikai Alap Családi támogatások címéről teljesített kiadások esetében az ellenőrzés megbízhatósági hibát állapított meg.

Az előirányzatok terhére történő kiutalások nem feleltek meg a számviteli törvény előírásainak, az ellátás megállapításáról, illetve összegének változásáról szóló, idevonatkozó határozat ellenére nem álltak rendelkezésre a folyósított ellátások elszámolásának bizonylatai. A Járási szociális feladatok ellátása jogcímcsoportból teljesített kiadásoknál megbízhatósági hiba volt, hogy a foglalkoztatást helyettesítő támogatást érintően a szociális törvény előírásai ellenére sem végezték el a jogosultság évenkénti felülvizsgálatát. A Nemzeti Családi és Szociálpolitikai Alap előirányzatai terhére történő ellátások, támogatások folyósítása területén előforduló megbízhatósági hibák összértéke meghaladja a lényegességi szintet. Magyarul: a szervezet kiadási adatai nem megbízhatóak. Nem tudom, hogy mit fűzök még én ehhez hozzá.

Nézzük a szociális ellátások területét! A települési önkormányzatok szociális és gyermekjóléti, illetve gyermekétkeztetési feladatai támogatásának számait tekintve látható, hogy kiadáscsökkenés volt az előző évhez képest. Ha a 2015-ig külön soron szereplő nyári szociális étkeztetést is hozzáadjuk az összegekhez, akkor látható, hogy több mint 8,5 milliárd forint a csökkenés mértéke: a járási szociális feladatokra, tehát a központi segélyekre 70,5 milliárd forintot terveztek, de csak 64,7 milliárd forint jutott erre a tételre, közgyógyellátásra 15,9 milliárd helyett 14,2 milliárd forint jutott, és érdemes megjegyezni, hogy a segélyezés világába tartozó rendszeres gyermekvédelmi kedvezmény évi kétszeri támogatását tartalmazó költségvetési sora, ez a pénzbeli és természetbeni gyermekvédelmi támogatásokra vonatkozik, több mint 25 százalékkal alulteljesült, 1,4 milliárd forinttal jutott kevesebb a tervezettnél. Mivel az ellátás fix összegű, ezért csak arra gondolhatunk, hogy ennyire elszámol-

ták a szegény gyerekek számát, vagy ennyivel csökkent a jogosultak száma, de ha ilyen csökkenés volt, nem tudom, hogy ez mitől állhatott elő.

Az is említésre méltó, hogy közfoglalkoztatásra a tervezett 340 milliárd forinthez képest 267 milliárd forintot költöttek. Érdemes idézni a javaslat indoklásából, azt írja az indoklás, hogy: „Az önkormányzati segélyezési rendszer 2015. március 1-jétől kezdve jelentősen átalakult.” Ismeretes, hogy több támogatási, ellátási formát a kormány megszüntetett, eltörölték a rendszeres szociális segélyt, eltörölték a lakhatási támogatást, eltörölték az adósságkezelési szolgáltatást, két méltányosságból adható önkormányzati támogatást, a méltányossági közgyógyellátást, és megszüntették a méltányossági ápolási díjat is. Itt az igénylési jogosultságok és a finanszírozási változások következtében a jogcímnél a 2016. évben jelentősen lecsökkent a folyósított támogatások összege. Ezt nem csak mi mondjuk, ez a zárszámadás IX. fejezeti kötetének indoklásában is szerepel. Ezek után, nem tudom, mondhatja-e az egyáltalán a kormány, hogy mennyire figyel oda a szegényekre.

Kitértem a járási hivataloknál adható szociális támogatások ügyére. Kezembe akadt egy összeállítás, amely azt mondja, hogy százas nagyságrendben vannak olyan települések, amelyek rendkívüli szociális támogatást igényeltek a kormánytól. Kérem szépen, az látszik, hogy a települések százmillió nagyságrendben kértek támogatást a szociális helyzet kezelésére például Hajdú-Bihar megyében, százmillió nagyságrendben kértek támogatást Szabolcs megyében, ugyanígy százmillió nagyságrendben Borsod megyében. Persze vannak furcsaságok is ebben a dologban.

Ugyan nem az előző évi zárszámadáshoz tartozik, de itt mégiscsak megjegyzem, hogy ha egy Kaposvár megyei jogú városnak a kormányhoz kell fordulni, hogy a szociális problémákat megoldja, ez meglehetősen pikáns helyzet, mint ahogy pikáns helyzet az is, amikor Hajdúszoboszló vagy a viszonylag jómódú Szentendre fordul a kormányhoz segítségért. Ezt csak azért jegyzem meg persze, mert attól, hogy Szentendre jómódú város, még ott is élhetnek szegények, vagy attól, hogy nagy turisztikai bevétele van Hajdúszoboszlónak, attól még élhetnek ott szegények, de azt is gondolom, hogy ha nem ilyen hebehurgya módon, rapid módon alakítják át a támogatási rendszert, és nem ilyen drasztikusan szüntetik meg az általam előbb felsorolt ellátási, támogatási formákat, akkor talán ez a helyzet elő sem fordulhatott volna.

A nyugdíjak esetében néhány keresetlen mondat. 2016-ban 1,6 százalékkal emelkedett a nyugdíj mértéke, de ebben a fejezetben, amire ki akarok térni, inkább az úgynevezett méltányossági nyugdíj-emelés, egyszeri segély és a méltányosságból történő nyugdíj-megállapítás kérdését hozom elő. Kérem szépen, a kivételes nyugellátás-emelés, amit a köznyelvben méltányossági nyugdíjemelésnek hívunk,

előirányzata 700 millió forint, a kivételes nyugellátás megállapítására 200 millió és segélyezésre 500 millió szerepel. Megnéztem, hogy 2016-ban 66 771 fő kérelmezett méltányossági nyugdíjmelést, és öközlük 29 744 ember kapott. Azt is meg kell hogy jegyezzem, hogy a legtöbb embernek nincs sajnos tudomása arról, hogy van ilyen lehetőség. Tarthatatlan, elmondtam a múlt héten is itt a napirend előtti hozzászólásomban, éppen az idősök világnapjához kapcsolódóan, hogy tarthatatlan az a helyzet, hogy az öregséginyugdíj-minimum változatlan kilenc éve. Tarthatatlan az a helyzet, hogy közel 300 ezer nyugdíjasnak az ellátása, az öregségi nyugdíja, illetve a nyugdíjszerű ellátása nem éri el az 50 ezer forintot. És tarthatatlan az is, hogy évről évre segélyezésre és méltányossági nyugdíjmelésre ugyanazokat az összegeket állítják be, kizárólag a 700 millió forintot, illetve a 200 és 500 millió forintot.

Kérem szépen, azért időzők ennél a dolognál még egy percnél többet, a múlt héten is rávilágítottam, mert azon túlmenően, hogy kilenc éve nem emelkedett az öregséginyugdíj-minimum mértéke, bizony itt nagyon komoly hiátusok vannak, és azzal, hogy évekkel ezelőtt az Orbán-kormány eltörölte a járuléklapot, megteremtette a lehetőségét annak, hogy akár milliós vagy több millió forintos nyugdíjak is legyenek Magyarországon. Mondhatják azt, hogy a nyugdíjkasszát illetően nem akkora teher, mondhatják azt, hogy az az ember, aki hosszú szolgálati időt szerzett, sok járulékot fizetett, több nyugdíjat érdemel, ez rendjén van. De az nincs rendjén, hogy alulról kilenc éve változatlan, felülről meg megteremtik a lehetőségét annak, hogy akár több millió forintos nyugdíjak is legyenek, miközben minden egyes indítványunkat a fideszes többség a bizottságban lezavazta, amely az öregséginyugdíj-minimum megemelésére irányult, minden egyes alkalommal. Most is van benyújtva országgyűlési határozati javaslatunk, kíváncsian várom, hogy mikor tűzi napirendre a Népjóléti bizottság, és milyen döntés fog születni. Hát, borítékolni tudom a kormánypárti oldal válaszát erre a kérdésre.

(13.40)

Mégis, azon érdemes lenne elgondolkodni, képviselőtársaim, hogy ugyan a KSH nem végzi most már második éve a létminimum-felméréseket, kutatási adatokat nem publikálnak, de van olyan civil szervezet, amelyik ezt a KSH helyett elvégzi. 79 757 forint az egyszemélyes nyugdíjasháztartás létminimuma; kérem szépen, a nyugdíjasok közül több mint egymillió ezt az egy háztartásra jutó nyugdíjminimumot nem éri el. 1 millió 30 ezer olyan nyugdíjas van a 2,6 milliós nyugdíjas közül, aki a 79 757 forintos jövedelmet nem tudja megszerezni. Kérem szépen, azt gondolom, hogy egy igazságos társadalom nem engedheti meg magának, hogy ilyen különbségek és ilyen igazságtalanságok legyenek a nyugdíjrendszer-

ben. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a kormány nevében Banai Péter Benő államtitkár úr jelentkezett szólásra. Őt illeti a felszólalás lehetősége. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Röviden négy pontban reagálnék az elhangzottakra. Gúr képviselő úrnak azért nem lehet egyszerű dolga, amikor a 2010 előtti államadósság-alakulásról beszél, de ami a 2016-os számokat illeti, három dolgot szeretnék leszögezni a zárszámadás alapján: a GDP-arányos államadósság csökkent, a finanszírozási költségek csökkentek, a finanszírozás aránya úgy módosult, hogy a külső finanszírozás helyett a belső finanszírozás növekedett, egyszerűen fogalmazva: kamatokat sokkal nagyobb arányban fizetünk ki a magyar családoknak, mint fizettünk korábban, és sokkal kevesebbet fizetünk külföldre, mint tettük azt korábban.

A másik dolog az állam működése. Képviselő úr, mondja akkor azt, hogy nem értett egyet azzal, hogy a járási hivataloknál dolgozóknál vagy a NAV-nál béremelés valósuljon meg. Ezek a bérjellegű költségek az állam működési költségei. Amikor azt látja, hogy az állam működési költségei növekednek, akkor nézze meg, hogy mi van mögötte.

A harmadik dolog, amit ki kell emeljek, a szociális ügyek. Sajnálom, hogy évek óta ez egy ilyen partalan vitának tűnik, és ismét el kell mondjam: nézzék meg a zárszámadást, a segélyezésre szorultak száma hál' istennek csökkent, a foglalkoztatottság nőtt, és a reálbérek is növekedtek. A zárszámadás alapján a családi kedvezménnyel együtt számított reálbérek nemzetgazdasági szinten 7,7 százalékkal növekedtek.

Ami pedig azt illeti, hogy az önkormányzatok kénytelenek voltak szociális segélyért az államhoz fordulni: nem ez volt a helyzet. Egy betervezett tétel volt. Ha megnézzük a 2016-os költségvetést vagy a zárszámadást, azt látjuk, hogy igen, az állam elkülönített egy keretet szociális támogatásként, amit az önkormányzatoknak adott át. Tehát nem egy nem tervezhető folyamatról van szó. Hál' istennek, itt is azt látjuk, hogy a foglalkoztatottak száma nagyobb mértékben bővült, mint azt terveztük, és kevesebb pénzt kellett fordítani szociális segélyezésre.

Ami pedig a nyugdíjasokat illeti: a zárszámadás arról beszél, hogy 2016-ban is a reálbérek növekedtek - emlékeztetnék arra, hogy ez 2010 előtt azért nem mindig így volt -, a reálnyugdíjak is növekedtek, és emlékeztetnék arra, hogy úgy került sor 10 ezer forintos Erzsébet-utalvány kifizetésére, hogy mellette egy, azt gondolom, most már meg nem kérdőjelezhető értéket, az államháztartás stabilitását megőriztük. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszatérünk az előre bejelentett felszólalók felszólalásaihoz. Teleki László képviselő úr a következő, MSZP. Parancsoljon!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Én azzal szeretném kezdeni, hogy önök továbbra is mélyszegénységben tartják azokat, akik szegénységben voltak, és semmilyen koncepció nincs abban a 2016-os zárszámadásban, amit lehet látni, hogy hogy tudják önök kivezetni őket a mélyszegénységből.

De ugyanúgy igaz ez a fiatalokra is, hogy továbbra is azt akarják, hogy ne tudjanak eljutni A-ból B-be, tehát olyan diplomát szerezni, amivel el lehet helyezkedni a munkaerőpiacon. De igaz ez egyébként a szakképzésre, akár a felnőtt szakképzésre, akár pedig az általános szakképzésre, hogy önök elengedték a kezüket ezeknek az embereknek.

Önök életpályákat ígértek, és azt lehet mondani, hogy egyik területen sincs lehetőség arra, hogy kitörjenek, és nincs lehetőség arra, hogy tudjanak tervezni a családok abból az életpályamodellből, amit meghirdettek. Elsősorban a pedagógusokra gondolok. Ha önök megnézik a pedagógusok bérjegyzeit, láthatják azt, hogy ma mennyit visz haza egy 10-15 éve dolgozó pedagógus. Én mondom önöknek, ha esetleg nem tudnák, államtitkár urak: 130-140 ezer forintot visznek haza ezek az emberek, akik 15 évet már a pályán eltöltenek. Ez azt jelenti, hogy bruttóban körülbelül 200-220 ezer forintot keresnek. Felháborítónak tartom, amikor azt mondják, hogy egyébként a pedagógusokat életpályamoddellel el akarják látni, és nem megyek bele abba, hogy a szakmában még több időt eltöltöttek aránya mennyire járt rosszul. Tehát önök életpályamodell mutatnak ezeknek az embereknek, és azt lehet látni, hogy semmilyen esélyük nincs arra, hogy esetlegesen a családjukat fenn tudják tartani.

Igaz ez az egészségügyi dolgozókra is, mert ha belegendolnak abba, hogy hasonló arányban kapnak havi fizetést az egészségügyi dolgozók, akkor azt lehet mondani, hogy önök ne beszéljenek arról, hogy bárkinek is olyan életutat jelöltek ki, amelyben érdemes dolgozni, amibe érdemes Magyarországon bemenni és tenni a dolgukat. Mert azt lehet látni a külföldi számadatok alapján, hogy azért is mennek el a fiatalok Magyarországról, mert nem akarják őket megfizetni azokban a szakmákban, hivatásban, amelyeket ők választottak, inkább elengedik őket külföldre.

Nagyon nehéz ilyenkor azt mondani, hogy minden rendben van, mert szép számokat mondanak önök, hogy mennyi minden forrás alakult a 2016. évben, viszont ha mellé tesszük azt az élethelyzetet, amit lehet látni, akkor azt lehet mondani, hogy önök hazudnak, nem mondanak igazat, mert minden egyes élethelyzetben lehet látni a mélyszegénységet,

a szegénységet, a kiszolgáltatottságot és a nélkülözést.

Bizonyára Cseresnyés Péter államtitkár úr is látja, hogy vidéken mi a helyzet. Vidéken már úgy vannak, hogy megunták az életüket nagyon sokan, és feladták az életüket, mert nem tudnak elmenni a gyógyszertárba kiváltani egy vagy két receptet egy vagy két recept után, mert azt mondják, hogy nincs rá pénzük.

A szociális segélyezésre azt mondják, hogy minden rendben van, és sokkal kevesebben vannak a rendszerben, mint voltak. Felháborító! Tudja, miért vannak kevesebben ebben a rendszerben? Egyetlen dolog miatt: lemondtak a jogaikról. Lemondtak a jogaikról azért, mert már feladták azt is, hogy esetlegesen valamilyen kis pénzért bemenjenek és nekik adjanak. Önök elfelejtik azt, hogy azokat az állampolgárokat, akik egyébként most nagyon sokszor időskorúak, nyugdíjasok és betegek, őket valamilyen szinten támogassák. Tehát felháborító, hogy elengedték a kezüket ezeknek az embereknek, és nem tudják már azt sem megtenni, hogy azokkal a jogokkal éljenek, ami esetlegesen szűk mezsgyén még rendelkezésükre áll.

A gyógyszer-támogatási rendszer, én azt mondom, hogy katasztrofális, nem lehet tovább fenntartani, ezt lehet látni a számokból. Persze megint azt fogja mondani államtitkár úr, hogy micsoda számokkal bír ez az ország, és mennyi mindent adnak a betegeknek, hogy meg tudjanak gyógyulni. Hát, ez nem így van!

Lehetne még sorolni, hogy mennyi mindent nélkülöznek most a különböző életterületeken, de hadd térjek rá arra, amire a szakterületem is predesztinál, elsősorban a romaügyre, és hadd kezdjem a legrosszabbal, államtitkár úr! A napokban látott napvilágot egy olyan sajtóhír, ami arról szól, hogy a Nemzetgazdasági Minisztérium roma személyekkel mentori szerződéseket kötött havi 350 ezer forintért, és ezt Farkas Flórián, a Lungo Drom vezére rendelte el a minisztériumban; rendelte el, hogy ezeknek az embereknek ki kell fizetni ennyit. Mondom ezt a RomNet információja alapján, hogy önöknél van ez a szerződés. Igaz, a tegnapi nap hét főt, a Lungo Drom-os szervezet tagjaiból hét főt már gyanúsítottként kihallgattak, és még várható, hogy több személyt is kihallgatnak.

Tisztelt Államtitkár Úr! Miért költik el a romák pénzét olyanra, amely nem a romákat érinti, és nem a romákat próbálja meg helyzetbe hozni, hanem egyes romákat úgy, hogy jogtalanul kapnak olyan forrásokat, amelyek felháborítóak? Én azt gondolom, önöknek felelőségük van abban, hogy elindult egy olyan folyamat, amely számonkéri azokat a roma vezetőket, akik munka nélkül kaptak 350 ezer forintot havonta az elmúlt időszakban. Miért teszik ezt?

Továbbmennék. Ha arra figyelnének, hogy önök azt a pénzt jó célra költésék, akkor fel tudnák számolni romaberkekben is a mélyszegénységet. Többször

elmondtam, de önnek is elmondom, államtitkár úr, hogy a romatelepeken 120-130 ezer roma él mélyszegénységben, afrikai szegénységben. Önök ebben a költségvetésben, a tavalyi évi költségvetésben semmit nem tettek azért, hogy a romatelepek felszámolásra kerüljenek, semmit nem tettek annak érdekében, hogy a foglalkoztatási esélyek nőjenek a roma-berkeken belül.

(13.50)

Egyetlenegy dolgot tettek, és azt nagy pénzzel tették meg, Farkas Flóriánnak minden olyan forrást odaadtak, amelyet el tudott valahova tüntetni, de nem hasznos célra, az biztos. Miért teszik ezt, államtitkár úr? Miért nem érzik, hogy van felelősségük abban, hogy egy olyan embert próbálnak meg támogatni romaügyekben, aki nem a romáknak adja meg azt a lehetőséget, hogy foglalkoztatási esélyük legyen, lakhatási esélyük legyen, vagy hogy az egészségügyben el tudjanak érni egy olyan szintre, hogy meggyógyuljanak abból a betegségből, amelyben vannak? Ezért én azt kérem innen is öntől, államtitkár úr, és a magyar kormánytól, hogy ne tegyék, hogy Farkas Flóriánon keresztül akarják a magyarországi cigányságot rehabilitálni, kifizetni, hogy minden programban ott legyenek. Mert azt gondolom, hogy innentől kezdve még jobban komolytalanná válik a kormány, mint amilyen szerepet most lát a társadalom önökben.

Továbbmennék: említettem a telepprogramok forráshiányát. Azt mondták önök, hogy majd az EU-s források, és hogy 2016-ban látni fogjuk, hogy milyen források kerülnek ide. Hát, láthatjuk a beszámoló-ból, hogy milyen források: nulla forint van ebben a kategóriában, de hát lelkük rajta. Én azt gondolom, hogy a következő fél évben sem lehet másra számítani, mint arra, hogy ezt a területet nem fogják felkarolni.

De továbbmennék egy lépéssel. Önök azt mondják, hogy milyen jó az országban élők foglalkoztatási helyzete, és mennyire jól élünk, mert mindenkinek van munkahelye, sőt szárnyalunk a foglalkoztatásban. Államtitkár úr, elfelejti azt a dolgot, hogy közfoglalkoztatásban vannak a legtöbben, és úgy kozmetikázzák az adatokat, hogy az már felhaborító. Az nem baj, hogy közfoglalkoztatásban foglalkoztatják, ne értsen félre, az nem baj, de az, hogy tartósan benntartják azokat az embereket, és nemcsak romákról van itt szó, hanem nem romákról is, már felhaborító.

Azért mondtam a kezdetek kezdetén, amikor felszólaltam, hogy a felnőtt-szakképzést önök elfelejtették. Nincs a leltárjukban a felnőtt-szakképzés, és nem lehet látni, hogy milyen források vannak rá. Lehet látni kisebb forrásokat, de azokat, amelyeket igényelnének az országban, önök nem biztosítják, és nem biztosították az elmúlt időszakban sem, 2016-ban sem és az idén sem.

Mit akarnak tenni azokkal, akik már befejezték az általános iskola nyolc osztályát, elmentek közfoglalkoztatásba, majd utána rájöttek, hogy szakmát akarnak tanulni? Önök biztosítanak nekik szakmát? Tudnak szakmát biztosítani nekik? Mert ebből a tervezetből, amit látunk, illetve zárszámadásból nem látjuk biztosítottnak azt, hogy a következő időszakban is komolyan gondolják azt, hogy ezen a területen valamit is el fognak érni.

Innen is szeretném üzeni önöknek újra, hogy a felnőtt-szakképzésre figyeljenek oda, mert egyébként valóban nem lesz szakember ebben az országban, mint ahogy már most sincs, és még jobban lehet arra számítani, hogy most már valóban külföldről kell behozni szakembereket, hogy meg tudjanak javítani egy vízvezeték, tetőt vagy bármi mást. Azt gondolom, mindenképpen el kell gondolkodniuk azon, hogy hogyan akarják ezt a kérdést kezelni.

Nagyon fontos megemlíteni, amit már nagyon sokszor elmondtam, hogy önök a roma önkormányzatok kezét elengedték. Mondhatnám ezt talán a nemzetiségi önkormányzatok nevében is, habár nem szeretnék az ő nevükben beszélni. Lehet látni forrás-emelkedéseket, de nem olyan területeken, ahol a működési támogatásokat lehetne élvezni, és azt lehetne látni, hogy a települési önkormányzat és a nemzetiségi önkormányzat együtt tudna működni, és olyan programokat tudna elindítani, ami az integrációt segítené. Önök azt nem látják, hogy az integráció ellentétjét kezdték el, mégpedig úgy, hogy az önkormányzatok és a nemzetiségi önkormányzatok szemben állnak egymással, tehát nincs integrációs felület azért, mert mindenki mutogat a másikra, hogy kinek a feladata, hogy egy-egy területet képviseljen a nemzetiségi ügyben, akár az oktatást, akár a kultúrát vagy éppen a nemzetiségi nyelv kezelését. Azt gondolom, mindenképpen önök a felelősek azért, hogy a nemzetiségi önkormányzatok nincsenek úgy ellátva feladattal, és mellé rendelve anyagi forrással, hogy azok tudjanak egy olyan aktív tevékenységet végezni, hogy látható legyen egy-egy településen.

Az Országos Roma Önkormányzatról nem kívánok beszélni, amiről egy mondatot már mondtam. Csalás, lopás és hazugság van a rendszerben. Kérem államtitkár urat, annak érdekében, hogy az ellentéteket ne szítsák romák és nem romák között, tegyenek itt valamit. Tegyenek valamit, mert egyébként az lesz, hogy a roma és nem roma ellentét sokkal nagyobb lesz, mint valaha, mert azt mondják a médi látogatók, akik médiát olvasnak vagy médiumokat figyelnek, hogy mennyi pénz van ezeknél a cigányoknál, mégis ellopják.

Nem, nem ellopják, hanem rosszul és nem kellőképpen vannak felügyelve, ezért tudják ezt megtenni az Országos Roma Önkormányzatban, és nincs partner, akivel le lehetne ülni az Országos Roma Önkormányzatban programokról beszélni. Az önök felelőssége, hogy ezt a pénzherdálást meg lehet tenni.

Egyébként Farkas Flóriánnak itt kellene lennie egy ilyen zárszámadásnál, és Farkas Félixnek is, mert azt gondolom, hogy a romák ügye nagyon fontos. Közel 1 millió emberről beszélünk ma Magyarországon, és ők nem képviselik semmilyen szinten ezt a nemzetiséget, ezt a kisebbséget, és felvesznek 1 millió vagy 2 millió forintos havi apanázst azért a nem létező munkáért, amit nem végeznek el. Hogy lehet ez?! Tudom, nem az ön felelőssége, államtitkár úr, de ön ül itt, és önnek mondom ezt el, és lehet tolmácsolni a kormánynak is, hogy miért teszik azt meg, hogy Farkas Flóriánt nem vonják be ezekbe a munkákba, nem akarják, hogy itt legyen. Egyetlenegy dologra jó, hogy a pénzt elköltse olyan dolgokra, amelyeket nem lehetne, hogy megtegyen.

A területi és a helyi önkormányzatokról - ez a zárógondolatom - két gondolatot. Megyei szinten a területi önkormányzatoknak nincs gazdája. Nincs gazdája azért, mert nem lehet látni, hogy milyen forrásokból működnek. Önök most már biztosítanak pár százezer forintot ezeknek a területi önkormányzatoknak, amiből nemhogy programokat nem tudnak elindítani, hanem egyáltalán nem is létező önkormányzati rendszerről, köztületről beszélünk. A helyi szinteken némely helyen azért van együttműködés, és lehet látni különböző erőfeszítéseket. Kiemelném, államtitkár úr, Nagykanizsát, ahol önnek is van szerepe abban, hogy ott egy jól működő nemzetiségi önkormányzat van hosszú évek óta, de ez, mint ahogy ön is tudja és látja, az önök segítségével nélkül nem menne. S miért működik Nagykanizsán jól?

Csak azért, mert van egy olyan rendszerű együttműködés, amelyet közösen kialakítottunk akkor, kialakítottak azok, akik ott vannak, és lehet látni, hogy más helyeken pedig azért, mert nincs együttműködés és nincs állami odafigyelés, nem lehet arról beszélni, hogy valami eredményt el tudtak volna érni.

Tehát, államtitkár úr, nagyon nagy felelősségük van abban, hogy a romaügy további lezüllesztését vállalják, vagy azt mondják, hogy támogatják ezt a népcsoportot azért, mert szükség van arra, hogy ők olyan helyzetbe kerüljenek, amelyben adófizetők tudnak lenni.

Ha önök továbbra is azt a formát választják, amit most, akkor szeretném jelezni, hogy továbbra is eltartott lesz a cigányság, segélyért fog sorba állni, és mélyszegénységben lesz. Ez az önök felelőssége, hogy ne történjen meg.

Ezért én azt kérem öntől mint a kormány képviselőjétől, hogy hasson oda a kormányra és a gazdasági felületre, hogy kapjanak többet azok a romaszervezetek, roma önkormányzatok, nemzetiségi szervezetek, amelyek akarnak tenni a magyarországi romákért, nem pedig visszaélve azt a pénzt saját magukra költik és költsék.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most kétperces felszólalás következik, Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnos, a házszabály olyan, hogy a vitában elhangzottakra jelentős, többórás késéssel lehet csak reagálni. De mégis, már csak a jegyzőkönyv végett is szeretném megtenni. Hargitai alelnök úr, a Költségvetési bizottság alelnöke mondott egy-két olyan gondolatot, és Banai államtitkár úr is, amelyek korrekcióra vagy pontosításra szorulnak.

A korábbi vitában azt mondták, hogy rendkívül rossz helyzetben vették át a kormányzást 2010-ben, mert nagyon rossz volt az ország fiskális állapota. Én egy idézetet szeretnék a figyelmükbe ajánlani, amely úgy hangzik, hogy Magyarország világbajnok teljesítményt tud felmutatni a fiskális konszolidáció területén. S még mielőtt azt hinnék, hogy ezt egy szocialista miniszterelnök mondta, nos, ez nem így van, ezt Orbán Viktor mondta 2010-ben, amikor Angela Merkelkel tartott közös sajtótájékoztatót. Tehát érdekes módon 2010-ben még világbajnok volt Magyarország a teljesítményét tekintve a fiskális konszolidáció területén, és ahogy haladtunk előre és kellett valamifajta magyarázatot találni arra, hogy miért nem sikerül a Fidesz-kormánynak elérnie a gazdaságpolitikai céljait, bizony rögtön visszanyúltak a dzsoli dzsókerhez, az elmúlt nyolc évhez. Alapvetően ezt másképpen látta akkor a mai miniszterelnök.

A másik, ami szintén elhangzott, hogy tulajdonképpen mennyivel jobban csinálnak önök mindent ebben a hatalmas sikerpropagandában.

(14.00)

Itt az ÁSZ elnökére utalnék, aki azt mondta, hogy kedvező nemzetközi pénzügyi piacon meglévő körülmények is hozzájárultak a 2016-os pénzügyi, makrogazdasági adatokhoz. Ezt csak azért szeretném említeni, mert mindig elfelejtik hozzátenni, hogy 2008-09-ben világgazdasági válság sújtotta nemcsak Magyarországot, hanem az egész világot, tehát ennek fényében kell értelmezni az akkori költségvetési helyzetet.

Köszönöm, elnök úr, egy következő hozzászólásban folytatom. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Normál szót kérő felszólalók következnek, akiknek sorában elsőként Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselője beszélhet. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nem kívántam hozzászólni igazából a vitához, hiszen ennél a jelentésnél számomra megkérdőjeleződik egyáltalán az, hogy mennyire szakmai ez a jelentés és vajon mennyire

politikai indíttatású, mennyire független, mondjuk, az adott kormánytól, mennyire független az adott politikától. Hiszen látható volt, hogy az ÁSZ az elmúlt hónapban olyan politikai lejáratos akciókhoz is adni a nevét, hajlandó ilyenekben részt venni, ami nem volt jellemző eddig az ÁSZ tevékenységére. De hát nem lehet ezen csodálkozni, hiszen egy volt országgyűlési képviselő az ÁSZ elnöke, és úgy néz ki, nem is tudják függetleníteni magukat ettől a szereptől. Éppen ezért nem is kívántam hozzászólni a jelenítéshez.

Ami miatt hozzászólok, az Teleki László felszólalása volt, amiben nagyon sok igazság volt. Valóban így van, amit ön elmondott: Farkas Flórián egy bűnöző. A jelenlegi gengszterkormány pedig védi ezt a bűnözőt, ebben nincs vita közöttünk. De emlékezünk arra, hogy az önök idejében, amikor önök voltak hatalmon, akkor Kolompár Orbán is egy ugyanilyen bűnöző volt, aki ugyanúgy ellopta a fejlesztési pénzeket. Emlékszem még 2010-re, amikor az irodaház előtt állt Kolompár Orbán, sajtótájékoztatót tartott, egy fehér póló volt rajta, hogy roma vagyok, nem bűnöző, majd két hónapra rá már előzetes letartóztatásban volt.

Azt is fölvetette, és ebben is igaza van, és egyetértek önnel abban, hogy valóban nem az a megoldás, hogy akkor nem próbáljuk meg a felzárkóztatást, nem próbálunk meg segíteni a cigányságon. De az, hogy feneketlenül öntsük a pénzt ilyen célokra, és annak ne legyen értelme, azt valóban nem lehet megcsinálni. Tehát a kormánynak nagy felelőssége van.

Egy dolgról nem beszélt csak Teleki László: hogy a cigányságnak is mekkora felelőssége van ebben a helyzetben. Mert az, hogy egy olyan ember, aki 1,6 milliárdot most eltüntetett, mint például legutóbb Farkas Flórián, ha jól tudom, egy 5 ezer fős cigánydemonstrációt szervez Orbán Viktor és kormánya mellett, és ezt még megteheti, azt jelenti, hogy a cigányság nem dobja ki magából ezeket az embereket. Igazából, azt mondom, persze, ez egy hosszabb vita lenne, és meg kellene keresni az okokat, hogy ez miért alakult ki így, de a cigányság felelőssége is megvan sajnos abban, hogy nem számoltatják el a vezetőiket, nem olyan vezetőket ültetnek bizonyos pozíciókba, akik azt a pénzt, amit a kormány és az adófizetők arra kívánnak fordítani, hogy felzárkóztassák a cigányságot, valóban arra is fordítják.

Tehát a cigányságnak az egyik legnagyobb problémája az, hogy a helyzetbe hozott cigány vezetők mind becstelen, a sajátjaikat meglopó emberek voltak az elmúlt időszakban. *(Teleki László: Ne általánosíts!) Úgy gondolom, ezt is el kellene mondani. Ha pedig valaki bűnöző, akkor annak nem elnöki kegyelmeket kellene osztogatni, mint ahogy Farkas Flóriánnak osztogatták, hanem azt le kellene csukni, és nem szabadna ilyen helyzetbe hozni.*

A másik, és ez az utolsó, amit meg szeretnék jelezni, ezzel is egyetértek, amit mondott Teleki László, hogy valóban óriási problémát jelent Magyaror-

szágon a fizetések és a bérek kérdése, hiszen ilyen alacsony bérekből nem lehet megélni, nem lehet normálisan fejlődni. Mi azt szeretnénk, hogy a magyar családok minél jobb életkörülmények között éljenek. Éppen ezért, ha ő is így gondolja, akkor csak arra biztatom, hogy akár a Nyugati pályaudvaron, akár máshol megtalálja azokat a standokat, ahol a Jobbik a bérunióért küzd, azért, hogy Magyarországon is kezdjünk el fölzárkózni a nyugati bérekhez, tehát nyugodtan írja alá.

*(Ikotity Istvánt a jegyzői székben
Gúr Nándor váltja fel.)*

Ne foglalkozzon azzal, hogy az MSZP ezt nem támogatta, amit nem értek, hogy miért nem támogattott egyébként egy baloldali párt, hogy Magyarországon nagyobbak legyenek a bérek. Nyitottak vagyunk, mindenki segítségét elfogadjuk ebben a harcban. Az a célunk, hogy Magyarországon az emberek valóban egyre többet tudjanak keresni, egyre jobb életszínvonalon éljenek, és elkezdjünk felzárkózni, ha már az árunió megvalósult Európában, és ugyanannyiba kerül az alapvető élelmiszerektől kezdve szinte majdnem minden, mint Nyugaton, akkor a bérek is kezdjenek el végre felzárkózni. Tehát kérem, hogy fáradjon valamelyik standunkhoz, és írja alá. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most Mesterházy Attila képviselő úr, normál felszólalásban, MSZP. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Folytatnám az imént megkezdett hozzászólásomat. A másik ilyen tévedés volt, amiről hosszasan értekeztek a fideszes képviselők, az államadósság kérdése. Hargitai képviselő úr elmondta, hogy soha ilyen jó helyzetben nem voltunk. Persze, ha jól választjuk meg, hogy mihez képest, akkor természetesen még akár ezt is ki lehet mutatni. De azért hadd hívjam föl arra államtitkár úr figyelmét, ha már a fideszes képviselők elmentek, akik erről korábban szónokoltak hosszasan, hogy a válság előtt körülbelül 65 százalék GDP-arányos államadósság volt, de ha konkrétan a 2008-as adatot nézem, az 71,6 százalék volt GDP-arányosan, most, 2016-ban 74,1 százalék. Tehát ha ehhez mérjük, akkor talán már rögtön nem is olyan impozáns ez az adat.

A másik pedig, hogy ha konkrétan a számokat nézzük, akkor 2010-ben, a kormányváltáskor 19 500 milliárd forint volt az államadósság, 2016-ban pedig 26 000 milliárd forint nagyjából a magyar államadósság. Tehát ebben sem mutatható ki akkora nagy előrelépés.

Arról nem is beszélve, hogy mindezt úgy sikerült elérniük, hogy alapvetően a magánnyugdíjpénztári vagyont lenyúlták, és abból 2000 milliárd forintot

tettek bele az államadósság-csökkentésbe, a többit persze elköltötték saját magukra meg az államra. De az látható, hogy ebben az államadósságban sem olyan pozitívak az eredmények, mint ahogy azt önök említették.

Aztán volt még egy, amiben Banai államtitkár úr is, Hargitai alelnök úr is vitába keveredett velem. Ez a GDP-növekedésről szólt. Az ÁSZ elnöke is - aki szintén nem várta végig a vitának még az elejét sem, ahogy tegnap Matolcsy úr sem, ez valami betegség vagy vírus lehet, hogy a saját előterjesztésüket nem hallgatják végig, valószínűleg ők is unják azt, amit ők mondanak - azt mondta, hogy régiós összehasonlításban az európai uniós átlagnál jobban növekedett Magyarország 2016-ban, és ez micsoda fantasztikus eredmény.

Én bátorkodtam azt megjegyezni, hogy ha régiós összehasonlításban tesszük, akkor ez az adat már rögtön nem annyira szép, mert Románia, Bulgária, Lengyelország, vagy éppen Csehország, Szlovénia, Horvátország is megelőzte Magyarországot. És Hargitai úrnak az az állítása sem felel meg a valóságnak, ami arról szólt, hogy Magyarországon sokkal rosszabb volt a helyzet, mint ezekben az országokban. Kérem, ez nem igaz, hiszen 2009-ben, 2010-ben Románia, Szlovénia, Horvátország, de még a Balkán is sokkal nagyobbat zuhant, mint Magyarország. 2010 környékén vagy '11-ben már Magyarország GDP-növekedést produkált.

Magyarul: semmilyen formában nem igaz az az állítás, hogy a magyar gazdasági csoda egyedülálló Európában. Sokkal inkább az látszik, hogy Magyarországnak sokkal nagyobb lehetősége, távlata lenne, látva Romániát vagy éppen Bulgáriát is, Lengyelországról és Csehországról nem is beszélve, amit a rossz gazdaságpolitika nem megfelelően, nem kellőképpen aknáz ki.

Volt még egy állítás, ami legalábbis az elmúlt napok eseményei vagy hírei alapján megmosolyogtató vagy legalábbis némi kis korrekcióra ad lehetőséget. Arról beszélt talán Hargitai úr is, aztán államtitkár úr is, hogy megszabadultak a nemzetközi pénzügyi szervezetektől, mert Magyarországnak megvan az a képessége, tudása mind a Világbank, mind az IMF tekintetében, amivel a gazdasági válságot kezelni tudják, és ez a magyar gazdasági csoda tulajdonképpen irigyelt egész Európában.

Igazából akkor azt nem értem, hogy akkor Varga Mihálynak miért kellett most a Világbankkal kötnie egy együttműködési megállapodást. Ha ennyire ódzkodunk ezektől a nemzetközi pénzügyi szervezetektől, akkor most miért volt szükség arra, hogy Washingtonban aláírjunk egy olyan együttműködési megállapodást, amely szakmai segítséget nyújt a magyar kormányoknak a munkaerőpiaci kérdések, nehézségek megoldásában. Eddig folyamatosan azt hallottuk, hogy fantasztikus megoldásaik vannak, hogy tulajdonképpen Magyarországon már meg is szűnt a munkanélküliség.

És még volt egy: talán akkor arról beszéltek, hogy az akkori Pénzügyminisztérium - mert akkor még volt Pénzügyminisztérium - nem megfelelően készítette elő, nem megfelelő stratégiaelmélet vagy eljárásrend szerint készítette elő a költségvetéseket, bezzeg most.

(14.10)

Azért mosolyogtam, mert Banai államtitkár úr akkor is a Pénzügyminisztériumban dolgozott, a mi kormányunk idején is. Akkor nem államtitkárként, hanem ha jól emlékszem, főosztályvezetőként végzett egyébként jó szakmai munkát. Valószínűleg azért a Pénzügyminisztériumban nem minden szakembert cseréltek ki, meg nem mindenkit bocsátottak el, és vettek föl Fidesz-párttagkönyvvel rendelkező szakértőket.

Tehát ezek voltak azok a tények, amiket szerettem volna a vita során legalább a jegyzőkönyv számára rögzíteni, és még amit fontos lenne talán megjegyezni, és ezt kérdezném is államtitkár úrtól, hogy az ÁSZ elnöke arról beszélt, hogy egy versenyképességi fordulat történt meg 2016-ban Magyarországon. Mire alapozza ezt a kijelentést vajon az ÁSZ elnöke? Hiszen pont azt látjuk, hogy a versenyképességi rangsorokban Magyarország folyamatosan csúszik hátra, sőt Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr bizottsági meghallgatása során ő arról beszélt egyébként - némi kis önkritikával -, hogy nagyon sok sikert értek el, de egy terület van egészen biztosan, ahol további lépésekre van szükség, ez pedig a versenyképesség kérdése; és éppen akkoriban tárgyaltak a Versenyképességi Tanács keretében különböző lépésekről, amiket a kormányzat szeretne megvalósítani.

Tehát summa summarum: azt gondolom, hogy ez a versenyképességi fordulat egészen biztosan nem jó irányba tett fordulat, ha fordulatnak hívjuk, hiszen világosan lehet látni, hogy a különböző nemzetközi mutatók alapján Magyarország nem előrelépett ezen a területen, hanem sokkal inkább hátra.

A másik, ami szintén egy kérdés lenne az államtitkár úrhoz, hogy az OECD megállapította, hogy ez a magyar költségvetés rendkívül átláthatatlan költségvetés. Ez azért érdekes, mert Hargitai úr arról beszélt, hogy itt végre fantasztikusan egymásra épül az egyik évi meg a következő évi költségvetés, sőt hat évekre lehet előre tekinteni. A legutóbbi törvénytervezetnél megnéztem, milyen a középtávú kitekintése a Pénzügyminisztériumnak vagy az elkészített költségvetésnek. Maradjunk annyiban, - eléggé elnagyoltan fogalmazott, még ha tendenciákban érdekes módon sokkal inkább a valósághoz közeli információkat osztott meg, mint az adott évről szóló költségvetés.

Magyarul, az átláthatóság érdekében: hogy lehet az, hogy önök azt mondják, hogy ennyire transzparens, ennyire fantasztikus, ennyire egymásra épülő, jól összehasonlítható, jó struktúrájú költségvetés

még nem volt soha az életben Magyarországon, mi-
közben az OECD pedig pontosan azt hiányolja, hogy
ez a költségvetés egy európai összehasonlításban, az
OECD... - sőt szélesebb, mert OECD-tagországok
között bizony nem tekinthető százszázalékosnak, sőt.
Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Most kétperces felszólalás
következik. Gúr Nándor képviselő úr, MSZP!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, el-
nök úr. Ebben a két percben mélyelemzésekbe nem
megyek bele, majd azt egy következő megszólalásban
megteszem. Viszont alapot szeretnék teremteni az
államtitkár úr számára is ahhoz, hogy vitasson dol-
gokat, ha úgy gondolja, hogy vitatnia kell. A kormány
a zárszámadás tekintetében a saját dicséretét tartja
szem előtt meggyőződéseim szerint, míg a költségve-
tésük átláthatósága vagy inkább úgy fogalmaznék,
átláthatatlansága az, ami adott. Mesterházy képvise-
lőtársam szólott erről, hiszen pont az OECD-országok
között az egyik legrosszabb értékeléssel bír a magyar
költségvetés átláthatósága.

A zárszámadás tekintetében visszatükröződik
az, hogy amiről önök beszélnek, hogy ez a kormány-
zat és ez a kormányzati tevékenység, ami a hátunk
mögött van, ez az adócsökkentés költségvetésével
párosuló tevékenység nem igaz. Sokkal több adót
szabtak ki 2015-höz képest 2016-ban, évről évre
növekvő mértékűt, nagyságrendűt.

Magukon nem spórolnak. Az embereken spó-
rolnak, a jóléti kiadásokon spórolnak. Ott spórolnak,
ahol adni kellene. Erről Korózs képviselőtársam és
mások is szóltak. Nem látszik mindezek mellett a
bürokrácia csökkentése sem, sőt pont az látszik,
hogy hegyével nő az államtitkárok száma, hogy olyan
háttérfeltételeket teremtenek maguknak, amelyek-
ben lubickolni tudnak, miközben egyre több ember
meg egyre sanyarúbb körülmények közé kerül.

Inkább a bürokráciát kellene visszafogni, és a jó-
léti intézményeket, intézkedéseket kellene növelni.
Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. De ha nem másért,
mint a combjai izmainak megmozgatásáért ült le,
akkor azt javaslom, hogy ezt folytassa, történetesen
álljon föl, merthogy ön következik. Normál szót kérő
felszólalóként Gúr Nándor képviselő úr folytathatja a
gondolatainak megismertetését. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, el-
nök úr. Csakis annyit szeretnék ebben a mostani
normál megszólalásomban jelezni, amelyek a legfon-
tosabb kérdéseket érintően elkerülhetetlenek. Elhi-
bázottnak tartom az európai források elpazarlását,
merthogy elpazarlásról volt szó az elmúlt esztendő-
ben, és az arra épített gazdaságpolitikát is. Elhibá-
zottnak tartom ráadásul azzal együtt, amit ma már
többször említettünk, hogy a beruházások eredmé-

nyeképpen - mondhatom nyugodtan: eredményte-
lenségeképpen - 10,6 százalékos csökkenést könyvel-
tünk el.

Aztán még egyszer megismétlem, mert fontos-
nak tartom, hogy ha a GDP-hez, a bruttó hazai ter-
mékek összességéhez arányítom csak azt a nagyság-
rendet, mértéket, amit Banai Benő államtitkár úr
említett, mármint hogy 2500-2600 - általa említett
számról beszélek - milliárd forintból csak ezer-
egynéhány száz az, ami integrálódott abban az esz-
tendőben a gazdaságba, akkor is azt kell hogy mond-
jam, hogy az a GDP-hez viszonyítottan is 3 százalé-
kos nagyságrendet halad meg, miközben 2,2 százalé-
kos növekedésről tud számot adni. Magyarul, az
európai források nélkül ez a gazdaság meghalt volna
a kormányzati intézkedések idézőjelbe tett jóvoltá-
ból; nem nőtt volna, hanem csökkent volna. Persze, a
baráti oligarchák jól járnak. Ők megkaparintják
mindazt, amit meg akarnak kaparintani, amihez
hozzá akarnak férni. De még egyszer mondom: ezzel
ellentétben a jóléti kiadások, a jóléti intézkedések
visszaszorulóban vannak.

Tételesen nem igaz az, amiről az államtitkár be-
szél, mármint hogy az oktatás, az egészségügy és a
szociális kiadások tekintetében reálértéken - mondja
ő - több pénz fordul meg, mint, mondjuk, 2010-ben
vagy azt megelőzően. Tételesen nem igaz!

Önök ezeket az ágazatokat úgymond halálra íté-
ték. Forráskivonásokat - gondolkodtam közben,
igen -, ezermilliárd forintos nagyságrendű forráski-
vonást tettek ezen ágazatokon keresztül. Magyaror-
szágnak a pénzügyi forrásai nyilván nem olyanok,
amelyekben feltétlen módon azt lehet kinyilatkoztat-
ni, hogy dúskálni lehet, de azt igen, hogy ezzel szem-
ben a kormány viszont pazarló magatartást folytat,
elherdálja a közpénzeket.

Eközben a gazdasági növekedés képtelen még az
európai forrásokkal együtt is dinamikus pályára
állítani Magyarországot, de ha korrekt akarok len-
ni - és persze, hogy az akarok -, akkor azt kell hogy
mondjam, hogy az európai források nélkül nemhogy
képtelen, hanem a képtelenség netovábbját hívja
életre. Egyszerűen azt lehet látni, hogy önök alkalmatlanok arra, hogy egyrészt a rendelkezésünkre álló
európai forrásokat úgy használják fel, hogy az a gaz-
daság dinamizálását hívja maga után vagy hordozza
magában.

Három alapvető kérdésről kívánok szólni, ami
érinti a zárszámadási törvényt. Az egyik a munka
világához kapcsolódó kérdéskör, ahol azt kell rögtön
mondanom, hogy nyilván a foglalkoztatás annak
függvényében rajzolódik meg, hogy hogyan és mi-
képpen van működési lehetőségük a vállalkozások-
nak. El kell hogy mondjam az első mondatomban,
hogy úgy, hogy 2016-ban a vállalkozások által törté-
nő befizetések nőttek. Nőttek, ami nyilvánvalóan
gátat szab a megerősödésnek és a valós foglalkozta-
tási bővülési folyamatok kialakulásának; mondom: a
valós foglalkoztatási bővülési folyamatok kialakulá-

sának. Manipulálni lehet, hazug statisztikák gyártását lehet csinálni, de a valós, a gazdaságban történő foglalkoztatási bővülések sajnálatos módon sanyarú visszaigazolással párosíthatóak.

(14.20)

Mindezek mellett, hogy a vállalkozások befizetései nőnek, egyszer ma már említettem, de most akkor egy kicsit kibontom, a növekvő bírságolások jellemzik a tevékenységüket. Prevenzióról beszélnek folyamatosan, arról beszélnek, hogy nem bírságolni kell, hanem figyelmeztetni, majd ennek a következménye lehet, ha nem tartják be a vállalkozások a megfelelő útmutatásokat, hogy bírság következzen be, és ezzel együtt mégis azt igazolja vissza a zárszámadás is, hogy növekvő bírságolási összeg beszédére került sor. Meleget fújnak a szájukkal, kinyitják a következő pillanatban, és hideg levegő jön ki rajta. Azt akarom mondani tehát, hogy nem mondanak igazat. Arról „papolnak”, hogy egy jobb világot akarnak teremteni a munkaadók számára annak érdekében, hogy a foglalkoztatás bővülésének az esélye meglegyen, miközben még az irányukba történő bírságok kiszabása is növekvő trendet mutat. De a lakosságot érintően is, az embereket érintően is 2015-ről 2016-ra több mint 23 ezer millió forinttal nagyobb mértékű a beszédett személyi jövedelemadók mértéke, nagyságrendje.

Még egyszer visszatérek az alaphoz: bármit mondanak, bárhogy ki akarnak bújni ez alól a kérdéskör alól, a nemzetgazdasági beruházások mértéke 10,6 százalékos csökkenést hoz maga után. Hargitai János ennek kapcsán vagy ehhez illetően beszél arról, hogy milyen jó az a világ, amit élünk, amit önök teremtenek, hiszen megemelik a minimálbért, a garantált bérminimumot és sok minden egyéb mást. Cseresnyés Péter államtitkár úrnak azért mondom, hátha egyszer meg is hallja és utána is néz, és ennek következtében majd azért kezd el küzdeni, hogy ne úgy legyen, ami a valóság, amiről most beszélnek.

2010-ben Magyarországon a minimálbér nettója, kézbe kapott összege 60 200 forint volt. Most ott tartunk, hogy ez 74 ezer forintot ölel fel. Ez azt jelenti, hogy a menetközbeni hét év időszakában 20 százalékos mértékű inflációt figyelembe véve ez az összeg visszszámítva nagyjából ugyanott van, mint ahol a 60 200 forint volt, tehát vásárlóértékben ugyanaz. De a tragédia az, hogy öt éven keresztül ezeket a minimálbéres embereket meglopták, mert kevesebb vásárlóerő-értékű pénz volt a kezükben évről évre előrehaladva, mint amennyi az előtte levő esztendőben volt. A mély tragédia meg az, hogy ezekhez a minimálbérösszegekhez évről évre egyre növekvő mértékű terheket párosítottak. 2010-ben a munkaadó és a munkavállaló által megfizetett terhelés összesenben 32 ezer forint volt, most ez 73 ezer forint, munkaadó és munkavállaló által együttesen

megfizetendő. Több mint 40 ezer forintos növekmény a terhek tekintetében, ami a munkaadónak sem jó és a munkavállalónak sem. Mind a kettőtől elvesz. Ha mind a kettőnél ott hagyná, és azon a szinten tartotta volna, mint ami 2010-ben volt, akkor a munkaadónak több levegője lenne, nagyobb mozgásszabadsága lenne, a munkavállalónak meg direkt módon is több pénze lenne, de a munkaadónak is meg lenne az esélye arra, hogy további bérfejlesztést csináljon. Ha csak ezt hagyták volna béresülni, amit önök beszédtek, és a haverok között utána szétszórták, akkor ma 100 ezer forint feletti nettó minimálbérek lennének. Szóval, Hargitai Jánosnak csak annyit üzenek, hogy a minimálbér tekintetében azért küzdjön Cseresnyés Péter államtitkár úrral együtt, hogy ne a bruttók emelkedjenek az égig, hanem a nettók növekedjenek mértékadó módon, a reálértékben történő növekedést tapasztalhassák az emberek.

Ugyanez igaz a garantált bérminimumra is. Csak egy mondattal térek ki rá, nem akarom újra elmondani a történetet. Nagyjából 2010-ben 40 ezer forint járulékteher volt, most pedig 92 ezer forint, amit a munkaadók és a munkavállalók együttesen megfizetnek. No, ezen kellene változtatni, a kormányzati mohóságot kellene korlátok közé szorítani, és akkor a legalacsonyabb jövedelmi sávban lévő emberek tekintetében, a mértékadó nettó reáliák tekintetében történő fizetésemelésekről lehetne beszélni.

Nem akarok már a közfoglalkoztatottakkal foglalkozni, de az szégyenletes, amit önök csináltak, hogy a 60 200 forintos nettó 2010-es közfoglalkoztatotti bérről szemben behozták a 47 ezer forintot, most 54 ezer forint nettónál tartanak. Most, hét év elteltével csak abszolút értékben vetten is több mint 10 százalékkal kevesebb a kézbe kapott összeg, de ha reáliákban nézzük, akkor egyharmaddal kevesebb. Önök a volt kétharmados kormányzásukkal az egyharmadát elvették ezen emberek pénzének.

A foglalkoztatás tekintetében pedig, hogy lépünk túl egy kicsit a bérek kérdésén, csúsztatott statisztikákat használnak. Mondhatom úgy is, hogy hazudnak, belehazudnak az emberek szemébe. Igen, csúsztatott statisztikákat használnak, mert három mértékadó tényező - de tudok többet is mondani önnek, rakja össze magában - mértékadó módon befolyásolja a statisztikából visszatükröződő adatokat.

Egy. 2010-16 között, de 2016-17 között is százalékos a nagyságrendje a többletfoglalkoztatásnak a közfoglalkoztatásban. Tavaly még 220 ezer, most 180 ezer az átlag foglalkoztatotti létszám. Bármelyiket nézzük, nyilván pulzál a rendszer, de azt mondhatjuk, hogy 150-200 ezer fővel több munkavállalót könyvelnek el a statisztikában, mint 2010-hez képest a közfoglalkoztatás eredményeként. Elüldöztek ebből az országból több mint 600 ezer embert. Ezeknek az embereknek egy jelentős hányadát, jelen időszakban mintegy 140 ezer embert beszámítolnak a statisztikába olyanokként, mint akik Magyarországon végzik a munkatevékenységüket. Nem itt végzik a munkate-

vékenységüket, az önök ádáz cselekedeteiből fakadóan máshol szerzik meg a kenyerüket, de mégis itt vannak a statisztikában nyilvántartva. Harmadrészt arcátlan módon még a diákfoglalkoztatottak sokaságát is - pulzál a rendszer, időszakonként 150-200 ezer fő közötti -, akik 7-8 évvel ezelőtt nem voltak benne a statisztikában, ezt is beleszámítják.

Ez a három mértékadó számadat nagyjából félmillió embert érint. Nyugodt lelkülettel leszámíthatják abból a foglalkoztatási növekményből, amit önök propagálnak, és akkor kijön, hogy sok mindent nem csináltak. Sok mindent nem csináltak, miközben - emlékezzen vissza - 1 millió új munkahelyet ígértek, nem a közfoglalkoztatásban, nem külföldön, nem a diákfoglalkoztatásban, nem: a gazdaságban. Hol vannak önök ettől? Sehol.

Munkanélküliek? Napról napra jön a hír, hogy milyen jó, ma már csak 4,2, ma már csak 4,3, akár milyen százalékpontokkal párosítják a munkanélküliség rátaértékeit. Két mondat tartozik ehhez. Az egyik az, hogy az ellátási rendszerekben nem csökkentették a bevételek mértékét, de a kiadásokat igen. Ugyanazt a járulékot szedik be, mint 8 évvel ezelőtt ennek a kérdésnek a kezelésére, de 9 hónapra 3 hónapra csökkentették a futamidőt, ami átmeneti időszakokra történő ellátást biztosíthat az embereknek, és mindezek mellett, pofátlan módon, akit csak lehet, kitakarítanak, kirúgnak a rendszerekből. Hát, így lehet, de ez nem egy normális szociális hozzáállás a dolgok kezeléséhez! Nem kilödni kell az embereket az ellátórendszerekből, nem olyan szintre szűkíteni az ellátás időtartamát, ami ellehetetleníti őket, hanem méltányos és persze őket serkentő magatartásformákat életre hívó intézkedési sort vagy követelményeket kell támasztani.

Nemzeti Foglalkoztatási Alap? 340 milliárd forint volt az a pénz, amit a Start-munkában terveztek. Tudja, emlékszik rá, napocskákat, felhőcskéket rajzoltattak az emberek sokaságával ahelyett, hogy a normális, aktív foglalkoztatáspolitikai eszközök rendszerét ne lenullázták volna, hanem személyre szabott szolgáltatások sokaságát biztosították volna. Azt kell hogy mondjam, olyan utat járnak, amelyek tényleg csak arról szólnak, hogy az önök saját érdekük szerinti, a kormányzati érdekük szerinti kielégülése bekövetkezhessen, és nem az emberek érdekében cselekszenek. Nem az vezérli önöket, hogy hogyan és miképpen lehetne, mondjuk, a szociális kiadások tekintetében mértékadó növeléseket véghez vinni. Nem az vezérli önöket az adócsökkentés költségvetésének a címszava alapján, hogy tényleg, valóban kevesebb adó beszédére kerüljön sor és több lehetőség biztosítására, nem, hiszen most is azt tették, hogy 180 ezer millió forinttal több adót szedtek be, szedett be a kormány a vállalkozásoktól és az emberektől, mint az azt megelőző esztendőben.

Meg kell hogy mondjam, hogyha még egy pikírt mondattal akarom befejezni a mondandómat, hogy a pénzügyi szervezetek különadója tekintetében

80 000 millió forinttal - 80 000 millió forinttal! - kevesebbet szedtek be 2016-ban, mint 2015-ben. Kinek a pártján állnak önök valójában? Az, amiről beszélnek, meg ami a valóság, az olyan messze van egymástól, mint - szokták mondani - Makó Jeruzsálemtől. Hát, ennyit első körben. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(14.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólás következik, Teleki László képviselő úr, MSZP.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azért kértem szót, mert Szilágyi Györggyel nem tudok vitatkozni, habár biztos nem jó számomra, hogyha nem tudunk vitatkozni, de egyetértünk egy-két dologban. Egyetlenegy dolog miatt tettem, hogy szót kértem, mégpedig azért, mert amikor azt mondja, hogy a roma embereknek is változniuk kell, illetve másképp kell gondolniuk azt Farkas Flórián ügyében, hogy mit tegyenek, igen, csak azt elfelejti - és ön nagyon jól tudja, mert a területet járja ön is -, hogy azokon a településeken, ahol a Fidesz polgármesterei vannak, nagyon sok esetben kényszerhelyzetben vannak, pontosan azért, a közfoglalkoztatás ügyében, és így nagyon sokszor nem tudnak mit tenni, mint ilyen felszólításra elmennek dolgozni. Tudja, hány telefont kaptam én az elmúlt napokban, hogy el kell mennem a szolnoki Lungo Drom-os ülésre, mert különben nem lesz közfoglalkoztatásom? Rengeteget. Persze, ez nem jelent semmit, változnunk kell.

Én ezért, amikor a változásról van szó, akkor éppen Hiller István választmányi elnök úrnak a felkérésére készítettem egy olyan tanulmányt, amely pontosan arról szól, hogy a roma embereknek a változását - paradigmaváltásnak hívjuk egyébként - hogy lehetne elkezdni, de egyetlenegy biztos: azért vissza kell nyúlni a történelemben, '90 előtt ezek a roma emberek dolgoztak, és nem sorolom fel az idő rövidege miatt, hogy hol dolgoztak és mennyien dolgoztak. *(Banaí Péter Benő visszatér az ülésrembe.)* Abban, hogy most, jelen pillanatban ez a helyzet kialakult, nagymértékben szerepe van a mindenkori kormánynak, hogy a roma munkavállalók ide jutottak, ahova jutottak, és mindnyájunknak a kötelessége és felelőssége, hogy a paradigmaváltás megtörténjen akár a roma foglalkoztatás szemszögéből, akár pedig kormányzati szempontoknak a figyelembevételével vagy az államigazgatási rendszereknek az átalakulásában.

Ezt viszont, én azt gondolom, nem lehet másképp, csak úgy, hogyha közös felelősséget érzünk, mert a történelem bebizonyította azt, hogy ezek az emberek akarnak és szeretnének dolgozni, a lehetőséget pedig nem kapták meg úgy, ahogy kellett volna, és a fejlődési lehetőséget, a fejlődési pályát pedig leltitották, úgy mondom, az oktatás területén, a

szakképzés területén (*Az elnök csenget.*) és a továbbjutás lehetőségein belül. Köszönöm. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szilágyi képviselő úr, Jobbik, két percben.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Csak azért, hogy hátha engem is megfeddnek, hogy azt mondom, hogy egyetértek önnel nagyon sok mindenben, amit éppen most is elmondott, és valóban így van. Az egy nagyon sajnálatos dolog egyébként, és teljesen mindegy, hogy itt most éppen romákról vagy nem romákról van szó, hogy egy olyan országban élünk, ahol valóban zsarolni lehet embereket azzal, hogy elvesztik a munkájukat, hogyha nem azt teszik, amit a kormány vagy a hatalom akar, ahol egy olyan fullasztó légkörben kell élnünk, ahol az embereknek féltetniük kell a munkájukat akkor, hogyha, mondjuk, kinyilvánítják a véleményüket, ez egyáltalán nem jó, és ezen változtatni kell.

A másik pedig, hogy azzal is egyetértek - csak ismét a felelősség kérdése -, hogy teljesen más volt a roma-társadalomnak és a cigányságnak a helyzete a '90-es években, és teljesen más ma, és teljesen más-képp is állt hozzá a cigánytársadalom akkoriban akár a munkához, és mi ezt mondtuk folyamatosan, hogy sajnós. De azért a felelősséget el kell vinni, ebben önök is nyakig benne vannak az MSZP-vel az elmúlt 27 évben, hogy most már visszafordíthatatlan folyamatok lesznek, ha ezzel tényleg nem foglalkozunk komolyan.

Ha továbbra is az lesz a romapolitika, hogy meg lehessen vásárolni a romák szavazatát, és ezért nem próbáljuk meg őket felzárkóztatni, akkor sajnós már ott tartunk, hogy van egy olyan generáció, amely már nem látta a szüleit dolgozni például, és nem tudja, hogy mi a munka becsülete, mondjuk. És mi azt szeretnénk, hogy ez ne így legyen, hanem inkább ebben a részben menjünk vissza az időben, és legyen egy olyan foglalkoztatáspolitikája egy normális kormánynak - ilyen lesz a Jobbik-kormány 2018-ban -, amely megpróbálja felzárkóztatni a romákat is, és megpróbálja megteremteni azokat a lehetőségeket, hogy aki akar, az hasznos tagja tudjon lenni a társadalomnak, és ne egy teljesen más életstílusra próbáljon meg berendezkedni. De, mondom, a legtöbb dologban, amiről beszélgettünk, egyetértek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Normál felszólalóként Gúr Nándor képviselő úr, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ott folytatom, ahol az előbb abbahagytam: alapvetően tehát a szociális típusú kérdések tekintetében néhány apró kitekintést szeretnék tenni. Az államháztartási kiadások vonatkozásában örülök neki, hogy Banai Benő államtitkár úr visszatért, mert

így nyilván meg tudjuk beszélni azt, hogyha esetleg én nem jól látnék valamit; de sajnálatos módon előre kell közölnöm, hogy jól látom, mert én is ismerem a számadatokat.

Az államháztartási kiadások tekintetében 2015 vonatkozásában a társadalombiztosítási és a jóléti szolgálatok vonatkozásában 15 százalékos mértékű volt a kiadási részarány, 2016-ban ez 14,5 százalékos mérték. Ezzel csakis azt akarom mondani, hogy ez nem tűnik soknak így, ez a fél százalék, de egy költségvetésen belül, mondjuk, 1 százalék is közel 200 milliárd forint, tehát 100 milliárd forintos nagyságról beszélünk. Vagy - nem akarok a részletekbe belemenni a nyugellátástól az egyéb szociális támogatásig vagy a jóléti szolgáltatások kérdésköréig - ha arra tekintünk rá, hogy a települési önkormányzatok vonatkozásában, ma durván 3200 települési önkormányzat vonatkozásában a szociális támogatásoknak a kérdésköre, a pénzügyi háttér feltételei hogyan alakultak 2015-ről 2016-ra, akkor sajnálatos módon az a kép tárulkozik elénk, hogy időben előrehaladva, egyik évről a másikra sajnálatos módon kevesebb az a pénzeszköz, ami a szociális támogatások körében a települési önkormányzatok szintjén rendelkezésre áll. Azt gondolom, hogy nem kell mélyebben elemezni ezt, ez önmagában sem elfogadható, ez önmagában sem megbocsátható.

A másik dolog, amiről Korózs képviselőtársam részben szólt, a nyugdíjasokat érintő kérdéskör. Itt szeretném jelezni, hogy méltánytalanul - méltánytalanul! - kevés az a pénzeszköz, amit önök a méltányossági nyugdíjrendszer keretei között fogyanatosítanak, működésbe hoznak, 700 millió forintos nagyságrend. Tudja, ez az, amire több mint 66 ezer ember pályázott, 66 ezer ember arra a 700 millió forintos nagyságrendre, és ebből 29 ezer fő kapott támogatást.

De ettől még nagyobb problémának tartom azt, hogy az elmúlt több mint hét éves kormányzásuk időszakában, közel nyolcéves kormányzásuk időszakában önök az öregségi nyugdíj minimumösszegét befagyasztva tartották 28 500 forinton, egyetlenegy árva fillérrel nem változott ez az összeg. Szeretném jelezni: a rendszerváltás pillanatától nem volt olyan kormányzat, még az első Orbán-kormány sem, amelynek az időszakában, négyéves parlamenti ciklusában ne nőtt volna az öregséginyugdíj-minimum összege, ami most 28 500 forint. Most, a második és a harmadik Orbán-kormányzás időszakában, államtitkár úr, ez egy árva fillérrel nem nőtt, 28 500 forinton fagyott be.

És 28 500 forint és 50 ezer forint között ma ebben az országban van több mint 70 ezer olyan nyugdíjas, aki nyugdíjas, nyugdíjat kap, aki ebbe a nagyságrendbe tartozó, ebbe a pénzügyi nagyságrendbe tartozó mint nyugdíjas, és ha a nyugdíjszerű ellátottakra tekintünk rá, akkor még van másik 350 ezer ember, közel félmillió ember az, aki 28 500 forint és 50 ezer forint közötti nyugdíjat vagy nyugdíjszerű ellátást kap.

Önöknek ez a kérdés nem fontos, szavakban igen, a tettek vonatkozásában persze kevésbé.

Az is szégyenletes, államtitkár úr, hogy ma - ugye, már önök létminimum-számítási metodikákat nem használnak, nem hagyják még a KSH-nak sem, amit korábban csinált, hogy ezeket kiszámolja - a nyugdíjasokat érintő létminimum összege, tudja, 80 ezer forint alatt van, 79 ezer és egynéhány száz forint az egy főre eső. Ma a nyugdíjasok között több mint egymillió ember - több mint egymillió ember! - van, aki a nyugdíjas-létminimum összegét sem kapja meg nyugdíjként. Azt gondolom, ha valami, akkor e tekintetben kellett volna lépéseket eszközölniük.

És hát persze hozzáteszem azt is, amiről Korózs képviselőtársam beszélt, de megerősítem, hogy a járuléklafonnak a likvidálásával önök elérték azt, hogy ma Magyarországon van - mondjuk, a két szélsőértéket mondom - olyan nyugdíjas, aki 28 500 forintot kap, meg van olyan, aki 3 millió forint feletti összeget, magyarul: a két nyugdíjas nyugdíjösszege között százszorosnál magasabb értékű szorzó van.

(14.40)

Hát, ez az önök viszonyulása ahhoz, hogy hogyan és miképpen kell kezdet nyújtani az embereknek. És persze, ha már nyugdíj, akkor azt is hozzáteszem, amit én egy alapvető bűnnek tartok az önök részéről, hogy 2011 decemberében, amikor bebélyegezték az öregségnyugdíj-korhatár 65 évét - csak azért mondom, hogy tudja, hogy világos legyen az ön számára is, ha esetleg ezt nem olvasta volna -, volt akkor egy népi kezdeményezés, amely 62 évben szeretne volna az öregségnyugdíj-korhatár plafonját megállapítani, ezzel szemben a Fidesz ezt elutasította, a 65 év mellett tette le a voksát.

Nekem nem feltétlenül ezzel van bajom. Azzal van a bajom, hogy mindezek mellett, hogy 65 évben rögzítették az öregségnyugdíj-korhatárt, a rá következő esztendőben mindenfajta rugalmassági eszközt likvidáltak. Mindenfajta. Ezalatt értse azt, hogy a korengedményes nyugdíjazástól kezdve a korekedvmények rendszerének a kilúgozásán keresztül gyakorlatilag minden-minden lehetőséget, minden kikaput - az önök szája íze szerint kimonodott szavak alapján kikaput - bezártak. Ezzel szám-talan, nem tízezerrel, hanem százezerrel, számtalan embert hoztak olyan kilátástalan helyzetbe, ami a megélhetésük minimumának a megteremtési alapját nem hordozta magában.

Egy szó, mint száz, önök szociálisan érzéketlenek. Önök maguk felé nagyon érzékenyek. Ott mindent, ott az atyáúristen, mindaz, amivel megáldotta önöket, ami önöknek jár a maguk hitvallása szerint, az megvan. Az embereknek meg semmi, onnan elvesznek, azokat megnyomorítják!

Gondolja végig a példát, amit mondok! Az a 62-63 éves ember, aki 43-45 év szolgálati idővel a háta

mögött elveszíti a munkalehetőségét ma Magyarországon, még ma is, amikor már 600 ezer embert elüldöztek és kell a munkaerő, abban a Magyarországon is azzal a helyzettel találja magát szembe, hogy vagy elmegy nyeresre - nyugdíj előtti segélyre, hogy világos legyen -, és kap 44 ezer forintot, vagy felveszi a sárga mellényt és kimegy a parkokba, és kvázi közfoglalkoztatottként keres 54 ezer forintot. Mondom: 45 év szolgálati idővel a háta mögött. Mindenfajta rugalmasságot megszüntettek. Hiába hosszú évtizedek vannak a háta mögött, nem, ez nem számít. Ez nem számít. A legsanyarúbb körülmények közé sodorják ezeket az embereket.

Államtitkár Úr! Mi ez, ha nem a legnagyobb bűnök egyike, amit önök csinálnak? És kikkel teszik mindezt? Nyilván nem azokkal, akik adott esetben több diplomával a kezükben, nyelvtudással bírva, kreativitással és sok minden egyéb mással felvértezve tudnak a munkaerőpiacon szerepet vállalni, hanem azokkal, akiknek vagy van egy szakmai képesítésük, vagy adott esetben az sincs, de jó betanított munkásként tudtak dolgozni. Ezek az emberek a munkaerőpiacon hatvanegynéhány esztendősen újra nem fogják megtalálni a helyüket, mert akarjuk, nem akarjuk, a munkaerőpiac is úgy működik, hogy legkiváltképp az ereje teljében lévő embereket kívánja elsődlegesen abba a helyzetbe hozni, hogy profitot és hozamot termeljenek. Na, de ez érthető, nekik ez a dolguk. Ők nem szociális jóléti intézmények, ők profitot akarnak termelni. De önöknek meg nem az a dolguk kormányzati szerepvállalóként, hogy csakis a haszonszerzés lebegjen a szemük előtt, hanem az a dolguk, hogy igenis, bizonyos értelmű szociális érzékenység is legyen a cselekedeteik körében, és ezért azoknak az embereknek, akik ilyen helyzetbe kerülnek, képesek legyenek kezdet nyújtani.

De nem akarok leragadni ennél a kérdéskörnél, ezért az ön által említett kérdésekhez nyúlok vissza néhány gondolat erejéig.

Azt mondja, hogy GDP-arányosan az adósság csökken. Nem vitatom, államtitkár úr. Nem vitatom, bár nyugodt lelkülettel még ezt sem merném az ön helyében állítani, mert 2008-ban, a pénzügyi, gazdasági világválság bekövetkeztekor, amikor az államadósságnak a nagyságrendje 16 000 milliárd forint volt... (*Banai Péter Benő: Miről beszél, most őszintén?*) - kezdjen el gombot nyomni, beszéljük meg! 16 000 milliárd forintos nagyságrendű volt. Ez nagyjából ilyen 70-egynéhány százalékos volt, na, nem a 78-79 százalék környéki számadatokról beszélünk, hanem a 70-egynéhány az eleje a 70-eseknek, tehát a 71-72 százalék környéki volt a GDP-hez viszonyítva - 2008, pénzügyi, gazdasági világválság beköszönte -, ez 2010-ben, már megélve a pénzügyi, gazdasági világválságot is, csak 19 300 milliárd forintos nagyságrendű, ezzel szemben most 2016. december 31-én már 25 900 milliárd forintos nagyságrend.

Államtitkár úr, hülyíteni lehet itt egymást, beszélhet ön nekem GDP-arányos mértékekről, egye-

bekről, én meg akkor abszolút értelmű számadatokról beszélek, és azt mondom önnek, hogy elfogadhatatlan az, hogy miközben az aranytartalékokat lenullázták, miközben a magánnyugdíjpénztári 3000 milliárd forintot elkobozták, és mondhatnék még „miközben”-t, aközben - és ezek nem fillérek, ezek több ezer milliárd forintos nagyságrendű tételek egyenként, miközben 10 000 milliárd forintnyi nagyságrendű tételt összességében eltapsoltak e tekintetben - 25 900 milliárd forintos, GDP-hez viszonyított 72-73 százalékos mértékű adósságról tudunk beszélni.

Államtitkár úr, azt is el kell mondani, hogy milyen pénzeket koboztak el, mit nulláztak le, az ország aranytartalékát is lenullázták!

Vagy azt mondja, hogy külső finanszírozások, hogy olcsó finanszírozások. Egyetlenegy tételt mondanék önnek. Tudom, olcsó finanszírozás, letelepedési kötvény. Mi a francért nem beszélnek a Parlament falai között a letelepedési kötvényről? Arról a becstelen folyamatról, amit önök elindítottak, ahol az offshore cégeken keresztül, a Jóisten tudja csak megmondani, hogy kik, hogyan, a haverok, az oligarchák köréből kik, hogyan részesültek ezekből a forrásokból, a 100 milliárd forintos nagyságrendet messze meghaladó haszonból. És ki fizeti vissza ezeket a pénzeket? Nem ön, államtitkár úr, nem a kormány, nem, az emberek összességében, mert ön is tudja, hogy öt év lejárta után ezeknek a pénzeknek a visszafizetésének meg kell történnie.

Azt akarom mondani, és azt kell hogy mondjam, hogy becstelen az, amikor még akkor is fenntartották a letelepedési kötvényeken keresztüli finanszírozást, amikor a piacról történő finanszírozás már sokkal olcsóbb lett volna.

Arról beszélnek, hogy csökken a segélyezetttek száma? Persze, hogy csökken, hogy a francba ne csökkenne, ha kilöknek mindenkit az ellátórendszerből!?

Arról beszélnek, hogy nő a foglalkoztatás? Persze, hogy a francba ne nőne, hogyha hazug statisztikákkal etetik az embereket?!

Egy millió új munkahelyet a gazdaságban! Államtitkár úr, ez volt 2010-ben az önök választási ígérete. Egy millió új munkahelyet a gazdaságban. A gazdaságban, államtitkár úr, nem a közfoglalkoztatásban, nem külföldön, nem diákfoglalkoztatás keretei között!

És akkor nem térek vissza a nyugdíjasok kérdésköréhez, nem térek vissza ahhoz, hogy hogyan hazudnak a szemükbe, és közben mi a valóság. Már csak két dolgot említek meg önnek. Az egyik dolog az, hogy tételesen nem igaz az, államtitkár úr, amit ön mond a tekintetben, hogy az oktatás és az egészségügy finanszírozása tekintetében reálértéken nőtt 2010-hez képest a 2016-ban történő finanszírozás. Tételesen nem igaz.

A másik dolog, államtitkár úr. A kormányzati hatáskörben történő pénzügyi felhasználások, tudja, az a 200 milliárd forint körüli összeg vagy afölötti

összeg, azt mondja, hogy a törvényi kereteken belül? Államtitkár úr, államtitkár úr, nézzen a szemembe! Nézzen a szemembe, hogy úgy tudjam önnek mondani! Mi ez a mondat, hogy a törvényi kereteken belül, amikor olyan törvényeket hívnak életre, ahol lassan már az lesz a szöveggörnyezetben, hogy ha a fideszes lop, az nem tekinthető lopásnak! Ilyen törvények keretei között? Ilyen törvények keretei között mondja azt itt, a Parlament falai között, hogy a törvényi kereteken belül?

Az OECD-országok között a legátláthatatlanabb a pénzügyi felhasználás. Ezt nem én mondom, kutatási eredmények támasztják alá.

Az utolsó mondatom pedig arról szól, nagy higadtsággal, hogy akkor, amikor a beruházási rátáról beszél, akkor, amikor tudjuk, hogy 10 százalékot meghaladó mértékű csökkentés volt, akkor államtitkár úr, ne arról meséljen nekem, hogy majd 2017-ben meg '18-ban jobb lesz, ne arról meséljen! Arról meséljen, hogy miért nem volt ez jobb 2016-ban, arról tárgyalunk!

Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(14.50)

ELNÖK: Kétperces felszólalásra Mesterházy képviselő úr, MSZP!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az államtitkár úr, a másik államtitkár úr már elment, és nem válaszolt a kérdésemre, ezért szeretnék Banai államtitkár úrnak is a figyelmébe ajánlani két kérdést. Az egyik az átláthatósággal kapcsolatos. Itt azt hallottuk az ÁSZ elnökétől, de főleg Hargitai képviselő úrtól, hogy tulajdonképpen ilyen átlátható költségvetése még nem volt sohasem Magyarországnak az elmúlt 27 évben, és nemcsak átlátható, hanem egymásra épülő, hat évekre, száz évekre előre tekintő költségvetésről van szó. Hogy akkor az OECD miért minősíti ebből a szempontból a magyar költségvetést nem kellően átláthatónak? Tehát valahol itt azért valamifajta ellentét feszül a propaganda és a nemzetközi szervezet állásfoglalása között.

A másik: államtitkár úr, hogy fordulhat az elő, hogy a költségvetésben államigazgatási szervek, projekteket menedzselő cégek képtelenek egy költségvetést megtervezni? Nézzük a vizes vb költségvetését, amelyik naponta került mindig pár milliárddal többbe, kis túlzással. A mai napig nem tudjuk pontosan, hogy mennyire került ez a vizes világbajnokság, és itt nem azzal van a gond, hogy a magyar sikerek ne lennének fontosak számunkra vagy a nemzetközi rendezvények, és még azt sem vonom kétségbe, hogy nem kell mindig profitot termélnie egy ilyen nemzetközi eseménynek, de azt azért igen, hogy milyen költségvetés az, milyen projektmenedzsment az, ahol nem lehet megmondani előre legalább egy 10 száza-

lékos tévedési százalékkal, hogy mekkora lesz a költségvetés. Tehát itt 2-3-4 milliárdok úgy repkedtek egy-egy projekt kapcsán, hogy idézem, öröm volt nézni. Tehát hogyhogy nincs ennek semmilyen következménye, hogy felelős beosztásban levő állami tisztségviselők vagy állam által közpénzből finanszírozott tisztségviselők képtelenek megtervezni egy költségvetést, ami miatt később egyébként a költségvetés ilyen-olyan bugyraiból újabb és újabb forrásokat kell ehhez biztosítani? Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, és ne is tessék leülni. *(Jelzésre:)* De az a helyzet, hogy időközben változás történt, úgyhogy mégis foglaljon helyet. Ezt azért ajánlom barátsággal, mert Szilágyi képviselő úr gombot nyomott, és így módja van két percben felszólalni. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Én csak meg szeretném erősíteni ezt a kérdést, hogy ez valóban fontos kérdés, amelyet képviselőtársam itt éppen feszegetett a vizes vb-vel kapcsolatosan. Ugye, az a gond - ajánlom MSZP-s képviselőtársam figyelmébe is -, itt az a gond, hogy nem telt el még a vizes vb óta igazán hosszú idő, csak pár hónap, tehát szerintem mire majd meg tudunk húzni egy normális egyenleget, azt lehet, hogy egy-másfél év múlva kellene, hiszen már rég vége van a vizes vb-nek, de még mindig szinte naponta jönnek azok a hírek, hogy mennyivel emelkedik a vizes vb költségvetése, mire kellett még fizetni, mire nem kellett fizetni.

És ha már említette azt, hogy mennyire átláthatatlan és mennyire lehetett tervezni - persze, nem kapcsolódik teljes mértékben szorosán ehhez a most tárgyalt témához, de mégiscsak érdekes -, nem tudom, államtitkár úr tud-e arra válaszolni, hogy az volt a vizes vb előtt, hogy amikor visszabontják majd az ideiglenes lelátókat, akkor abból parkolóház fog épülni. Azért is nézett úgy ki a vizes vb idején a Dalgály aréna, mint egy parkolóház, merthogy ezek parkolóháznak lesznek az alapjai. Arra lennék kíváncsi, hogy hol épül ez a parkolóház, mert ez egy nagyon fontos kérdés, hiszen bele volt tervezve, hogy ez nem ablakon kidobott pénz, hanem majd egy utána felhasználható parkolóház alapjai már előre elkészültek, és ha jók az információim, akkor ezeket a visszabontott elemeket nem egy parkolóháznál használják fel, hanem éppen viszik a szeméttelre őket, és különböző más dolgokra.

Ezek fontos kérdések egyébként, és ezért is mondtam azt - nem tudom, államtitkár úr itt volt-e vagy nem az első hozzászólásomnál -, hogy azért nem is szeretnék igazából hozzászólni, mert én ennek az egész jelentésnek megkérdőjelezem úgy a szakmaiságát, hogy az mennyire szakmai és mennyire politikai jellegű *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, úgyhogy kérem,

hogy erre tényleg, ha tud, akkor majd válaszoljon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Mesterházy Attila képviselő úr normál felszólalásban, MSZP. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Szerintem helyes, hogy Szilágyi képviselő úr egy kicsit tovább részletezte ezt a felvetést, hiszen akkor valóban még arról nem is beszéltünk, hogy még utóhasznosítás szempontjából sem tudták jól megtervezni ezeket a létesítményeket és projekteket. Hát még mi lenne akkor, ha Magyarország olimpiát is rendezhetne! Akkor, azt gondolom, egészen biztos, hogy a magyar költségvetés csődbe is menne, mert ha ilyen arányban növekednének a megrendezés költségei egy olimpia esetében, mint ami a vizes vb-nél volt, akkor azt már a magyar költségvetés egészen biztosan nem bírná el.

Még egy dologra szerettem volna felhívni a figyelmét itt a vitában államtitkár úrnak, erről Gúr Nándor már részben beszélt, és valóban a jóléti kiadásokkal is kapcsolatos. Itt a vitában ma még nem hangzott el, hogy nem is olyan régen az Európai Unió egy felmérést tett közzé, ha jól emlékszem, 260 körüli, pontosan 263 régióját mérte föl az Európai Uniónak különböző gazdasági mutatók alapján, hogy milyen fejlettséggel rendelkeznek az EU-átlaghoz mérten ezek a régiók. Itt az a sajnálatos eredmény született, hogy az Európai Unió 20 legrosszabb helyzetben levő régiója között 4 régió Magyarországról tartozik bele ebbe a körbe, ez az észak-alföldi régió, az észak-magyarországi régió, a dél-dunántúli régió és a dél-alföldi régió. Tehát magyarul, a kormány a 2016-os költségvetésben sem fogalmazott meg olyan költségelemeket, olyan komplex fejlesztési programokat, amivel nemcsak ennek a négy nagyon elmaradott régióknak a helyzetét tudta volna javítani, hanem a különböző regionális fejlesztésekben élen járhatott volna.

De ha hozzáteszem egyébként még a legfejlettebb régiókat, a budapesti központi régió a legfejlettebb, ez az EU-s átlag 105 százalékát éri el, csak összehasonlításképpen mondom - az előbb államtitkár úr nem volt akkor éppen itt, amikor a regionális helyzetről beszéltem a GDP-növekedés szempontjából -, akkor most mondok egy másik adatot. A pozsonyi régió 188 százalékon van ugyanebben a felmérésben, a prágai 178 százalékon, Bukarest, amit mindig úgy szoktunk emlegetni, hogy hol vannak ők hozzánk képest, 136 százalékon van, Budapest pedig, ismétlem, 105 százalékon. Tehát magyarul, lenne mit tennie a kormánynak nem csak a jóléti kiadások tekintetében, ahogy itt a vitában többször elhangzott.

Őn beszélt mindenféle reálérték-növekedésről, meg Hargitai úr is, hogy mekkora pluszforrások jelentek meg az oktatás és az egészségügy területén. Ez

megint csak konkrétan egyrészről vagy hazugság, vagy a statisztika öncélú torzítása, hiszen a bázist eléggé levitték, több száz milliárd forintot vettek ki ezekből a szektorokból megszorítások révén az elmúlt hat-hét évben, tehát ahhoz képest, hogy valamit visszapótolnak, az messze nem azzal az eredménnyel jár, mintha eleve nem vettek volna el forrásokat, sőt inkább ezekhez a forrásokhoz esetleg pluszforrásokat is biztosítottak volna. Arról nem is beszélve, hogy például az egészségügy területén azokat a forrásokat is beleszámítják ebbe, amelyeket az európai uniós forrásokból tudnak, tudtak ezekre a célokra fordítani.

Tehát ahogy korábban is elhangzott, a jóléti kiadások tekintetében ez a költségvetés kevesebbet költ, mint a válság előtti vagy a válság közbeni 2010-es költségvetés, és emellett pedig nem látunk olyan fejlesztéspolitikai elképzelést, aminek persze kell hogy legyen egy költségvetési leágazása, ami például ennek a négy régióknak a helyzetét turbó gyorsasággal javítaná, hiszen itt nem beláthatatlan kérdésekről van szó, hanem olyanokról, amivel valóban van értelme és lehet is belátható időn belül valamit kezdeni.

Még egy olyan kérdés volt, amire nem kaptunk eddig választ. Az ÁSZ elnöke arról beszélt, hogy valamilyenfajta versenyképességi fordulatot látott ő a 2016-os költségvetésben. Sajnos az ÁSZ elnöke elment rögtön a hozzászólása után, tehát tőle már ezt nem tudtuk megkérdezni pontosítás végett, ezért államtitkár urat kérdezném, hogy miben látja ezt a hatalmas versenyképességi fordulatot, hiszen az ön főnöke, Varga Mihály a költségvetési bizottsági meghallgatásán a tavalyi év végén arról beszélt, hogy nagyon sok fantasztikus sikert értek el, de egy témakörben valóban önkritikusan, meglepően önkritikusan fogalmazott, azt mondta, hogy bizony a magyar versenyképesség tekintetében van még mit tenni. Igaz, hogy a miniszterelnök éppen pár nappal ezelőtt valahol meg arról beszélt, hogy Magyarország már az európai uniós források nélkül is fantasztikus eredményekre volna képes, és hogy nem igaz az az állítás, hogy esetleg a magyar cégek bizony versenyképességi hátrányban lennének az európai uniós források nélkül.

(15.00)

Ami azért érdekes, mert számos olyan tanulmány, amit egyébként a kormány rendelt meg, például Lázár János által fémjelzett minisztérium - ugye, a KPMG, és azt hiszem, a GKI közös tanulmányában is az szerepelt -, hogy bizony európai uniós források nélkül a magyar GDP-növekedés, ahogy erről Gúr Nándor már beszélt, hosszú éveken keresztül negatív is lehetett volna, illetőleg, hogy ezeknek az európai uniós forrásoknak bizony van negatív, úgynevezett kiszorító hatása is a magyar gazdasági szférában. Tehát egy picit mintha ellustulnának a cégek, hiszen az európai uniós forrás ilyen

szempontból egy - talán szabad így fogalmazni - egyszerűbb forrás, mintha a banki hitelekhez akarnának fordulni ezek a cégek, hiszen ezeknek egy jelentősebb vissza nem térítendő támogatást is jelent sok esetben. Tehát magyarul, a versenyképesség tekintetében egészen biztosan újabb és újabb lépéseket kellene tennie a kormánynak, nem is beszélve az oktatásról, az innovációról és sok minden másról, amihez hozzásegítheti Magyarországot. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Államtitkár úr jelentkezett szólásra, de szeretném önnel közölni, amit onnan nem láthat, hogy egy kétperces hozzászólás van - ami persze nem garancia a jövőre nézve, de egyfajta remény -, hogy kíván-e most felszólalni, vagy pedig zárszóban elmondja akkor a véleményét. *(Banai Péter Benő: Zárszóban elmondom.)* Magyarul visszavonta. *(Banai Péter Benő: Igen.)* Rendben.

Kétperces felszólalás következik. Gúr Nándor képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én meg pont azt szeretném kérni államtitkár úrtól, hogy ne vonja vissza, és ne mondjon zárszót, mert az kevésbé érdekel, mint hogy megvitassunk dolgokat. Tehát azt szeretném kérni... *(Banai Péter Benő az elnökre mutat.)* Mondom, ön, államtitkár úr, egy szuverén egyéniség. Ugyanúgy, ahogy a Ház elnöke is egy szuverén egyéniség. Tehát arra kérem, hogy ne vonja vissza hozzászólását, ne olyan helyzetet akarjon teremteni, hogy ön majd zárszóban elmondja mindazt, amit ön gondol arról, amiről mi ma itt beszélünk a Parlament falai között az ellenzék padsoraiból, hanem legyen méltó valamikori önmagához, amikor hajlandó és képes volt vitatkozni. Legyen méltó ahhoz, mert azt én becsültem. Ne sorakozzon fel azon államtitkárok sorába, körébe, akik egyetlenegy árva szót nem mernek mondani egy vitában, és majd a végső következtetéseket levonva, úgymond kioktató jelleggel, adott esetben az ellenzék felé fordulva megmondják, hogy mi az igaz, az okos, az észszerű. Én önt nem ilyennek ismertem, ne zárszót akarjon mondani, válaszoljon a kérdésekre, amely tekintetében adott esetben szükségszerűen és nem feleslegesen újabb egyeztetésekre, vitákra, megbeszélni való dolgokra kerülhet sor. Úgyhogy arra kérem nagy tisztelettel, hogy a következő gombnyomása ne a zárszóról, hanem a felvetődő kérdések válaszadásáról szóljon, amely lehetőséget ad arra, hogy utána, ha a képviselők bármelyike akar, akkor ebben a vitában tovább folytathassa a mondandóját annak érdekében, hogy bizonyos kérdések tisztázása és világosan való látása adott legyen mindenki számára.

Államtitkár úr, remélem, érti a kérésemet, és remélem, eszerint fog cselekedni. A reményeimet ön már többször megerősítette, mert hajlandó volt vitázni. Remélem, most is hajlandó, és nem zárszót

akar mondani. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, a képviselők közül kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nem érkezik jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e most reflektálni. *(Banai Péter Benő jelzésére:)* Banai Péter Benő államtitkár urat, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárát illeti a szó. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Gúr képviselő úr szavaival kell kezdenem, és arról biztosíthatom képviselő urat, hogy értelmes vitára saját magam mindig vállalkozom, és igyekszem az értelmes szakmai felvetésekre reagálni, ugyanakkor az az érzésem, hogy az éves költségvetések tárgyalása és a zárszámadás tárgyalásakor is többször elhangoznak olyan állítások, olyan kérdések, amelyekre a válaszok hiába hanganak el, újból és újból ugyanazok a sajnós fals, téves állítások kerülnek megfogalmazásra. Tehát én a magam részéről az értelmes vitára mindig nyitott vagyok, nyitott is leszek; annak nem látom értelmét, hogy ténybeli, tárgybeli dolgokkal vitatkozzunk. *(Gúr Nándor: Most miért nem tetted ezt?)*

Én a mai nap elhangzott kérdései között láttam olyanokat az ellenzék részéről, amelyek valóban vitára érdemesek. Mesterházy Attila, a Költségvetési bizottság elnöke utolsó felszólalásában a versenyképesség ügyét említette; ez egy olyan téma, amiről, azt gondolom, érdemes beszélni. És a 2016-os zárszámadás, azt gondolom, hogy azt mutatta, hogy a versenyképesség mérő objektív mutatók terén Magyarország jól teljesített. Ezt nemcsak kormányzati emberként mondom, hanem olyan emberként is, aki látja az Európai Unió tagállamainak adatait, az összes makrogazdasági adatot, és aki látja a piaci befektetők, illetőleg a hivatalos hitelminősítők, egyéb gazdaságpolitikát mérő szervezeteknek az értékítéletét.

Kétségtelen, hogy az objektív mutatók mellett vannak olyan versenyképességet befolyásoló szubjektív tényezők, amelyek pozitív vagy negatív irányba téríthetik el egy adott ország versenyképességi mutatóját. Pont ezekről a tényezőkről is beszéltünk. Ilyen például a World Economic Forum előrejelzése, ahol 70 százalékban szubjektív mutatók kerülnek megfogalmazásra, szubjektív mutatók adják az index tartalmát. Na, ezen a területen is sikerült előrelépni kilenc helyezést a legutóbbi, Magyarországra vonatkozó statisztika alapján.

Ugyanakkor azt gondolom, hogy igen, versenyképesség tekintetében, termelékenységünk tekintetében vannak feladatok, és azt gondolom, hogy a 2016-os hatéves bérmegállapodás ebbe az irányba

lép előre, hiszen egyre inkább azt követeli meg a vállalkozásoktól, hogy magas hozzáadott értékű termékeket állítsanak elő, magas hozzáadott értékű szolgáltatásokat nyújtsanak, és ennek az előállításához jól megfizetett és jól képzett munkaerő álljon rendelkezésre. Azt gondolom, hogy vannak feladataink, de látszik, hogy milyen lépéseket tettünk, és melyek azok a lépések, amelyek a versenyképességet mérő objektív mutatókat is tudják javítani, és bízom benne, hogy a szubjektív mutatókat is megváltoztatják.

Ami a költségvetés végrehajtását, a 2016-os költségvetés átláthatóságát illeti: azt ismét le szeretném szögezni, hogy minden kormányzati döntés és a kormánytól független szervezetek költségvetési végrehajtása tekintetében csak a törvényekkel összhangban történt. Amikor arról beszélek, hogy a kormány a törvényes kereteken belül hajtotta végre a költségvetést, akkor arra gondolok, hogy tiszteletben tartotta a költségvetési törvényben lefektetett hiánycél, tiszteletben tartotta az adósság csökkentését.

Igen, a jogszabályok alapján - hozzáteszem, hasonlóan a 2010 előtti időhöz - vannak olyan előirányzatok, amelyeknek a felhasználása a kormány döntése alapján történik. Ez teljesen természetes; ezekről a forrásfelhasználásokról a zárszámadásban is beszámol a kormányzat, illetőleg a döntések nyilvánosak. De azt gondolom, hogy a 2016-os költségvetés és annak végrehajtása e tekintetben is pozitívum, e tekintetben is követte a kormányzat azon politikáját, mely szerint a hiánycél fontosnak tartjuk. Emlékeztetnék arra, amikor kritikák hangoznak el, hogy 2010 előtt tipikusan nem ez volt a helyzet. És nemcsak a gazdasági válságra lehet hivatkozni, hanem azokra az időszakokra is, amikor a gazdasági válság előtt volt olyan év, hogy Magyarország 9 százalék fölötti GDP-arányos hiányt ért el. Látjuk, hogy a 2016. évben is és a megelőző években és reményeim szerint a 2017. évben is érdemben 3 százalék alatt tud teljesülni az államháztartás hiánya.

A vitában a gazdasági növekedést hajtó európai uniós forrásokról is szó volt. Megismétlem, a rendelkezésre álló statisztikák alapján, ha csak az európai uniós források hajtják a magyar gazdaság bővülését, akkor 2016-ban visszaesést kellett volna lássunk. És megismétlem, természetesen érdemben befolyásolja az uniós források felhasználása azt, hogy hogyan alakul a gazdasági növekedés, de a nemzetközi példák és a magyar példák azt mutatják, hogy a gazdaságpolitika minősége határozza meg azt, hogy van-e egy országban növekedés vagy nincs.

Ikotity képviselő úr azt mondta, hogy veszélyes lehet az uniós források gyors felhasználása, hirtelen jelentkezik egy egyszeri forráselköltés, egy egyszeri keresleti hatás, amely a későbbiekben az uniós források úgymond visszaesésével problémát okozhat. Ezen megállapítással vitatkoznom kell, hiszen az új, 2014-20-as időszakban a kormányzat alapvetően a közvetlen gazdaságfejlesztési támogatásokat emelte

az első helyre, 60 százalékos a közvetlen gazdaságfejlesztési forrásoknak az aránya.

(15.10)

Ezen gazdaságfejlesztési források többletvállalati beruházást, nagyobb foglalkoztatást, nagyobb bért eredményezhetnek. Tehát közgazdasági szavakkal élve, a kínálati hatás, a támogatott beruházásoknak a nagyobb termelése a későbbiekben jellemezheti az országot. Ezért racionális ezen fejlesztési forrásoknak minél gyorsabban történő felhasználása. És ismétlem: a 2007-13-as időszaktól eltérően a 2014-20-as időszak forrásainál döntő részben közvetlen vállalati támogatásokat, a gazdaság megerősítését szolgáló támogatásokat kíván a kormányzat felhasználni. Így az uniós források felhasználásának nemcsak egyszeri, úgymond keresleti hatása van, hanem egy tartós, a támogatott vállalkozások nagyobb termelékenységét és nagyobb kibocsátását eredményező hatása is lehet.

A 2016-os zárszámadás, ismétlem, arról számolt be, hogy ezen uniós támogatásoknál az állam megelőlegezett jelentős forrásokat. Ezen megelőlegezett forrásoknak a reálgazdasági hatása alapvetően 2017-től teljesül, és szerencsésen, az ország erőfeszítéseinek köszönhetően úgy tudta 2016-ban ezt a jelentős előfinanszírozást a kormány teljesíteni, hogy mellette az államadósság is csökkenő pályán maradt. Megismétlem: az a 2016-os államadósság-csökkenés, amely jellemezte az országot, 2011 óta jellemzi Magyarországot, és Magyarország azon néhány európai uniós tagállam között van, aki 2011 óta évről évre tudta csökkenteni az államadósságát.

Ezen kedvező makrogazdasági feltételek, peremfeltételek mellett a 2016-os zárszámadás adatai alapján a lakosság, a családok jelentős mértékben tudták bővíteni forrásaikat. Ez a forrásbővítés az említett gazdasági növekedésnek, a foglalkoztatottak száma bővülésének és a reálbérek 7,7 százalékos növekedésének köszönhető. Emellett az adókedvezmények is hozzájárultak a jövedelmek növekedéséhez. Emlékeztetnék arra, hogy a kétgyermekes családok családi kedvezménye bővült, emlékeztetnék arra, hogy a személyi jövedelemadó kulcsa 16-ról 15 százalékra csökkent.

A családok mellett a nyugdíjasok 2016-ban a reálnyugdíjuk értékének növekedését látták, hiszen 1,6 százalékos emelés mellett az infláció mindössze 0,4 százalékos volt, és év végén a költségvetési helyzet azt is lehetővé tette, hogy Erzsébet-utalvány kerüljön kifizetésre. A nyugdíjasokról sok szó volt a mai vitában. Azt gondolom, hogy ezek a számok, ezek a tények önmagukért beszélnek, és igenis össze lehet hasonlítani a 2010 óta folytatott kormányzást a 2010 előttivel. 2010 óta a reálbérek, a nyugdíjak reálértéke több mint 10 százalékkal nőtt. Tudjuk, hogy ugyanezt a reálnövekedést nem minden évről mondhatjuk

el a 2010 előtti időszak tekintetében, sőt a 13. havi nyugdíj csökkentésére ekkor került sor.

A költségvetés stabilitása, amely a 2016. évet és a megelőző éveket is jellemzi, és a 2017. év első 9 hónapját is jellemzi, úgy valósult meg, hogy számos ágazat forrása bővült. 2016-ban sok szó volt erről, voltak rendkívüli jellegű kiadások is, például az ország és Európa megvédése. Azt gondolom, hogy ennek pozitívumairól kevés szó volt, pedig érdemes róla beszélni. Igen, meg tudtuk tenni azt, hogy több tízmilliárd forintot fordítottunk a határok védelmére, a terrorveszély elhárítására, és ma Magyarország az egyik legbiztonságosabb ország az Európai Unióban. De ezen egyszeri kiadások mellett a rendszerű kiadások is számos területen növekedtek.

Gúr képviselő úr, aki már a választ nem hallgatta meg (*Gúr Nándor a jegyzői székéből: Itt vagyok!*), azt mondta - bocsánat, tévedek, igen -, azt állította, hogy tényszerűen nem igaz, hogy 2009-hez képest az egészségügyi és oktatási kiadások reálértékben növekedtek volna. Akkor jegyző úrnak felhívom a figyelmét a 2009-es ténybeli számokra, a 2016-os zárszámadásra, amiről most szó volt, és ha jegyző úr megengedi, a tisztelt Országgyűlés megengedi, akkor mondanám a számokat. Oktatási tevékenységek 2009-es abszolút összegű kiadása: 1529,7 milliárd forint, 2016-ban a zárszámadás számai alapján: 1846,5 milliárd forint. Egészségügy 1185,3 milliárd forint nominálisan, 2016: 1521 milliárd forint. (*Gúr Nándor: Reálérték!*) Reálérték, jegyző úr, hallottam, ezt mondtam. Kérem akkor, nézze át a számokat, és tisztelettel azt kérem, hogy revideálja az állításait, ugyanis jegyző úr a parlamenti vitában nem valós dolgokat állított. A kumulált infláció 2009-16 között 17,3 százalék; reálértékben mind az oktatási, mind az egészségügyi kiadások növekedtek.

Arról egy szakmai vitát folytathatunk, hogy ennek milyen bontása volt. Az állításom az, és a '16-os zárszámadás ezt mutatja, hogy béremeléseknél is voltak többletek, és természetesen a béremeléseken kívül számos változás volt, akár a beruházások tekintetében, akár az intézményrendszer finanszírozása tekintetében. Van még feladatunk, azt gondolom, ezen a területen is, de tényekkel nehéz vitatkozni, és a tények azt mutatják, a 2016-os zárszámadási tények is azt mutatják, hogy a 2009. évhez képest a sokszor emlegetett forráskivonás nem valóság, épp az ellenkezője történt.

A vitában elhangzottak olyan tételek is, amelyekre nem a 2016-os zárszámadás, hanem a '17-es zárszámadás ad majd választ. Ilyen például a vizes vb finanszírozásának a tétele. Azt tudom elmondani, hogy természetesen ugyanúgy, ahogy a költségvetés végrehajtásáról a kormány mindig beszámolt az Országgyűlés részére, ugyanezt fogja tenni a 2017-es év tekintetében. Annyit hadd jegyezzen meg, hogy nemzetközi vélemények alapján rendkívül sikeres világbajnokságot tudtunk megrendezni. Úgy tudtuk megrendezni, hogy a forrásokat az államháztartás

2017-es stabilitása mellett tudtuk biztosítani, és arra hívom fel a figyelmet, hogy számos olyan beruházás valósult meg, amely tartósan velünk marad. Tehát amikor a vizes világbajnokság megrendezésének költségeit fogjuk elemezni, akkor a pozitívumok, az eredmények mellett, amellet, hogy ez a rendezvény rendkívül nagy reklámot és rendkívül pozitív hírt jelentett Magyarország tekintetében, azt is látnunk kell, hogy számos új beruházás valósult meg, amely tartósan itt marad velünk. Gondolok például az új Aréna uszodára.

A 2016-os zárszámadás értékelésekor tehát, azt gondolom, egy olyan évet hagyhatunk magunk mögött, amely a makrogazdasági számok szempontjából is kedvező, a családok jövedelmi helyzetének változása szempontjából is kedvező, és természetesen van még számos feladat előttünk, de azt gondolom, hogy ezek a múltbeli eredmények azt mutatják, hogy a kormányzati gazdaságpolitika megtalálja a válaszokat azokra a kihívásokra, amelyek az ország előtt állnak. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Czeglédy-ügy károsultjainak rendkívüli kárrendezéséről** szóló határozati javaslat általános vitájának folytatása és lezárása. Gulyás Gergely, Bóna Zoltán, Hende Csaba, Budai Gyula, Németh Sziárd István képviselő urak, Fidesz, valamint Hollik István képviselő úr, KDNP, képviselők által benyújtott előterjesztés H/17788. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy az általános vita megkezdése során elhangzott már az előterjesztői nyitóbeszéd, a kormány képviselőjének felszólalása, a vezérszónoki felszólalások, valamint az elsőként jelentkezett független képviselő felszólalása. Most tehát további képviselői felszólalások következnek.

Felszólalásra jelentkezett Heringes Anita képviselő asszony, MSZP.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a szót. Sajnálom, hogy az előterjesztők közül egyetlenegy képviselő maradt itt; úgy látom, őt itt hagyták nekünk, hogy mégis legyen valaki, aki védi a mundér becsületét, egy olyan dologban, ami, azt gondolom, hogy védhetetlen. Mert önök felhasználják ebben a határozati javaslatban a diákokat politikai hisztériakeltésre. Ilyen egyszerű dolog történik és nem több.

(15.20)

Mégpedig azért, merthogy önök meg is fogalmazzák a határozati javaslatukban, hogy felkérjük a

kormányt, hogy tegyen lépéseket a lehető leggyorsabban a kárt szenvedett diákok számára az őket megillető, ki nem fizetett jövedelmek rendkívüli és méltányosságon alapuló, a károkozó által ki nem fizetett összeggel megegyező mértékű kárrendezés érdekében.

Azt gondolom, abban minden képviselőtársam egyetért, hogy a diákoknak meg kell kapniuk a bérüket. Csakhogy a károsultak ebben az esetben, amiről önök Czeglédy-ügyként beszélnek, nem a diákok, merthogy az ügyvel kapcsolatban a diákokat önök rángatták bele. Mégpedig elmondom, hogyan. Egyszerű a téma és egyszerű az ügy, ami előttünk fekszik, hiszen a májusi béreket a Human Operator Kft. rendesen, annak és módja szerint elkezdte kiutalni már a megfelelő időpontban, június 9-én. Viszont a független NAV június 13-án zárta a számlájukat, így már nem tudták befejezni a kifizetéseket, amelyek összege a számlájukon volt, így a diákok megkaphatták volna a bérüket a cégtől, csak önök, vagyis hát mondjuk ki, a független NAV, zárta a számlát. Innentől kezdve nem lehetett kifizetni. Így önök csináltak a diákokból károsultakat, nem más. Ez nagyon egyszerű, így lehetett politikai hisztériakeltésre felhasználni ezt az ügyet.

S akkor nézzük tovább! Egyszer csak hirtelen a semmiből, vagyis hát nem is a semmiből, hanem Kósa Lajos háta mögül előjött egy régi barát, Fiák István, a DiákÉSZ elnöke, az a Fiák István, aki örömmel fogadta a nyugdíjas-szövetkezeti törvény létrehozását is. Persze, hogy örömmel fogadta, hiszen ő volt az egyik első, aki rögtön meg is alapított magának egy nyugdíjas-szövetkezetet. Tegyük hozzá, ő az, aki egy másik diákmunka-szervező szövetkezetnek is a háttérében áll, tehát ki is mondhatjuk, hogy némiképp érdekelt ebben az ügyben. No ő az, aki hirtelen a semmiből, Kósa Lajos háta mögül előlépett. Honnan is ismerhetik ők egymást? Onnan, hogy ők a Magyar Korcsolya Szövetség igazgatóságában együtt ülnek. Ő csak előlépett, és gondolta, hogy megvédi a diákokat, és mindenhol hisztériakeltően hangoztatta, hogy több ezer diákról beszélünk, majd pedig hivatalos levelében megírta, hogy összesen 16 diák fordult hozzá.

A 16 diákot is ki kell fizetni, és hangoztatni is szeretnénk minden egyes alkalommal, hogy persze mindenkinek meg kell kapnia a munkabérét. Nem ez a kérdés. De amilyen határozati javaslatot önök letettek ide az asztalra, az nem erről szól, hanem egyszerűen a politikai hisztériakeltésről. Mert ha a fideszes képviselők valóban fontosnak tartanák a problémát, akkor e határozati javaslattal szemben olyan tartalmú törvénymódosítást kellett volna beterjeszteniük, amely lehetővé teszi a büntetőeljárás alatt is, hogy a gazdasági társaságok számláiról a munkabérek az adóhatóság által felügyelt módon kifizetésre kerülhessenek. De nem ez történt. A Fidesz a jövő tavaszi parlamenti választások megnyerése érdekében attól sem riadt vissza, hogy a szorult helyzetbe került diá-

kokat saját politikai céljainak elérése érdekében fel- és kihasználja. Ezzel nemtelenül használja fel a kiszolgáltatott diákokat az országos közvélemény megérettetésére és befolyásolására.

Azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez az ügy nagyon csúnya. Azért nagyon csúnya, mert önök egy olyan útra léptek, amit szerintem sokan nem gondoltak volna, amikor ebben a parlamentben a képviselői esküjüket letették. Önök a választási kampány érdekében bármit és bárkit kihasználnak és felhasználnak, a diákokat is. Olyan esetre használják fel őket, amiben önök nem tudták jobb megoldást, csak azt, hogy egy politikai ügyet kell belőle csinálni.

Azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy szégyelljék magukat. Oldják meg, hogy a diákok ki legyenek fizetve, oldják meg, hogy mindenki megkapja a munkabérét, mert ez teljesen jogos követelés. De ne használják föl a fiatalokat, ne használják föl a diákokat, és ne használjanak föl egyetlen magyar állampolgárt se arra, hogy maguk politikai hisztériakeltés céljából kampányt folytassanak! Ki merem mondani, hogy ez a legundorítóbb eszköz, amit tehetnek.

Az lenne a legeszszerűbb, és ha egy picit kereszténység is van önökben, egy picit lelkiismeret és gerinc, hogy még visszavonják ezt a javaslatot, és azt mondják, hogy olyan javaslatot tesznek le, ami a probléma megoldásáról szól, és nem arról, amit ide letettek az asztalra. Kérem, képviselőtársam, és képviselőtársaimat, akik ezt benyújtották és akik valószínűleg meg is szeretnék majd szavazni a Fidesz-KDNP padosoraiban, hogy vegyék elő gerincüket, és vegyék elő a lelkiismeretüket. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselője következik. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ahogy elhangzott, délelőtt már valóban elhangzottak a vezérszónoki felszólalások, akkor még megtisztelte jelenlétével az Országgyűlést Gulyás Gergely frakcióvezető úr, és Hende Csaba is itt ült a teremben. Hende úr a felszólalásom alatt, amikor elmondtam, hogy mi történt Szombathelyen, fennhangon kiabált és azt állította, hogy nem igaz, amit mondok. Úgy néz ki, hogy annyira nem volt igaz, hogy most már nem mer visszajönni és megvédeni az általános vita során a saját érveit, pedig mondtam neki, hogy én állok rendelkezésre, itt vagyok és vitassuk meg.

Az eset nagyon sok kérdést vet fel. Az, hogy ezt a határozati javaslatot támogatni kell, nem kérdéses. A Jobbik Magyarországért mozgalom is támogatni fogja, hiszen azok a diákok, akik megdolgoztak a pénzükért, és akik elképzelhetően politikai csatározások miatt nem jutottak a saját pénzükhöz, de egyébként minden valószínűség szerint - feltételes

módban mondom én, bár a határozati javaslatban nem így szerepel, de a nyomozás még tart, de feltételes módban - és az ügyészség szerint is Czeglédy Csaba a társaival együtt többszintű céghálót működtetett, hogy így kerüljék el a közterhek megfizetését.

Ez törvénytelen, ebből valószínűleg bírósági ügy is lesz, és tárgyalni fogja a bíróság, de az, hogy ők a közterhek megfizetését el akarták kerülni, még nem jelenti azt, hogy nem fizették volna ki a diákokat, ha nem zárolták volna a számláját ennek a cégnek. Azt azért vizsgálni kellene, hogy igazából ki okozta a jelenlegi helyzetet. De mondom még egyszer, vitán felül áll az, hogy a diákokat kártalanítani kell, meg kell kapniuk azt a munkadíjat, amiért megdolgoztak.

De azt is mondtam, hogy én álszent dolognak tartom ezt a javaslatot, és itt voltak a viták Hende Csabával, hiszen meg kell vizsgálni azt is, hogy a Fidesz és a KDNP mit tett ebben az ügyben, hogy állt hozzá ehhez az ügyhöz, miért van az, hogy fél évvel az ügy kirobbanása után tartunk ott, hogy majd valamikor, pár hónap múlva megkapják a munkájuk után járó pénzt, amikor a Jobbik Magyarországért Mozgalom már négy hónappal ezelőtt javasolta önöknek ezt a megoldást. Farkas Gergely képviselőtársam felszólította a kormányt, hogy kártalanítsa a diákokat, de önök akkor ezt lesöpörték az asztalról.

Sőt, elmondtam azt is, s ez is így volt, hogy a szombathelyi közgyűlésben Balassa Péter jobbkios önkormányzati képviselő azonnal jelezte, hogy ő a saját képviselői keretéből 1 millió forintot följánl erre a dologra, és hozzanak létre egy olyan alapot, amely alaphoz bárki társulhatott volna. A többi önkormányzati képviselőt is felszólította erre. A kártalanítás folyamata már elkezdődhetett volna ezzel a pénzügyi alappal akár már jó pár hónappal ezelőtt is.

S ami még kérdéses volt, az pedig az, ahogy önök az ügy kirobbanása óta viselkednek és hozzáállnak ehhez az ügyhöz. Engem már az is egy kicsit felháborít, hogy az elmúlt két-három hétben Budai Gyula volt elszámoltatási kormánybiztos - nagyon lényeges egyébként, hogy milyen titulusban volt, hiszen 2010-ben, amikor a Fidesz kormányra került -, nos, a második Orbán-kormány idején ő volt az, akit azzal bízott meg a miniszterelnök, hogy itt aztán olyan elszámoltatás lesz, hogy az csak na. Ígérték ezt Gyurcsány Ferencel kapcsolatban is, aztán nem történt semmiféle elszámoltatás. S ennek fejében Budai Gyula két vagy három hete azzal turnézik folyamatosan, hogy ő megkérdezi az MSZP-t, Gyurcsány Ferencet meg mindenkit, hogy lehet az, hogy Gyurcsány Ferenc ilyen kapcsolatban volt Czeglédy Csabával, meg pénzt adott neki kölcsön, meg milyen pénzmozgások voltak.

Tetszettek volna elszámoltatni Gyurcsány Ferencet, akkor most nem lenne kérdés! Önök elszabotálták az elszámoltatást, és utána ezt megpróbálják teljesen rátolni másokra.

S hogy mennyire álságos az, amit csinálnak, azt az is mutatja, hogy a szombathelyi városi önkor-

mányzat és a képviselő-testület hogy viselkedett ez után az ügy után.

(15.30)

Hiszen a jobbkios képviselő a következőket kezdeményezte azonnal. Az egyik az volt, hogy egy mentelmi és összeférhetetlenségi kezdeményezést nyújtott be az önkormányzathoz, amit önök ott, fideszes-KDNP-s képviselők leszavaztak úgy, hogy egyébként a közgyűlés időpontjában Budai Gyula az épület előtt sajtótájékoztatót tartott, és elmondta, hogy hú, itt micsoda bűnözők vannak, és hogy lehet önkormányzati képviselő, meg hasonló. De már a vizsgálat nem volt önöknek ínyükre.

A másik, hogy kezdeményeztünk egy vagyonyvitelkezési eljárást akkor, amikor kiderült, hogy vannak különböző ausztriai bankszámlák meg esetleg aranyrudak és hasonló. Érdekes módon a Fidesz-KDNP ezt sem támogatta, nagykoalícióban az MSZP-vel. Tehát, ami a legfurcsább ebben, hogy az MSZP és a Fidesz Szombathelyen közösen védte és védi a mai napig Czeglédy Csabát.

Aztán a harmadik javaslat volt, és talán ez volt a legfurcsább, hogy ebben nem voltak partner a Fidesz-KDNP, hogy épült - most már fölépült, de abban az időszakban még épülőfélben volt - a szombathelyi stadion. Ennek a kivitelezéséért felelős önkormányzati cégnél a felügyelőbizottsági pozíciót ki látta el? Czeglédy Csaba. Ő felügyelt súlyos százmilliós beruházás felett a felügyelőbizottság elnökeként, akkor is, amikor letartóztatták. És amikor letartóztatták, és a Jobbik azt javasolta, hogy Czeglédy Csabát azonnal váltsák le a felügyelőbizottsági pozícióból, ezt megtehették volna. Önkormányzati képviselői posztból, ugye, nem tudják visszahívni, csak maximum felszólítani, de innen visszahívhatták volna, de a Fidesz-KDNP, összefogva az MSZP-vel, ezt leszavazta.

És hónapoknak kellett eltelti addig, amíg beláták, hogy ez az állapot nem tartható, és valóban visszahívták a felügyelőbizottsági pozícióból Czeglédy Csabát. Tehát fölmerül a kérdés, hogy vajon a Fidesz-KDNP, nagykoalícióban az MSZP-vel, hónapokon keresztül miért védte Szombathely városában Czeglédy Csabát, amikor a központi kommunikációban önök folyamatosan teljesen mást kommunikáltak, teljesen mást mondtak.

Egy utolsó dolog, ami még nagyon-nagyon érdekes. Ez pedig az, hogy még mielőtt letartóztatták volna Czeglédy Csabát, már hónapokkal előtte egy Fideszhez tartozó újságíró folyamatosan arról írt cikkeket, hogy a Human Operator cégnél minden valószínűség szerint gondok vannak, hiszen különböző esetek kapcsán felmerült a neve. Vagyis ez azt jelenti, hogy a helyi Fidesz jóval többet tudott az eseményekről, mint egy átlagember vagy akárki más. A helyi Fidesznek már hónapokkal előtte tudnia

kellett, hogy itt valami gond van. Mégsem tettek semmit, mégsem léptek az ügyben semmit.

Tehát, még egyszer mondom, a határozati javaslatot támogatjuk, azt viszont, amilyen álságos politikát folytat a Fidesz ebben az ügyben is, elutasítjuk, azt egyszerűen felháborítónak tartjuk. Felszólítjuk önöket, hogy ne csináljanak mindenből politikai haszonszerzést a választások előtt, ne használják ki a fiatalokat, azokat a fiatalokat, akiket valószínűleg becsaptak ebben az ügyben; azokat a fiatalokat, akiket önök felhasználnak ebben az ügyben azért, hogy esetlegesen megpróbálják megőrizni a hatalmukat.

A magyar társadalom nagy része átlát egyébként önökön, hiszen elég feltűnően és átlátszóan keverik azokat a bizonyos kártyákat, amikről úgy gondolják, hogy a Habony-boszorkánykonyhában ki tudják keverni. Higgyék el nekem, hogy ez még vissza fog ütni önökre! Még egyszer kérem, ne használják fel a fiatalokat arra, hogy önök politikai hasznot szerezzenek akár csak ebből az ügyből. Inkább azzal foglalkozzanak, hogy ne egy ilyen tüneti kezelés legyen, mint amit most benyújtottak ide, a Ház elé, hanem valóban próbáljuk meg megvédeni a diákmunkásokat. De hosszú távra találunk ki olyan rendszert, olyan megoldásokat, amelyek tényleg azt szolgálnák, hogy ezek a fiatalok, akik az első alkalommal találkoznak a munkával, ne ilyen rossz tapasztalatokat gyűjtsenek.

Ebben is partnerek vagyunk, hiszen a Jobbik már öt évvel ezelőtt elkezdett egy kampányt, „A diák nem rabszolga” című kampányt, amelynek keretében egyébként olyan feladatokat is átvállaltunk a kormánytól, amelyeket szerintem a kormánynak kellett volna már rég megvalósítania. Például egy olyan panaszbejelentési lehetőség áll a fiatalok rendelkezésére a Jobbik részéről, ahol jelezhetik azokat a problémákat, azokat az akár törvénytelenégeket vagy akár sérelmeket, amelyek őket érik a munkájuk során.

Szerintem egy ilyen panaszbejelentő irodát egy felelős kormánynak kellene működtetnie, egy felelős kormánynak kellene azzal foglalkoznia, hogy a diákok ne legyenek kiszolgáltatottak akkor, amikor a munkaerőpiacra próbálnak lépni. Fokozottabb védelmet, fokozottabb ellenőrzést kellene bevezetni, és megvizsgálni azt, hogy vajon a jelenlegi törvények és jelenlegi szabályozások alkalmasak-e arra, hogy biztonságban legyenek a diákok. Mert véleményünk szerint nem, mert ha alkalmasak lennének, akkor ilyen Czeglédy-ügyekkel nem találkozhatnánk Magyarországon. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az a napnál is világosabb, hogy egy újabb politikai kommunikációs eszközt dob be a Fidesz ide a politikai kampányba. Tehát ennek a

mostani határozattervezetnek sem a diákokhoz, sem az igazság megtalálásához semmilyen köze nincs az égardta világon. Valószínűleg ezért sincs olyan nagy fideszes jelenlét itt a teremben, mert ha jól látom, akkor egyetlen fideszes képviselő ül a teremben, aki jegyzi részben ezt a határozattervezetet. Talán a szégyenérzet azért mégiscsak valahol ott van a fideszesek lelkében, hogy minden ügyből aljas módon akarnak politikai hasznot húzni.

De hogy néhány szót erre a határozatra is vesztegessünk, néhány pontra majd kitérnék, először hadd kezdjem azzal, hogy azt írja ez a határozat, hogy a bűncselekményből eredő károk enyhítése iránt, most szó szerint idéztem belőle, illetőleg egy kicsivel lejjebb, ez az első ponton belül van, úgy fogalmaznak, hogy Czeglédy Csaba, az MSZP-DK-Együtt szombathelyi képviselője és társai tudatosan megkárosítottak személyeket.

Ez azt jelenti, hogy ez egy eldöntött tény, ugye, hogy megtörtént ez a bűncselekmény. Sőt, az is eldöntött tény az országgyűlési határozat szerint, hogy ezt Czeglédy Csaba és különböző társai követték el. Aztán egy kicsivel később az általános indoklásban az első sor úgy kezdődik, hogy az elmúlt évek egyik legjelentősebb, bünszervezetben elkövetett csaláso-rozatára májusban derült fény. Itt is múlt időben fogalmaz, aztán valószínűleg megjött az esze egy kicsit annak, aki fogalmazott, mert lejjebb már mindenhol azt használja, hogy a megalapozott gyanú szerint.

Én csak arra szeretném felhívni mindenkinek a figyelmét, mindegy, hogy most ki hogyan látja és mi lesz ennek az eljárásnak a vége, hiszen azt hinné az ember, hogy ma Magyarországon van rendőrség, ügyészség, meg még bíróság is, hogy ezeknek a szerveknek a feladata kinyomozni, majd pedig eldönteni azt, hogy valaki követett-e el bármilyen törvénysértést vagy szabálytalanságot, hogy van egy-két olyan alapokmány, ami az ártatlanság vélelméről szól. Ezt az egy szem fideszes képviselő figyelmébe ajánlanám.

Ilyen például Magyarország Alaptörvényének XXVIII. cikke, amelyik kimondja, hogy „Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.” Aztán van az Alaptörvényen túl számos olyan, Magyarország által is ratifikált nemzetközi szerződés, mint például a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egységokmánya, amelyben a 14. cikk 2. pontja a következőképpen fogalmaz: „Bűncselekmény elkövetésével vádolt minden személynek joga van arra, hogy ártatlannak tekintéséig mindaddig, amíg bűnösségét a törvény szerint be nem bizonyították.”

De említhetném az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikke 2. pontját is, amely úgy fogalmaz, hogy „Minden bűncselekménnyel gyanúsított személyt mindaddig ártatlannak kell vélelmezni, amíg bűnösségét a törvénynek megfelelően meg nem

állapították.” Az már csak hab a tortán, hogy adott esetben még tovább is mehetnénk, hiszen a fideszes média, ahogy itt az imént is elhangzott, már mindenféle eljárás megkezdése előtt tulajdonképpen kikiáltotta és föl is olvasta úgymond az ítéletet ebben az ügyben, miközben egyébként az ENSZ Emberi Jogi Bizottsága rámutatott arra, hogy a médiának is tartózkodnia kellene minden olyan híradástól, amely alááshatja az ártatlanság vélelmének érvényesülését.

Sőt, hasonlóan foglalt állást az Emberi Jogok Európai Bírósága is számos ügyben, ami arról szól, hogy nemcsak a hatóságoknak, hanem a médiának is kötelessége tiszteletben tartani ezt az elvet. Hiszen az ártatlanság vélelme egy alapintézmény az alkotmányos büntetőjogban, a védelem pedig mindenkit megillet.

(15.40)

Tehát majd később belemennénk a tartalmi részébe is, de alapvetően az első hozzászólásomban arra szerettem volna felhívni a figyelmet, hogy amit önök itt leírtak, azt a bíróság szokta kimondani egy hosszú nyomozati szakasz után egy eljárás végeredményeként, nem pedig még mielőtt egyáltalán a nyomozati szakasz lezárult volna, a Magyar Országgyűlés egy határozatban kimondja egy magyar állampolgárról, hogy ő márpedig bűnös, márpedig elkövette azt a bűncselekményt, amivel adott esetben őt megvádolják.

Hozzáteszem, ez példa nélküli a Magyar Országgyűlés történetében. Kerestem rá, kerestünk a kollégákkal erre bármilyen precedenst az elmúlt 27 év törvényalkotása során. Sehol soha ilyen határozati javaslatot még senki nem mert előterjeszteni, és talán megelőlegezve a későbbi vitát, az is jellemző, hogy miért határozat formájában hozzák ezt ide. Hiszen, ha valóban önök ennyire aggódnának a diákokért, akkor törvénytervezetet is hozhattak volna ide, és akkor nem arról beszélünk, hogy a kormányt kötelezzék majd később valamire, hanem ugyanennyi idő alatt a törvényt is meg lehetett volna úgy változtatni, ami ahhoz kellene, hogy azonnali hatálya legyen ezeknek az intézkedéseknek. Ez teljesen világosan rámutat arra, hogy ez nem szól másról, mint ahogy az imént is elhangzott, egy politikai hisztériakeltésről, és egy tudatos pártpolitikai kampány szempontjából a Magyar Országgyűlést is fel kívánják erre használni.

Még egyszer mondom, példátlan egy ilyen típusú határozat, amióta ez a parlament működik, a rendszerváltás óta erre nem volt példa. Korábban volt példa, tehát egészen biztosan az előző rendszer idején adott esetben többször is előfordult az, hogy prejudikáltak és különböző koncepciók eljárásokat folytattak le. Ez eddig nem volt jellemző erre a Házzra. Remélem, most sem jellemző, és remélem, hogy a Fidesz visszavonja ilyen formában ezt a határozatot.

Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólásra kap lehetőséget Szilágyi képviselő úr, Jobbik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Még egyetlen kérdésem lenne, ha esetleg az előterjesztő tudna erre válaszolni, mert erről egyáltalán nincs információnk. Mondják már meg, hogy mennyi a kár! Önöknek, ha ilyen információik vannak az ügyészségtől és mindentől, akkor csak tudják azt, hogy egyáltalán mennyi összegre nyújtották be most ezt a határozati javaslatot, körülbelül milyen összeget kell majd kártérítésként kifizetni. Ezt fontos lenne tudni, hiszen itt azért röpködnek csak pár százezer forintos tételek is, tehát azért nem mindegy, hogy pár százezer forintra beszélünk vagy mondjuk, százmilliókra. Szerintem egyik szám sem megfelelő.

Még annyit, valóban a gyorsaság kérdése, hogy miért nem törvényjavaslattal jöttek ide a Ház elé - ez is jogos kérdés, és erre is válaszolhatnának. Ha tényleg segíteni akarnának, akkor még egy dologra felhívnám a figyelmüket. Semmiből nem tartana, ha önök, mondjuk, úgy gondolnák, mert önök kormányoznak és önök vannak kormányon, hogy azzal is segítenék a diákokat, azzal is segítenék a munkát vállalni kívánó diákokat, hogy az iskolában kellő felvilágosítással szolgálnának, és kellő felvilágosításokat tartanának ezeknek a diákoknak, hogy ha elmennek bármelyik iskolaszövetkezethez diákmunkára, akkor mik a jogaik.

Ez semmiből nem tartana, hiszen véleményem szerint egy felelős kormánynak az kellene lennie a legfontosabb céljának, hogy ezeket a diákokat minél nagyobb mértékben meg tudja védeni az olyan emberektől, akik megpróbálják őket kihasználni. Ahhoz viszont, hogy ez megtörténjen, például semmi más nem kellene, mint hogy akár az oktatásban felvilágosítsák őket arról, hogy ha elmennek, akkor milyen jogaik vannak, mit követelhetnek tőlük és mit nem követelhetnek tőlük, és ha bármi problémájuk van, akkor pedig, még egyszer mondom, létre kellene hozni egy olyan szervezetet vagy egy olyan lehetőséget nekik, ahol panasszal élhetnek a munkáltatókkal szemben, ha őket jogsérelem éri. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Harangozó Tamás képviselő úr, MSZP!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Az imént Mesterházy Attila képviselőtársam nagyon világosan és egyértelműen levezette, hogy miért alaptörvény-ellenes konkrétan ez a javaslat, amit, azt gondolom, hogy ez a Ház érdemben egyébként, ha tisztességes Országgyűlésként működne, és lenne például elfogulatlan vezetése,

akkor egyszerűen nem is engedhetett volna ebben a formában az Országgyűlés elé. Valóban olyan megfogalmazás van az országgyűlési határozati javaslatban, olyan tényállítás van, ami egyszerűen nem megengedhető a Magyar Országgyűlésnek, az Alaptörvénnyel teljesen ellentétes.

De igazából, ha a javaslat többi részét megnézzük, először akkor én válaszolnék az iménti jobbikos felvetésre, mert úgy látom, hogy a fideszes képviselőtársunk nem brillírozik ebben a vitában. 2017. július 28-án maga az MTI adott ki egy közleményt, miszerint 11 olyan károsult van, akik teljes mértékben tudták igazolni a követelésüket, és ügyvédi meghatalmazást adtak a Fiák Ügyvédi Irodának. Az őket ért kár összege mindösszesen 802 822 forint. Ezt maga az érintett ügyvéden, Kósa úr barátján keresztül az MTI adta hírül. Azóta a hírek szerint ez a 11 fő 18-ra emelkedett.

Nyilván nem lebecsülve azt a problémát, amit valóban akár ezres nagyságrendű károsultról lévén szó, jelent, még egyszer szeretném nagyon világosan leszögezni: ez a káresemény a diákok tekintetében a jelenlegi információk alapján azért következett be, mert a NAV a büntetőeljárás keretében a cég számláit zárta, amin a pénz rajta volt, amiről egyébként ezeket a béreket ki lehetett volna fizetni, és a megelőző napokban egyébként folyamatosan fizették is ki.

Így hát nagyon nagy tisztelettel szeretném megkérdezni az előterjesztő képviselőtársamat, abban az egyben segítsen nekünk, mert jegyzi ezt a javaslatot, hogy mi a javaslat. Képviselőtársam, mi a javaslat? Mert az, hogy önök ítéletet hirdetnek egy határozati javaslatban, majd felkérjük a kormányt, hogy találjon már ki valamit, ez egyszerűen nevetséges! Hol vannak itt a diákok? Hol vannak itt a károsultak? Hol van itt bármi olyan tetten érhető szándék, hogy önök segíteni akarnak valakin vagy valakiken, és nem csak cirkuszt akarnak és politikai hasznot húzni ezeknek az embereknek a nyomorából, kárából?

Világosan két út biztos lenne. Az egyik az, hogy a törvényt olyan módon módosítják, hogy ilyen esetben, amint elmondtuk már, a zárolt számláról a munkabéreket akkor is ki lehessen fizetni. Nem egy bonyolult dolog. Valószínűleg maga a törvényjavaslat sem lenne két sornál több. És nem lenne az első eset, ha ez fontos lenne önöknek, hogy rendkívüli sürgős eljárásban egy nap alatt elfogadnák. Ami maguknak volt fontos, olyan törvényeket párszor itt átnyomtak a Házon.

A másik lehetőség, ami egyébként már máskor megtörtént, hogy a Bérgarancia Alapból akkor kártalanítsák ezeket a fiatalokat. De ilyen nem szerepel az önök javaslatában. Az önök javaslatában, határozati javaslatában csak egy alaptörvény-ellenes prejudikáció szerepel, hogy ez a bűnös ember és ezek a bűnös emberek mit tettek és mit nem, és szépen kéri a kormányt, hogy valamit találjanak ki. Azt gondolom, hogy egyszerűen ebből a szempontból ez

kifejezetten nevetséges. Jó lenne, ha a fideszes képviselőtársaim arról is szólnának pár szót, hogy akkor a többi esetben hol volt ez a nagy segítőkészség. Hol volt az Eszosz-ügyben, ahol több ezer károsult volt bizonyítottan? Ha jól emlékszem, 2800 körül. Ahol uniós pénzeket felhasználtak, a legkiszolgáltatottabb embereknek kellett volna munkát adni, abban az ügyben szerződést kötött a cég állami erdészetekkel, hogy majd azon keresztül a munkát megkapják az emberek, tehát nyakig benne volt a magyar állam is, és úgy hagyták az út szélén az embereket, mint a huzat.

Bangóné képviselőtársunk konkrét törvényjavaslatot nyújtott be a parlamentnek, hogy hogyan segítsünk ezeken az embereken, és önök már a bizottsági vitában leszavazták ezeket a kérdéseket. Természetesen ugyanígy meg lehetne kérdezni a Quaestor-károsultakat, ugyanígy meg lehetne kérdezni az MNB fantasztikus felügyeleti jogköre mellett tönkrement brókercégek, bankok károsultjait, hogy ott miért nem volt ilyen fontos önöknek ez a kérdés.

Mi azt gondoljuk továbbra is, hogy ez egy nagyon-nagyon csúnya politikai ügy, amit csinálnak. Kialt erről az egész kérdésről, az önök nyilván foghíjas jelenlétében is megmutatkozik, hogy szinte vállalhatatlan, amit ebben a határozati javaslatban önök itt benyújtottak politikailag, egyébként szakmailag meg nem tartalmaz semmilyen megoldást a diákok számára, ezért ebből a szempontból is teljesen elfogadhatatlan szerintünk.

(15.50)

Vissza kellene ezt vonni, képviselőtársaim, és ha meg akarják oldani a károsultak problémáját, akkor hozzanak be vagy akár hozzunk be egy olyan törvényjavaslatot, amelyik a károsult diákoknak a pénzt eljuttatja, mert ez a javaslat nem arról szól. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólásra kért lehetőséget Gúr Nándor képviselő úr, MSZP. Tessék!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Személyes megítélésem szerint szűgyen, amit csinálnak. Olyanfajta politikai kommunikációs felületet próbálnak nyitni és prejudikálnak ezen keresztül, ami a Fidesz és gyakorlatilag csak a Fidesz politikai érdekeit szolgálja, bár nem vagyok benne biztos, hogy a végkifejlet kapcsán azt szolgálja.

Azt én értem, hogy önöknek annak idején még az alkotmány se felelt meg, ezért alaptörvényt szültek. De ha már így tettek, ahogy mint ahogy ma már elhangzott itt képviselőtársaim részéről, akkor legalább az Alaptörvény belső tartalmiságát, az ártatlanság vélelmét miért nem tartják szem előtt, amire Mesterházy képviselőtársam is hivatkozott az Alaptörvény 28. cikke szerint.

Állításokat fogalmaznak meg, direkt kinyilatkoztatásokat tesznek az országgyűlési határozat tekintetében. Mi ez, ha nem valamifajta befolyásolási eszköz lenne? Önök a bíróságot akarják befolyásolni? Hogy működik ez az önök agyában? Hogyan van ez összerakva az önök agyában? Miért nem hagyják meg az ügy kapcsán annak a felületnek a szükségszerű intézkedések meghozatalát, akik erre jogosultak? Nem önök jogosultak erre, nem a parlament jogosult arra, hogy itt ítélkezzen. Nem, a bíróság! Önök ne akarjanak ítéletet hirdetni, sem ilyen, sem olyan, sem másmilyen ügyek tekintetében! Ha már valamit akarnak, akkor forduljanak Farkas Flórián felé, kérdezzék meg néhány dologban, vagy akár Farkas Flórián sofőrje felé is, ott is van mit keresgélniük. Voldemortot is megkereshetik. Az ESZOSZ-ügyön kezdjenek el gondolkodni, vagy épp a Harangozó képviselőtársam által említett Quaestor-károsultak tekintetében próbáljanak meg valami észszerű, normális dolgot végiggondolni.

So-so, egy mondat a végére: ne ítélkezni akarjanak, hagyják meg ezt annak, akinek ez való: a bíróságnak. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Normál felszólalásra lehetőséget kérő képviselők felszólalásai következnek. Elsőként Legény Zsolt képviselő úr, MSZP.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót és a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A délelőtti folyamán a vezérszónoki felszólalásokban már sok mindent elmondtunk az ellenzéki képviselők részéről. Fideszes képviselőtársaim most nem szólalnak meg, ezért egyébként most is csak az ellenzéki képviselők által elmondottakra van egy próbálkozásom hivatkozni a felszólalásom elején.

Képviselő úr, mármint Szilágyi képviselő úr is, de az MSZP-s képviselőtársaim is említették már azt, hogy a diákokat természetes módon ki kell fizetni, a diákokat nem érheti kár. Azt gondolom, ebben mindenki egyetért. Senki sem vonja azt kétségbe, hogy ezek a diákok megdolgoztak a pénzükért, ezeket a diákokat ki kell fizetni. De az előtünk fekvő határozati javaslat semmi több, mint ahogyan egyébként már a vezérszónoki felszólalásomban is próbáltam röviden, egy mondattal jellemezni, mint egy hazug állításokkal, mesterségesen felnagyított probléma megoldásának a látszatát keltő, de valójában arra alkalmatlan eszköz. Politikai hisztériakeltés és politikai boszorkányüldözés folyik ebben az ügyben, és amit elénk terjesztettek a képviselőtársaim, a fideszes képviselőtársaim, az egyszerűen felháborító, hogy ez a határozati javaslat idekerült a Ház elé.

Az, hogy a diákokat ki kell fizetni, még egyszer szeretném leszögezni, senki számára nem kérdés. Igen, ezeket a diákokat ki kell fizetni, azonban Harangozó Tamás képviselőtársam már utalt rá, hogy

nem több ezer diák érintettségéről van szó az alapügyben, amikor is nem kapták meg a munkabéruket azonnal, határidőre, akkor még több ezer diák volt érintett, de azt követően egyébként, amikor lehetőség nyílt erre és mód volt rendezni a munkabéret, jóval és jelentősen csökkent a számuk. Természetesen, ha már csak egyetlenegy diák bére nincs rendezve, annak az embernek a saját élethelyzetét, annak a fiatal embernek, annak a diáknak a saját élethelyzetét tekintve ez a legnagyobb probléma, ezért nem kell úgy tekintenünk, mintha bagatellizálni kellene a helyzetet, azonban hozzátartozik a történelmi hűséghez és az igazsághoz, hogy nem több ezer diákról van szó, ahogyan azt az előterjesztésben olvashatjuk.

Politikai hisztériakeltés ez az egész, és ezt is elmondták már képviselőtársaim. Lehetett volna egy egyszerű - idézőjelbe téve az „egyszerű” szót természetesen - törvényjavaslattal idejőnni a Ház elé, nem lett volna túl hosszú törvényjavaslat, amelynek a lényege az lett volna, hogy ilyen esetben, amikor mondjuk úgy, hogy egy eldöntendő kérdés kapcsán még az arra jogosult szervek és hatóságok fognak döntést hozni ebben az ügyben, de addig is ne álljon meg a munkabérek kifizetése, és már meg lehetett volna oldani ezt a problémát.

De mégsem ezt tették, mégsem egy általános törvényjavaslattal jöttek be, mert akkor értelemszerűen olyan ügyekkel kellene foglalkozni, ha a károsultak anyagi problémáit kellene rendezni, mint amilyen a Quaestor-ügy volt, mint amilyen a Buda-Cash-ügy, vagy éppen a Hungária Értékpapír Zrt. volt. Tehát ezekben az ügyekben már ténylegesen több ezer, több tízezer érintett van, akinek a kártalanítását egyébként meg kellene oldani, de értelemszerűen ezért nem hoztak önök ide törvényjavaslatot, mert akkor ezekkel az ügyekkel kellene foglalkozni, akkor ezekre is ügyekre is alkalmazni kellene ezt.

Nem! Önök politikai boszorkányüldözést akarnak folytatni, megpróbálják ezt egyébként úgymond az egész baloldali térfélre ráégetni, és ezért van az, hogy önök egy határozati javaslattal próbálták ezt a problémát most itt kezelni, de ez is csak egy porhintés, ahogy említettük, mert abszolút nem ez kezelné a problémát.

A problémát egyszerűen lehetne kezelni: ha a cég zárolt számláiról, amit még kellett volna, egyébként ki lehetne fizetni. De miért zárolták ezeket a bankszámlákat? - tegyük fel a kérdést. Ha megengedik, akkor én most önökhöz hasonlóan prejudikálok. Azért, mert a Fidesz által vezetett és irányított ügyészség erre adott utasítást. Ez az ügyészség természetesen megrendelésre cselekedett akkor a mi megítélésünk szerint. Ha nem zárolták volna a cég bankszámláit, amikor ez az ügy kipattant, akkor egyébként megtörtént volna a diákok kifizetése. De ez nem történhetett meg, mert zárolták a bankszámlákat. Szóval, nem különböző határozati javaslatok kellenének ide, egész egyszerűen annyit kellene

megoldani, hogy a cég egyébként még most is zárolt bankszámláin egyébként még most is ott heverő, ott fekvő pénzből ki lehetne fizetni a kárt szenvedett diákokat.

De nem ez történik, mert önöknek nem ez az érdeke. Ez az egész gyakorlatilag már a politikai kampány, a jövő tavaszi országgyűlési választások politikai kampányának egy előszele. Nem lennének meglepve, ha nap mint nap ezzel az üggyel foglalkozna annak a médiának a teljes spektruma, amelyet önök szinte már teljes egészében letaroltak. Ezzel foglalkozna a TV2, a Magyar Idők, a Pesti Srácok, az összes olyan médiafelület, Origo, és a többi, és a többi, sorolhatnánk, amelyek önökhöz köthetők, merthogy valószínűleg ez az önök igazi célja: politikai hisztériakeltéssel a politikai kampányban fenntartani a tüzet, és folyamatosan azt mondani, hogy ez bizony az egész baloldalnak az egyik stigmája vagy keresztje. Mi ezt kifejezetten visszautasítjuk, mert a vezérszónoki felszólalásban - vagy lehet, hogy az előterjesztőiben, bocsánat, nem tudom pontosan - délelőtt arra utalt valamelyik fideszes képviselőtársaim, hogy ki tudja, mi ment itt pártfinanszírozásra. Azt szeretnénk mondani, hogy körülbelül semmi, ellenben a Fidesz pártfinanszírozása kapcsán azért bizony egész sor érdekes dolgot tudnánk felvetni, arra viszont nem lenne elég időnk, mert akkor még körülbelül tíz felszólalási gombot kellene nyomnom ahhoz, hogy elkezdjünk arról beszélni, hogy mi történt a Fidesz pártfinanszírozásában.

Értelemszerűen ez nem azt jelenti, hogy akkor takargatni kellene azt, ami a Szocialista Párt finanszírozása körül történt, mert egy dolgot tudunk állítani: nem pártfinanszírozásra folytak itt el pénzek, mert az sem biztos egyébként, hogy itt elfolytak pénzek. Egyrészt zárolva van ennek a cégnek a számlája. Én viszont azt a hibát már nem követném el, amit önök, hogy belemegyek olyan dolgokba, amelyeket a nyomozó hatóságnak meg a bíróságnak a feladata lenne majd kideríteni, eldönteni.

Azt azonban mégiscsak állítjuk, hogy egy politikai boszorkányüldözés ez az egész folyamat, és azt is állítjuk, hogy ez a Fidesz részéről egy tudatosan előre megépített és megtervezett kampány-eseménysorozatnak csak az egyik lépcsőfoka.

Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ennek a határozattervezetnek van egy 1.3. pontja, ami úgy hangzik, hogy: indokoltnak látja annak vizsgálatát, hogy a Human Operator Zrt. tevékenységének volt-e köze azon balliberális pártok finanszírozásához, amelyeknek Czeglédy Csaba a mai napig képviselője a szombathelyi közgyűlésben.

(16.00)

Kérdezném fideszes képviselőtársamat, azt a kettőt, aki itt van, hogy a Fidesz plakátkampányával kapcsolatos finanszírozási botrányról miért nem érzik úgy, hogy kellene itt egy vizsgálatot folytatni. Vagy a letelepedési kötvényekkel kapcsolatos bevételekből miért nem kell egy eljárást lefolytatni, vizsgálatot, hogy azok vajon pártfinanszírozásra kerültek-e önközhöz Rogán Antal ügyvédjén keresztül vagy akárki máson keresztül? Vagy Garancsi István cégei, amelyek letarolják a piac különböző szektorait, ott miért nem merül föl, hogy Orbán Viktor barátjaként esetleg van köze a Fidesz pártfinanszírozásához? Vagy Mészáros Lőrinc, az ország gázszereelője vagy a nemzet gázszereelője, aki évről évre százmilliárdokkal növeli a vagyonát, ott vajon miért nem merül az föl, hogy esetleg érdemes lenne megvizsgálni, hogy ezen cégeknek a gyarapodása, ezen személyeknek a gyarapodása, ezek vajon mennyivel járulnak hozzá a Fidesz finanszírozásához? Vagy Vajnáknak a különböző cégbirodalmaiból befolyó összegek, azok miért nem járulnak hozzá a Fidesz pártfinanszírozásához? És egyébként szeretném fölhívni a figyelmüket arra, hogy ugye van az ÁSZ, meg van az ügyészség, amely ezeket a vizsgálatokat egyébként lefolytathatja, amely egyébként minden évben vizsgálja a pártok finanszírozását, és ebből kifolyólag megállapíthat ilyen tényállásokat.

Én úgy látom, hogy korábban már volt egy ilyen törekvésük, hogy ellehetetlenítsék az ellenzéki pártokat így a különböző kampányok előtt, ez akkor volt, amikor kétszer is meg akarták vonni a pártok költségvetési támogatását, és az volt az ötletük, hogy mindenki tartsa el magát különböző adományokból. Na most, ilyen finanszírozókkal vagy potenciális finanszírozókkal, mint amelyeket az imént is említettem, valószínűleg könnyű eltartania magát a Fidesznek, tehát egyértelmű volt, hogy az ellenzéki pártoknak a tönkretételéről szolt ez a kezdeményezés. Most legutóbb a Jobbikba rúgtak bele egy nagyot azáltal, hogy meglebegtették az ügyészségi vizsgálatot és a különböző ÁSZ-vizsgálatot, és úgy látom, hogy most ezzel sorra kerül az MSZP és a DK mint párt. Úgyhogy talán érdemes erre is felhívni a figyelmet, hogy úgy tűnik, hogy a Fidesz megpróbálja fenyegetni az ellenzéki pártokat a választási kampány közeledtével.

(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Még egy kérdésem volna azért, hogy miért nem vizsgálja az Országgyűlés Mengyi Roland, Simonka György vagy éppen Farkas Flórián ügyeit. Ma éppen olvastam egy hírben, hogy Lázár János azt mondta a Kormányinfón, hogy már az Európai Bizottsághoz fog fordulni, idézem, „hogy minek minősül, ha ugyanabba a tulajdonosi körbe kerül a testület támogatása, ahonnan egy bűncselekménnyel gyanúsított

személy is pénzt kap”. Na, de ha jól értettem, akkor a Simonka, a Mengyi meg a Farkas Flórián esetében ugyanerről van szó; sajnos még nem gyanúsítottak vagy csak részben gyanúsítottak. Tehát azért kíváncsian várjuk, hogy mikor fogják elvezetni ezeket a képviselőket innét a Parlamentből, mikor kéri mindegyiknek a kiadatását, a mentelmi jogának a felfüggesztését, és mikor fogja mutogatni a TV2, az M1 meg az Echo TV azt, hogy bilincsben rángatják ezeket a képviselőket. De említhetném az itt velünk szemben ülő Simon Miklós képviselő urat is, akit ugye, amikor kérték az ő kiadatását a parlamentben különböző bűncselekmények kapcsán, akkor a Fidesz megtagadta, és nem adta a hozzájárulását, hogy a képviselő úr tisztázhassa magát ezekben az ügyekben - valószínűleg kényelmesebb volt a mentelmi jog mögé bújva ezektől az eljárásoktól megszabadulni. Tehát én csak azt szeretném... (Dr. Simon Miklós közbeszól.) Hát, nézze, képviselő úr, ugye, a kiadathoz többség kell, és önök nem támogatták, a Fidesz-frakció az ön mentelmi jogának a felfüggesztését. Ha jól emlékszem, azokban az ügyekben egyébként elítélték azokat a gyanúsítottakat, akik ott voltak, tehát magyarul esetleg még bünszervezetben elkövetett bűncselekményekkel is lehetett volna vádolni a sok szereplőt, vagy ha jól emlékszem, azzal is vádolták őket.

Tehát annyira kilóg itt a lóláb, sőt, nem azt mondanám, hogy a lóláb lóg ki, tisztelt képviselőtársaim, a ló lóg ki ebből az egész ügyből: önök akarnak találni egy olyan kampányeszközt, amivel besározhatják a baloldalt, a másik oldalról megfenyegethetik az ellenzéki pártokat, és azt gondolják, hogy önök ezt is megengedhetik maguknak. Márpedig ez egészen biztosan nem így lesz, hiszen ebben nem fogjuk hagyni magunkat, az egészen biztos.

Úgyhogy én arra hívnám föl még egyszer a figyelmüket, hogy bizony ez nem jó irány, vissza kell vonni ezt a határozati javaslatot, és hagyni kell az igazságszolgáltatást, hogy végezze a dolgát, és hogyha valóban a diákok - még egyszer hadd ismételjem meg - ebben a fontos szereplők, akkor egészen biztosan törvénytervezetet, -módosítást kell hozni; szerintem Szilágyi képviselő úr helyesen feszegette ezt, és Harangozó képviselőtársam is. És azt is jó lenne pontosítani, hogy akkor hány károsultról, mekkora összegről van szó, mert így nagyon nehéz megalapozott döntést hozni egyébként a kártérítés nagyságáról is.

Azért is fontos ez, mert ugye ezeknek a cégeknek van vagyona, tehát valószínűleg a normál menetben ezekből az eszközökből kellene ezt a kártalanítást elvégezni, de az aggodásukat ebben a tekintetben is árnyalja egy picit az a helyzet vagy az a tény, hogy amikor a Quaestor-károsultakról volt szó, amikor a Buda-Cashról vagy -ahogy itt többen mondták már - a különböző szövetkezeti problémákról volt szó, az ESZOSZ-ról, akkor érdekes módon nem akarták maguk az adófizetők pénzéből teljes mértékben

kártalanítani a károsultakat. Ebből kifolyólag megint csak az látszik, hogy itt sokkal inkább politikai haszonszerzés áll emögött, mintsem valódi, őszinte, tiszta szándék, amivel önök itt előálltak.

Még egy, csak hogy végigmenjek a saját magának fölírt jegyzeteken, még egy dolgot azért kérdeznék: vajon annak mi köze van egy országgyűlési határozathoz, meg a diákokhoz, meg az ő kártalanításukhoz, hogy Czeglédy Csaba kitől mikor mekkora összegű támogatást kapott, most éppen Gyuresány Ferenc Altus Zrt. nevezetű cégétől?

Ez pontosan milyen kapcsolatban áll a diákok megmentésével, meg az ő - hogy mondjam - kártalanításukkal? Tehát teljesen világos, hogy nem szól másról ez az egész határozat, mint hogy hogyan lehet - még egyszer mondom - aljas módon besározni, lejáratni ellenzéki pártokat mindenféle valós indok és bizonyíték nélkül, miközben az önöket érintő korrupciós ügyek, amelyek, ugye, ma már azt lehet mondani, hogy állami szintre, intézményesített szintre kerültek, hiszen sok esetben önök azért hoznak egyáltalán jogszabályokat, hogy bizonyos gazdasági szektorokat lenyúlhassanak, hogy bizonyos haverjaikat kedvező helyzetbe hozhassák, és amíg régen igaz volt, hogy azt lehetett mondani, hogy csak Nyerges-vontatókkal meg

Közgépekkel vitték haza a pénzt a magyar költségvetésből meg az európai uniós forrásokból, ma már ezt ipari méretben teszik, intézményesített formában, és ma valóban igaz az a vicces mondás, amit sokszor szoktak idézni Magyarországon, hogy ne lopj, mondják az állampolgároknak, mert a kormány nem szereti a konkurenciát. Önök intézményesített módon teszik ezt.

Itt ülnek velünk szemben, és szavaznak azok a képviselők, akiknek adott esetben már rég minimum gyanúsítottként börtönben lenne a helye vagy előzetes letartóztatásban lenne a helye, ehhez képest önök pedig megpróbálják még jobban lejáratni az ellenzéki pártokat vagy ellehetetleníteni azoknak a működését.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy ezt a problémát persze legkönnyebben úgy lehet megoldani, hogy a 2018-as választásokon le kell önöket váltani, és utána egy valódi elszámoltatást lehet csinálni. Ennek a valódi elszámoltatásnak alapvető része kell hogy legyen, ezektől az emberektől vissza kell venni az ellopott pénzt, tehát magyarul meg kell találni ennek a demokratikus, jogállami módját, hogy hogyan lehet a gátlástalanul, teljesen erkölcstelen módon meggazdagodott fideszes oligarcháktól visszavenni azt a pénzt, amit elloptak a magyar adófizetők zsebéből, mert akkor lesz Magyarországon nyugalom, és akkor lesz igazság, márpedig az MSZP programjának az egyik legfontosabb alapelve, hogy tegyünk igazságot. Igazságot kell tenni, el kell venni ezektől az emberektől a pénzt! Köszönöm szépen. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Úgy van! - Taps az MSZP soriban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm újból önöket. Legény Zsolt képviselő úr jelezte, hogy két percben kíván hozzászólni. Öné a szó.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előbbi felszólalásomban említettem már, hogy ez az egész egy politikai boszorkányüldözés, mármint az előttünk fekvő határozati javaslat, és ami ezt még azért alátámasztja, arra még egy érvet szintén hadd hozzak fel. A Human Operator Zrt., amely ugye érintette ennek az előttünk fekvő határozati javaslatnak - természetesen azzal én tisztában vagyok, hogy önök ezt mindig Czeglédy-ügynek akarják aposztrofálni, csak azért nem hívják Czeglédy Csaba MSZP-s önkormányzati képviselő ügyének folyamatosan, merthogy valamit rövidíteni is kell azért rajta, de egyébként ebben az ügyben az alapérintett a Human Operator Zrt. -, nos, ez a bizonyos cég, itt van előttünk az MTI-hír is, amely szerint le is nyilatkozta már, hogy egyébként 2012 óta minden évben kapott APEH-ellenőrzést.

(16.10)

Volt, amikor személyesen Vida Ildikó, az APEH akkori elnöke rendelte el ezeket az ellenőrzéseket, és egészen érdekes módon ezek az ellenőrzések - mondom: minden évben volt ellenőrzésük - nem tártak fel semmilyen gondot, problémát, hiányosságot.

Egészen érdekes, hogy az önök elszámoltatási kormánybiztosa - ahogyan említette Szilágyi képviselőtársam -, Budai Gyula pedig azt nyilatkozta, hogy 2013 óta milyen mértékű kárt okozott ez a cég. Érdekes módon az önök által irányított adóhatóság az évente lefolytatott vizsgálataiban erre soha, semmilyen módon nem talált sem bizonyítékot, sem semmilyen elmarasztalás nem történt.

Egészen érdekes, ezért mondom tehát: a mostani történet politikai motivációval, politikai megrendelésre zajló ügy. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy kíván-e még esetleg valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Bóna Zoltán képviselő urat, kíván-e előterjesztőként hozzászólni. *(Bóna Zoltán: Igen.)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

BÓNA ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Csak nagyon röviden. Volt itt szó kampányeszközökről, brilirozásról, boszorkányüldözésről, de én azt gondolom, hogy a délelőtti folyamán a tények az előterjesztők részéről már elhangzottak, jelesül, hogy az állam megkárosítása mellett idén május-júniusban fizetésképtelenné vált a Czeglédy Csaba által vezetett Human Operator Zrt., amelynek következtében közel ezer diák nem

kapta meg az összességében 100 millió forintot meghaladó jogos járandóságát.

Tehát röviden, egyszerűen: ez a határozati javaslat továbbra is a megkárosított fiatalok megdolgozott és ki nem fizetett béréről szól, amelyben felkérjük a kormányt a cselekvésre.

Tehát mindezek ismeretében kérem önöket, hogy amennyiben egyetértenek a határozati javaslat céljával, miszerint a magukra maradt diákok kárrendezését az állam méltányossági alapon rendezze, akkor szíveskedjenek a benyújtott előterjesztést támogatni. Azt előre is köszönjük.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására 16 óráig volt lehetőség, tehát már nincs további lehetőség.

Ezzel mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. **Most napirend utáni felszólalás** következik. Ennek keretében megadom a szót szintén Bóna Zoltán képviselő úrnak: „A szigetszentmiklói térség aktualitásai” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BÓNA ZOLTÁN (Fidesz): Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Szigetszentmiklós és a környező kisebb települések olyan dinamikus fejlődésen és változáson mennek keresztül, hogy mindig vannak újonnan felmerülő kérdések és megoldandó feladatok, valamint örömteli, számbavételre méltó eredmények.

Sikerként nyugtázhatjuk, hogy az év elején átadott igazgatási központ, ahol egy épületegyüttesben működik a járásbíróház, az ügyészség, a rendőrség és a kormányhivatal, a XXI. századi elvárásoknak megfelelő helyszínt biztosít az országban egyedülállóan.

Fontos megemlíteni a térségünkben, hogy a KEHOP lehetőségének köszönhetően Dunavarsány, Szigetsép, Tököl, Szigetújfalu, Szigetszentmárton, illetve Szigetszentmiklós települések jelentős forrásokat nyertek arra, hogy az önkormányzat tulajdonában álló épületek energiafelhasználását mérsékelni tudják.

Szintén reménységgel nézünk a dunavarsányi szennyvíztisztító telep rekonstrukciója elé. A régóta várt beruházás a közeljövőben reménység szerint elindul.

E régió lélekszámának növekedése magától értetődő módon az intézményi rendszerek folyamatos bővítésének és fejlesztésének igényét eredményezik. A térség vezetői és lakói egyöntetű várakozással néznek a szigetszentmiklói szakorvosi rendelőt érintő beruházás elé, amely a tervek szerint még ez évben megindul, és 2018 végére meg is valósul. Az „Egészséges Budapest” program keretében megvalósuló, több mint 350 millió forint értékű projekt keretében nemcsak a szakrendelő épülete kerül kibővítésre, hanem új diag-

nosztikai eszközök beszerzése és az informatikai rendszer korszerűsítése is megvalósulhat.

Az egész országhoz hasonlóan az egészségügy mellett a térségben is kiemelt jelentőséggel bír az oktatás. E településeken azonban nemcsak az oktatás szervezésének és színvonalának folyamatos növelésén kell fáradozni, hanem komoly kihívásokat jelent a kapacitásbővítés iránti folyamatos szükséglet. A betelepülésnek és az örömteli módon javuló demográfiai tendenciáknak köszönhetően az óvodai és iskolai férőhelyek bővítése évről évre visszatérő feladat. Várható, reméljük, hogy a kormány támogatásával két új iskola épül a közeljövőben Szigetszentmiklóson.

Örömmel tapasztalhatjuk évről évre, hogy a folyamatos fejlődés, a gazdasági növekedés és az itt élő emberek életszínvonalának növekedése mellett jelentős mértékben erősödnek a különböző civil szervezetek, és az itt élőknek gazdag és pezsgő kulturális élményekben lehet részük. E körben külön említést érdemel a jövőre 25. alkalommal, százhalombattai központtal megrendezett Summerfest rendezvénysorozat, amely a térség több településén színvonalas betekintést nyújt a világ különböző népeinek kultúrájába.

E térség egyik legnagyobb kihívást jelentő problémája a Ráckevei-Duna-ág revitalizációjának kérdése. E kivételes természeti adottságokkal rendelkező terület olyan potenciálokat rejt magában, amelyek kiaknázása nemcsak a környéken elhelyezkedő településeknek jelentene óriási fejlődési lehetőséget, de összefogással egy országosan is jelentős, XXI. századi rekreációs, sport- és turisztikai térség is létrehozható. Éppen ezért óriási előrelépést jelentett e téren a Kis-Duna mentén megvalósult szennyvízcsatorna-beruházás. Elsődleges feladataink közé tartozik még, hogy e folyószakasz vízminőségének javítása érdekében a szükséges intézkedéseket mielőbb megtegyük.

A legszélesebb kört érintő kihívás a Csepel-szigeten a közlekedés. A lakosságszám folyamatos bővülése számos pozitív hatása mellett óriási problémákat is okoz e téren. Megelégedésre és reménységre ad okot, hogy az elmúlt években már sikerült komoly előrelépéseket tenni. Az MO-s környűri déli szakaszának bővítése és a 2013 decemberében átadott Csepel-szigeti gerincút átadása jelentős javulást hozott, mindazonáltal a tény, miszerint a Halásztelek és Csepel közötti kevesebb mint 10 kilométeres utat olykor 60-70 perc alatt lehet személygépkocsival megtenni, komoly aggodalomra ad okot. E problémakör egyik megoldását jelentheti a közösségi közlekedés fejlesztése. Éppen ezért a térség vezetői és lakói reménységgel tekintettel a HÉV-et érintő szervezeti változások eredményeképpen várható pozitív intézkedésekre. Ugyanakkor a legnagyobb változást mégiscsak az jelentené, ha a szakrendelő és igazgatási központ közvetlen közelségében található HÉV-átjáró és környékének átépítése megtörténne, valamint a Budapestre vezető utak túlterheltségének

csökkentése érdekében mielőbb megtehetnénk ezáltal a szükséges lépéseket.

E körben még folynak az egyeztetések *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* a leghatékonyabb szakmai megoldás kidolgozása érdekében, ugyanakkor nyilvánvaló, hogy e széles körű probléma kizárólag jelentős kormányzati támogatással oldható meg. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm a munkájukat.

Az Országgyűlés jövő héten kedden, 11 órakor folytatja az ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 16 óra 19 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Gúr Nándor s. k.
jegyző

Ikotity István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)